

مانگیکی کووره که دهکات. مهجید بهگ رویشته مالهوه، سینییه که به سی ئیستکان و پیالهیه کی خالییه وه لهوئ دانرا بوو، خه یالاته که دیواخان سه ری لی دایه وه. گوتی: ئه ری خانم! تو پیم نالیی ئه م سینییه بوچی وایه؟. زارا خانم گوتی: سینی چیه تی؟ چۆنه؟

- کچی ئه وه ده لئی چی؟ پروانه ئه وه نده گه وره یه گیره ی له سه ر بگیتره. له دیواخان ته ماشام ده کرد نانه کانیش به حال له قوژنیکیدا دیار بوون. دیواخانه که ش ده لئی وشترخانه ئه وه نده به رزو گه وره یه، سی نالو داری تیدایه. - جا بو نالیی ئه ویش له به ریه ک ره ویه ته وه.

- به لئ، به لئ. ئه سلنه هه موو شتتیک له به ریه ک ره ویه ته وه. که وشه کانیشم ئه وا به حال به پیمه وه گیر ده بن. پروانه که واکه ی به رم، ده لئی عه بایه، دوانی وه ک منی تیدا جی ده بیته وه ... کوره قسه ی چاک بکه، ئابرومان ده چی... چۆن پروا ناکه ی؟. توش هه روای، ده لئی کیژۆله ی کراسی دایکت له به ر کردووه. زارا خانم هه ناسه یه کی هه لکیشاو گوتی: ئه و ره عیه ته بی وه فاو ناپیاوانه به جییان هیشتین له دیه کی چۆل و هۆلدا، هه ر چاکه شیتیش نابین، سه یدی زه مبیله ئور له عه مرو مالیان به ردادت.

میمکه پیروژ، ژنی لالۆ ره حمان، که بو خوا حافیزی هاتبوه لای خانم گوتی: ئه پیرو، خانم گیان! تو خوا بو دوعای شه ر له هاوماله کان ده که ی، ئه وانیش وه ک تو ژۆله ی شیرینیان هه یه .. میمکه پیروژ، ئه ی تو خوا ئه وه پیاهه تییه له گه ل ئیمه ی ده که ن، ئه وه وه فاو ئه مه که، دیه که تان چۆل کردو ئیمه تان به تا قی ته نیا به جی هیشت؟!.

- خان گیان، بلئین چی؟ ئه وه ی لای خوا وه بی خوشه. ئاخه چی بکه یین به خوا ئه رکتان زۆر قورسه، تا پیمان کرا خزمه تمان کردن، ئیستاش له په رو پۆ که وتووین، ناشکوری نه بی دیه که نه گبه ت گرتوو به تی، ده لئین به شکم خوا له جیه کی دیکه ده روویه کی به خیرمان لی بکاته وه وه نه گبه ت به رمان دا. خانم، له قسه کانی میمکه پیروژ: خوا، نه گبه ت، ده رووی خیر ... فیکریکی به دلدا هات و گوتی: میمکه پیروژ به دلیه وه مه گره، له گه ل تو م نه بوو، ئیه وه ره عیه تیکی باش بوون، تا توانیتان له گه لمان مانه وه، به خیر چن، خیرتان بیته ری ...

خانم گیان ده م خوش، قه ت دوعای شه ر له خه لک مه که ن، ئیه نه جیم زاده ن، ودمی باش نییه .. به خیرچی، میمکه پیروژ به خیرچی، کارتانه راست

بئی.

میمکه پیروز رویش، زارا خانم قیزاندی به سهر مه جید به گدا. عهمرت نه میتی. سهر سه پولهی بی دهم و پل و دهسته و سانه. تز که ی پیاوی، منیش نه گبهت گرمی، چارم له چاره ی تز نووسرا. دیواخان وهک وشترخان وایه و سینی بۆ گه وریه؟ ئاقل له میتشکتدا نه ماوه، به دیار ئه و پیره ژنه ره عیه ته وه ئه م قسانه ده که ی، ئه وانه به خوتنی سهرمان تینوون، ههر دهر او ده یلی، ئاخریه که ی بۆمان ده کاته بهیت و باویک و نابروومان ده چی. جاری جارانه سینی نانی گه نمه سهرداری شان و شان دایپوشی، شش ههوت قاپ و دهوری له سهر بی؟ دوو نانی وهک باله میتشوله سینی له کوئی پر ده کاته وه، ئاقلت به وه ناشکی له برسانا و له بهر خه م و خه فهت وهک چیلکه وشک هه لائوین، کراس و که و امان لی بووه ته عه یا، دیواخان چۆل و هۆل و روت و قووت وشترخانه ئه ی چیبیه؟! تازه بۆم ده بیتته وه ئاغا و له دیواخانه نان ده خوا؟! چاکه دتیبه که چوولئو که سی تیدا نییه، دنا ده بوینه په ندو مه خسه ره!.

مه جید به گ وه کوو قه له موونه لووتی به سهر له جیدا شوو بو بووه وه چاری بری سووه عه رزه که، به کزیبه که وه گوتی: بلتیم چی؟ منیش ده زانم دیواخان و میواخان وه ختی به سهر چووه. گوتم به ره جیژنانه، جاری باوایی، به لکوو ره عیه ته کان رۆژی جیژن جه ژنانه مان بۆ بیتن، جا له پاشا به ره وه مه رده کان کۆده که ی نه وه ... جیژنی چی، تازه به ته مای جیژنانه ی؟ ئه و ئه مرۆیش مالتیکی دیکه یان رویش، ماوه ته وه چوار مال، ناگاته جیژنه ئه وانیش بار ده که ن. به ته مای جیژنانه خۆت له سهرمانا ده کوژی؟ هه سته برۆ بۆ «زه مبیل» به لکوو سه یه د هیمه تیکمان بۆ بکا، خوا ده روویه کی به خیرمان لی بکاته وه نه گبهت بهرمان بدا.

مه جید به گ سواری ئیستره بۆز بوو، فه ره ج که وته پیتی و چوونه زه مبیل. نه وهک جارن بارگه و بنه ی بی بوو، نه دیاری و سه وقات، که س خۆی تی نه گه یاندا! شه و لیفه که یان بۆ هیئا له خانه قا چووه ناو دوو توئی لیفه که وه. له خه ویدا لای و بوو جاری جارانه سهرده می ده س رویشتنیه تی. خه بهری بووه وه، به دهم خه وه وه بانگی کرد کئی له وپیبه؟ فه ره ج گوتی: به لئی ئاغا. شتیکم پی دده سارده. هیچ نییه، جلی ئیستره که نه بی. بی دنگ به سه گباب. تاویکی دیکه ی پی چوو، سهرما زۆری بۆ هیئا، بانگی کرد: فه ره ج شتیکم پی دده زۆرم سهرمایه. فه ره ج گوتی: ههر جله ئیستره که هه یه، هیچی دیکه نییه. مه جید به گ گوتی: وس به که ره.

چاوی چووہ خہو لہ خہویدا زارا خانم لیتی بہ دہمدا ہاتووہ، گہزارہ دکیشی و
 ٹہوی بہسہر زاری دا دئی پیتی دہلئی. داچلہکا، لہ سہرمانا دہلہرزی گوتی:
 فہرہج زۆرم سہرمایہ عیلاجم بکہ. فہرہج گوتی: ئاغا بہم شہوہ کئی چاوی
 لیتیہ، قہی چی ئہکا، باجلی ئیستہرہکەت یئ دادہم. مہجید بہگ گوتی: باشہ
 بیہیتنہ ئہما ناوی مہبہ!..» ..

بۆ چی تۆلات وایہ گہدا ہەر ئیمرۆ ہہبووہ؟. ئہگہر لات وایی وانییہ، بہلککوو لہو
 رۆژہوہ کہ دنیا دنیا بووہ، گہدا ہەر ہہبووہ. بہرانہر بہم گہدایہ خاوەن دہسہلانیش ہەر
 ہہبووہ. ٹہوی نہبوو بیت «ہہست» بووہ کہ نہبووہ، راستہ ہہست نہبووہ، ئہگہر ببوایہ
 ئہو گہدایہ نہدہبوو، وہکوو ستہمکارہکەش ہەر نہدہبوو. ٹہی چی ٹہبوو؟. ٹہوہ ٹہبوو کہ
 نہشیش بسووتی نہکہباب!. ئہہرامہ گہورہکانی میسر ٹہوہمان پیشان ٹہدہن کہ گہدا ہەر
 ہہبووہ، ئہگہر گہدا نہبوایہ ٹہوہ ٹہہرامانہ بہ خۆلی کۆلی ٹہوان نہدہکران. گہدا ہەر ٹہوہ
 نییہ کہ دہست پان بکاتہوہ بۆ ٹہوہ تۆ پوولیتی بدہیتی، بہلککوو ٹہوہش ہەر گہدایہ کہ
 ئیشیکی بہ سوخرہ یئ بکری و دہسہلاتی ٹہوی نہبی بلئی نایکہم، جنیوتیکی بہ ناحہقی
 یئ بدری و نہتوانی بلئی: بۆچی جنیوم ٹہدہیتی. ہەر وخت ٹہوہ پەیدا بوو کہ نیزامیتی
 کۆمہلایہ تی ریک و پیک ہاتہ ناوہوہ، ٹہوہ وختہ گہدا نامینیت، ٹہوہش ہەر نابیت،
 کہواتہ گہدا ہەر ٹہبیت!. لام وایہ لہ ہہموو دہوریکا ٹہم نیزامہ ریک و پیکہش بہ قسہ
 ہەر ہہبووہ، بہلام تہتبیقی نہبووہ، کہ تہتبیقی لہ قسہو کردہوہدا نہبوو گہدا ہەر ٹہبیت.
 یاساکانی کوورش و حامورابی و چہنگیز خانی مہغولی و دہستورہ ئاسمانییہکان
 ہہموویان باش بوون بہلام تہتبیقی نہبوو، لہبہر ٹہوہ بوو کہ گہدا ہہبوو، ہەر لہبہر ٹہوہشہ
 کہ گہدا ہەر ٹہبیت. میژوو خۆی دہوری خۆی ٹہکاتہوہ، مہرج نییہ ئیمہ لیتی تی بگہین!.

لہبہر ٹہوہ کہ گہدا لہ ناو ہہموو نہتہوہیہکا ہەر ہہبووہ، دوور نییہ ہہموویان لہو
 بابہتہوہ شتیان وتبیت و شتیان نووسیبت، وہکوو فارسیش ہەر نووسیوبہتی، ٹہوا
 کوردیش لیتی نووسی، جا فارسییہکہی دیبی یا نہیدیبی ٹہوا لیتی نووسی. ٹہوہندہ ہہیہ
 نووسینی لہ جہرگہی کۆمہلایہ تییہوہ زیاتر دہرہاتووہ تا ٹہوانیتر، چونکہ کۆل ہہلگر ہەر
 گہدایہ، کریاری بازرگانہکان ہەر گہدایہ، مسکینی لادییکان ہەر گہدایہ، ژیر دہستی
 زہفتیہو میریہکان ہەر گہدایہ، فیل لئ کراو ہەر گہدایہ ... ہتد. ٹہم داستانہ بہ
 جۆریکی تامدارو بۆندار لہ شیوہیہکی نیوہ موکریانی و بہ زمانی کوردییہکی پەتی

ئەكەويتە بەر دەست، ھېچ دەم چەورانە تېدا نىيە، لە واقى كوردە وارىيەو قسە ئەكا . بەلئى! ئەم جۆرە قسانەو ئەم جۆرە فيكرانە كەوتە ناو فيكرى كوردىيەو . ئىمە سەيرى ئەو ناكەين كە تۆ باو ەرت بە بىرو راى خاوەن پەخشان چۆنە، بەلكو سەيرى ئەو ئەكەين كە ئەم پەخشانە لەم رۆژەدا لە واقىكى كوردە وارىيەو قسەى كوردووە؛ لەووە قسەى كوردووە كە ھەر دەستەيەك تەلەيەكى ناو تەو بۆ پىتو بوونى دەستەيەكى تر، ئەمانە ھەر لە زووەو ئەم تەلەكارىيەيان كوردو، بەلام ھەمووى لە ژىر پەردەدا بوو، ئەو رۆژە بەھۆى ھەر ھۆيەكەو بوو، بىرى ھەندى كەس رووناك بوووە و ئەو پەردەيە ھەلدايەو، ئەو دىوى پەردە بە تەواوى دەر كەوت . جا ئەم پەخشانە نمونەيەكە بۆ پەخشان و بۆ بىرى ئەو سالانە . لەگەل ئەمانەشا ئەبى ئەو ەش ھەر بزائىن كە گەداكەى ئەو رۆژە بوو بە خاوەن دەسلات و ساماندار و ئاگاكە بوو بە گەدا . كەوا بوو «ھىت» ە گەدا ئەكا بە ئاغا و ئاغا ئەكا بە گەدا! .

«دوكتور ئىحسان فؤاد» لە ژىر ناوى «لۆرد بايرۆن» لە ژمارە «۵» ى گۆڤارى «نوسەرى كورد» سالى «۱۹۷۲» دا وىنە پەخشانىكمان ئەخاتە بەردەست و ئەلئى:

«بەرھەمەكانى بايرۆن تىكرا ئەتوانىت بەكرىت بە سى بەشەو؛ سەردەمى يەكەم «۱۸۰۷-۱۸۰۹» كە ھىشتا لە ژىر دەسلەتتى شىعەرى كلاسكى ئىنگلىزىدايە . ئەم سەردەمە سەرتاى تەقبنەو بەھەرى شاعىرە، بۆيە ھىشتا رەشتى تايبەتى و جياكەرەو شىوازى بايرۆنى بە شىوئەكى روت پىتو ديار نىيە . سەردەمى دووھم «۱۸۰۹-۱۸۱۷» كە بايرۆن ەك شاعىرىكى رەسەنى رۆمانتىكى خۆى ئەنوئىت و ناوبانگى ولاتەكانى ئەوروپا ئەگرىتەو . سەردەمى سىھەم «۱۸۱۸-۱۸۲۴» لەم سەردەمەدا، شاعىر سۆزى رۆمانتىكى خۆى تىكەل ئەكات بە سەرنجىكى رەخنەگرانە و نىگار كىشانىكى رىالىستانە . سۆزى رۆمانتىكى لە ھۆنراوكانى بايرۆندا گەلئى پەلوپۆى رەنگىنى لئ ئەبىتەو كە لە ژمارەى پىشوو دا لە باسكردنى «چايلد ھارۆلد» دا بە شىوئەكى گشتى ھىندى لايەنىمان روونكردو . بايرۆن گەلئى ھونراوى كەى ھەيە كە بەشىكى گەورەى ياداشت نامەيەكى دلدارى و يادگارى سەردەمى لاوبى شاعىرە . بەشى لەم ھۆنراوانە برىتىيە لە گف و گۆبىكى گەرم لەگەل دۆست و خۆشەويستەكانىدا . ناوەرۆكى بەشىكى بەجىي ئەم بەرھەمانە ، بىزارى و خەمگىنى و بەرچاوى تارىكى شاعىر دەر ئەخا . تاوئىك ئاوارەبە ، دەمىك بىن كەسە ، دەمى دلگوشراو و چاوپر لە ئەسرىنە .

.....
لەم بابەتە بايرۆن گەلێك هۆنراوی تری هەبە کە تاوێك تيايا باسی ئەو قژە ئالتوونییە ئەكات کە بە پەنجەکانی یاری پێ کردووە. یا ئەو سنگە نەرم و سپییە دەستی پێ گەرم کردۆتەو. یا ئەو لیوانە ی بەبێ دەنگی بە هەناسە ی خۆشەویستی و حەزو ئارەزوو گۆلبارانیا ن کردووە.

ئەمە وای لە هەندێ رەخنەگر کردووە، کە وێنە ی شاعیر تەنھا بەم رەنگانە بکێشن و بازدێکی گەورە بەدەن بەسەر لایەنە گەشەکانی کە ی بەرھەمەکانیا، بە زۆر و کەم باسی نەکەن، لە کاتێکدا بايرۆن زۆر لەو بەرھەدارترو مەزنترە کە تەنھا لەم چوارچێتووەیدا بخەریتە بەرچاو. بايرۆن شاعیرێکی دڵسۆزی سەردەمە کەبەتێ، شارەزاییکی گەورە ی بەسەرھات و کارەساتەکانی، مەزۆقاییەتی خۆش ئەوی و نازادی خوازیکی کۆل نەدەرە کە نەک هەر بە هۆنراوە، بەلکۆ لەکاتی دەر بەدەری و ئاوارەبیدا، ھاوبەشی بەشێک لەم جوولانەوانە بوو، چ لە ئیتالیا و چ لە یوناندا.

لەم ئارەق رشتن و رەنج کێشانەدا، شاعیر گەشتەترین گۆلی تەمەنی بەخت کردووە، کارەساتەکانی شۆرشی فەرەنسای مەزن - کە لە سەرھەتایدا پەنای هیوای نازادی گەلان و قەلای ئالای سووری شۆرش و براپەتی و یەکسانی و نازادی بوو - هاتنی ناپلیون و خۆکردنی بە ئیمپراتۆر، لادانی لە دروشمەکانی شۆرش، تێک شکانی هیوای میللەتانی کە ... ئەمانە هەمووی لە دەروون و دەمارو خۆینی شاعیردا سەردەمێک ژیاون و لەگەل تێکشکانیا نا هەستیان پێ شێل کردووە و رێی نازادیان لێ بەستۆتەو، لەگەل ئەمەشدا لەو پەری ئائومیدیدا، مەسەلە ی نازادی گەلان هەستی مەزۆقاییەتی لە بايرۆن جیا نەبووتەو هەرگیز نا ئومیدی وای لێ نەکردووە وەک هیندی شاعیری تر بێ بە لایەنگری تەخت و تاجی قەرال و قەرالیجەکانی نوینەری بەرە ی تاریکی و کۆنەپرستی.

.....
لە سالی «١٨١٦» دا بايرۆن لەگەل شیللی ھاوڕێیدا ئەچیت بۆ سەیری کۆشکی «شیلۆن» لەوی چیرۆکی لاوێکی شۆرشگێر ئەببستی کە «بۆنی فادر» ی ناو. ئەم لاو بەپێی ئەو چیرۆکە، چوار سال لە ژوورێکی ژێر زەمینە ی ئەو کۆشکەدا حەپس کراوە بە هۆی بیروباوەری نازادی خوازانەبەو. ئەم رووداوە بايرۆن ئەجوولێنی و بۆ گیانی لاوی خەباتگێر، هۆنراویک رێک ئەخا

..... که تیا ئەلێ:

«بلینسکی» رهخه گری هه ره گهوره ی سه ده ی نوژده هه م له رووسیا ، ده یاره ی ئەو رهخه گرانه ی که هۆنراوه ی بایرونیان ته نها به خه م و هه لچوون و هه وه سکار بیسیکی یه ک ته نی - فه ردی - لیک ئە ده ده وه رایه کی په سه ند ده ره پریته ، کاتییک ئەلێ:

هه ره به وه ی له میترۆوی ژبانی هونه رمه ندیکه وه ئە وه ند ه بزانه که ئەو هونه رمه ند ه خه م بار بووه ، ئەم رهخه گرانه وا ئە زانه گوایه کلیلی نه بیته خه م و په ژاره ی ئەو که سه یان دۆز بوه ته وه! . هه روا به م ئاسانیه ش ته توانی به رگی خه ماوی هۆنراوه کانی بایرونی لیک بدریته وه . وهختیکی زۆریشی ناوی و رهخه که ش په سه ند ئە کریت . به لام ئەو هۆیانه چین که گیانیکی وا گه رم و به به هره ی شاعیریکی وه ک بایرونی وا لێ کردووه له خه م دا نقوم بیته ؟ . شتیکه که به لایا ناچن و هه والیکی کۆنه . له کاتیکی ئە مه یه ئەو پرسیا ره ی که پیوسته وه رامی بدریته وه . به شیک له رهخه گرانه ، ئە مه ئە خه نه پال ئە وه ی که بایرونی له ده روونیا نه خووش بووه ، یا مرۆقیکی دوو دل و رارا بووه ، یا نه خووشی «قورحه» ی بووه . هه ند . ئەم رهخه گرانه که ئەم را ساکارانه ی ئەوان ، زۆر تر له ناو ورگیانه وه سه ره ده ره کات ، زۆر بی بایه خه تره ته نگه به ترن له وه ی رووداویکی وا مه زنی وه ک هۆنراوه کانی بایرونی پێ لیک بدریته وه . هیه چ شاعیریکی له خۆیه وه نایته به شاعیریکی مه زن ، نه به خه فه تی ته نهایی ، نه به به هره ی تایبه تی خۆی . شاعیر وهختی ئە بی به شاعیریکی مه زن که ره گ و ریشه ی خه م و په ژاره ی ، قوول بکشینه جیهانی کۆمه لایه تی و میترۆوی سه رده مه که یه وه . هه ره له به ره ئە مه ش ئەو شاعیره ئە بیته به ئە ندام و نوینه ری کۆمه ل و وهخت و مرۆقاییه تی . که واته بو ئە وه به شیوه یه کی راست له خه م و خه فه تی شاعیریکی وا گه وره تی بگه ین ، ئە بیته یه که مچار سه یری نه یینییه کانی سه رده می بکه ین که له به ره مه کانیا ده ری بریون .

به لێ! هۆنراوه کانی بایرونی سه رچاوه یه کی نازار و خه مه . لاوانه یه .. به لام لاوانه وه یه کی پر له شانازی . زۆر تر به خشیکی تیا دایه وه ک له پارانه وه . «پرومیشوس» یکی به ستر او ده یه به لووتکه ی قه فقاسه وه . به سه ره به رزییه وه ئە جه نگن به رامبه ره هه موو شتیکی ناله بار . له ده ورو پشتی ئیستایدا و ئەروانیته پاشه رۆژ . له م هه لچوون و شوڕشه یدا ، پشتی به خۆی به ستووه ، له م لووتکه گه شه وه ئەروانیته سه یینی مرۆقاییه تی . له سنگیا خه م و نازاری ملیونه های هه لگرتووه . مرۆقاییه تی خووش ئەوی . به لام به چاوی سووکی و

کینهوه سهیری ئه و خه لکانه ئەکات که له ناویانا ئەژی، چونکه له نیوانیانا
تهنهاو زۆر لی کراوه. به خه باتی پر له شانازییهوه و به نازارو خه فه تی بن
پایانییهوه.

له ئیتالیا، بایرۆن تووشی خۆشه و بیستی ییکی به تین بوو له گه ل
«کۆنتیساتیریزا» دا که له بنه ماله یه کی دهوله مه ندو به ناویانگ بووه، وه له
رتی پیناسینی ئەمه وه توانی هاوبه شی ییکی گه رمی جوولانه وه ی
نازادیخوازانه ی میلی ئیتالیا بکا.

..... «.....»

له م کتیبه دا نمونه ی ئه و په خشانانه که له زمانی بێگانه وه خرابوونه سه ر زمانی
کوردی، له سه له کانی گو قاری گه لا وێژدا خرا نه به ر چاو. به لام وه کوو له گه ل ره وره وه ی
رۆژدا بیرو باوه ر په رده یه کی تری به سه را دیت، قه له می کوردی-ش به هۆی چوونه ناوه وه ی
ئه و خوینده وارانه وه که به ره به ره په یدا ئه بن و سه ر ئه به نه ناو کوناو رۆژنه ی زمانه کانی
تره وه، ئه ویش به و جو ره په رده ی دئ به سه راو زاخاوی خۆی ئه داته وه؛ ئه وه ی بۆ په یدا
ئه به ی که وه کوو چۆن سه ر ئه کیشیته ناو میژووی گه لانه وه به و جو ره ش سه ر به ریته ناو
ده روزه ی ئه ده بیاتیانه وه؛ فیری ئه وه ئه به ی که ئایا ئه ده بیاتی گه له کانی تر قسه له چ
جو ره با به تیکه وه ئه که ن؟ و چۆن ئه چنه ناخی ئه و شتانه وه که کۆسپن له ریگای
بووژاندنه وه ی گه له که یانا؟. با به تیکی وه ک ناوه رۆکی ئه م په خشانه گومانی تیدا نییه که
له پیش شه ست، حه فتا سا ل له مه و پیشتر نه گه یشتۆته کورده واری، چونکه هیشتا فیری
ئه و زمانه نه بوو بوون که له با به تی وا بگهن. کردو کۆشی زه مان ئه وه ی هینایه پیتشه وه که،
له، کورد بچیته ولاتانی ده ره وه بسینئ و له جو ری ژیانیا ن بگا و له وه بگا که خاوه ن
قه له مه کانی ئه و ولاته له چ ته قه لایه کدان بۆ قه لا چۆ کردنی ئه و شتانه که نازاری گه ل
ئه دن. له مه وه ئه وه ی به بیرا دیت که ئه و چه شنه نازارانه ش له ولاته که ی ئه ویشا هه یه.
ئه م هه سته ئه یخاته سه ر ئه وه که راسته و راست که م و کووری ولاته که ی بخاته به رچاو، وه
یا له جو ری هه سته ئه و ولاته وه یا په خشانیا ن بیتیت، بیکا به په خشانانی زمانه که ی خۆی
و بیدا به هاو خوینه کانی. دیاره ئه م جو ره کرده وانه هه نگاو یکه له م هه نگا وانه که نه ته وه
به تیکرایی و نه ته وه وه ی کورد به تایبه تی ئه ینی.

ئه م په خشانه ژیا ن و به سه رهاتی هۆنه ریکی هه لکه وتوو له بنه ماله یه کی به رزی
ئینگلیز ئه گیتته وه که نزیکه ی دوو سه ده له مه و پیشتر ژیا وه. مه به ست ئه وه نییه که ئه م

هۆنەرە لەو مێژوویدا ژیاوه، چونکه هەر وەخت ژیا بێج هەر بۆ نەتەوهكەى خۆى ژیاوه، بەلكوو مەبەست ئەوهیه: كه كاپرايهكى وا به دەسهلات له سامانى دنيايیدا چۆن كهوتۆته سەر ئەوه كه بۆ بێ دەسهلات و كرێكاران بكرۆزیتتهوه! تۆ بۆ ئى ناتهواوى له شهكەى - كه به «شەل»ى هاتۆته دنياوه - بوو بێت به گرتییک له دلیاوه ئەوهسته پى پەیدا کردبێ! دیسان ئەمەش هەر مەبەست نییه، بەلام ئەمە مەبەسته كه له پيش دوو سهدهدا له ولاتیكى سهرمایه داریدا هى وا ههبووه لایهنى بێ دەسهلاتان بگریت، كه چى ئیمه نهمانزانیوه شتى وا ههبووه تا كهوتۆته ئەم دەورهیه ئەوه وەخته ئیمه به مەمان زانى!

كهواته ئەمە ئەوهمان پيشان ئەدا كه بهر بهرەكانى له نىوانى دەسهلاتدارو بێ دەسهلاتا، ساماندارو بێ سامانا، له ههموو چهرخيكاوه له ههموو ولاتیكى پاشكهوتوو و پيشكهوتوو هەر ههبووه جا با ئیمهش نهمانزانیبێ. ئەمە ناوهرۆكى پەخشانهكه. روخسارهكەشى گوزارشت و وشەى وامان ئەخاتە بهرچاوه كه تا ئەوه مێژوو بهوه جۆره ریتخه كه مەتر كهوتۆته بهرچاومان، له گەل ئەوهشا وشه و رسته ههمووى كوردى خۆمالييه، مه گەر هەندى تاكه تاكه نەبێ. كهوا بوو ئەم پەخشانه بوو به نمونەيهكى پەخشانی كوردى سهردهمى خۆى له بابەتيكهوه كه به سهرهات و بیری پياويكى بيگانه بووه.

«رەمزی قەزان» له ژماره «٢»ى سالى «١٩٧٢»ى گوڤارى «شمس كردستان - رۆژى كوردستان» له ژیر ناوى «سهلاحەدين شياوى شانازييه بۆ كورد» دهقى پەخشانيك پييك دینی و ئەلى:

«به داخهوه ئەلیم: زۆر ناڤهوايه به صلاح الدينى ئەيوى بوتريت...! رهخه ئەبى له جىي خۆيا بېت. جنبو و ناوو ناتۆرهش ههروهها!».

له مێژووى ههموو نەتەوهيهكى سەر زه مينا كه له پياو و پيشهواى گهوره و ناودارو ليهاتوى وا ههلهكهوتوو كه نەتەوهكانيان له لاپه رهكانى مێژووياندا شانازيان پيوه كروون، وه كردهوه كرداری نەتەوهكهيان كه له لاپه رهكانى مێژووى نەتەوهكانى تریشا تۆمار كراوه، ئەزانين بۆ ههموو كردهوه و كارهسات و كرداریك شوين و كات و زرووف پيوسته، كه بگۆنچين له گەل ئەوه كردهوه كردهواو له گەل مەبەست و مهرامه ئاشكراو نهينييهكانيان و كردنى ئەوه كردهوه كرده كه دهكریت. و ههروهها بارى سياسى ئەوه كات و زرووفه و ئەوه ولاتهى كه ئەوه كردهوانهى تيا دهنوینريت و تيا روو ئەدات. ئايا ئەوه ولاتهى ئەوه پيشهوايه كارگيرى ئەوه كاروبارهى تيا گرتۆته دهست و سهركردهى دهكات

ولاتی خوځه تی و نیشتمانیبه تی؟.

وه نه و نه ته و دپه یی که نه و نیستا پیشه و ایه تی نه کا له خاکاکه یا سهر کردایه تی نه کا، به دل له گه ل بیرو با و دپه یی نه م پیشه و ایه دایه که خوځی له و نه ته و دپه نیسه و بیگانه یه پین؟. نایا نه و نه ته و دپه قایل دپه یی به و دی که نه و پیشه و بیگانه یه له و خاکه دا حوکمرانیه ک پیک بینیت به ناوی نه ته و دی خوځه و که زور دووره له و خاکه وه؟.

نایا نه و پیشه و ایه که داگیر که نه بووه هیزو سوپایه کی تاییه تی وای هه بووه که بتوانی نه و حوکمرانیه یی دایده م زرتینی له و ولاته بیگانه یه دا به ناوی نه ته و دپه کی خوځه و هه پیاړتیت له فه و تان؟.

بچ گوسمان نه! چونکه نه و پیشه و بیگانه یه وه ک داگیر که ریک به له شکر تیکی گه و دپه نه هاتوه نه و ولاتانه داگیر بکا تا که نه توانی ده ست بینیت به ری، به لکو و وه ک کومه لیکي په نابهر له ولات تیکی دووره هه هاتوون، وه به هوی ره وشت و خووی جوان و نازایی و دلیری و سوارچاکی و خانه دانی خوځیانه و هه جیبان بوته و دپه ریزبان لئ گیراوه و گه یشتوونه ته به رزترین پله یی سهر کردایه تی ده ولت، وه ک صلاح الدینی نه یوی. له زرووف و کاتی حوکمرانی صلاح الدین دا زرووف و کاتی نه ته و ایه تی و ته قه ددومیسه تی نیستا نه بووه و ناویشی نه بووه، برابیه تی دینی له ناوا بوو، وه سیاست له سهر سیاستی به هیز کردنی دینی نیسلام و پاراستنی ده سوو رایه و هه، هه چتی ده کرا به ناوی نیسلامیسه ته وه ده کرا، جیا وازی نه بوو له نیونه د صلاح الدین که کوردیکه و له نیونه د سهر کرده یه کی تورک و سهر کرده یه کی فارس و به کیکی عه ره بدا، بزوتنه و هه مسوی به ناوی نایینه و بوو. له و میژو و ده دا زهنگی بزوتنه و دی نه ته و ایه تی و دیموکراتیسه ت هیشستا دهنگی نه دابووه له ناوچه کانی روژه لاتی نزیک و له روژه لاتی ناوه راستا و له ناسیاشا. صلاح الدین له کوردستانه و گه یشته قاهره، به هوی ره وشت و خووی جوان و دلیری و چالاکي و نازایی خوځه و بوو به شاه و سولتان، هه موو هیزی دپانه کانی نه وروپای به زاند، وه ولاتی روژه لاتی ناوه راستی رزگار کرد له ده ست هیزشی گه و ده یی له شکر ی «اهلی صلیب، وه شوینتیکي گه و ده یی بو ناوی خوځی ته رخان کرد له لاپه ر کانی میژووی عه ره ب و نیسلامدا که به شانازیسه و نه م کرده و هه جوانه یی بو تومار کرا که قاره مانیکي کورده.

له بهر نه و نایب نه مپو له م چهره دا که نیمه تیا ده زین که چهرخی رزگاری نه ته و دواکه و تووه کانه، وه چهرخی نه توم و چوونی ناسمان و مانگی

دروستکراوو چوونه ناو مانگه، نابین ئیمه بهم پارسه ننگانهی ئەمڕۆی خۆمان و زرووفمان، کات و زرووفی صلاح الدین له تەرازوو یه کاپارسه ننگ بکرین و بهراورد بکهین، ئەبێ به تەرازوو سهنگی ئەو زرووف و کاتهی ئەوی تیا بووه پارسه ننگ بکرین و له گهڵ ئیستاماندا بهراوردی کهین. نابین رهخنه له صلاح الدینی ئەبویی بگرین، چونکه رهخنه کهمان نارهوا ئەبێ لای پیاوی راست و تینی گهیشتوو.

زەنگی نەتەوا یەتی و دیموکراتی له سالی «۱۹۰۸» زاینیدا له کاتی بلاوکردنەوی دەستورا له ئەسته موول حوکومهتی عوسمانی ئەم زەنگه لێ درا و زرنگه ی به هه مسوو ناوچه کانی رۆژهه لاتی ناوه راست و رۆژهه لاتی نزیکه بلاو بووه و ئەفسه ره لاهه کانی تورک کهوتنه بلاو کردنه وی جیاوازی تورک و رهگه زه کانی تر، ئەوانه ی که رهگه زیان تورک نه بوو تهنگیان پێ هه لچنرا هه مسوو کهوتنه خۆیان و ههر به که له لایه که وه کهوته خۆی.

نەعرە ی نەتەوا یەتی له کاتی حوکمی صلاح الدین دا هەر ناوی نه بووه ههستیشی پێ نه کراوه. له بهر ئەوه نابین ئیمه سه ره نهشتی صلاح الدین بکهین و بلتین که هه چێ بۆ کورد نه کردوه، ئیتر بۆچی شانازی پێوه بکهین؟! صلاح الدین له ولاتیکی بیگانه دا وهک میسر، له ناو ملله تیکی تیکه لاه له عه ره ب و تورک و فرس و نه ته وه ی ترا بووه سولتان، زرووف و سیاسه تی ئەو وهخته ریی نه ئەدا که حوکمه تیکی کوردی دروست بکاو له ریی ئیسلامیهت لایدا، چونکه لهو کاته دا ته نیا به ناوی ئیسلامه وه حوکمرانی ده کرا، وه به ناوی نه ته وه کانی تره وه نه بوو. له بهر ئەوه ئەو هه ترشه ی که ئیستا له لایه ن هه ندێ له لاهه خوینده وه اره کانه وه ده کرتته سه ره صلاح الدینی ئەبویی، لام وایه زۆر ناره وایه وه له جیتی خۆیدا نییه وه له رووی خوینده وهاری و رۆشنی سه ریه وه نییه، ئەگینا قاره مانیکی وهک صلاح الدینی ئەبویی ئەبێ شانازی پێوه بکریت، چونکه له ههر مێژوو یه ک له مێژوو ی نه ته وه کانی جیهاندا ناوی بکریت، به ناوی قاره مانیکی کورده وه ناو ده بریت: که رۆله یه کی کوردی وهک صلاح الدین له کورده ستانه وه گه یشتوته میسر، له وێ له بهر خۆشه و بستی و نازایی و چالاکی بێ به سولتان، وه هه لسه ی به و کورده وه گه وره یه که مێژوو شانازی پێوه ده کا. جا پیاویکی وا، رۆله یه کی وا قاره مان ئەبێ شانازی پێوه بکریت، یان پیتی بوتریت ... و جیتی پێ بدریت؟! .. ئەمه ره وایه توخوا کاکه!!» ..

منالیک که ئیسته دیته دنیا وه له گه ل پیاویکی هه شتا سالی دا ئەقله که یان به ئەندازه ی یه که، چونکه هه ردووکیان وه کوو یه ک ئەو هه یزی ژیری و هه یزی ناتقیسه ته یان

تیدا ههیه، ئەوەندە ههیه پیاوه ههشتا سالییه که، کهشت زۆرتەر ئەزانێ له بهر ئەوهیه که تاقی کردنهوهی زۆرتەر بووه و تاقی کردنهوه که کردویه بهو پیاوه. منالە که هیچی نه دیوه، ئەویش که گهوره بوو وهکوو ئەوی لێ دیت.

پیاو له سهردهمی گهنجی و له دهمهدهمی ههراشیدا به لایهوه وایه کهشت ههر ئەوهیه له بهر چاویه و ههر سهیری ئەو بهرچاوه ئەکا، ناچیتته ناخی شته کهوه تا دیوی ناوهوهشی ببینی، چی بیستبێ و چی ببینی به لایهوه ههر ئەوهیه. که تاکی کردنهوهی دی و دیوجامهی رۆژگاری چاوپێ کهوت ئەو وهخته خه بهری ئەبیتتهوه!

وهکوو له گه لێ شوینی ئەم کتیبه دا و تراوه: قسه و باسیک که له ناوا هه بوو ئەو قسه و باسه ئەبێ به بابتهی نووسینی نووسه ریک. له سهردهمی خاوهنی پهخشانی «سه لاهه دین شیاوی شانازییه بۆ کورد» و دیاره ئەو قسهیه له ناو دهستهیه کی تایبه تیدا هه بووه - که هه ندێ گه نجه خوتنده واره کان بوون - که صلاح الدین هیچی بۆ کورد نه کردوه و هیج نه بووه! خاوهنی پهخشان به ده میانا چوه ته وه و دهنگی خۆی داوه ته وه به روویانا. بێ گومانم ئەو گه نجانهی ئەو سهردهمه و خاوهنی ئەو جۆره قسانه ی ئەو وهخته، ئەگه دهقی خاوهن پهخشانی شیان نه دیبێ، تاکی کردنهوه ئیسته هینا و نیه سه ر ئەو باوه ره که صلاح الدین ئەو صلاح الدینه نییه که ئەوان بهو جۆره ی لێی تی گه یشتبوون.

یوسف صلاح الدینی ئەیبوی «۱۱۳۷-۱۱۹۳» م.

حوکومه ته ئیسلامیه کانی ئەو سهردهمه له باریکا بوون که ئەو روپا به ناوی دینه وه کهوتبووه سه ر ئەو نیازه که ئەم حوکومه تانه نه یه لێ و ولاتی ئیسلام داگیرکا، به هه موویانه وه «جهنگی خاج» یان دروست کرد، بهم ناوه وه عیلاجاریک له ئیسلام کرا. له رۆژتیکي و ناژگا صلاح الدینی ئەیبوی هه لکه وت، جهنگی خاجی هه پروون به هه پروون کرد، قودسی داگیرکرد، بوو به خاوهنی رۆژی «حطین»، له «نوبه» وه تا ئەرمه ن، تا ولاتی جزیره و موسل، تا ته به ربیه و عه کاو یافاو بیروت که وته ژیر دهستی، سه ری به سی پادشای ئەله مانیا و فه رهنسه و ئنگلیز - فه ردریک، فیلیب و رتشارد - دانه واند، ولاتی میسری دامرکانده وه، جامعی ئەزهه ر هه رچه نده پیتشتر بناغه ی دانرا بوو، کردی به و ئەزهه ره که زیاتره له هه زار سال دهنگی عیلمی له رۆژهه لات و رۆژا وادا دهنگ ئەداته وه. صلاح الدین له و رۆژانه دا ئەمانه ی کرد و بوو به قاره مانیکي زۆر گه وه له میثرووی ئیسلام و کورددا. له و رۆژه وه صلاح الدین ناوی کوردی له مه یدانی سه ربازیدا له خۆرنشین و خۆرئا وادا بلا و کرده وه. له دوا ی صلاح الدین چ سه رکه و تنیک که شایان بێ بۆ

ئیسلام پەیدا بوو؟. من گومانم نییە، تۆیش گومانت نەبێ ئەو کەسانە ی کە بوونە ھۆی بریندار کردنی دلی خواوەنی پەخشانی «سەلاحەدین شیاوی شانازییە بۆ کورد» و ئەو پەخشانەیان پیتی دروست کرد، ئەگەر لە رۆژو سەردەمی صلاح الدین دا بوونایە لە ئیسلامەتی بەولایە داوای ھیچی تریان نەئەکرد!

ئەو ریسە کە ئەورووپای ئەو سەردەمە نایەووە صلاح الدین ھەلیوەشان دەووە کردیەو بە خوری، ئەو ریسە ئیستە سەری ھەندایەووە. ئەو وەختە جەنگ جەنگی خاج بوو، ئەورووپا بۆی دەرکەوت تا ئیسلام، ئیسلام و یەک بیرو باوەرو یەک پارچە بێ ئەوان ناتوانن بە سەریا زال بن. لە داوای صلاح الدینی ئەیبویی تەون ئەنیتەووە! صلاح الدین نەما، وەرە چاوت لە ئیستە بێ؛ ولاتانی ئیسلامیان چۆن پارچە پارچە کرد، لە ولاتی عەرەبیدا میسر جیاکرایەو، نەزەعاتە درۆزنە مەزھەبی وەکوو مەجووس و شتەیان زیندو کردەو، فارس و عەرەبیان ھینایە ناووە بە جۆری کە شیر لە یەک بسوون، عورووبە یەکی زۆر بێ تامیان دروست کرد، ئەوێ کە ماوێ زیاتر لە ھەشت سەدە یە لە مێشکیان بوو، ئیمرو ھەموویان جێ بەجێ کرد!

پروات بێی ئەگەر صلاح الدین لەم رۆژەدا ببوایە و عالیەمی ئیسلامی و عەرەبی و بەرچاو بکەوتایە، قارەمانییە کە ی ئەو لەوانە بوو لە ناو ئەم گێژاوی تیکچوونەدا بە چوار رۆژ ئالای کوردی بۆ ھەلئە کردی. کەواتە منیش لە گەل خواوەن پەخشانا ئەو تکایەم ھە یە کە ئەبێ پیاو بە پیتی زەمان بناسری بۆ ئەو ھوکی ناهەقی بەسەرا نەدری!

«ئیبیراھیم ئەحمەد» لە کتیبە کە ی: «ژانی گەل» کە لە سالی «۱۹۷۲» دا مۆری چاپی کرا، نمونە پەخشانیکی کوردی ئەخاتە بەر دەست و ئەلی:

(.....)

جوامیر بە پەلە لە مال ھاتە دەری، خۆی کرد بە مالی مامە رەشەدا کە ھەروا دیوارتکیان بەین بوو. نە پیاو، نە کچە کە ی لە مال نەبوون. بە تەنیا ژنی خواوەن مال لەوێ بوو، تکای لێ کرد کە بچیتە لای کالیتی ژنی کەوا ژان ئە یگری تاکوو مامانی بۆ دینی چاوی لێوہ بێ. ژنە بە روویەکی خۆشەوہ دلتیای کرد لە چوون و ئاگاداری کالیتی کردنی.

ئەویش بە لۆقە کۆلانە تەنگە بەرە کە ی خۆیان یبری. لە دلایا پەژارەو خۆشی پیکەوہ قوتپیان ئەدا. ئەویان بۆ ژان و ئازاری کالیتی، ئەمیشیان بۆ ئەو

منالهی که نه یانبین. بین گومان مهسره فیکتی باشیشم نه بین به تووشه وه!

به تاییه تی خو نه گهر کور بین نه بین ناههنگی بو بکا. . وای که خو رزگار کردن له دهست بیرو باوه ری کون گرانه! هه ر نیستا هم گالتهی به نه قلی کالی نه کرد که کوری پی خوشتره له کچ، که چی و خوشی بیر له وه نه کاته وه که نه گهر کور بین ناههنگی بو نه کا! رهنگه ژن نه وهنده گلهیی لی نه کری که حهز به کور زیاتر بکا له کچ، چونکه خو چیشتوو به تی، نه زانی نافرته، به تاییه تی لای نیمه، چهند به شخوراوو زور لیکراو و چهوسینراوهن. بویه ههستیکی ناسایییه که پیتی خوش نه بین کزه ی جهرگه که ی له به شه زور لیکراوه چهوسینراوه که ی مرؤفا به تی بین. به لام نه ممی پیاوی خوینده واری تی گه یشتوو، بۆچی؟ سه ریکی باداو له بهر خو به وه و تی:

که رانه ی هم ره ئییه بین جییه م شهرت بین نه گهر کچم بین ناههنگی که له هی کوران خوشتری بو بکه م! له پر هه ناسه یه کی هه لکیشاو چاوتیکی، بو به که مجار، به ده ورو به ری خو یا گتیرا. سه ری سوپما له چولی شه قامه که، نه و شه قامه ی ئیوارانی تر خه لک ریچکه یان تیا نه به ست. سه برتر له هه مووش نه وه بوو که نه و خه لکه ی تاکه و ته راش تی نه په رین، له باتی نه وه ی به ره و مال بیتنه وه هه موو به گورگه لؤقه روه و بهر ده رکی سه را نه رۆیشان، به چه شنن که هم له گه ل خیرا رۆیین و په له کردنیشیا پیمان نه نه گه یشت. به کییک ده رکه وت به ره و ژوو نه کشا. هه ر له دووره وه به سه ره روو تاوه و کورته بنه یی و قه له و بییه که یا ناسییه وه. خوا چاکی کات تۆفیتقه خره ی جاسوس به م تنگی بانگی شیوانه بو کوئی نه یکو تی؟ ناخو وه کوو سه گی راو دووی چ نیچیریکیان خستوو؟ به لام کهس دیار نییه تا نیچیر بین بین گومان نه چی بو نه وه ی به دیار مالتیکه وه راوه ستی تا نیوه شه و ژه ندرمه نه دهن به سه ریا نا. ده ی چییه تی به سه ریه وه!! سه ری به گۆری بابی خو ی و ناغاشی. نه وه چییه تی ریگاکه ی هه ر له بهر ناچن.

- ئیوارته باش کاک جوامیر. زووکه رهنگه پیا نه گه ی!

- به چی نه گه م؟

تۆفیتقه خره به زه رده خه نه یه کی ناشیرین دانه خواری ختیچ و به جگه ره زه رد هه لگه راوه کانی پیشان داو به دهنگیکی بهرز و تی:

- به پلاو خو اردنا گیانه که م!

زور پیتی گران بوو هم نیسک قورسه پیسه ی هاته ری. وه کوو شتی به

نیشانه یه کی باش لیک نه دایه وه. به دبینه یه کی سهیر دایگرت! دهنگه دهنگ و گرمه گرم نه هات له لای سهراوه. نهختیکی تر پیتی هه لگرت، گرمه ی بژی و بروختی هه زاران دهنگی، وهک هه رهسی کیسوان نه هاته گوئی. به راستی نه م ژانگرتنه ی کالی دهنه نگی کردوه! چۆن بییری نه مابوو کهوا نه م ئیواره یه له بهر دهرکی سهرا یه کی له و کۆبوونه وه خویشاندانانه هه یه که له ژیر سهر کرده ی «پارتی رزگاری» دا له چهنه مانگی دوایی دا ریک نه خران؟! بۆ گه یشتنه مائی مامانه که نزیکترین ریگا شه قامیک بوو که به بهر دهرکی سهرا دا تی نه په ری. به لام تا نزیکتر نه بووه وه له و شه قامه، په نگاوی خه لک له سهری کۆلانه کانا باشتر تیی نه گه یاند که له وزه ی که سا نییه بتوانی در به و هه شامه بدات و به زوویی و ئاسانی بگاته نه شوینه ی نه م بوئی نه چیت. ئیستیکی کردو چاویکی به شه پوولی خه لکه که ی بهرده میا گپرا. دی له مه یدانه زله دا خه لکی وهک نه مام چه قیون، هه ر نه و نه ده شه نه جوو لینه وه که نه مام به بای شه مال نه شینته وه. به هاره هاری چه پله لیدانی خه لکه که دا بوئی دهرکوت کهوا یه کییک قسه یان بۆ نه کات بی نه وه ی بزانی چی نه لیت. له گه ل نه وه شا نه و نه ده به تنگه وه نه بوو که گوئی بۆ هه لخات. زۆری په له بوو.

هه تا نه هات پاله په ستۆی خه لکی له دوری پتر نه بوو، نهختیکی که ی پین ناچی نه ویش نه بی به نه مامی وه کوو نه وانیتتر. به لام نه. نابین نه م ای لینی بی! کالی به ده م ژانه وه نه تلپته وه چاوه روانی گه رانه وه ی نه مه، ئای چهنه سهیر نه بی تا نه مان نه گه رینه وه کوریککی جوانکه له ی بوو بی! چیه؟ هیچ سهیر نییه! زۆر ژنی کۆچهر هه ر به رینه منالیان نه بی! هه ر چی چۆنی بی نه م بیچ به دووی مامانه که دا و به زوویی بگه رینه وه مالی.

پاشه و پاش گه رایه وه هه رچی چۆنی بوو به هه زار حال توانیی سه د هه نگاو یک بیته دووه و خوئی بگه یه نیته ته نکاو. شادی و هیواو بی نارامی وهک په لکه زپینه له ئاسمانی دلایا دیاریان نه دا، به لام چاوترووکانیک زیاتر پیوه ی نه مایه وه. بهر له وه ی چهنه هه نگاوئ به سه رهستی هه لبتی شریخ و هۆری شه ست تیر هه موو گیانی هینایه له رزین، نهک هه ر له ترسا، زۆرتری له شپه ری و ناچاریدا. جهسته ی کالیی هاته وه بهرچا و چۆن له ژوره که دا گه وز نه دات، گرنگی فرمانه که ی و تاریکیی نه نجامی دوکه وتنی، سه دان نه و نه ده له لا زلترو ئاشکراتر بوو. به هه موو هیزی خوئی که وته راگردن به ره و سه ری نه و کۆلانه ی که نه ی توانی به چهنه ده قیقه یه ک لیوه ی پیچ بکاته وه بۆ هاته وه سه ر نه و شه قامه ی نه چی بۆ مائی مامانه که، له وانیه نه ویش جمه ی بی! باشه بۆ

نه چچ به دووی مامانیکی ترا به لām کئ ئه ناسئ؟ کهی ئیستا کاتی به شوین خه لکا گه رانه، ئه گهر ناچاری نه بی؟ دوور نیسه بهم ناخوژان و بخوژانه باجی پیروژیش له گه لئ نه یهت، کهوا ناسیاوی چهند ساله ی بنه ماله ی خه زوورانی بووه، به رله وه رۆژگار دهر به دهر یان کا. بی گومان هیچ مامانیکی نه ناسیاو ههر دهرگاشی بۆ ناقلیشینیته وه له م رۆژه دا.

دهستریژی تازه ی شهستیرو تفهنگ زنجیره ی بیبر کردنه وه یان پساند. ئه وهنده ی نه خایاند ههستی به ترپه ی پیسه کی زۆر کرد له دوايه وه دئ، که ئاوری دایه وه دیی به شیخ له جه ماوه ری بلاوه بی کرای کۆبوونه وه که به دوویا رانه کهن، چهند ههنگاو یکیان نه ماوه بیگه نئ و لیشی تئ په ر بن و ئه م تاقه ریگایه شی لئ بگیری. چاوی برپه ئه رزه که وه هه مسو گورو هیزی لاویتی دایه لاتی، به لām ههستی ئه کرد خه لکه که ههر لیتی نزیک ئه بوونه وه. ئه وهنده ترسی لئ نیشتبوو به چه شنی رای ئه کرد ئه توت خه لکه که بۆ گرتن یا بۆ کوشتنی ئه و دووی که وتوون. به لām ههر بی هووده بوو، به تیلابی چا و سهیری ئه کرد، دیی وا هه ندیک گه یشتنه سه ری و خه ریکن لیشی تئ په رین. له پر شریخه ی شهستیریکی نزیک سه له مانديه وه، پیاویکیش دهم به هاواره وه له ته نیشتییه وه که وته زهوی، نه خیر زامار له یهک و دوو تئ په ری کرد، سه ری به رز کرده وه بۆ ئه و شوینه بگه ری که شهستییه که ی لئ دامه زاینرا بوو، روانی له په نجه ره یه کی ژیرخانی کتیبخانه یه کی گشتیدا، که وا به چه قی کۆلانه که دا ئه پروانی سه ری ژه ندرمه یهک دیاره، بی ترس لووله ی شهستییه که ی به رده می به خه لکا ئه گیری و جاروبار گولله پزینیکی شه قامه که ئه کا، سا کئ بهر که وت خوئی و به ختی! ژنیک له ولای ئه مه وه په لی منالیکی رانه کیشا زریکانی و که وته زهوی. شهستییه که کپ بوو، کابرای ژه ندرمه سه ریشی به سه ریا شوژ کردبووه وه که چی نه یئه ته قاندا! تۆ بلسیی کوشتنی ژنه بی تاوانه که وه هاواری مناله که شه ژانده بیتی؟ یا مشتومر له نیوانی ویردان و په نجه یا دهستی پئ کرد بوو، وا دوو دل دهر ئه که وت!.. وای که نزیکه لیوه ی ئیسته ده مانچه یه کی پئ بوایه کاسه ی سه ری هه لته گرت، نه یزانی ئه م دوژمنایه تییه توندو رقه زۆره کوتوپره ی له بهر ئه و زۆردارییه بی ئه ندازه و ئاشکرایه بوو که ئه بیسینی، یا بۆ خو رزگار کردن بوو له و مه ترسییه ی که هه ره شه ی له ژیانی خوئی و ئه نجامی فرمانه که ی ئه کرد!

ههر چۆنی بی کاتی لیکۆلینه وه نه بوو. هه لی له دهست ته قه راگرتنی ژه ندرمه که قۆسته وه به دوو قه له مبابزی کارناسکانه خوئی گه یانده پال ئه و

دیواره‌ی شه‌ستیری کابرا نه‌یئه‌گرت‌ه‌وه، به‌لام هیتشتا ئەم نه‌یپه‌رژابووه سه‌ر ئەوه‌ش که ته‌نانه‌ت به‌خۆشیی رزگار بوون شاد ببی، دیی ژه‌ندرمه‌یه‌کی تر له په‌نا کۆمه‌لی گونیه‌لمه‌که له سه‌ربانی مزگه‌وتی به‌رامبه‌ر به‌کتیبخانه‌که ریز کرا بوو مله‌قوتی بۆ ئەکات، هه‌روا نزیکه‌ی بیست هه‌نگاوێ به‌به‌ریه‌وه‌یه، چه‌په‌سا نه‌یزانی چی بکا. ئەچوووه‌وه ئەو به‌ری شه‌قامه‌که ئەکه‌وته به‌ر نیشانی ژه‌ندرمه‌ی په‌نجه‌ره‌ی کتیبخانه‌که، پاشه‌وپاش ئەگه‌رایه‌وه لیشاوی خه‌لکه‌که‌ وای په‌نگی خواردبووه‌وه ماوه‌ی گه‌رانه‌وه‌ی نه‌ما بوو، به‌ترسه‌وه سه‌رێکی هه‌لپه‌ری بۆ سه‌ربانه‌که‌ی به‌رامبه‌ری. دی کابرای ژه‌ندرمه‌ لووله‌ی تفه‌نگی ئاراسته‌ی ئەم کردووه! هه‌موو له‌شی بوو به‌چاو و ئەویشی بریه‌ی تفه‌نگه‌که‌ی کابرا که مه‌رگ له‌کونی لووله‌که‌یه‌وه سه‌ره‌تاکتی لێ ئەکرد، نه‌یئه‌زانی چی بکا. دانیشین؟ رابکا؟ نه‌ء ماوه‌ی هیچ نه‌ما.. هه‌ر هیچ.. هه‌ر ئەوه‌نده‌ی پێ کرا ده‌ستیکێ به‌ره‌و لووله‌ی تفه‌نگه‌که‌ به‌رز کردووه وه‌کوو ئەوه‌ی بیه‌وێ له‌خۆی لابدا. یاترس ئەوه‌نده‌ی لێ نزیک کردبووه‌وه لای وای ده‌ستی ئەیگاتن، یاهاه‌ر له‌شله‌ژان و شه‌په‌رزه‌بیدا بێ هۆش وای کرد. ته‌قه‌یه‌هاته‌گویی کپ بووی، هه‌ستی گه‌رماییه‌کی کرد له‌ئشکنجیا، لاقی قورس بوو قورس بوو.. ئەوه‌نده‌ قورس بوو هه‌رچه‌ت گور هه‌یه‌ دایه‌خۆی بۆی نه‌جسولا. دنبا‌ی ده‌روپشتی دیارو نادیار، له‌ناو ته‌م و مرئیکا وه‌ک لووله‌ی تفه‌نگیکێ یه‌گجار گه‌وره‌هاته‌پێش چاوی، که‌هه‌تا ئەهات، به‌خیرایی برووسکه‌ پچووک ئەبووه‌وه، که‌ئو نه‌ما ئەمیش به‌ته‌واوی له‌هۆش خۆی چوو. ته‌نبا شتی که‌به‌میشکیا تی په‌ری، شتیوه‌ی کالی و تاقه‌ داخنی له‌دلی ده‌رئه‌چوو تاسه‌ی پێ گه‌یشتنه‌وه‌ی بوو

.....»

بۆیه‌ بیروباوه‌ری هه‌ندی له‌زانیان له‌سه‌ر ئەوه‌یه که‌ مرۆڤه‌که‌ی ئەمرۆ کوتومت ئەوه‌ی دوینی نییه‌، چونکه‌ له‌ دوینی وه‌ تا ئەمرۆ چرکه‌ی زه‌مان زۆر شتی وا دیتیته‌پیشه‌وه که‌ ئەمرۆ هه‌یه‌و دوینی نه‌بووه، وه‌یا سه‌به‌ینی ئەبێ و ئیمه‌رۆ نییه‌! ئەوشتانه‌ که‌ ئەبن و دینه‌ ناوه‌وه، بیرو باوه‌ر خۆی له‌وانه‌ هه‌لئه‌سوێ و ئەمجا به‌ زمان و به‌قه‌له‌م گوزارشتیان لێ ئەداته‌وه.

ئه‌گه‌ر ته‌ماشای میژووی په‌خشان بکه‌ین ئەبیین هی هه‌ر سه‌رده‌میک و هی هه‌ر که‌سیک جیا یه‌ له‌هی سه‌رده‌مه‌که‌ی پیتشوو که‌سه‌که‌ی پیتشوو. ئەم جیاوازییه‌ له‌به‌ر ئەوه‌یه که‌ رۆژه‌که‌ گۆراوه، که‌ ئەمه‌ هه‌بوو به‌سروش ئەبێ گوزارشته‌که‌ش گۆرانی به‌سه‌را بیت. سه‌رده‌مه‌کانی پیتشوو گوزارشت له‌شت ئەدرایه‌وه، به‌لام مه‌رج نه‌بوو ئەو شته‌ په‌یوه‌ندی به‌

زوربهی خه لکوهه هه بئ، ئەمه مه رج نه بوو چونکه وه کوو وترا ئەو باوه دهی که پاش ئەو رۆژه داها، ئەو باوه دهی ئەو رۆژه له ئارادا نه بوو، به لکوو ته نها هه ر ئەو هه بوو که به لای دهسته یه کی تایبه تیدا پروا. ئاوی حه وز شله قایه وه، له رینه وه که وته ناو هه موو ئاوه که. ئیمیرۆ وایه، ئایا سبه ینی چۆن ئەبئ؟! ئەوه کاره ساتی سبه ینی پیشانی ئەدا.

ناوه رۆکی په خشان ی کتیبی «ژانی گهل» گه لاله که ی له پیش سالانی «۱۹۷۰» دا بووه، ئەوه نده هه یه وه کوو «سه مه نی» یه کی به له زهت له زستانا ئەکرئ و له به هارا ئەخورئ، ئەمیش وا بووه. خاوه نی ئەم په خشانه له زانا نایاب و قه لئه م به دهسته کانی گوشاری گه ل و یژ بووه. نمونه په خشانه که ی ئەم بۆیه لیته دا ها توته وه یه که م چونکه به ری چاپی نووسینه که ی له سالی «۱۹۷۲» دا بووه، دووهم بۆ ئەوه هه م بیره که وه هه م قه لئه مه که له و رۆژه دا ئەوه پیشان بدا که ها له اتنی ئەم بیرو باوه ده هه له اتنی ته نیا ئەو رۆژه نییه، به لکوو وه کوو که ره سه ته ی شووشه واتی رووسیای پیشوو به چوارده سال پوخته ئەبوو، وه ئەبوو به «ئامان» و ئەکه وته به رده سه تی خه لکی. ئەمیش ئەوه پیشان بدا: که ئەمه هه بیرو شانزه ساله و له سالی «۱۹۷۲» دا هه لاتوو!

تیکرای ناوه رۆکی ئەم په خشانه له چه وسانه وه ی دهسته یه کی زۆر زۆری نه ته وه ی کورده وه ئەدوی به ده ست ده سه ته یه کی تایبه تییه وه یه کی که له چیره که درێژکان که ئاشنایه تی به ره مه کی خه لکه وه هه بیته. جم و جوولئ زه مان کردوو یه ته کاری که بیرو خاوه ن په خشان له گه ل ئەو جم و جوولئه دا بچئ به رتیه.

ته نگه چه لئه مه ی کۆمه لایه تی به درێژایی زه مان هه ر هه بووه، به لام گرانیه که له وه دا بووه که چۆن هه سه تی پئ بکرئ؟ وه ئەگه ر پیشی کرا چۆن ده ر بپرئ! که ده رپرا چۆن په یوه ند بکرئ؟! ئەمانه لام وایه ورد بوونه وه یان ئەوئ بۆیه به به ره هه م هینانی ئەمانه ئەبئ ئەو که سه به رتیک تیرئ هه بئ و سه بیرو ئەم لاو ئەولای خۆی بکا و بزانی گه لان چی ئەکه ن له ژیانیا و چۆن هه نگاوی ورد و زل ئەنئین؟ ئەمجا ئەو که سه به راوردی نه ته وه که ی خۆبو نه ته وه کانی تر بکا بزانی ئایا نه ته وه که ی ئەمیش ئەو ئالۆزیه ی تیدا هه یه؟ که هه بوو بویری ده ربیرئ، وه ئەبئ بزانی چۆن ده ری ئەبری؟ ئەبئ به جوورتیک بی که له گه ل خورده ی ولاته که ی خۆیا ری که وئ.

ئەم شتانه هه موو ئەم په خشانه داو له خاوه نی ئەم په خشانه دا به دیی ئەکرئین. که سه بیرو روخساره که ش ئەکرئ هه موو ئەو وشه و رستانه ن که به سه ر زاری ره مه کی مه رده مه که وه ن و هه یچی له گه ل زه مانی خوینده وه اریکا موتوربه نه کراون؛ ره وانه وه کوو ئاوی

رهوان، دهوانه وهکوه بای بهری بهیان، کارسات دهر ئهبرئ بهبی خشپه، هه ندئ جار بهبی کسپه وهه ندئ جار له ژئیر پهردی چرپه دا به کسپه! جا ئه م پهخشانه به ناوه روک و روخساریه وه نمونه یه که بو ئه و روژانه، بو ئه وه میژوو له پاشا ئاوری لی بداته وه.

«دکتور ئه وره حمانی حاجی مارف» له ژماره «٦» ی گوڤاری «په روه رده و زانست»، سالی «١٩٧٣» له ژئیر ناوی «بنچینه ی دانانی فه رهه نگیکی کوردی - عه ره بی بو قوتابخانه» دا، له م باره وه په خشانیک دیتته ناوه ئه لی:

.....»

هه لئاردنی وشه!

له سه ره تای نووسینی هه موو فه رهه نگیکی کیشی هه لئاردنی وشه دیتته پیتشه وه. بنچینه ی هه لئاردنی وشه په یوه نده به جوړو بابه ت و مه به سستی فه رهه نگه وه. تاکو ئیستا کیشی هه لئاردنی وشه بو فه رهه نگ له هه یج ولاتیکی جیهاندا شتوازیکی زانستی ته واوی وهر نه گرتوه وه هه ندئ رووی ئه م مه سه له یه هه ر به ئالۆزی ماوه ته وه وه هه ر وه ک زانای گه وره وه فه رهه نگ نووسی ناسراوو به ناوبانگی رووس ئه کادی ل. ف. شتیریا ده لی: «کیشی هه لئاردنی وشه بو فه رهه نگ یه کیکه له کیشی هه ره زه حمه ته کانی فه رهه نگ نووسین» به لام له گه ل ئه وه شدا پیتوسته ئه وه له بی نه که یه که له تیۆری فه رهه نگ نووسیدا هه نگاوی گه وره نراوه گه لیک کاری ئالۆز خا و کراوه ته وه ره یه ویکه وه ها دانراوه که فه رهه نگ نووسه کان په یه وه ی بکه ن و له و ریگه یه وه له گه لیک کۆسپ رزگاریان بییت. هه روه ها دانانی ژماره یه کی زۆر له فه رهه نگ، واته له ئه نجامی هه ول و کۆشش و زانین و ته جروبه ی فه رهه نگ نووسه کانداسه ر مه شقی هاتۆته کایه وه. هه رچه نده مه سه له ی هه لئاردنی وشه کاریکی زه حمه ته، به لام ئه و ره یه وه تیۆری و پراکتیکه ی که تا ئه مپۆ هاتۆته کایه وه ئه م کاره مان بو ئاسان ده کات.

وه ک ئاشکرا به مه به سستی زانستی دانانی فه رهه نگیکی کوردی - عه ره بی بو قوتابخانه بریتیبیه له یارمه تیدانی قوتابیانی کورد بو تیگه یشتنی دهرسه کانیان. بی گومان فه رهه نگیکی وه ها به ر له هه موو شتیکی ده بی گرنگی به به جی هینانی پیتوستی قوتابیان بدات له تیگه شتنی گشت دهرسه کانیاندا به تیگریایی، که به سه ر ئه ده بی و عیلمیدا دابه ش ده بن. هه رچی وشه و زاراره ی دهرسه ئه ده بییه کانن تا راده یه ک له زمانی کوردیدا کیشیه یان خا و کراوه ته وه

سه‌رچاوه زۆره بۆ تۆمارکردن و لیکۆلیننه‌وه‌یان (وهک: زوریه‌ی ئەو فەرهنه‌نگانه‌ی له پێشه‌کیدا ناومان بردن، ئەو هه‌موو چاپمه‌نیه‌ کوردییانه‌ی له باره‌ی ئەده‌ب و زمان و می‌ژوو ... وه نووسراون، سامانی فولکلۆری کوردی ...) . له‌به‌ر ئەوه‌ له‌دانانی فەرهنه‌نگه‌که‌دا به‌نیسه‌ت ئەو جزیره‌ وشه‌و زاراوانه‌وه‌ گه‌یروگرفتی گه‌وره‌ نایه‌ته‌رێ. به‌لام ئەوه‌ی په‌یوه‌ندی هه‌بیت به‌ زاراوه‌ی ده‌رسه‌ عیلمیه‌ی کانه‌وه‌ تا بلێنی کارتیکی وردو زه‌حمه‌ته‌، چونکه‌ له‌م رووه‌وه‌ هه‌شتا که‌م و کورتی و جیاوازی باوه‌ر ... زۆره‌. له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا نابێ ئەوه‌ له‌بیر بکه‌ین که‌ له‌م مه‌یدانه‌دا چه‌ند هه‌نگاوێک نراوه‌و کۆمه‌ڵێک کاری به‌نرخ نووسراون. (وهک: ئەو زاراوه‌ زانستییه‌ی له‌ لایه‌ن چه‌ند لیژنه‌یه‌کی تایبه‌تی جیاوازه‌وه‌ دانراون و دارێژراون و له‌ چه‌ند ژماره‌یه‌کی گۆقاری «رۆژی نوێ» ی سالی «١٩٦٠» دا بلاوکه‌راوه‌ته‌وه‌؛ هه‌ر له‌ سالی ١٩٦٠ دا ماموستا جه‌مال نه‌به‌ز له‌ ژێر ناوی «هه‌ندیک زاراوه‌ی زانستی» دا فەرهنه‌نگۆکیکی له‌ چاپ دا. له‌ ژماره‌ «٤» ی سالی «١٩٧٦» ی گۆقاری «په‌روه‌ده‌و زانست» دا ژماره‌یه‌ک زاراوه‌ی زانستی دانراون و داتاشراون؛ ماوه‌یه‌کی درێژه‌ که‌ ماموستا که‌مال جه‌لال غه‌ریب به‌م کاره‌ پیره‌زوه‌ خه‌ریکه‌و فەرهنه‌نگیکی گه‌وره‌ی زانستی بۆ چاپ ئاماده‌ کردوه‌، له‌ کۆری زانیاری کورد به‌شێوه‌یه‌کی زانستی و فراوان گه‌رنگی به‌م مه‌سه‌له‌یه‌ دراوه‌... هتد). بێ گومان له‌دانانی فەرهنه‌نگی کوردی و عه‌ره‌بی بۆ قوتابخانه‌ پێویسته‌ که‌ له‌ کارانه‌ی ناومان بردن و هه‌ریگه‌رین و ئه‌مه‌ش تاراوه‌یه‌ک ئه‌رکی سه‌رشانی دانه‌رانی فەرهنه‌نگه‌که‌ ئاسان ده‌کات. به‌لام به‌داخه‌وه‌ وه‌ک وتم: ئه‌مه‌ کارتیکی زۆر زه‌حمه‌ته‌، جگه‌ له‌وه‌ کات و کۆششیکێ بێ شووماری ده‌وێ. جا بۆ ئەوه‌ ماوه‌یه‌کی درێژ قوتاییانی کورد بێ فەرهنه‌نگ نه‌بن و چاوه‌روان نه‌بن، به‌رای من وه‌ک له‌ زۆر ولات له‌ سه‌ره‌تادا کراوه‌، لای ئیمه‌ش به‌و شێوه‌یه‌ ده‌ستی بدریتێ؛ ئەویش ئەوه‌یه‌ که‌ ئەو فەرهنه‌نگه‌ بکریته‌ به‌دوو. یه‌ک ده‌رسه‌ ئه‌ده‌بیه‌ی کان، دوو، عیلمیه‌ی کان. هه‌رچه‌ فەرهنه‌نگی یه‌که‌مه‌ ماوه‌و ره‌نجی زۆر ناوێ و تاراوه‌یه‌ک پێویستی قوتاییان جێ به‌جێ ده‌کات، به‌تایبه‌تی ئه‌گه‌ر هه‌ول بدریت له‌م به‌شیه‌یانه‌ی زۆر به‌کار ده‌هێنرێن و ئاشکران و به‌ته‌واوی چه‌سپاون تۆمار بکریته‌ و بخرینه‌ ناوه‌وه‌. هه‌روه‌ها نابێ ئەوه‌ش له‌بیر بکه‌ین که‌ گه‌لیک زاراوه‌ی عیلمی وه‌ک: هه‌لامه‌ت، ئالوو، سییل، پووک، گۆپکه‌، تیشک، ته‌م، مژ، مس، ئاسن... و سه‌دانی تر هه‌ینده‌ له‌سه‌ر زارن که‌ شێوه‌ی زاراوه‌یان تێدا و نه‌وه‌ و نه‌وه‌ته‌ ریزی ئەو وشانه‌ی له‌ هه‌موو کات و شوێنیکه‌

به کار بهیترین.

هه‌رچی فه‌ره‌ه‌نگی دووه‌میانه کارێکی زه‌حمه‌ت و وردده و پیتوبستی به‌کۆشش و کات هه‌یه ، بێ شک باشته که ئهم ئه‌رکه به‌خه‌رتیه سه‌رشانی لیژنه‌یه‌ک، به مه‌رجێک ئه‌ندامانی لیژنه‌که‌ش ته‌نها ئه‌و که‌سانه نه‌بن که له‌ده‌سه عیلمییه‌کاندا شاره‌زاییان هه‌یه ، یاخود ته‌نها کوردی زان بن ، چونکه هه‌یچ ده‌سته‌یه‌ک له‌و دوو ده‌سته‌یه به ته‌نها ئهم کاره‌یان به‌باشی بۆ هه‌لناسووی، شاره‌زای ده‌سه عیلمییه‌کان له واته‌ واته‌مانای زاره‌وه‌کان باشته ده‌گات وه‌ک له کوردی زان. هه‌روه‌ها کوردی زانیش باشته وشه‌ی هاوواتا بۆ زاره‌وه‌کان ده‌دۆزێته‌وه . ئهم شێوازه‌ش ئه‌وه‌یه که ئیستا کۆری زانیاری کورد له‌سه‌ری ده‌رواته . به‌وێنه له‌لیژنه‌ی «طبی» دا جگه له دوکتوری ناسراو و شاره‌زا « جه‌مال ره‌شید و عه‌بدوهره‌حمان عه‌بدولله » دوو کوردی زانی به‌ناویانگ « هه‌ژارو هه‌یمن » هاو‌به‌شن. بێ شک به‌م جۆره ئهم کاره گه‌لێک پوخته‌ترو سه‌رکه‌وتووتر نه‌بیت. هه‌روه‌ها نابێ ئه‌وه‌ش له بیه‌ر بکه‌ین که کوردی زانیش پیتوبسته شاره‌زای دیالیکته‌کانی کوردی بیت، یاخود چه‌ند که‌سێک بن که هه‌ر یه‌که‌یان شاره‌زاییان له دیالیکته‌کاندا هه‌بیت. به رای من گرنگیدان به‌یه‌ک شێوه‌و فه‌رامۆشکردنی ئه‌وانیتر، نه‌ک هه‌ر راست نییه ، به‌لکوو ده‌بێ به‌هۆی بوونی که‌م و کورتی. لیته‌دا ئه‌وه‌ش دێنمه‌وه یاد که به‌کاره‌یتانی هه‌ندێ زاره‌وه‌ی لاتینی له باتی عه‌ره‌بی پیتوبست به‌سه‌ر کردنه‌وه ناکات، چونکه ئه‌مه نه‌ک هه‌ر له‌گه‌ل بنچینه‌ی زمانه‌که‌ماندا به تاییه‌تی و پێشکه‌وتنی زماندا به‌گشتی ده‌گونجی، به‌لکوو بۆ وه‌زعی کوردستانی دابه‌شکراومان سوودمه‌تیه . .

ئهو پێشینیاری له دابه‌شکردنی فه‌ره‌ه‌نگه‌که‌دا کردوومه نابێ به‌هۆی ئه‌وه‌ی تاسه‌ر دوو فه‌ره‌ه‌نگی قوتابخانه هه‌بن، به‌لکوو ئه‌مه بۆ سه‌ره‌تایه‌و چۆن زۆر فه‌ره‌نگ ۱۰-۱۵ جار له چاپ ده‌درینه‌وه ، ئه‌مانیش له‌کاتی له چاپدانه‌وه‌دا ده‌توانی لێک بدرین و بکری به‌یه‌ک فه‌ره‌ه‌نگ، به‌لام گرنگی ئهم شێوازه ئه‌وه‌یه که کاره‌که ئاسان ده‌کا و رێگا‌که نزیک ده‌خاته‌وه . به‌بیری من له تۆمارکردنی وشه‌دا بۆ فه‌ره‌ه‌نگی کوردی و عه‌ره‌بی قوتابخانه باشته‌ترین رێگا ئه‌وه‌یه که وشه له‌ناو کتیب و توویتی قوتابخانه‌دا کۆ بکریته‌وه و هه‌لبێترین، پاش ئه‌وه کۆ ده‌کریته‌وه ، ئینجا ده‌بێ بژار بکری؛ واته ئه‌و وشانه‌ی بۆ ئهم مه‌به‌سته زۆر پیتوبست نین لا بیه‌رین و ئه‌و وشانه‌ی پیتوبستن و نین، یاخود په‌رته‌راون به‌یترینه‌وه . بۆ ئهم مه‌به‌سته چه‌ند شێوازیکی زانستی هه‌یه که وا به کورتی له هه‌ندیکیان ده‌دوین:

۱- له هه موو زمانیکدا وشه هه ن که یه ک چاوگ و یه ک ریشه یان هه یه و له یه ک وشه ده توانی هه ندی وشه ی تر دروست بکری، وه ک: «منال، منالی». نان، نانه وا. هونه ر، هونه رمه ند. شعر، شاعر». هتد. جا له م ریگه یه وه پاش کوکردنه وه ی وشه پیویسته هه ر وشه یه ک به جیا ته ماشا بکری و له م باره یه وه گه ر نه و وشانه ی که ده توانی لی بیان دروست بکری و بخرتنه بان وشه کان. بی گومان مه رج نییه که له هه موو وشه یه ک وشه ی تر دروست بکری و یاخود هه موو نه و وشانه بکه ونه ناو فرهه ننگه وه، به لام ده بی نه وه له بییر نه کری که به کم و کورتیه کی گه وه ده ژمپریت گه ر وشه ی «منال» و «منالی» نه بییت، یاخود «شاعر» هه بییت و «شعر» نه بییت!

ب - نه و وشانه که کوکرا نه وه ده بی به گویره ی بابه ت لی بیان بکوژل یتنه وه وه هه ر پولیکیان به گویره ی نیسبه تی که وتنه ناو فرهه ننگه که وه ده ستکاری بکری؛ واته نه وه ی به زیاده ده زانری لایبری و نه وه ی که همیشه پر بکریته وه. به رای من ده توانی وشه کانی فرهه نگی ناوبرا و به م جوړه دابه ش بکری:

۱- نه و پوله وشانه ی که سه راپا بی په راندن و لایردنی هیچ وشه یه ک پیویسته تو مار بکری، وه ک ناوی روژه کانی هه فته، مانگه کان، چوار وهرزی سال ... هتد. په راندنی هه ر وشه یه ک له وشه کانی نه و جوړه مه وزووعانه راست نییه و هیچ به لگه یه ک نییه بو سه لماندنی لایردن و په راندن.

۲- نه و پوله وشانه ی که پیویسته به شیکه زوریان لی تو مار بکری وه ک ناوی نه ندانه کانی له ش، ناوی که رهسته ی قوتا بخانه ... هتد.

۳- نه و پوله وشانه ی که پیویسته به شیکه که میان لی تو مار بکری وه ک ناوی ده رمان، گژوگیا «هه لز، خه ربه ننگ، کی شه، شنگ، بیخ ...» هتد. هه روه ها هه ندی له و وشانه ی که له زمانه ی کوردی به ره و سوان و کو ن بوون ده چن و به هوی گوری ژبانی تابووری و کو مه لایه تیسه وه که متر به کار ده بیترین. بو نمونه: ناوی نه و وشانه ی په یوه ندیسان به ناشی ناوه وه هه یه، یاخود نه و وشانه ی له په یوه ندی خیزانیدا به کار دین وه ک: هه وی، هیوهرژن، دش، هه نزا ... هتد. به داخه وه هه ست ده کری نه و وشانه ی که ناومان بردن هه ندی ده سته واژه جیگایان ده گرنه وه، وه ک له جیگای «دش» خوشکی میرد! نه م جوړه وشانه کم به کار ده بیترین و بو نه م فرهه ننگه ش پیویست نین.

جگه له وه ی باسما ن کرد بو کوکردنه وه و بژاره ی وشه بو فرهه ننگ هه ندی ریگای زانستی تریش هه یه، که به داخه وه لی رده ا توانای نه وه نییه له هه مووی

بدووئین، بهلام ئه‌وه‌ی که گرنگ بیت له مهسه‌له‌ی دانانی فه‌ره‌ه‌نگی‌کی کوردی و عه‌ره‌بی قوتابخانه‌دا ئه‌وه‌یه که ئه‌و فه‌ره‌ه‌نگه بهر له هه‌موو شتی‌ک ده‌بن پیتویستی قوتابیان جی جی بکات و کاریان ناسان کات. به‌رای من ژماره‌ی وشه کوردییه‌کانی فه‌ره‌ه‌نگی یه‌که‌م گهر ده‌ورویه‌ری بیست هه‌زار وشه‌یه‌ک بیت، به مه‌رجیتک له کۆکردنه‌وه‌و هه‌لبژاردنی وشه‌دا ورده‌کاری بنویتریت، که‌من له‌وه‌دا شکم نیییه‌و باوه‌رم به زاناکانمان به هیتزه، ئه‌وه ئه‌و فه‌ره‌ه‌نگه چاره‌سه‌ری پیتویستی قوتابیانی کورد ده‌کات. ژماره‌ی وشه کوردییه‌کانی فه‌ره‌ه‌نگی دووه‌میش به‌ستراوه به ژماره‌ی ئه‌و زاراوانه‌ی له ده‌سه عیلمییه‌کاندا هه‌ن و خه‌ملاندنیان شتی‌کی گرنگ نییه‌».

گومانی تیدا نیییه هه‌تا خوینده‌واری په‌ره بستیتیت ئاسۆی بیرو باوه‌ر فراوانتر ئه‌بیتته‌وه. له‌م فراوانییه‌ په‌ل بلاو ئه‌بیتته‌وه بۆ هه‌موو جو‌ره‌ باه‌تییکی نه‌وباوه‌ری زانیاری و ته‌جری. په‌خشانی کوردی سه‌ره‌تا که که‌وته سه‌رکاغه‌ز و پاشان چاپ له باری ئایینی و ئامۆژگاری نه‌ته‌وايه‌تی، وریاکردنه‌وه‌ی نه‌ته‌وه بۆ هه‌ستکردن به چۆنییه‌تی نه‌ته‌وايه‌تی، کاره‌سات و به‌سه‌ره‌اتی کورد له باره‌ی میژووویه‌وه، ئه‌ده‌ب و گه‌لی باه‌تی ئه‌ده‌بییه‌وه، داستانه‌کانی چیرۆکی کۆن و نوێ. له‌مانه‌وه ئه‌دوا. هه‌روه‌ها فه‌ره‌ه‌نگی تیدا هه‌بوو، ده‌ستوو‌رو قه‌واعدی زمانی تیدا هه‌بوو. له‌مه‌وه بیر ئه‌چی بۆ ئه‌وه: وه‌کوو به‌شه‌کانی تر پیتویسته به پوختی له‌میشکی تازه پیگه‌یشتوو‌ه‌کانا دابنرین، باه‌تی فه‌ره‌ه‌نگه‌که‌شی ئه‌بی و بیت. زمانی کوردی هه‌ر له کۆنه‌وه به هۆی ئایینه‌وه له‌گه‌ل زمانی عه‌ره‌بیدا به‌سه‌ر یه‌کیانه‌وه هه‌بوو. له‌م رووه‌شه‌وه پیتویسته بنچینه‌ی فه‌ره‌ه‌نگی‌ک به‌و دوو زمانه‌ په‌یدا بپیت که به جو‌ریکی زانیاری له ره‌گ و ریشه‌ی به تاییه‌تی کوردییه‌که قسه‌ بکاو قوتابیانی قوتابخانه‌کان له‌و به‌ره‌مه‌ عیلمییه‌ که‌لک وه‌ریگرن، بۆ ئه‌وه ورده‌ ورده ئه‌وانیش پاش ئه‌وه که سه‌رده‌می خویندنیان ته‌واو کرد، ده‌ست بده‌ن به عیلمه‌وه‌و زیاتر بکۆلنه‌وه له زمانه‌که‌و خزمه‌تی بکه‌ن، بچنه‌ ناو ره‌گ و ریشه‌یه‌وه له ئه‌نجاما زمانه‌که له‌م لایه‌نه‌شه‌وه بگا به یه‌کی له زمانه‌ خزمه‌تکراوه‌کان.

به‌لی! له‌م رووه‌وه وه‌کوو خاوه‌ن ده‌ق له سه‌ره‌تاو ناوه‌ندی کتیبه‌که‌ی خویا ئه‌لی: له لایه‌ن زانیانی کورد و غه‌یری کورده‌وه هه‌نگاو نراوه‌و دانراو هه‌یه، به‌لام دوور نیییه به جو‌ریکی پر به پری واکه به پوختی بنچینه‌ی ره‌گ و ریشه‌ی وشه روون بکاته‌وه نه‌بووین. دیاره ئه‌مه‌ش له کرده‌وه‌ی جم و جوو‌لی گۆرانه‌ و خاوه‌ن په‌خشانی داگرتۆته‌وه‌و که‌وتۆته سه‌ر ئه‌و فیکه‌ریه، ئه‌گینا له پیتش چه‌رخیتک له‌مه‌و پیتشتر ئه‌م جو‌ره فیکه‌ر که ئه‌م ئیستا

کردوو به تهوه، ئەو فیکره ئەو سهردهمه نهبو له ئارادا. سروشت وایه هه موو شت له سههه تادا کال و کچ نه بێ، پاشان به تپهه بوونی زه مان به ته وای پێ ئەگا. له م میژوو هه دا ئەم، ئەم ههنگاوه ی ناوه، ئەگونجی له چه رخی داها تودا له م رووه و هه جو ره باوه ری تری وایه ته ناوه و هه ئەوه ی چه رخی پیتشوو چۆنه به چا و ئیمپوژنه وه، ئەوه ی ئیمپوژنه به چا و چه رخی دوایه وه ئاوا بێت! ئەبێ واش بێت چونکه ئەگه ر وایه نه بێ هه یچ شتی که له ده وری گه لاله یه وه ناگاته ده وری ناماده یی.

خاوه نی ئەم په خشانه تا ئەندازه یه که ئەم رچه یه له م رووه وه شکاند، ئەتوانین بلێن ئەو رتگه یه که ئەو له م باره وه گرتوو به ته ی رتگه یه که نوێه؛ رتگه یه که نوێه بو فیکردنی قوتابیان و بو رتبه دی کردنی ئەوانه ی که ئەیانه وێ له ته شکی بنچینه ی وشه ی زمانه ی کوردی تی بگه ن. جا ئەم په خشانه به گوزارشت له ناوه رۆکیه وه و به ناوه رۆکه که یه وه نمونه یه که بوو بو با به تیکی وه کوو زمانه وانی له م میژوو هه ی ئیمپوژنه دا.

«ئیسماعیل حقی شاوه یس» له ژماره 3 ی سالی «1973» ی گوژاری «رۆژی کردستان» له ژێر ناوی «نامه یه که بو رۆشنیرو ئەدیبه لاهه کافمان» دا، جو ره په خشانیکمان ئەخاته به رده ست و ئەلێ:

«ئە ئەدیبانی ئازیز!

ئیمه پیرین، میتشک و دل و هیزمان وه که هی ئیوه ی گه نچ و توانا نییه. داخه که م ئیمه ده می رابوردوو مان، ژبان و ژنمان زۆر به ناخۆشی و دل نازاری و ناسۆریه وه رۆشت و تی په ری کرد! ئەو ئەده ب و ره وشت و ره فتاره ئیمه دیومانه و خوتندوو مانه، مۆده ی پۆچ بووه، گه وه ره و هتزی کۆنیان ئیتر باوی نه ماوه. داخه که م ره وشت و ره فتاری چه ند چه رخ له مه وه به ر هه یچ که لک و نرخیکی بو مرۆ، خیریکی بو ئینسان نه ماوه. ئەمرۆ پتویسته، مرۆیا نه، میرانه بو پیتشه وه برۆین به ره وه پیری ته کنۆلۆژی، سایه نس و زانیاری، ئەده بیکی ئینسانی برۆین ... به نازادی، به سه رفرازی به خیره اتنی چه رخی بیست و یه که بکه یین، به ره وه پیری سایه نس و زانستی برۆین، چونکه ئیمه له ناو قهرنی ئەله کترۆن - ناتۆم دا ئەژین، نابێ خۆمان دواخه یین. ده ست و چاومان، زمانمان بیه ستین، گوتمان له پیتشه سازی، زانیاری، عیلمیه ت واقعه ته تی قهرنی بیست و یه که داخه یین، چاومان بقووچینین، گوتمان که رکه یین.

ته کنۆلۆژی ئەمرۆ له زانست و زانیاری، پیتشه سازی ده می خه رکه و

تەشى و دېزەو ھېزەو سۆنەي كۆن، ھېزەرە كەندوو، گلېنە، لەنگەرى، گۆزەو كووپە، لوولېنە، مەكۆ، پېچاللى لوولەي جۆلاكان، دەسك و دېبەگى، دەستارى دەمى كۆن ناچىت. داخەكەم ئەم دەستكردانەي باب و باپىرانمان ئەمىرۆ ھېچ خىرىك، كەلكىكى بە بايەخى نىيە، بازارى ئەمانە نەماو. داخەكەم! ئەكۆنۆمى، كۆمەلایەتى، سىياسەت و رەوشت و رەفتارمان، سايكۆلۆژىمان، ژبان و ژىنمان، بىروباوەرمان ھەمووى لەم دەزگا و حاجەتانە پىكھاتوو، ئەمىرۆ ئەمانە ھېچ بەكەلكى كورد نايت. ئەمىرۆ دەور دەورى ئەلەكترۆن و ئاتۆمە. ئەبى ئایدۆلۆژىمان، ئەدەبى كورد لەگەل عالمى جىھاندا بەپىتى سايەنس ئەلەكترۆن بىت. ماترىالىزىمىيەنە بىت تاكو بتوانىن خۆمان بژىننىن، گەلمانى پى راوہستاو كەين. بەم رەنگە كورد لەگەل عالەمدا سازو رىك و پىك پىشخەين، خۆمان لە دىلى رزگار كەين.

ئەي رۆشنىبىرانى دلئسۆزى بەپىزى كورد!

بە پەرۆشەو لىتان ئەپارىتمەو، لە روخان و نەمانى ئىمپىراتۆرى مەزنى رۆما، بىزانس، ئىمپىراتۆرى پارس، ماد، ئىمپىراتۆرى ئاشۆرى، ئارامىيان، خەلافەت و سەلتەنەتى عەرەب، عوسمانىيان دەرس و پەندىكى ئىنسانى وەرگىن. ئاخۆ ئەمانە بۆچ روخان؟ نەمان، لەبەرچى ئادەمىزادىيان، خۆيان، كۆمەلىيان، تەخت و تاجىيان خستە ناو كاوگەو گۆمى گەردەلوولى خووناوو نابوودى؟. لەبەرچى خۆيان، گەلىيان، ئادەمىزادىيان ئازادو رزگار نەكرد؟. ئەبى ھۆي ئەمانە، ئەم رمان و نەمانە زۆر بە وردى لىك بدەنەو. ئىمە؛ كورد زۆر چاك بزانىن لە كاروانى مەزقايەتى، شارستانى، تەكنۆلۆژى، زانستىدا زۆر دواكەوتووين. ھېچ لە ھۆشيارى شۆرشەكانى قەرنى ھەژدەو نۆزدە بە تايبەتى لە رووداوەكانى جەنگى خوتىنى بەك و دوو تىبىنەكى وردمان نەكردوو، لىتى تى نەگەبىشتوو، بە تايبەتى لە خەبات و راپەرىنەكانى گەلى روسىيا. ئەدەبى تۆلستوى مەزنى ئىنسانى، شۆرشى ئوكتۆبەرى مەزنى ئىنسانى. وانەو پەندو ھۆشيارىبەكى مەزنى ئەوتۆمان وەر نەگرتوو، بۆژيانى دوورۆژى كورد ھېچ كەلكىكمان وەر نەگرتوو. داخەكەم! عالەمى كورد گەرەكە لە شۆرشى ئوكتۆبەرى مەزنى جىھانى، ئەم فەلسەفەي ئىنسانىيە ئەدەبىكى راست و رەوان، واقىيان لى وەرگىت، زۆر بە دوور بىنى لىتى ورد بىتەو تەكوو خۆي لە ئەفسانەو ئەفسوون، سىحرەكانى دەمى رابووردوو كۆن و دوور، خۆي لە پىروپوچ، ئەوھام و خەياللات رزگار كات، كوردى پىن ئازاد و سەر فەراز كات. لەگەل ئەمەش لە زانست و ئەدەبى پىشكەوتووانى عالەمى عەرەبى ئەمىرۆ،

فارس، هیندستان، زانست و پیشه‌سازییه‌کانی ئەوروپا، ئەنگلۆ - ئەمەریکی ریاالیستان، لە تەکنۆلۆژی ئەدەبیات، ئایدیۆلۆژییان، ژبانی راستی - واقعییان وانه وینەیان لی وەرگرتن. بەم رەنگە ئەدەب و زمانی کوردی پێ جوان و شیرین، دەولەمەند کەین. ژبان و ژینی کورد لە پر و پوچ، ئەفسوون و ئەفسانەکانی کۆن و تازە جیھانی بۆرژوازی، کۆنە پەرستانی دوورو نزیك، عالەمی کوردی پێ ئازادو رزگار کەین. بەم رەنگە ئەدەب و زوبانیکی تازە و زیندووی کوردی، گەنج و توانا، ئەوەی دواڕۆژمانی پێ ئارایش و روشن و هوشیار کەین. بەگیانیکی شۆرشگێڕانە ماتریالزمی واقعی لەگەڵ عالەمی بەشەر، ئینسانیدا بە هاوکاری، هاوژانی پیکه‌وه بژین. بێ جیاوازیی دین و رەسەن و ئایین، هاو دەم و یەک ئاهەنگ بڕوین، بۆ عالەمی دەرخی بە پێی مافی ژبانی ئینسانی حەقی ژبان، پێشکەوتنمان هەیه. کوردیش وەک ئەوان مەرۆ و ئینسانە، توانای هونەری ژبانی هەیه، بەشداری شادی، لە ئازاری ئینسانیش تی ئەگەین، بایی و نرخێ مەرۆ ئەزانین، وەک عالەم ئادەم پەرست، ئارام و ناشتی خواز، شەبدای شارستانی، ئاوەدانی پەرستین.

بەرێزینە!

هیقیتم ئەو دهبە ئەدەبی بەرزێ ئەحمەدی خانی مەزن خاوەنی مەم وزینی نەمر، حاجی قادر کۆبی، جەلی زاده، خەتیب محەمەدی گەورە خوالیی خۆشبوو، لەگەڵ شیخ نووری سالیح، یونس رۆوفی دلدارێ گیان بەرز، جگەر خۆتین، قەدری جان، جەلادەت بەدرخان، خێزانی رەوشەن بەدرخان، نووسەران، ئەدیسانی کورد.. جگە لەم ئەدیسانەش نەمر مەولانای مەزنان هەمیشە لەبەر چاوی بیت.. بە خۆشی و شانازییە کەوه یادبان کەینه‌وه. بە تاییه‌تی مەدرسه‌ی ئینسانیی ئەدەبی گۆزان، بێ کەس ناودارانی دلسوۆزان بژینینەوه، بەره‌و شوێنی بیرو باوهری ئەم بەرێزانه بڕوین.. خۆمان، گەلی کوردمان، گەنج و زیندوو توانا کەین.. لە ناو ئەم ئەدەبیانەشدا خوا لیبی خۆشبوو بیخودی مەحموودی موفتی شاعری خۆشەویست و قەشەنگ.. کاک زێوهری خەم رەوین و دلسوۆز.. پیره‌میترد.. شیخ رەزای دلیری تالەبانی.. عبدالخالقی ئەسیری نەمر.. قانعی بێندی بەرێز، دلسوۆزانی تریشمان لە بییر نەچیت، هەرگیز خۆمان بە کۆنە پەرستی گیر نەکەین، پێشپەرەوی ماتریالزم بین

...

گونجاوه. بهرامبهر بهمه منیش ئەلیم :

ئەم کوردە لە لاپەرە میژووی کۆن و تازەیا، هەر رۆژە بە پین رۆژ چەپلە ی بۆ یەکیک کوتاوه، لەم هەموو هەدا هیچی بە هیچ نەبووه، چون چوووه تە ناو ئەو چەپلە یهوه هەر بهو جوړەش به دەستی خالی دەرچوووه. تا ئیشیان پین ئەبیت قسهی خوشی بۆ هەلته پین، که ئیشه کهیان تەواو کرد ئەلین «لەتکی چی و پەتکی چی؟!». ئەلیم بۆ تاقیکردنەوه باسەر دەمیکیش چەپلە بۆ خۆی لێ دا، بزانی ئەمەش ئەنجامی به چی ئەبیت؟ ئەو نده ئەزانم پیاو به دەستی خۆی پشتی خۆی نەخوری، دەستیکی تر هیچ دادیکی ناداتی، مەگەر ئەو دەسته مەسلەحتیکی تیدا هەبێ بۆ خۆی، ئەو وەختە راستە کەلک بەخش ئەبیت. کەوا بوو کوردەکه، ئەگەر غەیری دەستی دایه بالی، ئەبیت بکەوتتە سەر ئەو که ناوچە ی مەسلەحتی غەیرەکه تەخت بکات، ئەو وەختە دلتیا ئەبیت که ئەبیت که ئەو غەیرە به راستی دەست ئەداتە بالی. ئەبیت ئەو هەش بزانی که: زیاترە لە چەرخیک هەر ورده نەتەویەک لەم ماویدیەدا دروست بووه بووه به خاوەن -بەناو- سەر بهستی، هەر غەیری خۆی دەستی گرتوووه به بالیەوه! ئیمپرۆژ رۆژی رم و شیر نییه، رۆژی عیلم و سیاسەتە، ئەبیت بزانی گوشتی شان لە کۆتووه ئەخوری.

«زانا مەسعوود محەممەد» لە پێشەکی بەشی یەکه می کتیبی «حاجی قادری کۆبی» که دانراوی خۆیهو له سالی «١٩٧٣» ی دەستی چاپ مۆری کردوووه، نمونە بەخشانیکیان لە قالبی گوزارشتی کوردیدا ئەخاتە بەر دەست و ئەلین:

«لەو باوەردام تا ئیستا دیراسە یهکی ئەوتۆ له بارە ی فەلسەفە و خەبات و ژبانی حاجی قادر بلاو نەکراوه تەوه له قوولی و فراوانیدا بگا بەرا دە ی گرنگی و پێویستی مەوزووع. تا ئەوه ی له سنووری ئاسۆی روشنبیری ئیستا که ی کوردە و اربیش دیتە بەرچاوم هیچ عەلامە تیکم لیسوه دیار نییه موژدە ی دیراسە یهکی لایق به حاجی راگەینن. گوته ی کوردی ئەگەر راست کا که دەلین مانگە شهو سەر له ئیوارە وه دیاره، ئەو ئەرکه ی ناساندنی حاجی قادر به تایبەتی کورد و تیکرای جیهان خەریکه له ئەستۆی جیلی ئیمە دەتازن و دەکەوتتە سەر شانی جیلی ئاینده. ئەوساش به پین دەرکه وتنه وه ی رۆژگاری حاجی له نیگای بینەران، کاره که وه زحمە تتر ده که وئ . . چه ندین په رده ی حەقیقەت پۆش تازه له دەوری شوپنه واری حاجی دەنالی و تاریکایی لێ دەتەنن. سەرەرای ئەو وه زحمەت که وتنه مەترسبکی گەوره ی بز بوونی

حقیقت له ودهش په پيدا دهې له داهاتنی فلسفه‌فهی جیاجیا مهیل و نارزووی هه‌مه چه‌شنه دادینې بۆ پیتوان و هه‌لسه‌نگاندنی هه‌موو بابه‌تینکی عه‌لاقه‌دار له‌گه‌ل سیاسه‌ت به‌ کیش و ته‌رازوټیک که خزمه‌تی نامانجه‌ سیاسیه‌کانی خاوه‌نی ته‌رازوکه بکا. ئه‌و هینده ده‌سکاری و گۆرینی ئانقه‌ست که به‌چاوی خۆمان دیومانه تا ئیستا بۆ خزمه‌تی مه‌به‌سی سیاسی له‌ گپړانه‌وه‌ی رووداوی کۆن و نویدا کراوه ئومئید زۆر زه‌عیف ده‌کا به‌وه که له‌ دواړوژدا راستی و حقیقت له‌چنگ داخوازی سیاسه‌ت به‌ سه‌لامه‌تی ده‌رچی. بئ گومان هانده‌رتیکی په‌کجار به‌هینز که پالی پتوه نام جورته‌ت بده‌مه به‌ر خۆم تا شه‌رم له‌ حاجی بشکینم و گوزارشتی ژبانی بگپړمه‌وه، ترسی له‌ ناوچوونی په‌کجاره‌کی ئه‌و راستیانه بوو که من له‌ باره‌ی حاجیه‌وه ده‌یانزانم و ده‌بینم له‌گه‌ل ره‌وتی زه‌مانا به‌ک به‌ک ده‌کوژینه‌وه و چرای تازه دروستکراو له‌ شوینیان هه‌لده‌کړئ. له‌ ماوه‌ی «۷۵» سال که به‌سه‌ر مه‌رگی حاجی دا تپسه‌پړوه، زوربه‌ی گوزارشتی ژبانی له‌ناوچوه. به‌ گوټره‌ی راگه‌باندنی نووسینی بئ شوپهه زۆربه‌ی به‌ره‌مه‌ نووسراوه‌کانیشی فه‌وت‌اوه. که‌م تا کورتیک له‌ ئه‌حوالی حاجی وه هیتما شیعه‌کانی که‌وا لای چنه‌د که‌سیک ماوه تا ئیستا تو‌مار نه‌کراون.

جا ئه‌گه‌ر ئه‌و که‌مینهی ئه‌حوال و هیتما یه‌ش نه‌نووسرتین و له‌ناو بچن نووسه‌رتیکی دواړوژ بشیه‌وئ له‌عاست حاجی دا حقه‌په‌رستی بکاو راستی ده‌رخا چی ئه‌وتوئ ده‌ست ناکه‌وئ له‌ سه‌رچاوه‌ی بئ فیئل بیکا به‌ چه‌کی هه‌لمه‌ت بردن بۆ سه‌ر ده‌سکاری وه یا دیفاع کردن له‌ حقه‌قیقت. من له‌ لای خۆمه‌وه، به‌پیتی توانین، چی بۆم ساغ ده‌بیتته‌وه ده‌رباره‌ی حاجی و ژبان و شه‌خسیه‌ت و ئه‌ده‌بی له‌گه‌ل به‌لگه‌ی مادی و زیهنی که له‌ دستمدا بئ به‌ تو‌مارخانه‌ی میژووی راده‌گه‌ینم. هه‌رچه‌ند پاناییه‌کی فراوان له‌ هه‌موو رویکی ئه‌و باسانه به‌ به‌تالی و بئ ره‌نگی ده‌میتیتته‌وه له‌ به‌ر نه‌بوونی سه‌رچاوه‌ی مه‌علومات و ته‌سکی ده‌رفه‌ت، دیسانه‌وه ئه‌و هینده‌ی که بۆم رووپتو ده‌کړئ راستی ئه‌وتوئ تیدا ده‌بئ یارمه‌تی توژه‌ره‌وه‌ی دواړوژ بدا بۆ رووپتو کردن مه‌یدانیکي فراوانتر له‌ باسی حاجی. ده‌لپن تابلوی نیگارکیش ده‌بئ سه‌رانسه‌ری به‌ ره‌نگ کراوی له‌ به‌ر ده‌ستی هونه‌رکار ده‌رچی، مانه‌وه‌ی هه‌ر جیگایه‌کی تابلۆکه به‌ به‌تالی ده‌بیتته‌ عه‌یبی هونه‌رکار و به‌ره‌مه‌که‌ی. به‌داخه‌وه تابلوی ژبانی حاجی قادر مقدارتیکي ئه‌وه‌نده زۆری له‌ تاریکیایی دایه ئه‌گه‌ر نیگارکیش ره‌نگی دروژنی لئ نه‌دا به‌ ناچاری بئ ره‌نگ

دهمیتیتته وه. به لای بیروای منه وه به شیک کی که می تابلۆکه به رنگی راستگۆ رهنگ بکری چاکتره، سه د جارانبیش چاکتره، له وهی بۆ مه بهستی خو هه لکیشان، وهیا روالته تی بی عه بیی، رهنگی درۆزن به کار بهیتری با له کو تایی ئه و به کار هینانه شدا تابلۆیه کی تیر رهنگ پیک بی. پیتویسته لیره دا ئه وهش بلیم :

نوسینی درۆزن گه لی سه ر شپۆنتره له تابلۆی درۆزن، چونکه نوسین راسته وخۆ ده بیته سه رچاوه ی لیکۆلینه وه و تۆزینه وه و بریاری میژووی. ئه و هینده خه لقه ی که نوسین ده خویننه وه ده بیکی عاشقه تابلۆ پیدا نابن. له فه رزی ئه و ژماره یه په یداش بیی حیسابیک کی که بۆ واتا و راگه یاندنی شتی نووسراو ده کری بۆ وینه وهیا په یکه ر وهیا هیچ به ره مه میکی دیبکه ی هونه ری ناکری. وا ده بی شتی نووسراو بیته کولانه ی سه یر کردن نه ک بۆ دیمه نیکی ته سک و مه حدوود، به لکوو بۆ دیمه نیک تۆوی باوه پرو فه لسه فه ی تیدا بروی: ده مه وئ بلیم هه ندئ نوسین هه لئه ی ئه و تۆیان تی ده که وئ که خه لقی فریو دا بۆ باوه ری چه وت، یا بۆ ئینکارکردنی شتی راست. ده گپنه وه جار یکیان شیخ ره زای تاله بان ی له زۆرانبازیدا ژیر ده که وئ که چی به چه ند به بیکی ته پرو پارا و وا راده گه یینی خو ی سه رکه وتوو و هه ماوه رده که ی نه ک ته نها ژیر که وتوو به لکوو ریسواش بووه! له وه رامی گله یی و گازانده دا شیخ ره زا ده لی: تازه من ئه مه م کرد به «تاریخ» بۆ خو ت هه رچی ده لی بی بلیم .. به شیک ی زۆر له شتی نووسراو، وه ک به یته کانی شیخ ره زا، ده بیته «تاریخ» یا خود بیروباوه ر. به لام مه رج نییه هه موو ئه و نوسینانه به دلخوازی ناراستی بی وهیا بۆ مه بهستی شارنده وه ی حه قیقته تی بی. هه ندئ له نووسه ران دو چاری هه لئه دین له به ر هه لئه ی سه رچاوه بییک که مه علوماتیان لی وه رگرتوو، یا خود به هۆی سه هوی نا چاری وهیا بی سه روشوونی مه وزوع، وهیا له به ر گه لی هۆی جو ری دیکه که نیگای نووسه ر لی ل ده که ن و خامه ی ده خلیسکین. خو یاراستن له سه هو و هه لئه هه رچه ند لیشیان که م کاته وه به جار ی پاکیان ناکاته وه.

هه لئه ی نووسه ر که له نه زانین وه یا به سه هوو چوونه وه بی نابیته جیی گله یی به مه رجیک که ههستی بی کرد لی بی بکشیتته وه: بی داگرتن له سه ر هه لئه دوای روونیوونه وه ی، له خوینده وار ناوه شیتته وه چ جایی ئه وه ی بلین ره وا نییه. نووسه ر هه یه له رووی لایه نگیری فه لسه فه یه که وه، وه یا له به ر نه ویستنی یه کیکی دیکه وه چا و له راستی ده پۆشی یا خود ته رجیحی شتی زه عیف ده دا به سه ر هی به هیزدا: ئه م خو وه ی راستپۆشی که له جیی پیتویست

به گوتیرهی باوهری خۆم لیبی ددهویم، لای هه ندى كەس له هه موو سنووړيكي عاده تى ويستان ونه ويستان تېده په پرى و دهگا به رادهى روخاندن. خه تهرى راست پۆشى گه لىك زياتره له وه كه راستيمان له كىس ددها، به ولاى دۆراندنى راستى به وه گونا هيكى گه وهر تر دهكا: چونكه خوښه رى عاده تى تواناى نه يتى و فكرى نه و توى نى به نووسراو وه يا گوته به تهر ازووى زانست و مه نتيق هه لسه نكښنى بويه مومكنه هه لى نووسراو له ميتشكدا جيگير بى و لى بى به باوهر. جا نه گهر كه سىك له نووسندا هه لى ددهو زىته وه بوى بلوى به نووسين راستى كاته وه به ودها خزمه تىكي گه وهر دهكا بۆ نىستاو دواروژى ميلله ته كهى، به لكوو هه موو ئاده ميزاد: به سرپنه وهى ههر هه لى يه كه له ميتشكى خه لى په لى هه وړيكي ره شى جه هاله ت دهره وىته وه و چرايىكي حه ق ناسى هه لده كرى ..

.....«.....»

ئهم كتيبه نمونهى په خشانه كانى كوردى تا نه نذازه يه كه به پى سال و سه رده م پيشان نه دا بۆ پاشه روژى ميژوو. بابه ت زوره، ههر په خشانىك، وه يا چند په خشانىك له بابه تىكه وه قسه نه كا، نه وه نده هه يه چه شهى نه و خاوه ن په خشانانه كه له يه كه بابه ته وه قسه نه كه ن جيايه، هه ريه كه گوزارشتىكي هه يه وه هه ريه كه له بۆته شه خسيه تى خوڻان قسه نه كا. هه رگيز نه بووه و رى ناكه وى كه گوزارشتى دوو كهس بى به يه كه، چونكه نه گهر دووهم دهق نه وهى يه كه مى وهر گرتوه نه وه نه بوو به دووشت، به لكوو ههر يه كه و يه كه كه ش نه وهى يه كه مه، نه گهر جياى كرده وه با بابه تيش يه كه بى، چه شه يه كه نايىت و ههر يه كه گوزارشتىكيان نه يىت. جا ئهم گوزارشته نه يىته هوى نه وه كه په خشان لقو پو پىكي زورى لى بىته وه.

ئهمه مه به ست نى به كه ئهم په خشانه قسهى له بابه تىكه وه كرده وه كه لى كو لى نه وه و به سه رهاتى هونراوى حاجى قادرى كو بى و كو بى خو بيه ته، ئهمه مه به ست نى به چونكه دوو نى به گه لى له م رووه وه قسهى كرده بى، به لكوو مه به سه كه نه وه يه كه رى ختى ئهم په خشانه چونكه و؟ چ ده وړىك له گه رووى پاشه روژى ميژوودا دروست نه كا؟ به قوتدانى نمونه يه كه له جوړه په خشانىكي ئهم چه رى بىسته مه!

ئهم په خشانه جوړه رى ختى كمان پيشان نه دا كه سووراو سوور جيايه له و رى ختانه كه له روژتىكي وه كوو ئىمروژدا هه ن. كوردييه وه كوو په خشانه كانى تر، شپوهى موكرى به وه كوو نمونه كانى تر، خاوه نه كهى خه لى كو بيه وه كوو كو بيه كانى تر، به لام دارشته كهى هىچ له وانى تر ناكا.

ئەمەش يەككە لە ھەنگاوەكانى گۆران كە لە يەك چەرخداو لە نىوانى دوو لاپەردى سالانى (١٩٧٠-١٩٨٠) ئەم جۆرە رىختە لەناو رۆشنىيان و قەلەم بەدەستانى كورددا پەيدا ئەبێ. ديارە بە شىوھەيك ھاتۆنە ناوھە كە پىياو ھەست ئەكا خاوەنەكەى لە ناو كتيبخانە يەك گەورەى كۆندا بوو، نەك كتيبخانەى كوردى، بەلكو كتيبخانەى عەرەبى، دلى خۆى پر كرووھ لە سەبكى مەفھومى رىخت و بەلاغەى ئەو كتيبخانە يەو رۆژاندوويەتە ناو قالى زمانى كورد يەوھ. وینە عىبارەت يەك تر كە ئەلئى:

«بە عادت كە يەككە لە شوپىتەكەوھ رادەگوتىزى بۆ شوپىتەكە تر تا ماوھەيكى دوورو دريژ قەپىلكى غەربى لە بۆتەى رەوشت و نەرىت و دەستووراتى ئەو شوپىتە تازە يەدا ناتوتتەوھ و تۆزى غەربى لئى ناتەكيتەوھ» ل ١٦٨. سەير ئەكەى ئەم دارشتنە بەھىچ جۆر لە دارشتنى پەخشانەكانى ھاوچەرخى ناچى، گومانىش لەوھدا نىبە كە لە يەككى ترەوھ فېر نەبووھ، چونكە وینەى ئەمە لە پيشىوھ نابينرى. بەلئى! سادە يەو خۆماليىھ، وشەى غەبرى كوردى كەم تيدا ھەيە، بەلكو ھەر ئەوھندەى تيدا يە كە بوون بە مالى كورد. بەلام بۆتەكەى بتەويكى وايە كە بەگران رىختى كوردى تيدا ئەتوتتەوھ، مەگەر تەنيا بۆ خاوەنەكەى نەبێ. ھەرچەندە ئەمەش راستە كە چەشەى دووكەس نابيتتە يەك، بەلام گرمان بووشن بە يەك ھەر لە خاوەنى ئەم پەخشانەدا نەبێ لە كەسى تر دروست نابيتت.

ئەگەر ئەوھ راست بيت كە ئەلئى: «قسە رەوشت و خووى خاوەن قسە پيشان ئەدا» پەخشانى ئەم خاوەن پەخشانە ئەوھ پيشان ئەدا كە نەفسىيەتى داواى ئەوھ لىي كرووھ: پەخشانەكەى بەرز بى بۆ ئەمە خۆى بەرز بيت! لەگەل ئەمانەشا من كارىكم بەمانەوھ نىبە، بەلكو شت پيشان ئەدەم و وینەى پەخشانى ئەم رۆژە ئەخەمە بەرچاو؛ ناوھرۆكى پەخشانەكە -كە ئەمە نمونە يەك كتيبەكە يە- ئەم سەر تا ئەو سەر ليكۆلینەوھ و دىراسە يە لە حاجى قادرى كۆبى و لە ھۆنەرى حاجى قادرى كۆبى. روخسارەكەشى ئەو روخسارە يە كە لەبەر چاوتە. ئەمەش ھەموو بۆ ئەوھە كە ميژووى دوارۆژ كاتى كە ئاورى دا يەوھ بەلاى رۆژانى پيش خۆ يەوھ، ھەموو جۆرە وینە يەك لە ھەموو بابەت يەكەوھ بەھەموو جۆرە رىخت يەك بىينيت و تى ورد بىينتەوھ.

«دكتور نەسرین فەخرى» لە ژمارەى يەكەمى گۆفارى «كۆرى زانىارى كورد» بەشى يەكەمى سالى ١٩٧٣ لە ژبى ناوى «پاشگرو پيشگر: فە-يان-وھ» لە زمانى كورددا پەخشانى كمان ئەخاتە بەرچاو ئەلئى:

«زمانی کوردی یه کییکه لهو زمانه زیندوووه سه‌ره‌خویانه‌ی که تاییه‌تی نه‌وتۆی تێدایه سه‌ره‌خۆیی ئەم زمانه به وردی ده‌رده‌خات و به ئاسانی له زمانه دوور و نزیکه‌کان لێیه‌وه جودای ده‌کاته‌وه، یه‌کییک لهو تاییه‌تییانه «پاشگرو و پیشگرو» له‌م زمانه‌دا. ئەم پیشگرو پاشگرا‌نه له ژماره‌دا زۆرن و ده‌کرین به دوو به‌شه‌وه: به‌شیکێ ده‌چیته سه‌ر ناو، به‌شه‌که‌ی تری ده‌چیته سه‌ر فرمان - فعل- . هه‌رچه‌نده هه‌ندیک له‌م پیشگرو پاشگرا‌نه ده‌چنه سه‌ر فرمان و سه‌ر ناو له‌هه‌مان کاتدا، به‌لام ری و شوینی تاییه‌تی هه‌یه بۆ جودا‌کردنه‌وه‌ی ئەم دوو به‌شه لهو شوینانه‌دا وله به‌شی تر، به‌رانبه‌ر به‌مه‌ش هه‌یه له هه‌مان‌کاتدا پیشگرو و اتا پیش بناغه‌ی وشه‌ی ده‌که‌وێت، وه له‌لایه‌کی تره‌وه پاشگرو و اتا پیش بناغه‌ی وشه‌ ده‌که‌وێت و ده‌لکیت پێوه وه‌ک: «قه-یان-وه» که له‌م وتاره‌دا ده‌بخه‌ینه پیش چاو.

وه له‌به‌ر ئەوه‌ی ئەم «قه-وه» یه پیشگرو پاشگرو پاشگرو فرمانیه‌، و اتا له‌گه‌ڵ چاوگ و فرماندا به‌کار دیت، پێویسته بزانی‌ن که له‌ زمانی کوردیدا دوو پاشگری فرمانی هه‌یه، یه‌کییک له‌م دوو پاشگرو «قه-وه» یه ده‌وریکی گه‌وره و گرنگی هه‌یه وه‌ک زوربه‌ی پیشگرو‌کانی تری ئەم زمانه، ئەو‌یتریان پاشگری «ئاندن - Andin» ه، ئەم «قه-یان-وه» یه هه‌روه‌ک له‌م باسه‌دا ده‌ر ده‌که‌وێت، به‌لام جیی داخه که نه‌ک ته‌نیا ئەم ده‌وره گرنگه‌و تاییه‌تییه‌کانی روون نه‌کراوه‌ته‌وه له‌ لایه‌ن زمانه‌وان و نووسه‌رانه‌وه، به‌لکوو ته‌نانه‌ت له هه‌ندیک شویندا له‌ جیگه‌ی ساغ‌کردنه‌وه، رواله‌ته‌که‌شی تێک‌دراوه، له‌ کاتی‌که‌دا ئەگه‌ر بێتو به‌ وردی نه‌ک لێیکۆلێنه‌وه، به‌لکوو ئەگه‌ر به‌ وردی گوێ رایه‌ڵ که‌ین بۆ زمانه‌که‌مان کاتی گه‌توگۆ‌کردن پێی ده‌بین هه‌ر یه‌که له ئێمه ئەو تاییه‌تییانه به‌کار ده‌هێنیت له‌ قسه‌کردندا، وه رۆژ نییه ئەم پاشگرو پیشگرو چه‌ند تاییه‌تییه‌کی به‌سه‌ر لێومانه‌وه نه‌بیت و پێویستی ناچاری به‌کار هێنانی نه‌بین، که‌چی گشت ئەو باسه‌ی له‌ باره‌ی ئەم پیشگرو پاشگرو هه‌له‌وه نووسراون هه‌له‌و ناته‌واوی ئەوتۆیان تێدایه به‌ جوړیک ئەگه‌ر بێتو تێک‌راش وه‌ریان بگرین و گه‌لاله‌یان بکه‌ین دوو باره ئه‌نجامیکی ته‌واو ناده‌ن به‌ ده‌سته‌وه!

ئێستا له‌به‌ر گرنگی ئەم باسه‌و ئەو تاییه‌تییه وردانه‌ی له‌م «قه-وه» یه‌دا هه‌یه که ده‌بیته هۆی پیشگه‌ش‌کردنی ده‌یه‌ها و اتاو وشه‌ی نوێ به‌م زمانه، وه بۆ ئەوه‌ی به‌ ئاسانی تیی بگه‌ین وه‌لامی ئەم پرسیارانه‌ی خواره‌وه ده‌ده‌ینه‌وه به‌گوێره‌ی توانا:

۱- پیشگرو پاشگرو چین؟

۲- نایا ئەم پیشگرو پاشگره «وه» یان «هوه» یه؟

۳- واتاکانی چیه و چهند له گهڵ فرماندان؟

۴- نمونه بوو خۆی و تاییه تیبیه کانی تری لهم زمانه دا.

۵- ئەنجامی باس.

۱- پیشگرو پاشگر چین؟

به لاتینی به پیشگر ده کوتریت «پریفیکس-Prefixus» که زاراو ده یه کی گراماتیکی به وه به شه ده کوتریت که له یهک «برگه»، یان زیاتر پیک هاتوه وه ده که ویتته پیش بناغه ی وشه وه ده بیتته هوی گۆرینی روالهت و ناوه رۆکی وشه. وه ئەم پیشگرانه وهک هه موو به شه کانی تری زمان له پر دهر نه که وتوون، به لکوه به ره به ره وه به گۆره ی پیوستی و له سه ر بناغه ی زمانه که خۆی و له زمانه که وه هه لکولبون، وه ئەو پیناسینانه ی که له سه رچاوه ی جیاواز و زمانی جیاوازه وه وه رگیراون بۆمان ده رده خه ن که زوره ی ئەم پیشگرانه - پریفیکسکانه له به نه رتدا له وشه ی سه ر به خۆوه هاتۆنه ته کایه وه، واتا له کۆندا واتای سه ره خۆو تاییه تیبیان هه بوو، به لام به تیبهر بونی کات و به هۆی زۆر به کار هینانیه وه به ره به ره ئەم رواله ته «شکل-فۆرم» ه تازه یان وه رگرتوه. وهک: خستن، را-خستن، دا-خستن، هه ل-خستن، لی - خستن، پین-خستن - هتد...

«پاشگر»: به لاتینی به پاشگر ده کوتریت «سوفیکس-Su-Fixus»، ئەمیش وهک پیشگر وایه، ته نیا ئەوه نده هه یه که ئەم به پیچه وانه ی پیشگر ده که ویتته کۆتایی بناغه ی وشه وه ده لکیت پیوه. بوو نمونه: - خه وتن - خه و+ئاندن - خه واندن، خه وتنه وه، خه وینه ... هتد له زمانی کوردیدا.

۲- نایا ئەم پیشگرو پاشگره: «وه We» یان «هوه EWE» یه؟

هیناویانه ته وه، به پین ورد بوونه وه لینی کاتی به کار هینانی، به لکوه به نووسینه وه ی یهک له سه ر یهک وازیان هیناوه، وه له و شوپانه دا که له وینه ی «هوه» دا ده رکه وتووه له گه ل ئەو وشانه ی کۆتایی بیان به پیتی ده نگدار دیت - حرف صحیح ساکن - وشه که یان لهم پاشگره جودا کردۆته وه، ئەوه ی ماوه ته وه «هوه-EWE» بووه، بۆیه نووسیویانه پاشگری «هوه-EWE». هه ر ئەمه شه بوته هۆی ئەوه ی ماموستا «شیخ محمدی خال» بلت: «ئهم به شه په یوه سته یه - لیره دا مه به سته ی پاشگره - که ده که ویتته کۆتایی فرمانه وه، هه میسه «و» ده که ویتته ما به یین دوو ها «ه-ه» واتا به م شکله «ه وه» وهک:

هاتنهوه، چوونهوه، خواردنهوه».

ماموستا نووری عهلی ئەمین دەلیت: «پاشگری «وه» پاش ئەو وشانه دیت که کۆتاییان به پیتی دەنگدار ناییت» واتە ئەوانە کۆتاییان به پیتی دەنگدار -حرف ساکن او صحیح-دیت- به بی ئەوهی هۆی ئەوه دەربخات. لە شویتنیکی تردا و لە ژێر ناوی پاشگری «وه-WE» دا دەلیت: «ئەم پاشگره له گهڵ ئەو وشانه دا به کار دیت که کۆتاییان به پیتی دەنگدار دیت» بی ئەوهی هۆی ئەمەش روون بکاتەوه. زمانهوانی کورد دوکتور قەنات کوردۆییف هەمان شت دەلیت، بی ئەوهی هیچ کامیکیان هۆی ئەم که مه جیاوازییه بچوکه دهربخه که له رواله تی ئەم پاشگره دا دهردهکه ویت.

دوکتور: ن. ماکه نزی دەلیت: «ئەم پاشگری «وه» به هه ندی جار له وینهی «وه» دا دهردهکه ویت، به بی ئەوهی ئەمیش هۆ شویتنی دهرکه و تنی ئەم پاشگره لهم دوو رواله ته دا پیشان بدات».

زانای ئەمریکی: ل-ئۆ-فۆسوم تهنیا ئەوه نده دەلیت: «که به رانه به پاشگری «وه» ی شیتوی خواروو پیتگری «قه» هه به له شیتوی ژوورو دا «کرمانجی» و هه چی تر»، واتا ئەم پاشگره له وینهی «وه» دا باس دهکات تهنیا له شیتوی خواروودا هه روهک «وه» پاشگری نه بیت له شیتوی ژوورو دا.

دوکتور که ریم -پ- ئەییووی و دوکتور: ئی. ئا. سمیرنۆشا دووباره له شیتوی «وه-EWE» دا وهک پاشگر باسیان کردوه.

.....

دهوری ئافرهت دیته وه پیتشه وه، سه رده مه کانی پیتشو ئافرهت له ناو کوردا ئەگه ره له بنه ماله یه کی به سامان بوایه خویتندی پی فییر ئەکرا له قرئان و نووسین و به ده گمه نیش زانیاری تر. میژوو ویک به م جوړه رویش، پاشان قه لئەم که و ته ده ست هه موو جوړه چینیک، توانی له باره ی ئەده ب و میژوو و نه ته وایه تییه وه ئەو قه لئەمه ی خۆی بخاته کار. زه مان ورده ورده له گه ل گۆرانا سنگی به گوری خۆی نا بو پیتشه وه، ئافرهت پله ی تر سه رکه وت؛ که و ته بینینی ولاتان و خویتدن له ولاته دووره دهسته کانی ولاتی خۆیدا، که و ته ئەو مه بدانه که بیی به خاوه نی دوکتوراو بیی به پسپۆری تاییه تی له به شی له به شه کانی زمانی خۆی، ئافره تی دوکتورا په بدا بو له باری فولکلور و زمانه وانی و شته عیلمییه کانه وه، به تاییه تی زمانه وانی ده ورکی گیرا. خاوه نی ئەم په خشانه یه کیک بوو

لەو ئافره تانە کە لەو مەیدانەدا لە رووی زمانەوانییەوه بتوانی خۆتندن و قەڵەمی خۆی بە زمانی کوردی لە لیکۆلینەوهی دەستووری زمانی کوردی بخاتە کارو بابەتی تا ئەندازەیهک نوێ بێنیتەوه ناوێه.

نەتەوه بریتییە لە ژن و لە پیاو، ئەم دوو رەگەزە پەره بە نەتەوهکە ئەدەن. ئێمە قسە لە کوردەوه ئەکەین. سەر دەمەکانی پیشوو هەر لە بەرەبەیانێ میترووهو ئەم دوو رەگەزە لە ناو کورددا بە درێژایی ئەو میترووه قۆلیان کردوو بە قۆلی یەکاو بە جووتە هاتوونەتە خوارەوه ئەو سەر دەمە کە سەر دەمی شەر و شۆر و راوو شکار بووه، پێکەوه کردوویانە، ئازاڵداری و ماڵداری بووه پێکەوه کردوویانە. پیاوێکە لە دەرەوه خەریک بووه، ژنێکە لە مالهوه. جووتە گاو رەزەوانی و تووتنەوانی بووه پێکەوه کردوویانە. ئافرهت منالی کۆرپەیی لە کۆلی خۆی توند کردوو و چوو تە دەرەوه بۆ ئەوه بە هاریکاری لە گەڵ میتردەکە یا ئیش و کار و گوزەرانیان جێ بە جێ بکەن. ئێمە شت بۆ میتروو باس ئەکەین، ئەم رۆژە کە جووری گوزەران پەردەیهکی تری بەسەرا هاتوو، هەندیک لەو ژن و پیاوانە ئیش و فرمانی کار بە دەستی ئەگرن بە دەستەوه، بە مووچەو دەرمانەتەکیان پشتی یەک ئەگرن و بەهەر دوو لایانەوه منالەکانیان و مالهەکیان بە رێو ئەبەن. ئەمە دیارە گۆران ئەمەیی کردوو. لەمەش تێپەری ئەم دوو رەگەزە بە شوین خۆتندنی ئەم سەر دەمەدا پەره وازەیی و لا تانی دووره دەست بوون بۆ پەره پێدانی خۆتندنیان و بۆ گەواهی نامەیی دوکتۆرا. جا ئەمە ئایا بۆ ژبواری خۆیان بێ، یا شتیکی تر بێ، رەوێوهی گۆران ئەم شتانەیی هێنایە پێشەوه.

ئەلێم بۆ ژبواری خۆیان یا شتیکی تر. لێرەدا دەستوورێکی مەنتقی هەیه ئەلێ:

مروۆف لەسەر چوار جۆرە، وە هەموو کەسیش خۆی لە هەموو شت و لە هەموو کەسیکی تر خۆشتر ئەوی. ئەو کەسەیی فرمانیک ئەکا، فرمانەکەیی لەم چەند مەبەستانەیی خوارەوه یه:

یا ئەلێ: من خۆم لەم فرمانەما مەبەست نییه، هەر خەڵکەکەم مەبەستەو هیچ تر. یا ئەلێ: ئەم ئیشەیی من قازانجیکێ گشتییە، کە گشتە کە سوودی لێ وەرگرت، منیش لە ناو گشتە کە دام بەشی منیشی تیدا ئەبیت. یا ئەلێ: من خۆم بەهردی خۆم وەرگیرم، خەڵکی تر وەریان گرت یا نەیانگرت مەبەست نییه. یا ئەلێ: مەسالحی خەڵک هەموو سەری تیا بچێ هەر بۆ ئەوه کە من خۆم بگەمە بەهرەکە!

ئەم بەشەیان گەورەتر تاوانبارە لە کۆمەڵدا، چونکە کۆمەڵەکە لەناو ئەبا بۆ سوودی تاقە نەفسی خۆی. ئەو بەشەیان کە ئەلێ: من ئیشەکە هەر بۆ کۆمەڵ ئەکەم و خۆم هیچ

مه بهست نيبه، ئەمه شيان شپته، چونكه يه كۆ خۆي مه بهست نه بێ، خه لكيشي مه بهست نيبه، دياره ئيشي شپتيش بێ سه ره نجام و بێ كه لكه! ئەو به شه شيان كه ئە ئی: ئەم ئيشه م قازانجیكي گشتييه، كه گشته كه وهري گرت منيش له ناو جغزی گشته كه دام له قازانجه كه بهرم ئە كه وئ. ئەم دهسته يه له هه ر چوار به شه كه له پيشتر و خا و پنتره. له دواي ئەم دهسته يه ئە وه دپت كه ئە ئی: من خۆم به هره وه ر بگرم خه لكی تر وهري ئە گرن يا نايگرن كه يفي خۆيانه! بۆيه ئە ئيم ئە مه دپت چونكه سوودی خۆي نه به ستووه به زباني خه لكه وه. ئەم دهستوره بۆ تا كه ئە گه ر خۆ بيينه سه ر نه ته وه، زۆر نه ته وه ي ميژوو سوودی خۆي له زيانه گه ياندين به نه ته وه يه كي تر بينيوه، ئيمه قسه له وه وه ناكه ين، چونكه ئە و پلاوه، پلاوه له گه ل ساوه را هاوشاني يه ك نين! جا ئە وانه ي كه چاويان له سه ر كه وتنه - له هه ر مه يدانيكا بيت- ئە گه ر سوودی خۆيان له زباني خه لكا بيني، ئە وه بێ فه رترو نه گريستر كه سن له كۆمه لدا.

مه يداني خوينده واري و روشنبيري بێ گومان ئە و مه يدانه يه كه خۆي وه ته وه كه ي هه ر دوولايان سوودی ئی بينن، ئە وانه ي كه ئە م ريگايه ئە گرن به رزن، به كه لكن. ئافره تي كورد له م ميژوو ده دا گه يشته پله يه ك كه بتواني دوكتورا وه ر بگري؛ گوماني تيدا نيبه كه به ره مه ي خوينده واري به كه ي سوودی كي گه وه ئە دا به نه ته وه كه ي. جا ئە م په خشانه نموونه په خشانيكي ناوه رۆك و روخساره بۆ با به تيكي وه كوو ئە م ناوه رۆكه. ئە گه ر حسابي ريختي ئە ده بي بكری دوور نيبه ريخت له م ريخته ريكتره هه بيت، به لام له شوپنيكا كه ده ستوره كه ريزمان باس بكا هه ر ئە وه نده ي پي ئە كری.

«رؤف حه سه ن» له ژماره «١١» ي سالی «١٩٧٣» ي گوڤاري «به يان» له ژيتر ناوي «ئە ده ب و ره خنه ي ئە م سه رده مه» دا په خشانيك پيشان ئە داو ئە ئی:

«سه رومر گوڤان و تازه بوونه وه ئالۆزي ژيان سيمای ئە م سه رده مه يه كه تيا يا ئە ژين. وه ئە م سيمايه ش په ل و پۆي بۆ ئە ده ب و هونه ريش هاويشتوو وه ك هه موو بواره كاني ژيان.

جه نچالي ژيان.. لانه وازيتي و ونبووني مرۆڤ.. بۆني بارووت.. ديمه ني خويتي مرۆڤ.. دوو رووي له سه ر حسابي بيروبا وه رو نرخی ئاده مي زاد.. له ناو گيتراوي ره وش و قيمه مي په رپووتدا.. ئە مانه و تيكره په يوه ندي به كۆمه لايه تي و ده روونيبه كاني تر.. له م سه رده مه داو له سه رانه ري جيهانا

کارێکی بههێتێز ئهکه نه سههر ئه ديب و هونهرمه ندان و ئه و دهروونی و تهزینه فیکرییهی ناهیتلی و راریبی و دوو دلی و بی نارامی جیتگی ئه گرتیه وه و له بهرهمه کانیاندا ههر بهو شتیوه ئالۆزه ده رته بری که وهک ژبان خوی ئالۆزه .. رسته و وشه ی پچر پچر .. گۆرانی فیکره له رسته به که وه بۆ به کیکی تر .. له وشه به که وه بۆ به کیکی تر .. بی دنگی .. مه نه لۆج .. ده رنه برینی راسته وخۆ .. وه هندی جار نه بوونی مه به ست و هیچ نه دان به ده سته وه .. که ئه میش ههر له بی مه به ستی و بی ئه نجامی و بی ناوه رۆک و بی مه عناییی ژبان خۆیه وه دپته کا به وه ..

به کورتی هه موو دۆزه خ و به هه شته کانی ژبان .. له گه له هه ست و بیرو دهروونی ئه دبیدا ته فاعول ئه که ن .. به رهه م ئه بیته تیکلاو کردنی پشکو ناگر له گه له به سته له کدا .. یان پارچه دوو که ئلی ئیسک و پرووسکی ناو دۆزه خی ئه م ژبان به بیته .. وه یان بی هۆشی و به نگ کیشان و ته م و مژی دهروونی ئه دبیب .. یان دلداری کردنیکی هیتجگار فراوان و بی سنوره له گه له (نازارو برینه کانی) ئه م سه رده مه دا که جگه له وه قات و قری خۆشه و یستیه . دلدارێکی تر یان ده ستناکه و ئی که له په نایا ئۆقره بگرن و سوکناییی بیته .. به م جۆزه به رهه مه کانی ئه م سه رده مه و تی گه یشتنیان هه روا ناسان نییه .

جاله بهر ئه وه ی ره خنه ی ئه ده بیسه له ههر ده م و زه مانه یه کدا جۆزه پیتوهریکی تایبه تی پیتو به بوه .. وه ئه م پیتوهرانه هیچیان ئاشنایه تییان نه ماوه له گه له هه لسه نگانندی ئه م سه رده مه دا ، بۆیه پیتو یسته گشت که ره سه کانی بگۆریت و له جیاتنی ئه و هۆقه و گوریس و ته رازووی چه رمینه ی جار .. میلیگرام و ملیمه ترو ته رازووی هه ساس و میکرو سکۆب به کار به یتریت و بگره له مانه ش وردتر .. وه ره خنه گر به و په ری بزوبیه وه سه ودا سه ری هه موو گۆرانیکی ژبان بیته و به رۆشنییرییه کی تیرو ته سه له وه بیته مه دیدانی ره خنه وه ، وه کاتی ئه وه به سه رچوو که ئه رکی ره خنه ته نها روونکردنه وی لایه نه چاک و خراپه کانی به رهه مێک بیته ، چونکه چاک و خراپ و هه موو کیشه کانی تریش مو تله ق نین و تیکرا - نیسی - ن . وه ئه گه ره خنه گریک له سه ره ئه و ری و شوتیه پروات .. ئه بی بروای به تاقه فه لسه فه یه ک هه بیته وه کوو شته مو تله قه که وه له و روانگه یه وه سه بر به رهه مه ئه ده بییه که بکات و چاکی و خراپی و به هیتزی و لاوازی به رهه مه که به گوێره ی گونجان و نه گونجانی له گه له فه لسه فه یه کدا جیا بکاته وه .. ئه مه یسه هه موو کاتی مشت و مپو بگره و به رده یه کی زۆر ئه خاته وه وه هه رچه ند هه ندی جار سه وود ئه گه یه نی و

بزوتنه وهه کی روشنبیری ئه خولقیینی، به لام به زۆری ئه بیته مایه ی نزیك بینی و تهسک کردنه وهی بواری ره خنه گرتن، چونکه ئه ده بی ئه م سه رده مه زۆر که متر له جارن ئه خریته په نای ریبازیکی دیاری کراو یا فه لسه فه یه ک.. وه بیان هه ول بدریت - هه ر هه یج نه بیته - بۆ گونجاندنی له گه ل فه لسه فه که دا.. ئه مه ش ریگه له ره خنه گری ئه م سه رده مه ئه گریته له ده رکردنی بریاری مو تله قانه به سه ر به ره مه می کدا و هه یمن تری ئه کاته وه له وهی به په له پڕۆزی چه ند لا په ری هه ک ره ش کاته وه به چه ند وشه یه ک وه ک: مه به سی پی کاهه - بئ پی تزه - بزړ کاهه - به هه تزه - بئ ئه نجامه - لا وازه.. به لکو و ئه م بری ارانه گشتی ئه داته ده ست خو ئینه واران و ئه رکی ره خنه گر خو ئی ئه بیته شیتال کردنه وه و رو و نکر دنه وهی به ره مه که و ئاسان کردن و تیگه یان دن و نزیك خسته وهی خو ئینه واران.

ره خنه گری ئه مرۆ گف تو گو ئه کات له گه ل پاله وان هه کان و که ل و په له کان و دپرو وشه و خاله کاندان.. ره خنه گری ها و چه رخ یاری ده ده ریکی دل سو ئی ئه دی به کانه که ناشنایه تی له نیوان وشه کان یان و خو ئینه واران دا دروست ئه کات و ده رگای ها مشو کردنی نیوانی ده روون و بییری بئ ئارامی ئه دیب و خو ئینه واران ئه خاته سه ر پشت.. وه هه ر کاتی توانی ئه مه بکات ئه رکی خو ئی به جئ هه نا وه و کو ئایی ها تو وه، چونکه کاتی خو ئینه واران ناشنایه تی سیان په یدا کرد له گه ل به ره مه که دا و شاه زای ته وای بوون، ئه و کاته ئه وان - خو ئینه واران - ده وری ره خنه گری جارن ئه بیئن و بریاری کو ئایی خو ئیان ئه دن له سه ر لای نه چاک و خرا په کانی به ره مه که و به گو ئی ده ی پله ی روشنبیری خو ئیان... ئه مه ش ئه وه نا گه یه نی که ره خنه گر نابئ هه یج باریکی سه رنجی خو ئی بخاته روو، وه ک هه له ی زمانه وانی و هه ندئ شتی تر، به لام له بیрман نه چی که ئه مانه له پله ی دو وه م دان ..»

راسته که ئه ئی: پیا و ئه بئ سه ییری ئه وه بکا که و ترا وه، نه وه ک سه ییری خا وه ن و ته. وه ئه وه ش راسته که هه ر رۆژه گوزار شتی یک په یدا ئه بی؛ ئه بئ بی، چونکه هه ر رۆژه کاروباری خو ئی له ناو خو ئی دایه و شتی وا په یدا ئه بئ که به چا و دو ئینی وه تازه یه. ئه ده بی کوردی و په خشان ی کوردی سه رده می ک به ساده بی ده سستی پی کرد، پاش ئه وه، ئه وه ها ته نا وه وه که ره خنه په یدا بی و ئه ده به که له ناو ئه و بازار ده ها ره یه که ده سستیکی بۆ به ری و هه ر یه که به چا و ئیکه وه سه ییری بکا. ما وه یه کیش به م جو ره رۆ شت، ئه م جا ئه وه ها ته پی شه وه: ئه و ره خنه یه که ئه گیرئ ئه بئ چۆن بکه و ئیته قسه کردن و پلار ها و یشتن، به لکو و ئه مه ده ستو وریکی هه یه و ئه بئ ئه و قه له مه له سه ر ریبازی ئه و ده ستو وره پرو ات به ری وه. پاش

ئەمەش ئەو ھاتە پېشەو: كە ئەو جۆرە رەخنانە تا ئېستە لە روالەتی وشەو رستە گىراو
ئەبى وەكوو شتى تر چۆن گۆراو ئەمىش ئەو كراسە لە بەرىدا بوو دایكەنى و كراسىكى
ترى وا لە بەركا لە گەل گۆرانى ئەم گىجەدا بگونجى.

ئەبى ئەو بزانين كە دەستورائى ئاسمانى و ئەحكامەكانى ھەموو، قسەو رستە بوو و
پاشان كە وتونەتە سەر پىست و كاغەز و ھەلگىراون. ئەدەبىش ھەر قسەو رستە يەو
كە وتوتە سەر كاغەز. دەستورە ئاسمانىيەكان دەقئىكەو بە درىژايى زەمان ئەو دەقە بەو
جۆرە و وەكوو خۆى ھەر ئەبى پىنئىتەو، ئەگەر وانەمايەو ئەو ئايىنە كە سەر بەو دەقە يە
نەمىنئىتەو، بەلام ئەدەبى ئىنسانى و سەر زەوى وانىيە، ئەو گۆرانى بەسەرا دىت. ھەموو
دەم دەقى روالەتى رستە كە لە وانە يە پىنئىتەو، بەلام مەفھومە كەى دەقاودەق بەو جۆرە
نامىنئىتەو. ھەر لە بەر ئەمە يە بۆيە مېژووى پەخشان دروست ئەبى و بە پىتى رۆژو سەردەم
ئەو پەخشانە دىتە ناوہو. لە دەقى پەخشانى دوىنئى ئەزانى باوہرى دوىنئى چۆن بوو، لە
دەقى پەخشانى ئەمپۆ باوہرى ئەمپۆت بۆ دەر ئەكەوى. دەقە كە ئەمىنئىتەو بەلام ئەو
باوہرە كە ئەو دەقە گوزارشتى لى داوہتەو ئەو باوہرە ئىمپۆ شتىكى تر لە شوپن
ھەوارە كەى نىشتوتەو، دەقى ئاسمانى وانىيە بە خۆى و بە باوہرە يەو دوىنئى و ئەمپۆ
ھەر وەكوو يەكن.

پەخشانى ئەم خاوەن پەخشانە ھەستى بە سووچىك لەو كەردوو، بە جۆرە شىوہ يەك
دىتە ناوہو كە گوزارشتەكانى راستەو راست ئەو دەرئەپرئى كە ئەبى ئىمەش لە شىوہ
ئەدەبى و رەخنەى ئەدەبىدا رىبازىكى تر بگرىن و جۆرە ھەنگاوىكى تر ھەلئىنئىنەو.
كە رەستەى پىشەسازى رۆژانئى رابوردووى ئىمە شتىكى تر بوو، گۆرانى دوو چەرخە
ئىمپۆ شتىكى ترى ھىناوہتە پىشەو، ئىمەش ئەبى دەست بە دەسكى ئەو رەوہرە يەو
بگرىن، لە ئەدەب و رەخنەشمانا ئەبى ئەو گۆرانە پەيدا بکەين، ئەگەر نە يکەين لە كاروان
بەجى ئەمىنئىن.

روخسارى پەخشانە كە سووراو سوور ديارە كە جۆرە روخسارىكى ھە يە جىايە لە وانەى
پىشوو. بەلئى! روخسار گوزارشتە لە ناوہرۆك، كە ناوہرۆك جىا بوو، روخسار جىايەك
پەيدا ئەكات، بەلام ئەمە زياتر پالى ناوہ بەو شىوہ يەو. لەرووى مېژووى پەخشانەو،
پاشەپۆژ ئەو حسابە ئەكا: كە ئەمە گۆرانىكى كوتوپرى سەردەمە كە بەسەر ناوہرۆك و
روخسارى ئەدەبى كوردیدا ھاتوو لەم رۆژەدا. ئەمەش راستە كە وشەى غەبرى كوردى
تىدا ھە يە، بەلام لە گەل ئەو شا سەرانسەر پرە لە وشەو رستەى خۆمالئىش و روخسارەكە

توانیویه گوزارشت له ناوه‌رۆکه‌که بداته‌وه به‌بێ ئه‌وه ترنجاندنی تیدا هه‌بیت.

«أ.ب. هه‌وری - ئه‌بو به‌کر شیخ جه‌لال» له کتیبه‌که‌یا «شیعری کۆن و نوی» که له سالی «١٩٧٤» دا چاپ ده‌ستی پێ گه‌یشت، نمونه‌ په‌خشانیکی ئه‌و ساله‌مان پیشان ئه‌داو ئه‌لێ:

.....»

شیعری کۆن و نوی!

بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ندێ روون و والا باسه‌که‌ بخره‌ینه پێش چا و ئه‌بێ چاویک
بخشینین به‌و خوله‌ میژووینه‌دا که ژبانی مرۆقی پێدا تی پهبوه، چونکه
زانایانی تایبه‌تی له‌و باوه‌ردان که شیعری له‌پێش په‌خشانی هونه‌ری و
به‌شه‌کانی تری وێژه‌وه‌ هه‌ر له‌گه‌ڵ په‌یدا بوونی مرۆف له‌سه‌ر زه‌وی هاتۆته
کایه‌وه و پێشکه‌وتن و پاشکه‌وتن و کۆن و نویه‌که‌ش به‌ستراون به‌یاسای
شێوه‌ی ژبانی مرۆقا‌یه‌تیه‌وه‌ بۆیه ئه‌لێن: شیعری ته‌عبیره‌ له‌ ژبانی کۆمه‌ڵ و
ناوچه‌ و چه‌رخ‌ی شاعیره‌که. ئه‌مه‌ له‌ لایه‌که‌وه، له‌ لایه‌که‌یه‌وه‌ هه‌موو ئه‌زانین که
یه‌کیکه‌ له‌ هونه‌رو سه‌رحه‌دو سنوور کیشراوه‌کانی وێژه‌و جیاوازی هه‌یه‌ له‌گه‌ڵ
په‌خشانی هونه‌ری و په‌خشانه‌کانی تر، ئه‌ی ئه‌گه‌ر ئه‌میش هه‌روه‌کوو ئه‌وان
بریتی بێ له‌ وشه‌و رسته‌ی دێری بێ کیش و دانین، ئه‌بێ ئه‌وان واته
په‌خشانه‌کان ناو بنین چی؟ دوا‌ی ئه‌م هۆبانه‌و مادام روو له‌مان بیت، شیعری
ئه‌بیت هه‌ر شیعری بیت و مومه‌بیزاتی تایبه‌تی و سه‌ریه‌خۆی خۆی هه‌بیت و
په‌خشانی ئه‌بیت هه‌ر په‌خشان بیت و کۆن و نوی که‌ش هاوملی کۆن و نوی
یاسای ژبانی چه‌رخ و رۆژی مرۆقه‌و لیبی جیا نایبته‌وه‌ و گۆرانه‌که‌ش پابه‌ندی
ئه‌م خولانه‌ بووه:

١- خولی ژبانی سه‌ره‌تایی مرۆف: - له‌ دارستان و ئه‌شکه‌وت و کیتو که‌ژدا.
گومان له‌وه‌دا نییه‌ که‌ جۆری ئه‌م سه‌رده‌مه‌ سه‌خت و ساده‌و ساکار بووه،
شیعره‌کانیشیان که‌ وینه‌ی شێوه‌ی ژبانیانه‌ هه‌روا بووه، باسی دل‌داری و کیتو
سه‌خت و وه‌یشوو‌مه‌ی ناله‌بار و دیتو درنج و بیابانی چۆل و کاره‌ساتی
سروشتی و زۆری تر له‌م بابه‌ته.

٢- خولی دووهم: به‌ دوا‌ی هاتنی ژبانی سه‌ره‌تایی ناو دارستان و بیابان
و کۆچه‌ریه‌تی و نیشته‌جێ بوونی مرۆف له‌ ناو گوندو شارداو په‌یدا بوونی
فه‌رمان ره‌وایی و یاسای ده‌ره‌به‌گ و پادشایه‌تی ده‌ست پێ ئه‌کات و درێژه

ئەبەستىت. لە ھەندى و لاتى پيشكەوتودا تا ناوھراستى چەرخى نۆزدەھەم و لە ھەندى و لاتانى تردا تا جەنگى جىھانى يەكەم، بەلگەو تا دوایى جەنگەكەش.

تەنيا ئەوئەندە ھەيە ماوەى ئەم خولە چەند ھەزار سالى خايندوو، بەلام يەكەم ھەزار سالى، رەنگە گەلى زياتریش دوای كۆتابوونى ژيانى سەرەتايى شىوھى شىعريان ئەوئەندە جىاوازی نەبوو كە سەرنج راکيشيت لەگەل خولى پيش خۆى دا. وەلى لە كاتيكەو نووسين و خويندن پەيدا بوو، ياسا دەرەبەگى و پاشايى ھاتنە كايەو و بىرى ئايىنى روو ناسىنى خوای تاك و تەنيا تەشەنەى كرد، شىوھى ژيانى مرقاھەتى لە چا و پيشوودا بەرەو پيش روشت، بۆيە شىعريش روو و پيشكەوتن ھەنگاوى ناو لەبەر ساكارى شىوھى ژيان و كەمى ژينەمەنى و كاتى بى فرمانى زۆر شاعيرەكان توانيان روو و ياسا ھيتانە بەرھەمى ديوان بۆن و ھۆنراو دانين كە دواینەى ھەموو پستەكانى حونجە بكرتتەو ھەر لە ئەلفەو تەكوو پىتى «ى» و چامەو چەكامەكانيان يەك كيش و يەك دوایينەو بەگشتى ھۆنراوكانيان بەركيشى ەر ووزين و مەعناو گوزارەى دوورى زانراو بە بەلگەى نزيك و پر لە بابەتەكانى بەلاغەت. ھۆنراوكانيش ھەموو برىتى لە ئەقین و دلدارى و ستايشى ئايىنى و مەدح و سەناو پىيا ھەلدانى گەورە پىاوان و پادشايان. بەم رەنگە رىرەوى شىعري كلاسيكى ئورستوقراتى ھاتە كايەو كە لە چا و رى رەوى شىعري پيش خۆيدا بە پيشكەوتوو دادەنرا لەو كاتەدا. ئەدەبى كلاسيكى يەكەم قوتابخانەى شىعرو ئەدەبى ئەم خولە، كە لە پوورى ئىستە بە ھەلبژاردەو دانسقەو ناياب ئەزانيت، بە چاويكى بەرزو پىرۆز تەماشای رابوردو ئەكات. بەلای زانايانى ئەم جۆرە ئەدەبەو ئەدەبى كلاسيكى لە ئەدەبى يونانى كۆن و رۆمانى كۆندا گەيشتە بەرزترين پۆيەو دوای ئەوان ئىتر بۆ ھىچ شاعيرو نووسەرئىك ھەلناسووپت لەوان جوانترو بەرزترو نايابتر شىعرو پەخشان بىتتە كايەو، بۆيە ئەبى شاعيرەكانى دوای ئەوان ھەر لاسايى ئەوان بکەنەو بەس! بەم رەنگە ئەدەبى كلاسيكى بەستىكى لەبەردەم شاعيرو نووسەراندە دروستكرد، كە نەتوانن بۆ پيششەو، بۆيە ئەدەبەكەش بوو بە ئەدەبىكى وشكى وەستاوى بى بايەخ. بەلام ئەدەبى رۆمانتيكى بەچا و پۆشين لە ھەندى ناتەواوى كە ھەر زادەى ئەم خولى ئەدەبىيەو سەبارەت بەكەم و كوورى ئەدەبى كلاسيكى ھاتە كايەو لە چا ئەدەبەكەى پيش خۆيدا بوو بە ئەدەبىكى پيششەو. ئەم ئەدەبى رۆمانتيكىيە ئىستەى ئەوئەندە بەلاو مەبەستە كە

سوودی لی وەر یگیریت بۆ سۆزی.

زانایانی ئەدەبی رۆمانتیکی ئەلین مادام شیوهی ژبانی مرۆف و هەست و قەرەیحە بەرەو پێشکەوتن ئەروات، دیارە ئەگۆنجیت شیعر و ئەدەببیش بەرەو پێشکەوتن بۆن بۆیە ئەبێ زۆرتر گۆی بدەینە جوانی سروشت و داهینانی تازەو دوارۆژ، نەک خۆمان بە رابوردوی کۆنەو بە سوودو گیرۆدە بکەین. بەم رەنگە ئەمان تەلیسمی وشکی ئەدەبی کلاسیکی کۆنیان شکان و خۆیان وا سەپاند کە ئەدەبەکیان بوو بە ئەدەببێکی پێشەو بەی نوێ. ئەوا وەک بەرەو دوا هاتنی دوو رۆی رەو کە دوو نمونە شیعر ئەنووسین. لە پێشەو نمونە ی هۆنراوی کلاسیکی لە هەلبەستی شاعیری ئازای رەوشت بەرز ئەحمەد بەگی صاحب قران!

.....»

لەم سالانەدا دیسان قەلەمی کورد بای دایەو بەلای شیکردنەو بەی بابەتی هۆنراو دەو. بابەتی هۆنراو یەکیکە لەو بابەتە کە هەر لە کۆنەو هاتۆتە ناو دەو، نووسەرەن و خۆبندەواران پاش ئەو کە قەلەمی پەخشانیان کەوتە دەست، بەرە بەرەو بەپێی چەرخ قسەیان لێو کردووە، لەناو کوردیشا ئەم قسە لێو کردنە زۆر بوو. کارەساتەکانی تر گەلێ جار دەستیان کیشا بەسەر ئەم بابەتەدا و پەخشان لەوانەو قسە ی ئەکرد، کە کەوتە ئەم رۆژە دیسان بای دایەو بەلای ئەو شتەو کە ماو مێژووێک بوو خۆی لێی شار دەبوو، لەم مێژوو دەدا دیسان سەری هەلدا یەو و بوو بە دیمەنیکی کە نووسەرەن بەرەو پیری بۆن. لام وایە ئەم بابەتە کە لە کتیبێکی وەکوو «شیعری کۆن نوێ» دا پەیدا بوو تەنیا زادهی سالی «۱۹۷۴» نییە، بەلکوو بناغەو سەرەتای هی پێش ئەو مێژوو یە، ئەو نەو هە یە لەو مێژوو دەدا بوو کە دەستی چاپی گەیشتۆتێ. باوهری خاوەن پەخشان لەو مێژوو دەدا هەر وەک باوهری پێشوی و ابوو بۆیە سوور بوو لە سەر چاپی کتیبە کە ی. هەر کەس هەر شتیکی ئەکا لەکاتی کردنە کە یا بەچاکی ئەزانی بۆیە ئەیکا، بەبێ گومان ئەگەر بە خراپی بزانی نایکا.

خاوەنی ئەم پەخشانە ئاوری لە هیچی تر نەداو تەو تەنھا لەو سۆزە دەروونیە نەبێ کە هۆنراو لەزەتیکی رۆحییە بۆ هۆنەرە کەو ژبانی هەر بریتی یە لەو کە ئارەزووی دلێ خۆی لە رێختی هۆنراو دا دەرپێ، ئەمە بۆ ئەو گەورە تر سامانیکی مادی و رۆحییە. خاوەنی ئەم پەخشانە خۆی دەستی هۆنراوی هەبوو، لەمەو کەوتۆتە سەر ئەو کە هۆنراو ئەبێ دوو بەش بێت؛ یەکی کۆن، یەکی نوێ لەم روو وە وردە وردە بە پەخشان قسە ی کردو وە

نمونه‌ی بۆ هه‌ردوولایان هیناوه‌ته‌وه. ئیمه‌ ئه‌مه‌مان مه‌به‌ست نییه، به‌لکوو مه‌به‌سته‌که‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ له‌ میژوویه‌کی وه‌کوو سالی ۱۹۷۴ په‌خشانی کوردی له‌و رووه‌وه و له‌و بابه‌ته‌وه چۆن بووه‌و؟ چ جۆره‌ رسته‌و گوزارشتتیک به‌کار هینراوه‌ بۆ ئه‌و بابه‌ته‌؟ ئیشیکمان به‌وه‌وه نییه‌ که‌ بابه‌تتیک و ه‌کوو ئه‌و بابه‌ته‌ زووتر گه‌لێ که‌س لیبی دواوه، به‌لکوو مه‌به‌سته‌که‌ی ئیمه‌ ته‌نها نمونه‌ په‌خشانیکی ئه‌و رۆژه‌ له‌ بابه‌تیکه‌وه‌ که‌ قسه‌یه‌کی زۆری له‌سه‌ر کراوه. به‌لێ! قسه‌کراوه، به‌لام ئه‌م شتیه‌یه‌وه‌ ئه‌م ریخته‌ که‌ له‌م په‌خشانه‌دا هه‌یه‌ گومانی تیدا نییه‌ که‌ جیا‌یه‌ له‌ ریخت و شتیه‌کانی تر، چونکه‌ خاوه‌نه‌که‌ی جیا‌یه، شتیه‌ی دوو که‌سیش نابێ به‌یه‌ک. ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ روخساری په‌خشانیکی وایا هیچ گری و گۆلیه‌کی تیدا نییه‌؟ وه‌ یا هه‌یه‌! ئه‌مه‌ میژووی په‌خشان خۆی ساغی ئه‌کاته‌وه.

راسته‌ گۆران هه‌یه‌وه‌ ئه‌بێ ببێ، به‌لام ئه‌م گۆرانه‌ مه‌رج نییه‌ به‌لای چاک و چاکتره‌وه‌ برۆا، ئه‌گۆنجی به‌ لای خراب و خرابتریشه‌وه‌ برۆا. مه‌به‌ست -غایه‌- هه‌یه، بۆنه‌ - وه‌سیله‌- هه‌یه، یه‌کیک ئه‌یه‌وئ بچی بۆ شوپنیک، مه‌به‌سته‌که‌ گه‌یشتنه‌ به‌ شوپنه‌که‌، جا با «بۆنه‌» که‌ی به‌ پیسیان بیت، یا ولاخ بیت، یا ئوتۆمۆبیل، یا ته‌یاره‌ -فرۆکه‌ بیت مه‌به‌ست نییه، مه‌به‌ستی ئه‌ساسی که‌ غایه‌که‌ گه‌یشتنه‌ به‌ شوپنه‌که‌، ئه‌وه‌ پیکهات، «بۆنه‌» هه‌ر بۆنه‌یه‌ک هه‌یه‌ مه‌به‌ست نییه. له‌م گه‌ردوونه‌یه‌شا گۆران هه‌یه، به‌لام ئه‌م گۆرانه‌ به‌لای چاکه‌ وه‌ خراپه‌وه‌ برۆا مه‌به‌ست نییه، غایه‌ی ئه‌سلی گۆرانه، ئه‌مه‌ گومانی تیدا نییه‌ که‌ هه‌یه. ده‌وری په‌خشان له‌م رۆژه‌دا -که‌ گۆرانه‌که‌یه‌- هه‌یه، ئیتر به‌لای به‌هیزی وه‌یا بێ هیزیه‌وه‌ بێ ئه‌مه‌ مه‌به‌ست نییه. خاوه‌نی په‌خشانیکی له‌سه‌ر یه‌ک بابه‌ت به‌ دوو جار په‌خشانیکی دانه‌نی، مه‌فرووز ئه‌وه‌یه‌ ئه‌وه‌ی دووه‌م له‌ هی یه‌که‌م باشترو به‌ پیتزتری که‌چی کاتی سه‌یر ئه‌که‌ی گه‌لێ جار ئه‌وه‌ی یه‌که‌م باشتره‌ له‌ هی دووه‌م! ئه‌مه‌ ئه‌وه‌ پیشان ئه‌دا که‌ گۆرانه‌که‌ بووه‌وه‌ گومانی تیدا نییه، به‌لام ئه‌وه‌ مه‌رج نییه‌ که‌ به‌لای چاکه‌وه‌ برۆا.

له ژماره « ۱۵ » ی گۆڤاری «رۆژی کوردستان» سالی ۱۹۷۴، له ژیر ناوی «ئه‌ده‌بی کوردیت ئیزدی» «خدری سلیمان» به‌ شتیه‌ی بادینی ده‌قه په‌خشانیکیمان ئه‌خاته به‌رده‌ست و ئه‌لێ:

«دقی و تارێ دا من دقتیت چهند سه‌ر نه‌جه‌کا له‌گه‌ل پیناسینه‌که‌ ساده‌ ل سه‌ر ئه‌ده‌بی ئیزیدییا بنقیسم پاشان نمویه‌کی ژوی ئه‌ده‌بی که‌ بۆ یه‌که‌مه‌جاره‌ تیتته‌ نقیسن. چی دبو‌ هنده‌ک پرسیار که‌ن و بیژن بۆچی له‌ژیر فی ناخی نقیسییه‌؟»

ما ئه‌دهبى ئيزدييا نه ئه‌دهبى كوردبیه؟ خو ئيزدی كوردن! من نه‌فیت ل فئى بابه‌تى ب كۆلم، هند دبېژم كۆم كرن و لېك دان و بلاڤ كرنا فئى سامانى كناره‌كى مه‌زن ژراستىيا مه‌سه‌لى ديار دكهن. به‌لى هاش من وه ئه‌ف ئه‌دهبه برتیبیه ژ ل گه‌ل ناوه‌رۆكى فئى ئه‌دهبى چيتر دگونجيت، چونكه ئه‌ف ئه‌دهبه برتیبیه ژ ده‌برينا هه‌ست و نيازو بېرو باوه‌رېت ئيزديياتى ئى و ئه‌ويت پچه‌كى شاره‌زای ئيزديياو ميژروا وان بن ژميروهره هه‌تا فئى دماهى ئى دزانن دچى باره‌كى دا دژيان وه په‌بوه‌ندييا وان ل گه‌ل بيت دۆرو به‌ریت وان نه‌خاسمه كوردیت مسلمان به چاوا بوو چى ژ بى چاره‌يا وان بۆ، يان مه‌سه‌له‌كا دى بۆ، مه‌به‌ستا من ئه‌وه دباره‌كى تاييه‌تى هۆسادا دژيان كوو زۆر تشتى وان نه‌هينى بت وه‌وله‌كا بى ده‌رافه‌ت ددان كوو خه‌لكيت دۆروبه‌رى وان ئاگادارى تۆرو تبعه‌ت وناوه‌رۆكى دينى وان نه‌بن..

ونه‌ۆ ده‌مى ته‌ناو ته‌سه‌لبى.. وبه‌هرايتر ژمله‌تا كوو ئېك ژوان مله‌تى مه‌ين كورد وئ گه‌هشتیبیه راستى و دان ب گه‌له‌ك خه‌لييت به‌رى وئ نای ئه‌فه ئېك و ژ لايى ديقه دشان سالييت دوماهى ئى دا هه‌وله‌كا باش وا دپته دان بۆ كۆم كردن و بلاڤ كرنا ئه‌دهبى كوردى، هه‌ر چه‌ند هه‌موو لاييت ئه‌دهبى ناگرته و هه‌ر وها نه ل هه‌موو ناوچيت كوردستانى، مه‌سه‌له ناوچا بادينا كوو وه‌كوو هنده‌ك شاره‌زا بيت ئه‌دهبى دبېژن مه‌لبه‌ندى ئه‌دهبى فولكلۆربیه. به‌لى هيشتا تشته‌كى هۆسا ل فئى مه‌يدانى نه‌هاتیبیه كرنه، مخابن سه‌د مخابن ئه‌ف ئه‌دهبى رهنگين بفه‌وتت. وه‌كوو سه‌يدا مه‌لا خه‌ليلى شيخانى دبېژت هه‌ر مزگه‌فته‌كه ناوچا بادينا بچيى كۆمه‌له‌كا ده‌ست نووسا وا لى هه‌ى و گه‌له‌كا ژئ تژى ل سه‌ر كۆز وئاخه خودى دزانن، ئه‌فه چه‌ند به‌ديلا رۆناهى نه‌ديتى دوه‌ختى دا ناڤى نه‌ه ده‌ه شاعيريت كرمانجىيا ژۆر ب ريز كر ل گه‌ل هنده‌ك پارچه شيعريت وان.

ڤيجا ئه‌فیت ده‌ستنووس ماين هيشتا باشه، دى رۆزا وان هيت. به‌لى ئه‌دهبى نه‌ى نفيس نه‌خاسمه ئه‌دهبى ئيزدييا كوو چوو ژئ نه‌ى نفيسيه هنده به ديليت سالا ژ ده‌ف بۆ ده‌فى نيته كران ڤيجا خه‌لك ب چاڤه‌كى دى سه‌يرى دنياين دكهن و ته‌كنيكا وه‌كوو راديوو ته‌له‌فزيون و مسه‌جلا راهاتنا ژيانىيا به‌رى واگۆراندى هنده گوه ناده‌نه فان مه‌سه‌لا.. وه‌كه ده‌ستا لى سست كه‌ين ناگه‌هنه ده‌ه. سالييت دى چوو ژ ئه‌دهبى دينى كه به‌شه‌كى گرنه‌گه ژ ئه‌دهبى ئيزدى تامينت، چونكه ئه‌ف بى ماى هنده‌ك پيره‌ميتر، ژ شيخ و پيرو قه‌والا دزانن. خورت ولا و وه‌كوو باب و باپيرا هه‌ول ناده‌نه بپاريزن، نه ربه‌را ژى رى

دایه بیته نقیسین و بلاڅ کرن. فان پینج شہش سالآ دہستہ یہ کی لاوا پین گہشت و زانین قہدری ڦی کہلہ پووری دچی دایہ و ہہ کہ ہنداہت زبانه کا گہلہک مہزنہ و دئی تاوان بار پین بہرامبہری میٹرووی ... مہسہلہ نہ ٹہوہ ژنو پاش ب رہخ دینا بکہ ڦین کی ژوان باشہو کی ژوان باشترہ، نہ خیر بہلی ٹہف ٹہدہ بہ بریتیبہ ژ بیرو رای و فہلسہفا بہشہ کی کوردا ب دارشتنہ کہ ہونہری وب زمانین کوردی بہرامبہری کہون وکومہلی مروٹ و ژیانین، ہہرچی ستہمیا زہمانیبہ ب سہرواندا درژیاہ د فرمانیت وان رابونہ سہبارہت پاراستنا ڦی کہلہ پووری ژدہستی خہلکئی دؤر بہری وان، بہلی وان ہہر پاراستیبہ، راستہ گہلہک ژئی فہوتایہ و ہندہک پیٹہ ہاتیبہ زیدہ کرن ژئہ ٹہنجامی میٹروا پر کارہسات!

دبیزم ب ڦی چاڦی درینینہ ٹہدہب و کہلہ پووری ٹیزدیبا پیٹیبستہ ٹہم خو بناسین بزاین مہ چی ہہیہ و چی ژئی ب کیر ژیان سہردہمی تیت و باقی تر چاوا تہ صرفی پین بکہین ن. بو ڦی مہ بہستی گہلہک جار چوتہ نک بابین شیخ و ہندہک قہول بیژا، ڦی ہاڦینین ہہ ولدانا مہ سہرگرت بلن شیخ دبیزت: «بو ٹہو کہسیت ل دوو راستی ئ دگہ پین ہہر پرسیارہک بت دہرباہری ٹیزدیبا ناراستی مہ بکہن ٹہم دنہرہ ڦین ب پتی زانینا خو پەرستا وان بدہین و ژ نہووا پاشفہ دئی دہست بہ کوم کرن وئمرن و بلاڅ کرن کہلہ پووری خو کہین یابہری چو». وری دانہ مہ دہست ب نقیسینا کہلہ پووری بکہین. بہلی ہاش من ودرہ ٹہفہ ب مروٹہ کی تنی ناہیتہ کرن، دیان شاہزایی و ہوستای دڦیت

..

.....»

مہ بہست لہم نمونہ پەخشانہ ٹہوہ نیبہ کہ باسی یہ زیدی و ٹایینی یہ زیدی بکری. جاران لہ ناو کورددا بہم یہ زیدیانہ یان ٹہوت «داسنی»، داسن کیٹو تکہ لہ نزیکی موسلہوہ، زوریہی ٹہوان لہ دوور و نزیکی ٹہو کیٹوہوہ بوون و نیسبہت دراونہ تہ لای ٹہو کیٹوہ. لہ راستیدا ٹہمانہ یہ کیکن لہ حہفتا و دوو تیرہ کہی ٹیسلام و یہ زدان پەرستان.

حہفتا و دوو فرقہی دینی ٹیسلامی
 کہوتنہ گیژاوی دہریای ٹیعلامی
 بہشیرو بہ تیر بہربوونہ یہ کتر
 بو دؤزبنہوہی ریگاہ کی حہقتر
 ٹہو ٹہلی منم لہ سہر ریگاہ راست

ئەوئىتر ئەلنى رېڭاي منە راست!
رېڭاي حەقىقەت كامە لەمانە
فرقەى ناجىيە يەكە لەمانە!

ھەرودھا ئەوھمان مەبەست نىيە كە ئەم يەزىدىيانە پلەو پاىەكانيان چىن وچى نىن؟
بەلنى! بابەشئىخ، پىر، كوچك، قەووال، گویندە، ھەژار و مىرى مىران. كە بە ھەمووانەو
كاروبارى ئايىنى و دىيایی ئەبەن بەرئۆھ. ئەمانەمان ھىچ مەبەست نىيە. لەگەل ئەمەشا
ئەلئىن: نەتەو بەرئۆھىيە لە كۆمەلە مەردمىك كە لە رەوشت و خاك و زمان و جوغرافىيای
ولائدا يەك بن. جا نەتەو بەم مەفھوومە مەرج نىيە كە ھەموويان پەپرەويكەرى يەك
ئايىن بن. ھەر بەو مەفھوومە زۆر نەتەو ھەيە، كەچى لەبارى ئايىنەو چەند ئايىنىك
دەستى تىدا ھەيە. يەزىدى ھەر چەندە بوترى كە لە روالەتى ئايىنىيەو جىيان لەگەل
كوردەكانا، چونكە كوردەكان لەسەر رىيازى ئايىنى ئىسلامى، بەلام لە رووى رەگەزەو
يەكن و يەك بىخىيان ھەيە، وە لە رووى ئايىنىشەو ئەوان تا ئەندازەيەك ئەچنەو سەر
ئايىنى زەردەشتى كە ئەمە ئايىنى كورد بوو.

وھكوو لە شوئىنى ترى ئەم كىتەبەدا وتراو: زمانى كوردى - وھكوو رەوشتى ھەموو
زمانىك - چەند شىئوھەكى ئاخافتنى ھەيە. تەبىئەت وایە كە ئەم شىئوانەش تۆزە
جىاوازيەك لە بەينيانا پەيدا ئەبىت. پەيدا بوونى شىئو ئەمە زانبارىيەكى سەرەخۆبە و
ئەم شوئە جىگای ئەو نىيە. شىئوھى بادىنان يەكئىكە لە شىئو سەرەكەكانى زمانى
كوردى. ئەمىش بەپىتى ناوچە جىاوازيەكى كەم لە نىوان رەدە شىئوكانىا ھەيە؛ شىئوھى
شىخان و ژەنگار، ھى ئامىدى، بۆتان، جزىرە، زازا، دەرسىم، بايەزىد ... ھتد. ئەمانە لە
ناو خۆيان رەدە جىاوازيەكەيان ھەيە. پەخشانى ئەم خاوەن پەخشانە سەير ئەكەين
جىايىيەكى كەمى لەگەل ئەو پەخشانە بادىيانەدا ھەيە كە ئىمە ھىنامانەو، كورى
زمانەكە ھەست بەمە ئەكات. پەخشانەكە نمونەيە بو ئەو تۆزە جىاوازيە. وھكوو لەم
پەخشانەدا ئەو ھەيە، ئەو ھەش ھەر ھەيە كە كورانى يەزىدى تا ئەم مېژوو كەمتر بەو شىئو
زمانە قەلەمىيان خستۆتە كار، جم و جوولنى زەمان ئەو ھەشى دروست كرد كە ئەوانىش
بەكەونە سەر ئەو ھەستە بەبى ترس بە شىئو زمانى خۆيان باسى ئەدەبى خۆيان بەكن و بەم
ھەنگاوە تىكراى زمانى كوردى دەلەمەندىەك پەيدا بكات.

ناوھرۆكى پەخشانەكە ئەو دىئىتە پىشەو كەباس لە ئەدەبى يەزىدىيەو بەكات و
نمونەى بو بىئىتەو؛ ئەو نمونەيە چ ھى كاروبارى ئايىنى بى - كە بە دەروئىشى ناوى

ئەبا- چ ھى دىرۆك و بەستەو بەسەرھات بېت. روخسارەكەش ئەو روخسارەيە كە لەبەر چاوتەو ھەستى پىن ئەكەى كە تۆزە جىاوازيبەكى ھەيە لەگەل شىئەى ئامىدى و دھۆك داو ديسان لەگەل شىئەى زاخۆو ئەولاترېشەو.

«عەزىز گەردى» لە ژئير ناوى «ئەدەب ورەخنە» لە سالى «۱۹۷۴» دا بەرھەمىيەكى سەرەخۆى گەياندە چاپخانەو خستىيە بەينى دوو لاپەرەى بەرگەو، نمونە پەخشانىكمان لەو بەرھەمە پيشان ئەداو ئەلئى:

..... رەخنە چىيە ؟ ..

لە سەرەمى ئىمىرۆماندا كە بازاری چاپمەنى كوردى گرمەى دېت و يەك لەدواى يەك بەرھەمى ئەدەبى ھەمە جۆر لە كارگە دېتە دەرەو، ھەر وەھا چلئى ھەندئ شاعىرو نووسەرى تازە، شكۆفە ئەكات؛ ھەست بەكەلەبەرەو بوشايبەكى زۆر فراوان ئەكەين لە رووى رەخنەو، رەخنەيەكى راست و دروست، رەخنەيەكى ئازا و نەترس؛ رەخنەيەكى ئەوتۆ بە چەكىيەكى بابەتى -موضوعى- قوول و پەلھاوئېر بېتە پيشەو ھەموو پەيوەندىبەكى كۆمەلەيەتى و دۆستايەتى و برادەرايەتى بكا بە قوربانى رەخنەيەكى ئاراستەكەرو دۆزەدەو سەودەخەش لە پىناوى پيشخستىن و گەشەپيدانى ئەدەبەكەماندا.

بەراستى «ئىمە پىويستمان بە رەخنەگرتكە كە ھەول بەدات و تىبكوئشى بۆ ئەوئى لەبەرھەمى راستەقىنەى ھونەرى، ورد بېتەو ھەو لە بنج و بناوانەو رۆشنى بكاتەو ھەو تيشكىيەكى رووناك باوئتە سەر تاقيكردنەوئى شعورى - ھەستى- و پەيوەندى ئەو بەرھەمە دەرخا بە كۆمەلەكەى و بە تاقي كردنەو كەنى كۆمەلەيەتى و بزوتنەوئى داھىنانى ئەدەبى، بۆ ئەوئى كيشەى ئەدەبىمان چىتر تەشەنە نەكات». رەنگە لەگەل بىستنى وشەى «رەخنەو» چاوكەوتنمان بەسەر باسيكى رەخنەگریدا راستەوخۆ تانوت و پەلامار ھاويشتنمان بە مېشكمانا تى بېهەرى! وەك بلىيى «رەخنە» لە فەرھەنگى ئىمەدا پەردە دامالين بېت لە رووى گەندى و خەوشدارى بەرھەمى ئەدەبى بەھيوئى شكاندن و نرخ كەم كردنەوئى! خۆ ئەگەر يەكئى زۆر لە خۆى بكات و خۆى نەداتە دەست ئەم چەمكە پوچ و بى سەنگەو، ئەوا راستەو خۆ باوئەش ئەكا بەمانا كلاسىكىيەكى رەخنە كە ئەلئى: رەخنە لىك جىاكردنەوئى رەش و سىپى و دايراندى چاكەو خراپەو ھەلاواردنى جوانى و ناشىرىنيبە لە ھەر بەرھەمىيەكى ئەدەبىدا، ئەمەشبان ھەموو پاش لىك ھەلەوشاندن و خستنە

رووی بهرهمه که وه.

به لام پیشکه وتنی رۆژگارو ته کاندانی به گوری ویزهی جیهانی به شیبه یه کی تیکرایی به زهبری سروشتی خۆیه وه و چه مک و ماناو په یام و ریچکه ی رهخه ی ئه ده بی گۆزی و خستیه بهردهم واقعیکی تره وه، له کرده وه یه کی ساده و ساکاری ته نکا و پر کردیه کرده وه یه کی داهینه ری خواره وه نه یئیه کانی بدۆزیته وه. ئه و باوهره گهنده ل و کرمۆل و رزیوو بۆگهنه ش به ته وای توور دراو له ناوچوو که گوایه رهخه هیچ نرخ و نمودیکی نییه و ته نها سک له وه رینه به سهر بهرهمه ی ئه ده بیدا. بی گومان «په یه وندی نیتوانی رهخه و بزوتنه وه ی ئه ده بی و هونه ری، په یه وندی پیشرو و پاشرو - تابع و متبوع - نییه. مەرچیش نییه ئه ده ب و هونه ر خه مللیو بن تاره خه ش بکه ویته نه ش و نماو رسکان. ئه بی رهخه ده وریکی رۆشنیبری و هونه ری و جلّه وگیری بگریت و ریگا خۆش که ر بیت بۆ بزوتنه وه یه کی هونه ری چالاک. رهخه خۆی له خۆیه وه کرده وه یه کی داهینانه ی بهرزو پیروزه و سهنگی تایبه تی خۆی هه یه، که هیچ که متر نییه له بزوتنه وه ی هونه ری، ئه گهر پتریش نه بی» ..

راسته رهخه ی راسته قینه کرده وه یه کی قوول و وردو ری نیشانده ره، هیچ بزوتنه وه یه کی ئه ده بی و هونه ری ناتوانی به گور سنگ بنی بۆ پیشه وه و به په یزه ی ئه ده بیکی نه مری جیهانییه وه سه ر بکه وئ، ئه گهر بزوتنه وه یه کی رهخه گرانه ی تیگه یشتوو و پئ گه یشتوو له گه لدا شان به شان نه پرا که له ناخی ئه م بزوتنه وه ئه ده بییه وه به زهبری پیوستیه وه هه لقاو بییت و له گه لیا تیکه ل بیی و تیدا بتا ویته وه بۆ ئه وه ی بتوانی بالی پئ بگری و ته می سه ر ریگای به تیشکی تیژی ئومیدی پیشکه وتن پروتینیته وه و له هه له و تیکه وتن ته پ و کۆ هوشیار که ره وه ی بیت! ..

که ئه لاین: ئه رک و په یامی رهخه و رهخه کاری ئاراسته کردن و دۆزینه وه یه - دۆزینه وه ی نه یئیه کانی - دوو تووی بهرهمه ی ئه ده بی، بۆ خۆینه ر پیوسته له سه ری ری و شوینیکی دیارو له چوارچینه ی گشتی پروگرام و رتیره وریکی پوخت و له جی بیت، ئه وه شیان هه رگیز نابی بگاته ئه و ئاسته ی که وه کوو کۆت و که له پچه و زنجیر په لویۆی رهخه به ند بکات، چونکه نابی رهخه شتی به زۆر داسه پیتر اوو شووره ی زلی بهرزه کراوه ی تیا بیت، به لکوو ئه و پروگرامه ی که لایه نی گشتی رهچاو ئه کریت ئه بی ماوه ی جوولانه وه ی سه ره سستی رهخه گری هه ر تیا بمیئن، بۆ ئه وه ی به هیزی به لگه و توانای کیشه یه کی دادپه ره رانه ی کاریگه ر بتوانی کار بکاته سه ر دل و دهر وونی

نوسهر، یا هۆنهر به چه شنیکی وا له قوولایییه وه بیهه ژیننن که بۆ جارێکی تر
 ئه گهر دووباره به نووسینه که ی دا هاته وه، یا شتیکی تری تازه باهه تی نووسی،
 به لگه و نامۆژگاریه کانی ره خه گری له بهرچاو بیته و چاو بپرتیه ئه و شوینه ی که
 ره خه گره که به گیانیکی باهه تی و دوور له هه موو «ئیهتبار» یکه وه دهستی بۆ
 له سه ر دانا بوو، وه به و په ری هه وه س و سه ره سه تییه وه تیبهینی سه ره نه که کانی
 بکات. ئاشکرایه که سه ره سه تی بۆ شاعیر وه کوو ئاوو هه ناسه وایه بۆ
 گیاندار، بۆیه هه رگیز نابین ره خه گر به زۆره ملی دهستوو و ریبازو پروگرامی
 ته سک و تریسکی تایبه تی خۆی به سه ر شاعیرو نووسه ردا سه په پینن، یا به
 رووی بزوو تنه وی نوێخوازیدا بچن و ته گه ره ی بخاته پیش، چونکه به مه وه
 نووسه ر، یا هۆنهر هیزو توانای داهینانی دانه په ستریتیه وه ولافاوی ئاره زوو و
 هه وه س بزواو له دلایا په نگ ئه داته وه! ئه و حه له هۆنهر، یان نووسه ر ناچار ئه بین
 به «تکلف» شت بنووسن، «تکلف» یش ژه ریکی کوشنده یه وه ئه رزیتیه کاسه ی
 به ره ری داهینان و دروستکردن و ئه پرزینن، چونکه داهینان هیزتیکی شاراوه ی
 تندو تیژه له ئه نجامی وردبوونه وه به کی خودی -ذاتی- پوخت و ریک و
 سه رنجدانی قوول له دونیای دهره وه له ناخی شاعیره وه سه ره له ئه دا. به مه وه ش
 شووره کیشان بۆ ئه ده ب، مه رجیکی هه ره گه وره ی ئه ده بی نه مر پین په ست
 ئه بین!...

.....»

وا دیاره سالی ۱۹۷۴ سالی رنینی ره خه ی ئه ده بی بووه!

ئیمه لیره دا هه موو باسه که مان هه ر بۆ نمونه په خشانه کانی کوردییه، باهت هه ر
 باهه تیک بیته. له پله ی یه که ما ئه وه مه به ستیکه ئه و خاوه ن په خشانه به چ جوړیک و به
 چ شپوه یه ک و به چ گوزارشتیک ئه و باهه ته ی دهر پرپوه و هیناویه ته ناوه وه؟. به لگه بۆ ئه م
 قسه یه ئه وه یه که له گه لی شوینی ئه م کتیه دا هه یه که یه ک باهت چه ند نووسه ر له
 سه ریان نووسیوه و هه ر یه که به چه شنیکی گوزارشتی خۆی له و رووه وه دهر پرپوه. له هینانی
 ئه م هه موو روخسارانه دا بۆ یه ک باهت میژووی په خشانمان له رووی گوزارشت و هه ست و
 روخساره وه بۆ دهر ئه که وئ، وه کوو ئه مه مان بۆ دهر ئه که وئ ئه وه شمان هه ر بۆ روون ئه بیته وه
 که بیرو باوه ر له گه ل ره ورپه وه ی رۆژدا به ری ئه که وئ. جا یا سه ره به خۆ، وه یا به
 ره دوو که وتن، هه ر کام له مانه بیته هه ر گۆرانه و هه ر داهینانه. که ئه لیم: ره دوو که وتن،
 ئه وه ش هه ر یه کیکه له گۆرانه که، گوزارشت وای ئه هیننن که بلیم ره دوو که وتن، ئه گینا له
 راستیدا ره دوو هه ر نییه و نه بووه! هه ر شتیکی که هه یه هه مووی داهینانی ئه و کاته یه،

ئەگەر ئەو کاتە نەبوايە ئەو داھیتانەش نەدەبوو. کە وابوو ھەموو شتتیک لەم کەونەدا ھەر تازەییە ... بۆ میژوو پیتیستە من شتتیک بلیم:

بەلێ! بابەتی رەخنە کۆنە، لەناو نەتەوہکانا ھەبووہ لەناو کوردیشا ھەر ھەبووہ، بەلام بەو جۆرە کە بە درێژی قسە لە ھەموو لقوپیۆتیکییەوہ بکریت و بە تەواوی بیی بە باسیکی سەرەکی و لەئەنجومەن و لە کۆر بەستەکانا قسەکردن لە رەخنە ئەدەبی وە بیی بە باسیکی سەرەکی، لام وایە ئەمە تا سالی ۱۹۶۹ بەو فراوانییە نەکەوتە ناوہوہ، نەکەوتە ناوہوہ واتە لە ناو رۆشنبیرانی کورددا، لەو سالە لەم رووہوہ کتیبی «نرخ شناسی» «سجادی» کەوتە بەردەستی خویندەوارانی کورد، لە دواي دەرچوونی ئەو کتیبە بازاری رەخنە ئەدەبی رەواجی پەیدا کرد و بوو بە بەشتیکی سەرەکی کە قەلەمی نووسەرانی کورد لە بارەیا بکەویتیە کار.

ئەم دەقە لە دوو لاوہ نمونەییە بۆ میژووی ئەو رۆژەدا؛ یەکی ناوہرۆکەوہ کە بابەتەکە قسە لە ئەدەب و رەخنە ئەدەبییەوہ ئەکات و گەلەلەیی پینچ سال بوو، بەلام لەبەر ئەوہ کە کاکلەکە لە سالی ۱۹۷۴دا بوو بە بەرھەمی ئەو رۆژە دائەنری. ئەمە لەم لایەنەوہ ئەوہمان پیشان ئەدا کە بابەت لە زمانی کوردیدا رۆژ بە رۆژ رووہو پیتشەوہ تەروا ھەر جارە لقوپیۆتیکیی لێ ئەبیتەوہ. دیارە ئەمە ئەبیتە ھۆی ئەوہ کە ئەو بابەتە لە ئەنجاما بگاتە چلە پۆیە. لایەکە تری روخساری پەخشانەکەییە، لەم پەخشانەدا گوزارشت دەستیکی گەورەیی ھەییە بۆ دەرپرینی گوزارەکە، جگە لەمە ھەندی وشەیی کوردی بۆ گوزارشت بەکار ھینراوہ، ئەو وشانە ئەگەر ئەم پەخشانە نەبوايە ھەروا بەشاروہیی ئەمانەوہو ھەر لەسەر زاروہ ئەبوون و ھیچی تر، کە کەوتنە سەر کاغەزو بۆ شتی زانیاری بەکار ھینران، تازە لەناوچوونی نابیت. ئەمە یەکیکە لە پاراستنی زمان. وشەو رستەیی ھەر زمانیک، ھە ناوچەییکی ئەو زمانەو ھە شتوہییکی کە کەوتە سەر کاغەز ئیتر لەناوچوونی نابیت. قسەکەرانی شتوہکە بمین یا نەمین شتوہکە ئەمینیتەوہ، لە ئەنجاما بەو ھۆیەوہ زمانیکیی ئەدەبی یەگرتوو بۆ تیکرای نەتەوہکە دوست ئەبیت. کە تەماشای میژووی پەخشانی ئەم کتیبە بکریت بە تەواوی ئەم قسانە دەر ئەکەوی و پەند لە بەنددا وەرئەگیری. دیسان دەقی ئەم پەخشانە باسیکیشە بۆ کەمەکی لە میژووی چاپەمەنی کوردی لەم سەردەمەیی دوايیدا.

«دوکتور کەمال مەزھەر» لەبەرگی دووہمی بەشی یەکەمی گۆفاری «کۆری زانیاری کورد»

سالی «۱۹۷۴» له ژیر ناوی «کوردستان له ساله کانی شهري به که می جیهاندا»
په خشانیکي کوردیمان بو پیکه وه ئه نی و ئه نی:

«باری گشتییی کوردستان بهر له دهست پین کردنی شهري. لاوازی و
په ککه و تیتی ئیران و تورکیا بهر له دهست پین کردنی شهري به که می به چند
سالیک گه یشتبوه راده بهک، به ولایه ی تهنه که وتن و روخان بوو. شهري
سالی ۱۹۱۱ ی نیوان تورکیا و ئیتالیا و شهري سالی ۱۹۱۲ ی تورکیا له گه ل
ولاتی ناوچه ی بالقاندا و ناکوکی نیوان «ائتلاف» ی ئیتیه حادیکان له ناو
تورکیا خویدا و ههرا و بگری ئیران و تورکیا له سهر سنووری نیوان ههردو
لایان و باری نالوز و سهختی ژبانی ئابووری و کۆمه لایه تی ئه م دوو ولاته و
گه لیک هوی تر به و دهردی بردبوون که له هه موو قوژنیکیاندا ههستی پین
دهکرا. له کوردستاندا دهسه لاتی ئه م دوو دهوله ته تا راده به کی ئاشکرا کز بوو
بوو وه له هه ندیک له ناوچه سهخت و ناو هۆزه به هیتزه کانیاندا ته نانه ت ههستی
به بوونی نه دهکرا. لاوانی ئه و جۆره ناوچانه به ئاشکرا و بئ ترس مل پیچیبان
له سه ربازی دهکردو جوتیارانی زۆر شوینیش باج و سه رانه یان نه ده دا و ایان
لئ هاتبوو زه بتیه و جاندرمه کانی میریبان به هیچ ئه زانی؛ وه ک نووسه ری
عه رب سه دیق دهملووجی ده یگتیرته وه له و سه رده مه دا کاربه دهست و
زه بتیه کانی میریبی تهنه به گوندو لادی پچوو که کانی فه له کانیان ده و پیرا و
توخی زوربه ی گوندی هۆزه کورده کان نه ده که وتن.

«سواری حه میدی» ش که له سه رده می سولتان عه بدو له مه مید دا بو
پاراستنی دهسه لاتی خوئی و لیدانی بزوتنه وه ی نازادی - نه ته وهیتی گه له
ناتورکه کان له چه کدارانی هه ندیک له هۆزه کورده کان پیکه پینرا بوو بهر له
ساله کانی شهري بیه له شکرکی بئ گیان و توانا و به و جۆره به جاریک سه نگی
جه نگی خوئی له دهست دا بوو و ئه وه نده ی تر له ناو کۆمه لدا سووک و ریسوار
بوو بوو، بۆیه کا هه موو هه ول و کۆشی کاربه دهستانی تورکیا بۆ ئه وه ی گیانی
بکه نه وه به به ردا به فیرو چوو وه له زۆر شوین بوو بار به سه ر کۆمه لانی
خه لکی کوردستانه وه.

به لام له گه ل هه موو ئه مانه شدا فه رمانه وایانی تورکیا هه ر له هه ول و
کۆششدا بوون بۆ ئه وه ی که لک له هیتزو توانای هۆزه کورده کان وه ربگرن و
ده یانوسیت بۆ شهري داها توو ناماده یان بکه ن چونکه ده یانزانی بئ ئه وه
که لینیکی دیار ده که ویتته ناو توانای جه نگیان هه وه. کاربه دهستانی تورکیا
ده یانویست گه لی کورد بکه نه به کییک له قه لا سه خته کانی به ره ره کانی روه س

که له م کاته دا زۆر چا و چنۆکانه ده یان پروانیه خاکی ده ولته تی عوسمانی بویه کا تورکه کان ده یان نویست زیاتر خۆیان له هه ندیک له سه رهک هۆزه ده سه لاتداره کانی کوردستان نزیک بخره نه وه و دژی رووسیا بیانجوولین و بۆ ئه م مه به سه سه بیان په یانی چه وریان ده دانج و به و جۆره ته نانه ت توانیان چه ند تیپیک سواره ی حه میدی له سه ر سنووری ئه و ولاته ریز بکه ن.

له گه ل ئه وه شدا هه ول و ته قه لای تورکه کان له م مه یدانده ا ته و او که م ئه نجام و بی سوود بوو چونکه ته نه ا ژماره یه کی که م له سه رهک هۆزه کورده کان به ده نگیه نه وه چون، که چی له هه مانکا تدا هه ندیک سه رهک هۆزی تر به ئاشکرا و بی ترس بلاویان ده کرده وه که و له کاتی شه ردا دژی له شکرێ تورک ده وه ستن و ده ده نه پال رووس. ئه وه ی له م باره یه وه شایانی باسه ئه وه ته که و ا ژماره یه ک له نیشتمان په ره ره داخ له دلته کانیش تارا ده یه کی زۆر پشتگیری ئه و بیره یان ده کرد چونکه زو لثم و زۆری عوسمانیه یان وای لی کرد بوون ته ماع و پیلانی چینه کار به ده سه کانی رووسیا نه بین.

به ره له شه ری باری ناله باری ژبانی ئابووری و کۆمه لایه تی کوردستان وه ک زۆریه ی هه ره زۆری ناوچه کانی تری ئیران و ده ولته تی عوسمانی گه یشتبو وه راده یه ک زیاتر له جار ان کۆمه لانی خه لک بجوولین و هه سته نه ته وایه تیپان ببزین. ئه مه و چه ند هۆیه کی تر کاریک وایان کرد بوو رۆژ به رۆژ ژماره ی ئه و که سانه ی سه ره یه خۆی، یان به لای که مه وه خودموختاری «ئوتۆنۆمی» کوردیان ده ویست له زیادبووندا بی و ئه مه له په ره سه ندنی هه ندیک چالاک سیاسی و کۆمه لایه تییدا خۆی نواند، ئه وه بوو به ره له شه ر ژماره ی کۆمه ل و ریکخوا وه سیاسییه نه یینیکانی کوردستان زۆر بوو وه تا ده هات سه نگیان له نا و کۆمه لانی خه لک و به تایبه تی رۆشنیراندا پتر ده بوو. ئه م کۆمه ل و ریکخوا وانه به هه ر چوار لادا که وتنه بلا و کردنه وه ی به یاننامه و په خشه «نشره» ی ئه و تو که پر بوون له هه سته نه ته وایه تی و رق و کینه ی ره و ا به رامبه ر زۆر و زۆرداری میبری و کار به ده ستانی. یه کپیک له و په خشانه له ژنیر ئه م نا وه پر مانایه دا بلا و ده کرایه وه: «ئه ف خۆله خۆلی ئه مه یه» که به ئاشکرا دژی ده سه لاتی تورک ده و ا و ده یگوت «تورک به هه یج جۆریک به رتیه بردنی کوردستانیان له باردانییه». وه ک کوردناسی سو فیتی م. س لازه ریتف باس ده کا ئه م په خشه یه له نا و خه لکدا ده نگی دابۆ وه ده گه یشته زۆر قوژبنی کوردستان. شایانی باسه زۆریه ی ئه و په خشه و به یاننامه نه له کوردستانی باکوور و هه ندیکیان له کوردستانی ئیران ده رده کران، به لام ژماره یان لی ده گه یشته

کوردستانی باشووریش و بهشیتوهیهکی تاییهتی دهنییرانه تهکیکانی بارزان و لهویوه بلاو دهکرانهوه.

هر لهو سالانهشدا هندیکی کۆمهڵ و ریکخراو که له کاتی سهکرهوتنی شۆرشی تورکه لاوهکانهوه پهیدا بوو بوون به ناشکرا کاربان دهکرد و چاپهمنی خۆیان بلاو دهکردهوه و سهنگیان، به تاییهتی لهناو رۆشنییرانی کورد، تا دههات قورستر دهبوو. بهر له شهڕ «کورد طلبه هیقی جمعیتی» «کۆمهڵی هیقی شاگردانی کورد» له ههموو ریکخراویکی تری کورد چالاکتر له کاردا بوو و تهناهت توانیبوشی چهند لقیکی له ههندی شاری ئهویا دايمهزینتی. ئهم کۆمهڵه ئۆرگانیکی تاییهتی خۆی به ناوی «رۆژا کورد» وه بلاو کردوه که دوایی ناوی گۆزا به «ههتافا کورد» و ئینجا به «ژین». «هیقی کورد» تا دهست پێ کردنی شهڕی یهکهمی جیهان له کار نهکوت، بهلام دواي ئهوی به بوئهی ئهوه شهڕهوه زوریهکی کادرهکانی راپیتج کرانه ناو سوپاوه ئیتر وهک ههموو کۆمهڵ و ریکخراوانی تری ئهوه سهردهمهکی کوردستان توانای کارکردنی نهما.

کۆمهڵیکی تری کاربگهری سیاسی ئهوه سهردهمهکی کوردستانی تورکیا «کورد تهعالی و ترقی جمعیتی» «کۆمهڵی بهرزی و پیتشکهوتنی کورد» بوو که یهکهم ریکخراوی سیاسی کوردستان بوو وه ژمارهیهک گهوره پیاوی ناوداری وهک ئهمین عالی بهدرخان و شهریف پاشا و شیخ عهبدولقادی شهزینی تیدا کۆبووه، بهلام سیاسهتی شوئینیی تورکه لاوهکان کاریکی وای کرد چالاکیی ئهم کۆمهڵه بهر له دهست پێ کردنی شهڕ له سنووریکی تهسکی نهئینی تپهڕ نهکا.....».

رۆژانی رابوردوی کورد رۆژانیک بووه مهگههر ههر کوردی بهدبهخت خۆی تیدا بووبیت، نهگینا هیچ نهتهوهیهک بهو جووره و بهو جهزربهیه نهبووهو نابیت. ههر له کۆنهوه، زۆر کۆنهوه گیری خواردوو له بهر ئهوه خاکهکی تیاپهتی و کهوتۆته نیوانی چهند حکومهتیکهوهو ئهم کراوه به پارسهنگ بوئهوان! له پیتش جهنگی جیهانیی یهکهمدا کوردهکه لایهکی ئیران و لایهکی عوسمانی بووه، ئهوه دووه بهدریژایی تهمهنیکی زۆر بهیهکا ههلهژنان و کورد لهو ناوهدا بوو بهو به قوچی قوربانی، ئهویان لایهکی داگیر کردبوو، ئهمیان لایهکی تری، تۆپی جلیتباری ئهوه دووه کوردهکه بوو. ماوه میژووویک بهم جووره کورد له ناو ئهوه گیتراوهدا رایبوارد، پاش ئهوه رووسیای قهیسهری لهولاوهوه دهولهتیکی ئهورووی بهتاییهتی ئینگلیز به جوړیکی شاراوه دهستیان خسته که لایهکی عوسمانی و نابووتی ئیرانهوه، پیاوهکانیان له «مابهین» عوسمانی و ولاتانی کوردی نزیک بهرووسیاه

دهستیان کرد به گه‌ران و کنه کردن. ورده ورده جه‌نگی جیهانیی یه‌که‌م بۆن و به‌رامه‌ی ده‌رکه‌وت، پی‌اوانی هه‌ر دو‌ولا ده‌ستیان کرد به گه‌ران و شت کو‌کردنه‌وه‌و له‌باره‌ی کوردیشه‌وه شتیان نه‌نووسی، به‌لام نووسینه‌که له‌به‌ر چاوی کالی کورد نه‌بوو، به‌لکوو له‌به‌ر به‌رپتوه‌ی چوونی مه‌سه‌له‌ه‌تی خۆیان بوو.

سه‌رده‌مه‌کانی پێشوو «رئ برکت» هه‌ر له‌ نیتیوانی عوسمانی و ئیتراندا بوو، نه‌مجا نه‌م رئ برکتیه‌ که‌وته به‌ینی روسیا و ئینگلیزه‌وه، نه‌مه بی‌جگه له ئیتران و عوسمانیه‌که خۆی. که جه‌نگ له بۆن و به‌رامه‌وه بوو به‌راسته‌قینه‌و ناگره‌که‌ی کلپه‌ی سه‌ند، ئیمپراتۆره‌که‌ی عوسمانی سه‌ری تیا چوو، ئیترانیش هه‌ر نووزه‌یه‌کی تیداما، روسیا‌ی قه‌یسه‌رییش پوکایه‌وه، روسیا‌یه‌کی تر بوو، پی‌اوانی نه‌و دو‌وه؛ واته ئینگلیزی سه‌رمه‌لای سوپند خواران و روسیا‌ی تازه‌ کورده‌ی بالشوبک که‌وتنه ولاتی کورده‌واری و ده‌ستیان کرد به‌ پروپاگانده‌ بو‌ راکیشانی کورده‌کان بو‌ لای خۆیان هه‌ر یه‌که به‌جیا و هه‌ر یه‌که له‌و به‌شه ولاته‌ی کورده‌دا که به‌ریان که‌وتبوو، لیتیانه‌وه شتیان نه‌نووسی و ده‌م چه‌ورانیه‌یان نه‌دا، وه‌لئ جه‌مسه‌ری هه‌موو نووسینه‌که نه‌بوایه بو‌ به‌رژه‌وه‌ندی خۆیان بوایه!

ئیتتر له‌و می‌ژوو به‌دواوه‌ رو‌شنییرانی کورد که‌وتنه نووسینی کاره‌ساتی کورد، هی نه‌و ماوانه، نه‌و نووسینه‌که که‌گه‌رۆکه‌کانی نه‌وان نه‌یاننووسی بوو به‌ به‌شیک‌کی فراوان بو‌ سه‌رچاوه‌ی نووسینه‌کانی نه‌مان. سووده‌که لی‌ره‌دا نه‌وه بوو که رو‌شنییره‌کانی کورد نه‌و هه‌سته‌یان بو‌ په‌یدا بوو که نه‌مانیش با له‌به‌ر رووناکی قسه‌ی پی‌اوانی ئینگلیز و رووسیش‌دابئ چۆنیه‌تی روژانی خۆیان بخه‌نه سه‌ر کاغه‌زو به‌ زمانی کورده‌ی بی‌خه‌نه به‌رده‌ستی نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆیان. نه‌م په‌له‌یه په‌له‌یه‌کی ئیجگار به‌ بایه‌خ بوو بو‌ نه‌ته‌وه‌ی کورد. یه‌کیک له‌و رو‌شنییرانه‌ خاوه‌نی نه‌و په‌خشانه‌ی سه‌ره‌وه بوو که په‌خشانه‌که‌ی به‌ زمانی کوردیه‌کی ره‌وان خسته به‌ر ده‌ستان.

ناوه‌رۆکه‌که‌ی نه‌وه‌یه که گه‌لاله‌یه‌ک دانه‌ئ بو‌ باسکردنی له‌ کورده‌که‌وه له‌ پێش شه‌راو له‌ دوا‌ی شه‌ر، رو‌خساره‌که‌شی نه‌و کوردیه‌یه که نمونه‌یه بو‌ په‌خشانیکی ره‌وانی کورده‌ی له‌ سا‌له‌کانی ۱۹۷۰-۱۹۸۰ و به‌ تایبه‌تی له‌ سا‌لی ۱۹۷۴دا که‌ باه‌تیک‌کی وه‌کوو می‌ژوو، وه‌یا له‌به‌رگی می‌ژوو‌دا گرتیبته‌وه. نه‌م هه‌نگاوه له‌و روژه‌دا به‌یه‌که‌م هه‌نگاو دانه‌نری له‌ باه‌تی خۆی دا. می‌ژووی نمونه په‌خشانه‌کانی کورده‌ی نه‌م باه‌ته‌ی به‌رو‌خسارو ناوه‌رۆکه‌وه ده‌ست نیشان کرد بو‌ نه‌وه نه‌و می‌ژوو به‌زانی قه‌له‌می کورد چۆن له‌ جو‌ره باه‌تی وادا خه‌ریک بووه‌و چۆن گو‌رانیک به‌سه‌ر هه‌ستی رو‌شنییره‌کانیا هاتوه‌؟!..

«بورهان قانچ» له ژماره «۳۹» ی «رؤشبییری نوئ» سالی «۱۹۷۵»، له ژیر ناوی «چۆن له رهسه نیی گۆرانی کوردی ئەگهین» دا په خشانیک لهو باره یه وه پیشان ئەداو ئەلئ:

«ژیان ته نیا پیوستی به خواردن و خواردنه وه و نۆشین و بینین و هه لمژین نییه، به لکوو پیوستی به بیستنی ئاوازی خۆشیش هه یه. ئەو چیتیه که ژیان له بیستنی وەر ئەگرئ له پیوستیبه کانی ترا دهست ناکه وئ. گۆرانی یه کیکه لهو پیوستیبه گرنگانه ی ژیانی ئاده میزادو فهره نگی ژیانی مرۆفدا له سه ره تایی دروست بوونی کۆمه لگای مرۆقه وه په یدا بووه و به پیتی باری له باری قۆناغه کانی ژیانی ئاده میزاد گۆراوه و پیتشکه و تووه.

گۆرانی ئەو کۆمه له ئاوازه یه به گوئ مرۆف ئەگه به نی که ئەگه به قسه ی ساده و سه ره پیتی بکرین ئەم تام و چیتیه نای. وه نه بی ته نیا ئاده میزاد گۆرانی هه بی وه یان گۆرانی بلن، به لکوو بالنده و په له وهر و ته وای گیانله به ره کیتی و مانیبه کان به گه وره و بچووکیانه وه هه ره چه شنه ی گۆرانی تایه تی خۆی هه یه که له کاتی خۆشی و ناخۆشیدا ههستی دهروونی خۆی پئ دهر ئەبرئ، یان بلتین له کاتی ته نگانه دا داوای یارمه تی پئ ئەکات. ئەگه سه ره نچ له ژیانی بولبولیک بده یان به زستاندا مات و خامۆش و بی نازه و ئەلئیی خۆل و دۆت کردوه به سه را! به لام که به هار هات و زهوی ژیانی تازه ی کرده به رو دارو ده و ن و دهشت و دۆل و چیاکان به رگی نوپیان پۆشی و کانیوا ده کان سه ره له نوئ ژیان هه وه گیاو گولاله و چه پک سه وز بوون و به فراو وای واده و «وه عده» دهنگی شنه ی شه مالتی سه ره رووی گه لای داره کان به کۆمه ل هه ره که یان ئاوازیکیان هتیا به دی، ئەبینین که ئەو بولبوله خامۆشه ی زستانیش چۆن له دهوری چه پکه گولیک یان خونچه یه ک ئەکه ویتته سه ما و هه لئه سوورئ و گۆرانی بۆ ئەلئ!!! ئەمه بۆ نمونه، دیسان هه ندیک گیانله به ره ییش هه یه که هاوینان ئیلهامی گۆرانی وەر ئەگرن و هه ست و سۆزی دهروونیا ن دهر ئەپرن؟ یان له کاتیکیدا که به سه ره ئاواتیکیا نا زال ئەبن ئاوا به م چۆره.

لادی نشینه کامان به دهم ماندویتی فرمان کرده وه که به سه ره ئیش و کاره که یانا سه ره ئەکه ون و دلخۆش ئەبن گۆرانی ئەلئین، وه ک چۆن وهر زیتریک له سه ره په رتزه که ی و کریکاریک له سه ره ئیشه که ی، یان باخه وانیک که به رو بوومی باخه که ی به پوختی و نایابی ئەبینئ، وه یان هه رزه کاریکی دلداری شه یدا ی له نجه ی ورده ره وتی شوخی ئاواپی که ناگری دلداری و خۆشه و بیستی له دهروونیه وه سه ره هه ل ئەدات و خۆی پئ ناگیروئ و ویتنه ی دلخوازه که ی

دینیتته بهرچاو و بی پهروا چۆن تی نه چریکینتی!

له کوردهواریدا گهلێک ئاواز ههیه و بهتایبهتی له ناوچهی «ههورامان» که ناوچهیهکی دلگیرو خاوهنی زهمینهیهکی ئاوو ههواى پاک و چاو نهاندازی سروسشتی و باخ و باخات و ههزاران شستی دلگیره. جگه لهوهی که ههر لهکۆنهوه جیگای سههریهرزى خیتلهکه یانهو مل شۆز نهکردن و شهرو شوپ و ئازایهتی و پیشهسازی دهستی و خۆ ماندوو کردن بوو، گۆرانیهکانیان ئهوه نیشان ئهدهن که ولاتیکی پر له باخ و ناوچهیهکی سهختی گهردن که شه. شهر و شوپو مهسهلهی ئایینی و دۆخی کۆمهلایهتی و ژبانی سهخت ههویتتی پیشکهنه و گۆرانین و ئاوازی تازهی رهسهن ئهخولقیتهن. گۆرانى روالهتی واقعی ناوچهکهو بارى ژبانی دانیشتوان و پلهی شارستانیتهت و فهرهنگ و نهريتى کۆمهلایهتی، ئه و رۆژگار هه دهه ئهخا که تیا یا له دایک بووه. گۆرانى رهسهن ههمیشه بنده به ئیش و ئازارى زوریهی دانیشتوانی ئه و کۆمهلهوه که تیا یا نهبی. ئه گهر گوتمان له سیياچهمانه، یا بهستهیهکی دوو قۆلی ناوچهی ههورامان بیت ههست بهوه ئهکهین که ئه ئاوازه له ناوچهیهکی کۆتستان مام ناوهندو پر لهجیای سهخت و کهو بوارو له ناو دهروونی کۆمهله خه لکێکهوه هاتوه که له سههر ئه رکی ماندوو بوونی خۆیان نهژین، چونکه گۆرانیهکانیان وشه و ئاوازهکانیان تهعبیر له واقعی کۆمهلایهتی و ژبان و ئیش و ئازار و نهريتى ئه و کۆمهله خه لکه ئهکات.

ئه گهر به ناوچهی شاره زووردا برۆین گوتمان له هۆزهی جافه تی بیت بی ئه وهی بیسی لى بکهینهوه دهمه و رواله تی ریچکهی ران و مه رمان دیتته بهرچاو که له ناچاریا دهشتیکی پان و ئاوو ههواى ناساز که هاوین و زستانی زیاد له پیوست پیچهوانه ی یهکن بهجی دپلن و بهره و دهشتیکی فینک مل نه نین، یان کۆمهله سواریکی فهقیانه به شامان دیتته بهرچاو. گۆرانیهکانی ناوچهی شارباژێر زۆرتر خه مناکى ئه بهخشن، وهکوو دلداریان لی تۆرا بی وهیان شه ری رۆژگاریان دۆراند بی! یان داواى ئاشت بوونهوه بکهن. گۆرانیهکانی ولاتی موکری خه مناکى و دهسته پاچهیی تیا بهدی ئه کرى و زوربه یان سکالایه له دهست دلدارو نه ریت و ریژم و مهینه تی خواپه رستی و ماله خه زووران!.. ناوچهی مه ریوان به گۆرانى چیاکان و دهشتی مه ریوان و «گۆلی» زریبارو ههژاری خۆیان ئه لاویننه وه و ئه یانه و ئی خۆیان له بیر به رنه وه.

مه لاعبدالرحیمی «وهفایی» گهلێک خزمه تی گۆرانى کوردی کردوه، ئاوازی بو شیعرهکانی خۆی داناو به فهقیکانی خۆی رهوان ئه کردو ئینجا گۆرانیه که به

ولایتا بلاو ئه بووه، وه کوو «خاله‌ی ریبوار» که چمکیکه له به‌ره‌می هونه‌ری ئه‌و شاعیره نهمه. مهرج نیبه تهنیا خوینه‌وارتیکی دهرچووی په‌یمانگای هونه‌ری به‌رز ئاوازی گۆرانی داینی، چونکه گۆرانی روویه‌کی ژبانی کۆمه‌لایه‌تی خه‌لکی ناوچه‌یه‌ک نیشان ئه‌دات. به‌رای من سه‌پانیک یان شوانیک یان... که له ناو ئیش و ئازاری خۆیا ئه‌ژی و چاوی له دهروونی خۆیه‌وه‌یه باشتر ئه‌توانی هه‌ستی دوکسه‌وتن و هه‌ژاری و مانه‌دۆیتی خۆی به‌گۆرانی دهرپۆ یان ئه‌و خۆشبه‌ی وا له دهروونیا به‌ نه‌غمه‌یه‌کی ره‌وانی دهری کاته دهره‌وه... تاکوو مامۆستایه‌ک له په‌یمانگای هونه‌ری دا بیت و به‌لام له سنووری شاره‌وانی شاره‌که‌ی به‌دەر شاره‌زای هیچ ریگا و بان و جۆری ژبان و نه‌ریتی کۆمه‌لایه‌تی میلله‌ته‌که‌ی خۆی نه‌بێ که‌وه‌کوو غه‌ریبیک له ولاته‌که‌ی خۆیا ئه‌ژی. ئه‌گه‌ر شوانیک گۆرانیت بۆ بلی و ئاوازه‌که‌ی زاینده‌ی دهروونی خۆی بی و ئه‌و دۆخت بی‌نیتته به‌رچا و که تیا یا ئه‌ژی هه‌ست به‌ ره‌سه‌نیه‌تی ئه‌و گۆرانیه‌ ئه‌که‌ی که له‌کاتی سه‌رکه‌وتن وه‌یا نوشوستی دا و تراوه...».

گومانی تیدا نیبه که گۆرانی خۆراکی گیانه، سۆزیکه له دهروونیکێ شادومان وه‌یا ناکامه‌وه دهر ئه‌چی. ئه‌مه‌ش تاییه‌تی نیبه به‌نه‌ته‌وه‌یه‌که‌وه، به‌لکوو هه‌موو ئاده‌میزاد تیا یا هاوبه‌شن. نه‌ته‌وه‌کانی تر هه‌ر له کۆنه‌وه ئه‌و هه‌سته‌یان کردوو که ئه‌م به‌هره نابێ «با» بیبا و به‌بی قسه لیتوه کردن ب‌ینیتته‌وه، قسه‌یان لیتوه کردوووه گه‌لی به‌ره‌میان له سه‌ر داناوه، نه‌ته‌وه‌ی کوردیش ئه‌م ده‌نگه‌ی هه‌ر هه‌بووه له هه‌موو چه‌رخیکا به‌ ده‌نگی گۆرانی خۆی زیندوو کردۆته‌وه، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه که خوینده‌واری کۆنیان پلکان به‌ باسی تره‌وه نه‌یانبه‌رژاوه‌ته سه‌ر ئه‌وه وه‌یا نه‌هاتوو به‌ دل‌یا نا که ده‌ستیکی نووسینیش بۆ ئه‌م سووچه درێژ بکه‌ن، لۆمه‌ش ناکرین چونکه وه‌کوو له‌گه‌لی شوینی ئه‌م کتیبه‌دا و تراوه ئه‌و ماوه‌یه‌یان نه‌بووه که بتوانن به‌ په‌خشان قه‌له‌می خۆیان بخه‌نه‌ کار. هۆیه‌که هه‌ر ئه‌م نه‌توانینه بووه ئه‌گینا له هه‌موو کۆره ئایینییه‌کانا له هه‌موو خه‌مه‌ی سۆفیانا له هه‌موو به‌زمی ره‌والانا، گۆرانی سازو ئاوازی ئه‌و کۆز و خه‌مه‌و به‌زمه بوو. له گه‌وره‌تر شیخ و له به‌رزتر مه‌لاو له به‌سۆزتر گه‌نجه‌وه گۆرانییان به‌ خۆراکی گیان داناوه به‌و ده‌نگه به‌بی جیاوازی له نیوانی پیرو جانا که‌وتونه‌ته سه‌ما.

له‌م رووه‌وه زۆر به‌ره‌و دا نارۆم؛ مه‌ولانا خالیدی مکایلی به‌نه‌وای جه‌زه‌ی شاعبداللهی ده‌هله‌وی ئه‌گه‌نچه‌که‌ی میزه‌ره‌که‌ی ئه‌له‌رایه‌وه. کاک مسته‌فای هیرانی به‌ ده‌نگی نه‌واخوانه‌کان له ناو کۆلانه‌کانی شاری به‌غدادا به‌ریشی سپی و به‌ میزه‌ری سپی

ترهوه به بیج ئه وه سه ر بکاته وه ئه که وته سه ما . مه لا ئه بو به کری «مصنف» که له «چۆر» دا گۆرانییان بو ئه وت له شوینه که ی خۆی راست ئه بو وه وه ئه که وته عالیه میکی تره وه . سید عه لی ئه سغه ری کوردستانی که نه وای سی گاو یا غه زالی له هه ر دیواخانیکا و له قاوه خانه که ی «به رانه ر» له «ئاویده ر» ی «سنه» ئه وت ئه هلی دیواخانه کان و ئه هلی سنه به گه نج و پیرو ژن و پیاره وه بو ی بی هۆش ئه بوون و دنیا ی فانییان ئه برده لای دنیا ی باقی . سه ی ئاغا له ناو شاری سه قزو ئه حه ی ناسر له ناو شاری سوله یمانی و مه لا که ریم له سه ربانی مزگه وتی حاجی مه لا عه زیزی بالیکه دری و حه سه ن زیره ک له ناو شاری بوکان و سابلاخ به دهنکه مه لائکه بییه که یان چ خرۆشیتکیان ئه خسته ئه و عالیه مه وه؟! توخوا ره شوول و عه لی مه ردان و حه سه ن جه زراوی و حه یده ر - حه یده ره که چه ل - بوچ مردن؟ خوا بتگرئ مردن!...

ئه مانه هه موو به لگه ن بو ئه وه که له کورده واریدا گوئ به کۆکردنه وه وه له سه ر نه نووسینی گۆرانی له به ر ئه وه نه بووه که به گوزارشتی شیخ و مه لاکان حه رام بوو بیته به لکوو هه ر به گوزارشتی ئه وان حه لالیک بووه له شیر ی به ری دایک حه لالتر، به لام ماوه یه نه بووه که بتوانن و بزانه به په خشان له سه ری بنوسن و بو پاشه روژر بیه یلنه وه . نه وای «شیرین ته شی ده رپسی» وه فایی - ئه و عالمه گه وره یه - له وینه ی ئاریه لی دوو لقی سه ر ته له فزیوئن، ئه و ئاوازه ئه کشیتته وه بو زه مانی پیش وه فایی و بو گه ردوونی دوای وه فایی، ئه وه نده هه یه کورد به داخه وه بو ی نه لواوه دهنگی خۆی به نووسین بدا به گوئ خۆی و عالیه می ده ورو به ری خۆی دا!.

به لای منه وه ئه مه یه کتیکه له پیشکه وتنی چرکه ی زه مان، که کورد بتوانی باس له نه واو گۆرانی ئیسته و رابوردوی خۆی به نووسین بکاو ئه و بابه ته زیندوو بکاته وه . خاوه نی په خسانی «چۆن له ره سه نیی گۆرانی کوردی بگه یین» یه کتیکه له و که سانه که به په خشانه که ی ئه و رچه یه شکاندو ئه و ترسه ی نه هیشت. ئه م په خشانه نمونه یه که بو ناوه روک و روخساری بابه تیکی وه کوو باسکردن له نه وای کوردییه وه که له م روژانه دا ئه و ههسته له ناو کوردا په یدا بووه که بابه تیکی وه کوو ئه م بابه ته یه کتیکه له به شیتکی گه وه ی نه ته وایه تی، وه کوو به شانی تر ده ستیان بو درێژکراوه ئه میس ئه بی ئه و دهسته ی بو درێژ بکریت.

ساله کانی « ۱۹۷۰ - ۱۹۸۰ » نووسینی کوردی چ له لایه ن په خشانه وه و چ له لایه ن

هۆنراوهوه بوورژاندنهوهیهکی گهشی بهخۆیهوه دی، بهتایبهتی له باره‌ی په‌خشانه‌وه. ئەمه‌ی خواره‌وه نمونیه‌یه‌که له په‌خشانیه‌وه سالانه.

«ئۆسکارمان» ئەله‌مانی له ولاتی موکریان به شیشه‌ی ئەو ولاته «به‌یت» ه میژویه‌کانی کوردی له سالانی «۱۹۰۱-۱۹۰۳» ی کۆکردۆته‌وه به ئەله‌مانی له ۱۹۰۵ له به‌رلین له ژێر ناوی «تحفه‌ی مظفریه» له چاپی داوه. «هیتمن» موکریانی (*)
گیڕایه‌وه سه‌ر شیشه‌ی رووتی موکری، له ۱۹۷۵ دا «کۆری زانیاری کورد» له به‌غدا له چاپی دایه‌وه. ئەمه‌ی خواره‌وه نمونیه‌یه‌که له‌وه‌ده‌قه:

.....»

-۵-

ده‌گیڕنه‌وه رێبۆیک شه‌ویکی چوو بۆ مریشک خواردنی، چوه سه‌ربانی خمخانیکی له رۆچنی را ده‌خمتی کهوت، هه‌موو گیانی شین بوو، به‌گه‌نگه‌یدا وه‌ده‌ر کهوت، ته‌ماشای کرد هه‌موو گیانی شین بووه، چوه کن که‌له‌بابی. که‌له‌باب کوتی: «مام رێوی بۆ کۆی ده‌چی؟» کوتی: «مه‌لێ مام رێوی، بلێ حاجی، تۆیه‌م کردوه، ده‌چمه‌ه‌ججی، ئەتۆش ده‌گه‌ل خۆم ده‌به‌م». که‌له‌باب کوتی: «ئەمن هه‌جج لێ نه‌که‌وتوه، نایه‌م» رێوی کوتی: «خێر، ده‌بی، بیی؛ خه‌رجت بۆ خۆم ده‌کیشم». که‌له‌باب له ترسان نه‌یوترا بلێ نایه‌م، ره‌گه‌لی که‌وت. له دل خۆیدا ددانی له که‌له‌باب تیسژ کردبوو، به‌زاهیری دوعای ده‌خویند، زیکری ده‌کرد، تا که‌له‌باب بزانی، رێوی تۆیه‌ی کردوه. که‌له‌باب له ترسان هه‌ر پێ دزیلکه‌ی بوو؛ رۆین هه‌تتا گه‌یشتنه‌ می‌شیک، ته‌ماشان کرد په‌پوسله‌مانکه‌یه‌که له‌سه‌ر دارتیه‌ه. ماندوو نه‌بوونی له‌رێوی کرد، کوتی: «مام رێوی ئۆغر بی؟»، که‌له‌باب کوتی: «مه‌لێ مام رێوی، بلێ حاجی، رێوی تۆیه‌ی کردوه، ده‌چیته‌ه‌ججی، ئەمنیش ده‌گه‌ل خۆی ده‌با، ئەتۆش وه‌ره‌ بچین». په‌پوو سه‌له‌مانکه‌ کوتی: «راوه‌ستن، ده‌چم خولا حافیزیی له‌مالێ ده‌که‌م، زوو ده‌گه‌ریمه‌وه». له‌سه‌ری راوه‌ستان هه‌تتا دیته‌وه. رێوی له‌دلی خۆیدا خۆشی خۆشی بوو، ده‌یگوت: «دوو نێچیرم وه‌ده‌ست که‌وتوه». په‌پوسله‌مانکه‌ زوو گه‌راوه؛ ملی رێیان گرت و رۆین، هه‌تا گه‌یشتنه‌ سه‌ر چۆمیک؛ ته‌ماشایان کرد مراویک له‌ئاوی دا هاتوچووی ده‌کرد. ماندوو نه‌بوونی لێ کردن، کوتی: «به‌خێر! بۆ کۆی ده‌چن؟» رێوی کوتی: «تۆیه‌م کردوه، ده‌چمه‌ه‌ججی». که‌له‌باب کوتی: «مراوی، ئەتۆش وه‌ره، نێزیک مردنته‌ تۆیه‌یه‌کی به‌هه‌ق بکه‌، به‌لکی خولا بته‌به‌خشی». کوتی «زه‌ریفه‌

ئەمنىش دېم». لە ئاوى و دەدر كەوت رەگە لىيان كەوت. رۆين ھەتتا گە بىشتە دارىكى؛ قشقەلە بەك لە سەر دارىكى بوو، ماندوو نەبوونى لى كەردن، كوتى: «بۆ كوئ دەچن؟» كوتيان: «دەخزمەت رىوى دا دەچىنە ھەججى» كوتى: «مالئ شىوئ، ئەنگۆ شىت بوون؛ رىوى ھەمووتان دەخوا». گوتيان نا، مام رىوى تۆبەى كەردو؛ ھەموو رۆژى بە رۆژوو، لە ئاوى شەوئ پارىزى دەكا، دەچىتە ھەججى، زۆريان دەبەر قەلئ ھەلخوئىند؛ ئاخىرى ھاتە خواری، رەگە لىيان كەوت. رىوى لە رىبە ھەر لە بەر خولای دەپاراوھ.

شەوئ گە بىشتە كىوئىكى؛ شەوئ لەوئ مەنزلان گرت. رىوى كوئىكى دىو، ھەمووى دەوئ كەردن، بۆ خۆئ لە زاركى كونەكەى دانىشت. نىوھ شەوئ زۆرى برسى بوو، چونكى ئەوى رۆژئ ھىچى نەخواردبوو، زۆرىش ماندوو بىو. كوتى: «وئستا وادەى خواردنىانە!». قشقەلە لە ژوورئ دا پىئى كوتن: «مالئ وئرانىنە، دىتان چلۆنو خۆ دەگىرخست؟. وئستا رىوى ھەموومان بانگ دەكا، يەك يەكى دەمانخوا، ھەركەس مەردە خۆئ نەجات بەا».

رىوى ھەوئەلئ كەلەبابى بانگ كەرد، كوتى: «وەرە، دوو سئ قسان بکە، نەزىرئىكم بۆ بگىرەو» كەلەباب لە ترسان ھاتە زاركى كونەكەى. رىوى كوتى: «كەلەباب! ئەتو بۆچى خەوت لە خەللكى ھەرام كەردو؛ نىوھ شەوئ دەس دەكەى بەقىرە قىرئ؟ مەگەر ئەتو چى وا دەكەى؟ مەگەر خولئ ئەتوئ بۆبە دروس كەردو؟». كەلەباب كوتى: «حاجى رىوى، ئەمن قازانج ھەبە بۆ خەللكى، بۆ نىزئان وە خەبەر دىنم، بۆ كاسبىان وە خەبەر دىنم». رىوى كوتى: «زەرىفە ئەو عوزرەت لئ قەبوول دەكەم؛ ئەمما ئەتۆ زۆر بئ شەرمى لە پىئش چاوى بەنى ئادەمى سواری مرىشكى دەبى، شەرمى لە شای ناكەى!» كەلەباب دەستى بە قسان كەرد؛ رىوى توند بە ئەستۆئ دا نووسا، خنكاندى و خواردى، دەم ولووتى خۆئ ئەستىرى، بانگى مراوى كەرد. مراوى لە ترسان ھاتە پىئشى. رىوى كوتى: «مراوى بۆ لە بەحراندا ھەر چىشتى خۆش دەخۆئ، گوئ نادەبە كەس؟». مراوى لە ترسان لەرزى، لەسەررا بە عەرزى كەوت. رىوى ئەوئىشى گرت خواردى. زارى كونەكەى گرتەو، نەبەلئ ئەوانى دىكە بۆن. بانگى پەپووسلە مانكەى كەرد، كوتى: «وەرە سەرگوزەشتىكم لە حىكايەتى سولەيمان پىغەمبەرى بۆ بگىرەو، ئەتۆ زۆر خزمەتى وىت كەردو». پەپووسلە مانكە لە ترسان ھاتە دەرى. رىوى كوتى: «ئەتو ئەو تاجە چىبە لە سەر خۆت ناو؛ مەگەر ئەتو پاتشای ياوەزىرى؟ درۆيان دەكەى؛ دەلئى ئەمن زۆرم خزمەتى سولەيمان پىغەمبەر كەردو». گورجىكى گرتى و خواردى!

به‌ری به‌یانی بوو، ریتی زۆری برسی ببۆوه، بانگی قشقه‌له‌ی کرد کوتی: «وه‌ره پیتشی». قشقه‌له له ترسان هاته پیتشی. ریتی کوتی: «ئه‌تۆ بۆچی زهرعاتی خه‌لکی ده‌خۆی، وه‌هیلکه‌ی ئه‌وان ده‌دزی؟ مه‌گه‌ر خه‌لکی کاسبی بۆ توو ده‌کا؟» قشقه‌له کوتی: «راستی گوناهم زۆره ئه‌ما؛ له‌رتیی خزمه‌تیه‌وه شتیکت پت ده‌لیم، له پاشان که‌یفی خۆته». ریتی کوتی «بلی بزانه». قشقه‌له کوتی: «که‌له‌باب و مریشکیکم پت شک دێ، ئه‌گه‌ر ئیزم بده‌ی ده‌چم بۆتیا دینم، له پیتشدا ئه‌وان بخۆ، له پاشان منیش بخۆ». ریتی کوتی: «زهریغه زۆرم برسپیه، زوو وه‌ره‌وه؛ ئه‌گه‌ر بیتی ئه‌و کاره‌ی بکه‌ی، ناتخۆم» قه‌ل رۆی چوه دتییه‌کی. سبچه‌ینه‌ی زوو بوو دوو سه‌گ له حه‌سارێکیدا گه‌پیان ده‌دا؛ خۆی به سه‌یه‌کان نیشاندا؛ سه‌یه‌کان ره‌دووی که‌وتن. به قه‌ستی زۆر به قنده، قنده ده‌رۆی، هه‌تتا وه‌ دووی که‌وتن، هینانی هه‌تتا گه‌یشتنه ریتی؛ قه‌ل ئیشاره‌تی کرد له ریتی، کوتی: «ئه‌وه‌تان». ریتی که سه‌گه‌کانی دی، ده‌ستی هه‌له‌وشاند، کوتی: «قبوله، مه‌بانیه‌نه پیتشی. قشقه‌له به قسه‌ی نه‌کرد، ریتی به سه‌یه‌کان نیشاندا؛ سه‌یه‌کان وه‌ دووی که‌وتن، ریتیبا کوشت، تۆله‌ی ئه‌و ده‌عبایانه‌یان لێ کرده‌وه ... بۆیه ویتستا ریتی ئه‌گه‌ر سه‌گی تی به‌ردن، ده‌ستی هه‌له‌وه‌شینێ!.

.....

ئه‌م ده‌قه شیه‌یه‌کی رووتی موکرییه که به‌کیکه له‌شا لقه‌کانی شیه‌یه‌ی سو‌ران. لی‌رده‌ا ئه‌وه‌مان بۆ ده‌ر ئه‌که‌وی که زمانی کوردی له‌و سالانه‌دا زیاتر خۆی نزیک خستۆته‌وه له وه‌رگی‌پان له زمانانی تره‌وه، خۆینده‌وارانی خشانده‌وه به‌لای ئه‌و شتانه‌وه که تا ئه‌و سه‌رده‌مانه هه‌ر له زمانه‌کانی ترا هه‌بوون، دیاره ئه‌مه شاهه‌نگاوێکه بۆ چوونه پیتشه‌وه؛ له لایه‌که‌وه ئه‌وه روون ئه‌کاته‌وه که جگه له‌وه مه‌فاهیمی رووداوی رۆژی تۆمار کردوه، ده‌ستیشی راکیشاوه بۆ زمانانی تر که له‌وانیشه‌وه چه‌مک گه‌ل بخاته ناو زمانی خۆیه‌وه به‌وه‌رگی‌پان؛ جا ئه‌و مه‌فاهیمانه هه‌ر له بناغه‌دا که‌له‌پووری خۆی بووبن؟ وه‌یا هی زمانیکی تر بووبن و ئه‌م هینابنییه سه‌ر زمانی خۆی. له لایه‌کی تریشه‌وه شیه‌یه‌کی پوختی زمانی کوردی که جاران له‌سه‌ر زمانی هۆنه‌ران به‌هۆنراوه ده‌ر ئه‌پرا، ئیسته که‌وته ناو په‌خشانیسه‌وه و توانرا هه‌موو جو‌ره رووداویک له شه‌قلی ده‌قی په‌خشانا بیته به‌ر. وه‌کوو له‌م ده‌قه ورد ئه‌بینه‌وه ناوه‌رۆکی هه‌ر ناوه‌رۆکیک بیت روخساره‌که ساده‌یه، شیه‌یه‌کی خۆمالی زمانی کوردی پیشان ئه‌دا؛ ئه‌و شیه‌یه پیشان ئه‌دا که سه‌ره‌که بۆ شیه‌یه‌ی بابان، به‌لکوو شیه‌یه‌ی بابان هه‌ر ئه‌و شیه‌یه موکرییه‌که به له لایه‌ن به‌شکرده‌یه‌وه،

بابانه كان هاتنه سهركار و شپوهی بابانیان كرد به ناو بۆ سووچپیک له سووچهکانی شپوهی موکری، وهکوو شپوهی ئهردهلانیس ههر به شپیک بوو لهو شپوه موکرییه. ئەم به شکردهانه بهشی ناوخواپی بوون ئەگینا هه موویان له ژێر خپوهته گهوره کهی موکریدا چادریان هه لداوه.

ئهمه نه خشی هه موو زمانیکی زیندوو، وهیا به ته مای زیندوو بوونه وه بێ، ورده شپوهی ئه و زمانه یه ک خستوووه و شازمانیکی سه ره کی لپی دروست کردوووه و کردوو یه به بناغه بۆ نووسینی خۆی و نه ته وه. ئەمهش به و جوړه بووه که شپوهکانی کو کردۆته وه و به ره به ره له م ریگاوه شپوهیه کی سه ره کی کردوو به بناغه. لام وایه ئەگه ر زمانه کوردی له وهختی خویا بۆی بکرایه زمانه کهی خۆی بدایه به دهستا و خۆشه ی بکرایه ئیسته گه لێ دهوله مه ندرت ئه بوو له م پایه ی که هه یه تی. به و بوونه وه ئەلیم دوو لاپه ره ی به یینی سالانی « ۱۹۷۰-۱۹۸۰ » ئه و ئه رکه ی زیاتر خسته سه ر شانی خۆی که بتوانی له م ریگاوه خزمه تی زمانه ی کوردی بکا و بناغه یه کی بته و دابنی بۆ ئەم ئامانجه.

شتیکی تر له م دهقه دا که هه یه ئه وه یه: که هه م شپوهیه کی سه ره کی له شپوهکانی زمانه ی کوردی ده رپه یه به په خشان، هه م که له پوو رو داستانیکی رابوردوی کوردی هیتا وه ته وه مه یدان به یه کی له شپوهکانی خۆی که دوور نییه ناوه رۆکی داستانه که له چیرۆکی شپوهکانی تریشا هه بیته، به لام قسه لیته دا له روخساره که یه، نه ک له ناوه رۆکه که. هۆنینه وه ی رسته کان و راگه یان دنیان به یه ک جوړه ریختیکه به ته واوی ئاخاوتنی بۆکان و سابلاخمان پیشان ئه دا.

«محهمه د مه لا سالح شاره زووری» ریزه په خشانیک له ژێر ناوی «محهمه د ئیقبال فه یله سووف و ئەدیبه شۆرشگیی» له سالی « ۱۹۷۵ » دا، دا به دهست چاپه وه و له ویدا ئه لی:

.....»

ئیقبال و فه لسه فه که ی:

هه ر بیرو رایه ک بکه ویتته میتشکی هه ر ئاده میزادیکه وه، پاله په ستویه کی به شویتنه وه یه. وه هه ر فه لسه فه یه ک هه لقولنی له کانی میتشکی هه ر بلیمه تیکدا - عبقری - هۆیه کی تاییه تی هه به. ئەگه ر نهختیک سه ییری ژبانی هه ر داهینه ریک، یان فه یله سووفیک، یان چاک که ریک - مصلح - بکه ین ئه بیین

هۆبهک و پالەپهستۆبهکی تایبه تی ههیه زۆری لێ ئەکات بۆ داهێنانی ئەو شته تازهبه که نه بهینیت. نموونه زۆر زۆره لهم بارهوه پیتوبست به هینانی نمونه ناکات.

جا ئیستا بازانین ئەو پالەپهستۆبهی زۆری له دوکتور ئیقبال کرد بۆ دانانی فهلسهفهکهی چی بوو؟ چی بوو به هۆی هه لگیسرساندنێ ئەم بلیسهیه؟! کاتیک ئیقبال سهیری دهورو بهری خۆی کرد چی دی؟ سهیری کرد موسلمانهکان له شهوه زهنگی نهزانی خۆیاندا ههنگاو نهئین. ئیسلام که بریتی بیت لهو تاچه رژیمهی گهلان، بهبێ ئەو تامی بهختیاری ناچین، ئیستا وای لێ هاتوه بووه بهسهردیتری هۆنراوهکانی که ساسی و نهزانی و نهبوونی! بیرو باوهر پهروژهکانی ئیسلام به وتی پرو پووچی دوژمنهکانی چلکن بوون، پاش ئەوهی خۆیان خاوهن فهریان بوون، بوون لهژیر چهپوههکی ناحهزانی ئیسلام! کاتیک ئیقبال ئەم رۆژه رهشهی به موسلمانهکانهوه دی بۆی دهکهوت که پاشهروژتیکی رهشتر چاوهڕێیان ئەکات. دوکتور ئیقبال جاری بیروی لهوه نهکردهوه هۆی ئەم سهرلێ شیاووییه بزانیته، جا له دوااییدا ههولێ دانانی چارهسهری بدات. بهلێ! زانی هۆکهی چیه، پاش لیکۆلینهوهیهکی زۆرو تهتهله کردنی چۆنیته موسلمانهکان بۆی دهکهوت که گهلانی ئیسلام شهش نهخۆشییان توش بووه به جاریک. نهخۆشییهکانیش:

۱- ئەم گهلانه زۆر لهکاربهدهستهکانیان تهترسن، بهلکوو لهپلهی ترسیش دهچوهوه گهیشتهپلهی پهراست!

۲- لادانیان له خواپهرستی راستی گهراوهیان بۆ بوت پهستییهکهی خۆیان، وه دهست دانیانه به پهستی زمان و نهتهوهو سنووری دهستکرد.

۳- کاتیک موسلمان سهیر ئەکات بهو جووره لاواز بووهو برابتهی و پهکیهتیهکهی نهماوه ئەلێ: بلیم چی؟ ئەمه قهزاو قهدهره دهسهلانی خوام نییه!، ئیتر ئەو موسلمانه نایهویت ههلسیت و خۆی بتهکینێ وهکوو شیر راپهڕیت و پهلاماریک بدات، خواش یارمهتی له سهره.

۴- موسلمانهکان قایلن به ژبانی دیلی و ژیر چهپۆکهیی، هه لهبهر ئەوهی نهختیک ئازاریان توش نهبیت!

۵- موسلمانهکان مانای وشه «شههید بوون» یان ون کردوه یان له بیریان چهتهوه! زۆر تهترسن لهوهی بمرن، هه حزبان لهم ژبانه دیلییهیه.

۶- خهله تاندنیان به بریق و باقی شارستانیهتیهکهی رۆژ نااو وهگرنتی

هه موو بېردۆزيبه ك «نظريه» و قووتدانی به بې جوين.

كاتيك ئيقبال ئەم نەخۆشيانەى دۆزیه وه، ئەمیش ئەو ماموستا زاناو فەیلەسوفەیه كه زۆریه ئه وروپا گه راوه و قوژینی زۆری زانكۆكانی دیوه و كۆری زانیارییای تیادا به ستووه. ئەم خوله له میتشكیدا ئەسوورایه وه و ههر بییری له وه ئەكرده وه چۆن ریگایه ك بدۆزیتته وه و چاره ی ئەم برینانه ی پین بكات ... پاش گه رانیکی زۆر له جیهانی ئەندیشه ی باوه رو فەلسه فەدا بو ی ده ركه وت كه ئەبیت له خۆیه وه دهستی پین بكات! ئەمه بوو هۆی دانانی فەلسه فەكه ی ئیقبال. ئیستاش بازانین كه میتك له وه فەلسه فەیه ی دوكتور ئیقبال چیه و چۆنه ؟

له راستیدا فەلسه فەكه ی ئیقبال فەلسه فەیه کی ئیسلامی رووته و - پرتۆپلازم-ی گیانی گهلانی موسلمانه... هه ندیک له «سۆفیه کان» باوه رپان هه یه به یه کیه تی بوونه وه «وحدة الوجود»، وه وا ئەزانن كه «تاک-فهرد» ئەندیشه یه کی له خۆ بایی بوونه و هه یچی تیدا نییه جگه له خۆ بایی بوون. وا گومان ئەكه ن كه دوابی ئاده میزادیش لكاندنه به ئەو بوونه وه ره كانی تر، وه كوو دلۆپیک ئاو بکه ویتته ناو ده ربا یه کی گه ره ی فراوانه وه، وه ههر له سه ر ئەم بناغه یه فەلسه فەیه نهمان له خواپه رستیدا -الفناء فی الله- دانراوه. له لایه کی تره وه قوتابییانی قوتابخانه ی «هیتگل» زیاتر له مان چوونه ته خواره وه بو ی، به لام ئیقبال له نیوان هه ردوو لادا وه ستاو وتی:

نابیت ئەمه گومانه و سه ر لی شتواوییه و بناغه ی سستی و لاوازی و هۆی نەخۆشیه کانی گه له که مانه، به لکوو هه موو ئاده میزادیک خاوه نی بوونیکی تایبه تی و شه خسییه تیکی تایبه تی خۆی هه یه... سه بر بکه؛ ئەو خواپه ی كه دروستکهری هه موو بوونه وه ره... تاکه و جیاوازه له هه موو دروستکراوه کانی. ئەم بوونه وه ره گه وره یه پیک هاتوه له چه ند تاکیک -فهرد- وه ههر تاکیک خاوه نی «خصائصی -تایبه تی خۆییه... ئەمانه ره ک، ئەوانه په له وه ر، ئەوانیتر به رد. دیسان ههر ره ک: ئەوه قوچ و هه لووژه، ئەوانه دانه ویتله، ئەوانیش قه وزه و قامیشی شه کر... هتد. ههر سه بری ئاده میزاد بکه؛ هه ندیک سیی، هه ندیک ره ش، هه ندیک سوور، هه ندیک زه رد. دیسان ئەمانه نەخۆش، ئەوانیتر له ش ساغ. له گه ل ئەوه یشدا كه هه موو مرۆقیک خاوه نی «خۆبی- زات» یان شه خسییه تیکی تایبه تییه، به لام له هه ندی شتی تردا سروشتیان یه ك ئەكه ویت ئەتوانریت به کسانی به سه رباندا بچه سپینریت. وه ئیمه به م به کسانیه و یه کیه تییه هه نگا و به هه نگا و به ره و پێشکه وتن ئەرۆین و هه تا

بیت گروئی ئادهمیزاد زیاتر له یهک نزیک نه بنه وه.

ئهم ژيانه ی ئادهمیزاد هه مووی بریتیییه له یهک زنجیره و ههر نه وه ی کاتیك «جیل» بریتیییه له ئەلقه یهک له م زنجیره. که وابوو بوونه ودر راستیییه کی ته واو نه کراوه، ههر نه وه یهک که دیت له سهری زیاد ئەکات. من، تو، ئه و، یه کیکی تر ههر یه که مان خشتیکی ئه و دیواره ی ژیانین و ههر خشتیک یارمه تی خشته که ی ته نیشتی ئەدات بۆ پته وی خانووی ژیان و نه وه ی له توانای ئه و خشته دا هه بیت به کاری ئه هینی بۆ نه وه ی دیواره که له حاستی ئه و پته و ترو قایم تر بیت ...

.....

په خشان که وت په خشان و که وته ناوه وه ئه بی له هه موو لایه که وه بدویت و خو ی پیشان بدات. په خشان ی کوردی وه کوو له ناواخی ئه م کتیبه دا بهرچا و ئه که وی له و رۆژوه که ده ست توانیویه بیگاتی، به ئەندازی ده سلالات لی کۆکردۆته وه و نمونه ی لی پیشان داوه، ئه مه ش ده رکه و تووه که له بهر پیشه هاتی زه مان و ناله باری به سه رهاتی کورد په خشانه که ی بۆ «ته دین» کۆرپه یه، له گه ل ئه وه شا کتیبه که کۆشی ئه وه ی کردوه که به پیتی رۆژو سال نمونه یان بخاته بهرچا و، که ئه و نمونه یه بیرو باوه ری ئه گه ر هه موو نه بی بی گومان هی ده سته یه که که پشتیان پیتی ئه به ستری.

محهمه د ئیقبال «۱۸۷۳-۱۹۳۸» عه ره ب نییه به لام ئیسلامه. سامی نییه به لام ئارییه. سه ره تا نه زان بووه پاشان بووه به زانا. چه وساندنه وه ی ژیر ده سته یی وای لی کرد بی به زانایه کی شو رشیگێر؛ زانا له ئایینی ئیسلامیدا و له زماناکانی غه یری عه ره بی دا. هه موو که س و هه موو نه ته وه یه کی ئیسلامی قه دری ئیسلامی زانی زیاتر له و ئیسلامانه که به ناو به زمانی ئیسلامی قسه یان ئه کرد، چونکه ئیسلام نه بریتی بوو له قسه ی بی کردوه وه کوو هه ندی نه ته وه ی سامی گرتبوویان، وه نه بریتی بوو له و رواله ته پووچه لانه که هه ندی نه ته وه ی ئاری شوینی که و تیبوون و تویکله که یان گرتبوو و کاکله که یان فریدا بوو، به لکوو ئیسلام؛ ئیسلامی راستی بریتی بوو، وه بریتیییه له ده ستوو رو قه وانینیکی بهرز که ریگای راستی و پیشکه و تن رووناک ئەکاته وه بۆ ئه و که سانه که به راستی شوینی ئه که ون و به راستی ئه یانه وی ئیسلام بن. غه یری ئیسلام ئه مه ی بۆ ده رکه و تووه و ئه مه ئه زانی. ئه و غه یره خویشی ئاینیکی هه یه و تووشی بووه ناتوانی لی لادا، چونکه ئه لی: باو باپیهرم ههر له سه ره ئه م ریگایه بوون، منیش ناچارم ههر ئه و ریگایه بگرم، به لام له ریگایه کی تره وه کنه ئەکا که به لکوو ئیسلام وای لی بکا ئه و جه وه ره دی نه مینی و چون

ئارەزوو بکا به و جۆره په پیرهوی که ره کان بۆ ئامانجی خۆی هه‌لسوورپێتی. محهمهد ئیقبال وه‌کوو گه‌لیکی تر له پیاوانی شوێشگێتی ئیسلامی ئەم هه‌سته‌ی کردبوو، به عیلمه‌که‌ی به‌فله‌سه‌فه‌که‌ی و به‌مو‌و‌قایه‌تیه‌که‌ی بوو به‌پیشڕه‌ویکی زانی شوێشگێتی له‌هیندداو به‌زه‌ینه‌ تیزه‌که‌ی و به‌عیلمه‌ فراوانه‌که‌ی به‌هه‌زاران هه‌زار که‌سانی سه‌رده‌می خۆی و دوا‌ی خۆی له‌حه‌قیقه‌ت و فه‌لسه‌فه‌ی راسته‌قینه‌ی ئیسلام تی‌گه‌یاندو ری‌به‌دیبه‌ ئه‌کردن بۆ ئه‌وه‌ له‌ ژێر باری گرانی ئینگلیز بچنه‌ ده‌ره‌وه‌.

«رابندرانات-تاگسور ۱۸۶۱-۱۹۴۱» و «گاندی ۱۸۶۹-۱۹۴۸» یش ئه‌و بانگه‌وازه‌ که‌ ئه‌یانکرد بۆ رزگاربوونی هیند، محهمهد ئیقبالی‌ش هه‌ر ئه‌و بانگه‌وازه‌ی ئه‌کرد، ئه‌وه‌نده‌ هه‌بوو دووه‌که‌ی تر ئه‌وی پالی پێوه‌ ئه‌نان بۆ ئه‌و ئامانجه‌یان ته‌نیا مر‌و‌قایه‌تی و خو‌شویستنی ولاته‌که‌یان بوو، محهمهد زیاد له‌وه‌ عیلم و فه‌لسه‌فه‌ی ئیسلامی‌ش بوو به‌پشتیوانی.

من نامه‌وی له‌ شه‌خسییه‌تی محهمهد ئیقبال بدویم له‌ رووی ره‌گه‌زه‌وه‌، هه‌رچه‌نده‌ ئه‌گه‌ر بیینه‌ سه‌ر ره‌گه‌زی‌شی نه‌ته‌وه‌ی هیندو کورد له‌ یه‌ک ریشه‌وه‌ن؛ نامه‌وی له‌مه‌ بدویم له‌و رووه‌وه‌ ئه‌گینا پیاوی وه‌کوو ئه‌و زۆر بووه‌. «محهمهد عه‌بده ۱۸۴۹-۱۹۰۵» له‌ میسر دیاره‌ کورد بووه‌، به‌لام ئه‌و له‌ میسرا مه‌شخه‌لیکی عیلمی به‌هۆی تیشکی «جه‌ماله‌دین ئه‌سه‌دآبادیه‌وه ۱۸۳۸-۱۸۹۷» شوێشگێکی فیکری نایه‌وه‌. محهمهد ئیقبال عالم و فه‌یله‌سووفی‌ک بوو که‌ له‌ ریگای عیلمه‌ ئیسلامی و فه‌لسه‌فه‌که‌یه‌وه‌ ئه‌و شوێشگێ خسته‌ ناوه‌وه‌ که‌ ئه‌بێ گه‌لی هیند له‌ ژێر چنگالی بیگانه‌ بیته‌ ده‌ره‌وه‌. له‌ ئه‌نجاما به‌ هۆی زه‌ینه‌که‌ی و فیکره‌ ئیسلامیه‌که‌ی و فیکره‌ ئینسانیه‌که‌ی غه‌یری ئه‌وه‌وه‌ هیند رزگاری بوو.

مه‌به‌سته‌که‌ی من ئه‌وه‌یه‌ که‌ نمونه‌ په‌خشانیکی کوردی له‌ لایه‌ن خاوه‌نی په‌خشانی «محمد اقبال فه‌یله‌سووف و ئه‌دیبه‌ شوێشگێتی» وه‌ به‌خه‌مه‌ به‌رچاو بۆ ئه‌وه‌ ئه‌وانه‌ی چاو به‌ میژووی په‌خشانی کوردیدا ئه‌گێرن ئه‌وه‌یان بۆ ده‌رکه‌وی که‌ په‌خشانی کوردی پیاوانی ئیسلامی غه‌یری کورد به‌ ریزه‌وه‌ سه‌یر کردووه‌ و له‌م لایه‌نه‌وه‌ ئیسلامی راسته‌قینه‌ی کردووه‌ به‌بیبیله‌ی چاوی، وه‌ ئه‌وه‌ ده‌رخا که‌ ئیسلام له‌ راستیدا بریتیه‌ی له‌ گه‌وه‌ه‌ریکی شه‌وچرا که‌ ریگای راست بۆ هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌ک رووناک ئه‌کاته‌وه‌؛ بریتیه‌ی له‌وه‌، نه‌ک بریتی بێ له‌ قورپک که‌ ئه‌و گه‌وه‌ه‌ری داپۆشییه‌ی.

ناوه‌رۆکی تی‌کرای کتیه‌به‌که‌ ئه‌وه‌ بوو، روخساره‌که‌ش ئه‌و کوردیه‌ی که‌ له‌به‌ر چاوه‌و له‌

زمانی عه‌ره‌بیبیه‌وه‌ گیتراویه‌ته‌ سه‌ر‌ زمانی‌ کوردی ...

«گۆفاری زانیاری کورد» له‌ به‌رگی‌ سیپه‌م‌ به‌شی‌ یه‌که‌می‌ ساڵی‌ ۱۹۷۵ و‌ تاریکی‌ «ئه‌مینی‌ عه‌قدال» ی‌ له‌ ژیر‌ ناوی‌ «نقتک‌ دانین» دا‌ بلا‌و‌ کردۆته‌وه‌. ئه‌مه‌ی‌ خواره‌وه‌ نمۆنه‌یه‌که‌ له‌و‌ په‌خشانه‌:

«نیشانید پاره‌قه‌ کردنی

زمانی‌ مه‌دا‌ نیشانید پاره‌قه‌ کرنی‌ ئه‌فید‌ هانن: نقتکا‌ پاشن‌ (.)، نقتقی‌رگول‌ (!؛ فیرگول‌)، و‌ دوو‌ نقتک‌ (:). ئه‌فانا‌ گشک‌ نیشان‌ ددن، وه‌کی‌ جوملیدا‌ گه‌ لۆل‌ کێده‌ری‌ سه‌کنان‌ دکه‌شه‌ ئۆرتی، یانی‌ خوه‌ندنی‌ مه‌ری‌ ل‌ کێده‌ری، چ‌ قه‌ده‌ر‌ گه‌ره‌ک‌ سه‌کنه‌و‌ پاشی‌ دیسا‌ ده‌ست‌ پێ‌ بکه‌، بخونه‌.

نقتکا‌ پاشن

په‌ی‌ هه‌ر‌ جومله‌که‌ کۆتوبو‌یرا‌ تی‌ دانین‌ (.). په‌ی‌ نقتکا‌ یاشنرا‌ (ئی‌ کۆ‌ دخوونه‌) گه‌ره‌ک‌ هه‌قه‌کی‌ ده‌ا‌ زیده‌ بسکنه‌، چمکی‌ جومله‌‌ عه‌یان‌ دکه‌ هه‌ر‌ نیتته‌که‌ کورت. ئه‌و‌ نیت‌ دکاره‌ باشقه‌ به‌، دکاره‌ ب‌ جوملی‌ تیکستییه‌ دنرا‌ گرێدایه‌.

نقتقی‌رگول‌ (!؛ تی‌ دانین

أ- ئورتا‌ جوملید‌ کۆ‌قه‌واتا‌ و‌انا‌ وه‌که‌هه‌قه‌، ئید‌ نیتتا‌ خوه‌یه‌ ته‌مامی‌شا‌ هه‌ژرا‌ گرێدایینه‌، زۆر‌ بوونا‌ وانه‌ وه‌که‌هه‌بوونی‌ هه‌یه‌، هه‌لا‌ دکارن‌ باشقه‌ ژێ‌ بێن‌ نقیساندن‌ و‌ فه‌عمکرن، مه‌سه‌له‌: «سه‌به‌ سافیی‌ بوو»؛ «چقی‌کاره‌ قیته‌-‌ قیته‌»؛ «کۆمباینقان‌ پێ‌ کۆمباینی‌ نان‌ (قه‌سه‌ل‌) دچنی»؛ «قیزا‌ دستران»؛ «مه‌رف‌ هه‌وه‌سه‌کار‌ بوو‌ له‌ زه‌قیبا‌ گه‌یشتی‌ میتزه‌کرا». ئه‌م‌ هه‌ر‌ دوو‌ جومله‌ ئید‌ نقتقی‌رگولینه‌، مه‌سه‌له‌: «رۆژی‌ شه‌وق‌ ددا‌ ژ‌ ئۆرتا‌ عه‌زمین؛ سیامه‌ سه‌ر‌ هه‌سپا‌ نه‌دکه‌ت‌ عه‌ردی» و‌ ئیدمایی.

ب- ل‌ کۆوتاسییا‌ و‌ی‌ جوملی، وه‌کی‌ په‌ی‌ ویرا‌ ده‌شت‌ ب‌ شه‌رۆقه‌ کرنی‌ ده‌، مه‌سه‌له‌: «ده‌می‌ شاش‌ و‌ مه‌عت‌ مام؛ وانا‌ زوودا‌ منرا‌ گۆت‌ بوو، وه‌کی‌ ئه‌وی‌ کۆئو‌ کتیبیا‌ ته‌رکی‌ نا‌فا‌ چهن‌د‌ رۆژدا‌ خوه‌ندییه‌» (ژکتیبیا‌ ده‌رسی).

ج- په‌ی‌ وان‌ خه‌به‌را‌را، ئید‌ کۆ‌کورت‌ دبن، یانی‌ کورت‌ تین‌ نقیساندن‌ مه‌سه‌له‌: «هه‌ف؛ هه‌سه‌و‌ خه‌باتچی‌ بێ‌ کۆلخۆزتییه‌»، «پرو‌ف؛ ئیقان‌ ده‌رسداری‌ ماتیماتیکی‌یه‌». فان‌ هه‌ر‌ دوو‌ جوملادا‌ هاتنه‌ نقیساندن‌ خه‌به‌رید‌ «هه‌ف؛» و‌

«پرۆش!» نەتەمام، پاش وان ھاتىبە دانىيىن نەقتىرگول. گەرەك ھەموو خەبەرىد كورتكرى ب نەقتىرگول بىن نەقتىرگول.
 ڧىرگول(،) تى نەقتىرگول.

ا- ئورتا جوملىد سەرە دوو ئايىندا، مەسەلە: «وختا ئەم روونشتن دۆرا تەختە»، ئەوانا پاشدا ڧەكشان. «وختامە نان دخار، شەرم دكر». «ھەسۆ، وختا ئەم راستى قادر ھاتىن، خوە دا پاش». (ئىكتىبىد دەرسا).

«بوو وقىنا ماشىنا مە، دوو ل پەى خوە كرە رىز، سۆقاق-سۆقاق فرقاس كر».
 ب- ئورتا وان جوملدا تى نەقتىرگول، ئىد كو قەوھتا وانا گۆتتىدا وەكھەڧن، لى ئورتا وانىدا پەڧكرىدا نۆك توو نەنە، ئاوا: «ئەز ڧەگريام ھاتم مال، رى تى بەرف بوو بوو، من رى نەدېت».

«ئەز چووم گۆما كۆلخۆزى وى گۆما تەركىدا تى دەوار و پەز بوو». يانى
 ڧى تەنە ھەنە پەڧكرىدا نۆكېد «بۇنا»، «وھكى»، «كو» و «لى»، مەسەلە:
 «ئەز چووم مەكتەبى، بۇنا رند ھىبىن بم». «ئەوى دلەزاند، كو زوو بگھىڧە
 مال»، تراكتۆرىت وى پلانا خوە بڧەدېنە، وھكى جارنا تەمبەلى بىن نەكە».
 مستۆ، ھەسۆ، ەلۆ، كارۆ، ئىڧقان چوونە دەشتى لى باڧى وان ما لە مالى.
 «باسۆ چوو مالى، ەلۆ چوو ناڧ گوند، لى خوشكا وانا چوو پىز بدۆشە.
 ھەسۆ، قەرۆ، كوورنە دەلالن، رند دخونن، لى ھەسەن، قاسۆ رند ناخونن».
 «كەسۆ دلېت، لى ھەسۆ ڧى شادبوو».

ج- جوملە يان ڧى خەبەرىد كو دكەڧن ئورتا جوملا تام، بۇنا دھا ڧەرحكرنا نىتا جوملى، مەسەلە: شانېد مۆزىد ھەسۆبە ھنگڧ، راست گۆتى، ڧى شانې
 ەدۆبىن مەھمەد رندترن. ئەرى، لى چاوا، ئەز وى ناس دكم. ئەز و سمو
 ھلبەت، چوون باڧارى مۆسكڧايى، ئەز تو، راستى، مېنا برانە ب ھەڧرا.
 ئەگەر كەسۆ مېرەكى خەباتچىبە، لى چاوا، دە دۆ ڧى خۆرتەكى ڧى كېم تر
 نېنە.

ح- پىش وان خەبەرا، ئىدكو گازى نىشان ددن، وھكى ئەوان ل كوتاسىيا
 جوملېنە، مەسەلە:

دىسا ھات بەرچەعڧىد من، وان،

باڧى من چووبە، ل پىستىرى نىشانە.

خ- ڧىرگول جوملېدا تى دانىن، يان ڧى نەقتىرگول پەى خەبەرىد كو جوملېدا

تەقل سەر ھەبە، ۋەختا پەڭگىرىدا نۇكا ھەم دكەفە ئۆرتى، مەسەلە:

«خوشكا من ھىيىڭ دىڭسە، ھەم ژى كۆرا چىڭ دكە».

«خايلاز ھەم ھىن دىبە، ھەم ژى كۆلخۆزىدا دخەبىتە».

«بالوولىڭ زانە ھەم ئاقل بوو، ھەم دلۆڭقان، ھەم ژى ئالىكار»

دوو نقتىك تىڭ دانىن

۱- ل كوتاسىيا خەبەرا ئاڧا جوملىڭدا كو تىڭ شىرۆڧە كرن. مەسەلە:

«ئىرۆ بەعس مە بەلابوو:

«رىا تەزە وئ دەرىڭ:

دلئى مە پىڭرا شابوو،

سەر وئ بەعس وخەبەرىڭ».

وئ جوملىڭدا، ياكو گەلەك يان ژى ھندك خەبەرىڭ ھەژمارى بىڭ تىڭدا ھەبن،

مەسەلە:

«مىلىيۆن، مىلىيۆن غەدلایى ھز،

دكەتن: ئەگەر كور، ئەگەر قىيز؛

مىلىيۆن، مىلىيۆن بەىراقىڭ سۆز،

ب دەستا دىن دۆر ب دۆر».

ھەڧالىڭ مە شەمۆھات ئۆتاختىڭ: ھزكرىڭ مەى لاقردچى و دەست ب ھەنەكا كر.

ب- دەوسا غوزڧەكى جوملىڭ تىڭ دانىين، ۋەكى مەرى دكارە نەنقىسە، لىڭ دوو

نقتىك ددە ئازوروو كرن، مەسەلە: برىڭ من دەرسدارە، ئەز: شاگرتەم.

ج- پىڭش خەبەرىڭ ھەژمارا، مەسەلە، ھەڧالىڭ من ھزكرى ئەڧن: شىرۆ، ئىڧقان،

قاسۆ و غەگىد.

ح- پەى جوملا ھەژمارىرا، ۋەكى نىتتا وئ ب جوملىڭدا پەى ھەڧرا، يان ژى ب

سەرىڭ تەمام تىڭ غەيانكرن، مەسەلە، ھەر كۆلخۆز ڧانەك بۆرجدارە:

۱- رند بخەبىتە، پاكى ھەرە جڧاتا، ژ ھەڧالىڭد خوۋە پاشدا نەمىنە.

۲- ب سدقئى ڧەنج بقەدىنە پىڭشدا نىڭىڭد برىگادىر.

۳- ۋەختىڭدا بقەدىنە خەباتا كۆلخۆزىڭ، بۆنا ڧەداندا پلانا.

۴- پەى وان خەبەرا را، تىڭداكو ژمارىڭ نىشان ددن،

ئاوا: بەرئ، عەولن، پاشن، پیتشن دوودا، سسیاو ئید مایی.

مەسەلە: مئتۆ بەرئ عەولن دەرسید خوہ رند حازر کر، پاشئ چوو دەرڤا، بۆب
هەڤالی خوہرا بلیزە و ئیدما بیی.

.....»

«ئەمینی عەڤدال» لە ساڵی ۱۹۵۸دا لە ئەریقان بە ئەلف و بی سولافی کتییکی لە
ژێر ناوی «خەبەر ناما کوردیی راستنقیساندنه» بە شێوەی بادینی ناوچەیی خۆی بلاو
کردبوو. گۆڤاری کۆری زانیاری کورد، یەکێ لە بەشەکانی ئەو کتییە کە لە ژێر ناوی
«نفتک دانین» دا بوو لە ساڵی ۱۹۷۵دا بلاو کردووە. ناوەرۆکی ئەم بەشەیان بریتییە لە
«خالبەندی»؛ واتە هەندێ نیشانە هەبە لە شێوەی نووسینی نەتەوکانی ئەم چەرخەدا
و هەکوو:

«...، ، -، ، ؟، !، (،)، ، ...» ئەمانە لە چ کاتیکیا وە بۆچی داتەنرین؟ ئەم
باسەیی بە شێوەی ناخافتنی یەریقان بە پەخشان بلاوکردۆتەو. مەبەستی ئیمە لە هینانی
ئەو پەخشانەدا ئەو نەبە کە لە ناوەرۆکی ئەو زانیانە بزانیان، چونکە ئەو زانیارییە بوو بە
شتیکی عالەمی و کەوتۆتە سەر شێوەی سۆرانیش و لەم لایەنەو شت نووسراوە. بە وینە:
زانا توفیق وەهەبی لەم روووە شتی هەبە، بە لکۆو مەبەستە کە روخساری پەخشانە کەبە،
و هەکوو چەشنی مەبەست لە پەخشانە کەبە زانا «ئایت اللە مەردۆخ» دا هەبوو کە لە بارەیی
دەستووری زمانی کوردییەو بە شێوەی ئەردەلان پەخشانیکی نووسیبوو، ئیمەش
پەخشانە کەمان بۆ نمونە پەخشانی شێوەی ئەردەلان لەم کتییەدا هینایەو.

و هەکوو فرەجار و تراو تیکرای زمانیک لە گەلئ شێوەی ئەو زمانە دروست ئەبێ، ئەم
شێوانەش لە ناو خۆیان شێوەی وردەلە وردەلە لئ پەیدا ئەبێ. شێوەی بادینی لە شێوە
سەرەکیەکانی زمانی کوردییە، ئەم سەرەکیەش لە ناو خۆیا زۆر وردە شێوە دروست
ئەکات. ئەبێ بیک؛ پانویۆری ولاتییک کە لە یەریقانەو بەگرتتەو تا با بەزیدو دەرسیم
ونزیکئ ئەدرنە گومانی تیدا نەبە کە ئەبێ گەلئ شێوەی تیدا هەبیت. لەم کتییەدا ئیمە
چەند نمونە پەخشانیکمان دەست نیشان کرد کە هەر یەکە هی ناوچەبەک بوو. ئەم
نمونەبە هی ناوچەیی یەریقانە؛ هی ناوچەبەکە کە بە کوردی قسە ئەکەن و ئەم پەخشانە
نمونەیی ئەو کوردییە، بەلام و هەکوو سەبەر ئەکەبن لە ریشەدا نە، بە لکۆو لە روخسارا
و هەکوو بلتت زەقیەک و گرانیەکی تیدا بە لە چاو پەخشانەکانی تری ولاتی بادینانا! هەر
ئەو بە کە ئیمەیی هینایە سەر ئەو بۆ نمونە وەرگرتن و بۆ ئەو مئتۆوی لەمەو دووا چاویکی

پیا بخشیتنی و دان به و هدا بنی که زمانی کوردی ئەگەر خزمه تی بیوایه گه لیک دهوله مهنتر ئەبوو. ههروهها بو رۆشنییرانی کوردی ئیمرۆژیش که ئەگەر تۆزی بهوردی لیتی ورد بینهوه، با خوشیان له بهشهکانی لوپو موکری بن زۆر به ئاسانی لیتی تی ئەگن.

ئەگەر له رۆژانی رابوردوودا هاتوچۆ و بهسهربهکوه بوونی کورد له ناو یهکا ههباویه ئیسته ئیمه وشهکانی بهوتینه وهکوو: «پارقه کرن، پرنقتک، خهباتچی، حهقهکی، خورت، دلهزاند، گوڤه ندو» گه لیککی تر به بیج وردبوونهوه خیرا ئەمانزانی که مه بهست بهو وشانه «جیاکردنه وهو بهشکردن، نوخته ی زۆر، پاله، هه ندیک، گه نج، په له کردن و په له ی ئەکرد، زه ماوه ندو ئاههنگ». ن. نه ئه چوه بیری هه ندیکمانه وه که ئەمانه بیگانان له زمانی ئیمه!.

ئهم جوړه جیاوازی شتیوهیه له هه موو زمانیکا هه یه، به لام زمانهکانی تر خزمه تکران و خراونه ته سه ر کاغه ز و لیکدراونه ته وه تا زمانیکی ئەده بی یه کگرتویان بو خویان دروست کردوه، ئیمه هه روا له ده ورو به یی سه ره تاییدا بو خۆمان هه روا ماوینه ته وه و ده رده که مان رۆژ به رۆژ گرانتتر ئەبیج ...

له م رووه وه ئەگەر ته نهها سه یری ئەوه بکه یین که له هه موو زمانیکا به بار فه رههنگ دانراوه، ئەم فه رههنگه دیاره بو ئەوه یه که گوزاره ی ئەو وشه یه روون بکاته وه که له شتیوه یه کی تری زمانه که دا هه یه وه له شتیوه یه کیا نییه، ئەگەر ته نهها سه یری ئەم لایه نه بکه یین ئەزانین که له هه موو زمانیکا شتیوه ی جیاواز هه یه وه به لام یه کخراون، زمانه که ی ئیمه هیشتا ماویه تی بگا بهو پله یه. هه ر چه نده خوا هه قه ئیمه ش له شتیوه ی بو تان و سو رانا دل سو زانی کورد فه رههنگیان بو داناوین به لام له بهر دووریمان له یه ک هیشتا قه دری ئەو فه رههنگانه نازانین؛ ئەوه نازانین که ئەوانه گه وره تر خزمه تیکن به زمانه که مان.

«دوکتور پاکیزه ره فیق حیلمی» له بهرگی سیبیه م، به شی یه که می گوڤاری «کوپی زانیاری کورد» سا لی ۱۹۷۵، له ژیر ناوی «بووژاندنه وه ی زمان» دا په خشانیک بلا و ئەکاته وه و ئەلی:

«زمان وه ک مرۆڤ گیانله به ره. ده زی، ده تی، ده مرئی. له ماوه ی ژیا نیدا وه ک مرۆڤ ساغ و ناساغ ده بی. لاواز ده بی، به لکوو ده ردی گران گرانیش ده گری، له ت له ت ده بی، زاری تازه و په راگه نده ی لی په یدا ده بی، زاری سه ره ده می هه ل ده دا و بهرز ده بیته وه و ره گی پته و و چه سپاو ده بی و، ده بی به شا لقی ئەو

زمانه که لیتی دهکه ویتتهوه، ولقهکانی تر له دهوری به مۆخ و مهغزی دهژین و له رهچهلهکی دهرویتتهوه.

ههروهک مرۆفیش زمان دهستووو ری وریچکهی تایبهتی خۆی هه به، که له مردن دهپیاریزی و ناو بهناو گری ژبانی هه له دهکاتهوهو دهیووژیتیتتهوه، نه گینا کۆسپی نهوتوی دیتته ری که ناوی له کایه دا ناهیتلن و به ئاسانی نه بههنگیوی. نه دهستووو ری بازو ریچکانه ی زمان، وهک چوار چینه بهکی هه له کهوتوو که زۆر دووره له دهستکردو دهستکاری زمان له قالبیکی سه ره به خۆی تایبهتی دهگریت و ریگه ی نه وه دهگریت که له ری نه کۆسپانه ی ری ژبانی لی دهگرن ره سه نی خۆی بدۆریتتی.

به سه ره ئیچکی زانایانه ی زمان شوناس، ئاشکرا ده بی که زمانی کوردی به کیکه لهو زمانانه ی که قالبیکی فراوان و به پیزی بۆ ژبان و بووژاندنه وه ی خۆی ساز کردوه که له تی هه له کیشی دوو قالبی ناسراوی زمان پهیدا ده بی، نه ویش «قالبی لکنین- **AGGIUTIPNATIVE** الصاقی». «قالبی داریژ- **Anaiytie**» اشتقاقی «پیک هاتوو، واته زمانی کوردی ده توانن بۆ سازکردنی دهستووو ری بازو ژبانی، و ههروه ها بووژاندنه وه له م قالبه زمانه دا به سووکی و ئاسانی و بی مه ترسی هه له سووپی و بژی و ببووژیتتهوه.

ئینجا له کاتی که دا زمانیک وهک زمانی کوردی، له کۆری پیشکه و تن دوور بکه ویتتهوه و کرژ بی، و له کاربکه وئ و له ناو خۆیدا بچرووسن، زمان شناسانی نه و زمانه ده که ونه پشکنین و نه و قالبه ی تیتیدا پهیدا بووه و دهژی و دهستووو ری بازه کانی به سه ره ده که نه وه نه وه ی له گه ردا به ساریژی ده که ن و نه و ی له کار کهوتوو ده یووژیتتنه وه و ری ره و ی روون ده که نه وه. له م کاره دا وردی و چالاکی و دوور بینی و ده سه لاتی زانایانه ی بهرز له زمانه که دا زۆر پیوسته .. دلسۆزی و هه له په و له خۆرا په رموون، زمانه که ده شیتوتنی و له قالبه که ی خۆی ده ترازیتتی، و له ره سه نی خۆی لای ده دا، که نه مه ش زۆر ترسناکه و له باتی نه وه ی بی به هۆی بووژاندنه وه ی زمانه که رایه لئ ده پچریتتی و به له کوو ده بی به هۆی فه وتانی.

وهک وتمان زمانی کوردی زۆر به ئاسانی له دوو قالبی زمانی ناسراودا ده سووژیتتهوه، واته دهستووو ری بازو یکی زۆر به ریان و به هیزی هه به بۆ نه وه ی هه ره له ناو خۆیدا به تیری هه موو پیوستیکی بیرو هۆش بگریته خۆی و باسی بکا، ته نه ها نه وه به له بهر که مه تر خه می خاوه نده که ی چروو ساوه و پیوستی به

بووژانهوهیه .. دهستووو ریپازی ئەم دوو قالبه زمانیهش زانراون و ئاشکران له نیو زمان شناساندا! واته ئەوانه‌ی له زانستی زماندا شاره‌زان. نه‌ک ئەوانه‌ی شاره‌زای زمانی کوردین ده‌یزانن، هه‌ر چه‌ند بالاو به‌رز بێ زانیی زمانی کوردی، بێ شاره‌زایی له زانستی زمان، هه‌له‌یه‌ ئەو شاره‌زایه له کۆری بووژاندنه‌وه‌ی زماندا بکه‌وتیه‌ رهبازی، چونکه هه‌ر زمان شناسه نیوانی دهستووو ریپازی زمان بدۆزیته‌وه به‌پێ ئەو ریپازانه‌ی بۆ دانراوه نه‌ک به‌پێ لیک دانه‌وه‌ی سه‌ره‌خۆی خۆی! به‌لێ .. ده‌شێ .. هه‌ندێ ریپاز به‌دی بکات، به‌لام به‌ وتیه‌یه‌کی تاریک و ناسازو بێ سه‌رو پێ و پچه‌ر پچه‌ر .. که‌ماوه‌یه‌کی دووو درێژی پێ ده‌خایه‌نی و ئەنجامی‌کی ئەوتۆ ناگه‌یه‌نی، وه‌ده‌شێ به‌سه‌ر به‌شه‌و گێچه‌لیک بۆی که هه‌ر سه‌ری لێ دهر نه‌کات!

زانستی زمان زانستییه‌که به‌ره‌می سه‌ده‌ها زانای زمانه و ته‌رخانی سه‌ده‌ها رۆژو شه‌وی لیک دانه‌وه و ئال و گۆر و به‌راوردو ده‌ستووو سازیه‌وه بووه به‌ رێه‌ویکی راست و ره‌وان، پێویسته بۆ ئەوانه‌ی ده‌ست درێژ ده‌که‌نه نیو زمان و ره‌بازی تیدا ده‌که‌ن ناگاداری ده‌ستووو رێه‌وی ئەو زانستییه‌ بن، نه‌ک له خۆبانه‌وه خۆیان به‌هاوێژنه ئەم گۆمه قووله‌و نقوم بن!

زمانی کوردی به‌پێی ئەو دوو قالبه زمانیه‌ی تیاياندا ده‌ژی ده‌ستووو ژبان و بووژانه‌وه‌ی خۆی داناو زۆر به‌ ئاسانی زمان شناس ده‌توانێ هه‌موویان به‌سه‌رکاته‌وه ئەوی له‌ گه‌ردا نه‌ماوه بیه‌خاته‌وه گه‌رو به‌کاری به‌پێی بۆ بووژاندنه‌وه‌ی زمانه‌که. لێره‌دا زمان شناسی شاره‌زا ده‌زانێ له‌ کۆیه‌ ده‌س به‌رێ و له‌ کۆی بوه‌ستی و چۆن بجه‌ولیته‌وه، کۆترانه به‌م لاو ئەولادا سووڕ ناخوات و له‌به‌ر تیه‌شکی روونی زانستی زماندا به‌ دانایی و ژیری و پسپۆری ده‌جه‌ولیته‌وه و هه‌نگاو به‌هه‌نگاو و پله به‌ پله کاری خۆی ده‌باته سه‌ر. به‌م جۆره ماوه‌ی که‌متر ده‌خایه‌نی و هه‌له‌ی که‌متر ده‌کاوه به‌ ئەنجامی راست و ساغتر ده‌گا. له‌ وانه‌ی بێ رێه‌وی زانستی زمان خۆیان له‌م گۆمه ده‌هاوێژن.

زمان وه‌ک وتمان گیانله‌به‌ره، هه‌موو زمانیک میژووی ژبانی خۆی هه‌یه که له‌ کاتی په‌یدا بوونیه‌وه و ناسینییه‌وه ده‌ست پێ ده‌کات تا ئەو کاته باسی ده‌کریت تیا‌دا، له‌ ماوه‌ی ئەو میژوووه‌دا دياره وه‌ک هه‌موو گیانله‌به‌رێک هه‌موو جۆره به‌سه‌ره‌تیککی ژبانی به‌سه‌ر دێ، وه‌ک نه‌خۆشی و ساغی، کزی و لاوازی زاری تازه‌ی لێ په‌یدا ده‌بێ، هی کۆنی ده‌فه‌وتی، وشه‌ی بیه‌گانه‌ی تی ده‌که‌وی، خۆ مائی بز ده‌بێ، گه‌ردانی له‌ رایه‌ل لاده‌دا، ده‌نگی ده‌گۆردی، ده‌نگی تازه‌ی تیدا په‌یدا ده‌بێ، له‌به‌ر ئەوه له‌ کاتی لیکدانه‌وه‌و پشکنینی ده‌ستووو

رێزمانه‌که‌ی، وه‌ تێکۆشین بۆ بووژاندنه‌وه‌ی، وه‌ گیانی تازهی به‌تینی به‌
به‌رداکردن، پێویسته‌ ئه‌و به‌سه‌ره‌هاتانه‌ی مێژووی ژبانی بزانی و روون
بکریته‌وه‌.

زمان شناس لێره‌داو له‌کاتی لیکدانه‌وه‌ی رێزمانی زمانیکی وه‌ک کوردی،
که‌ خاوه‌ندی مێژوویه‌کی دوورو درێژه، به‌لام لاپه‌ره‌کانی هه‌موو تاریک و لیل
و په‌رش و بلاوه‌ پێویستی به‌ ئه‌رکیکی زۆر گرانه، نه‌ک هه‌ر له‌ وردبوونه‌وه‌دا
له‌ زمانه‌که‌ له‌ دیمه‌نی ئه‌مپۆیدا به‌لکوه‌ له‌ هه‌موو لاپه‌ره‌کانی مێژووی ئه‌و
زمانه‌و هه‌موو زمانه‌کانی هاوهره‌گه‌زن له‌ گه‌لیدا، یا هاوسنوورن و له‌یه‌ک ره‌گه‌ز
نێن. هه‌روه‌ها پێویستی به‌ ئه‌رکیکی گرانه له‌ لایه‌کی تره‌وه‌ که‌ ده‌بی له‌ هه‌موو
ئه‌و به‌ سه‌ره‌هات و گۆڕین و په‌یدا بوونی شتیوه‌ تازانه‌ و فه‌وتانی شتیوه‌ کۆنانه‌
نه‌بیته‌ که‌ روو ده‌دا له‌ مێژووی ئه‌و زمانه‌، وه‌هۆی به‌راورد کردنی لاپه‌ره‌کانی
مێژوو و ده‌ستوور و رێبازی زمانه‌که‌ له‌و لاپه‌ره‌وه‌ ده‌توانی بگاته‌ سه‌رچاوه‌ی
روونی زمانه‌که‌ و رێزمانی ساغ و پته‌و، و په‌سندی بدۆزیته‌وه‌ ئینجا ریزی کا
له‌ سه‌رکاغه‌ز.

.....«.....»

هه‌ر له‌ کۆنیکی زۆر کۆنه‌وه‌ ژن و پیاو بۆ هه‌لسووړاندنی کاروباری بنه‌ماله‌ شان
به‌شانی یه‌ک چوون به‌رته‌وه‌؛ له‌ شادی و له‌ شیوه‌نا هاوبه‌ش بوون، له‌ دروستکردنی خێزانا
هاو ده‌رد بوون، له‌ ژبواری ناو مالا‌ هاو قسه‌ بوون، له‌ رووبه‌روو بوونه‌وه‌ی مه‌ترسیدا هاو
ده‌نگ بوون. ئه‌مه‌ بووه‌ کرده‌وه‌ی ژن و پیاو له‌ به‌ره‌به‌یانی مێژوویه‌وه‌ تا ئه‌مپۆ، ئه‌وه‌نده
هه‌یه‌ له‌ ناو کوردا زیاده‌ رێزیکه‌ تری هه‌بووه‌ که‌ له‌ نه‌ته‌وه‌کانی ترا نه‌بووه‌، ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌یه
که‌ له‌ وه‌ختی وتندا هه‌موو ده‌م ژن پێش خراوه‌ هه‌موو ده‌م و تراوه‌: «ژن و پیاو» وه‌یا «ژن
و ماله‌». نه‌یوتوه‌ «پیاو ژن»، وه‌یا «پیاو و ماله‌». ئه‌مه‌ ده‌ستووریکه‌ رێز لێ گرتنه‌؛
کاتی که‌ ده‌سته‌یه‌ک ئه‌چن، وه‌یا دێن بۆ شوینیک به‌ پیتی په‌له‌ی مه‌رکه‌زی ده‌سته‌که‌ ناو
ئه‌برین و ئه‌لین: فلان و فلان و فلان هاتن، وه‌یا چوون. ده‌ستووری گوازرشتی هه‌موو
نه‌ته‌وه‌یه‌ک وایه‌، هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌م ده‌ستووره‌یه‌ بۆیه‌ ئه‌لین «ژن و پیاو» نالین «پیاو و
ژن». ئه‌م گوازرشته‌ که‌ سه‌ره‌تا داها‌توه‌ به‌لگه‌یه‌که‌ بۆ ئه‌وه‌ که‌ به‌ چاویکی رێزه‌وه‌ له‌ ناو
ئه‌م نه‌ته‌وه‌یه‌دا سه‌یری ژن کراوه‌.

ئه‌مه‌ له‌ لایه‌که‌وه‌، له‌ لایه‌کی تریشه‌وه‌ ته‌بیعه‌ت نیشته‌جێ بوونی ئاده‌میزادی کرد به‌
دوو به‌شه‌وه‌؛ به‌شی رۆژاواو به‌شی رۆژه‌ه‌لات. رۆژاواو زووتر خه‌به‌ری بووه‌وه‌ که‌ ئه‌م دوو

وهچیه - واته ژن و پیاو - وهکوو له مهیدانه کانی ترا هاوبه شن، له مهیدانی خوینده واری و په لاماردان بوژیواریکی خوشتر دیسان هه هاوبه شن، له م رووه دهستیان دایه و زووتر گه یشتن به و ئامانجه که هه یانبوو، روژه لآت دو اکه وت، کورد که یه کییک بوو له نه ته وه کانی روژه لآت دو اتر که وت، هه تا که وته ئه م چه رخه. له چه رخه کانی پیشوودا ئه گهر هه میرزا هه لیکه وتایه له ناو ئافره تانی کوردد، ئیسته گه یشته ئه وه که دوکتورای تیدا هه لیکه وی خاوه نی په خسانی «بووژاندنه وهی زمان» یه کییک بوو له وانه.

ناوه روکی بابه ته که ی قسه له زمان و له لقو پوی زمان و له بناغیه زمانی کوردییه وه ئه کا، وه کوو ئه م قسه ی لیوه کردوه، که سانی تریش قسه یان هه لیوه کردوه. ئه مه به چاو کوردوه پیشکه و تنیکه که ئه ندامیک له ئافره تدا بگاته دوکتوراو به وردی بچیتته ناخی لیکولینه وهی زمانه که ی خو په وه. به لام ئه وهی که سه رنج رائه کیشی روخساری په خشانه که یه. ئه وانیه که دیراسه له میژووی په خسانی کوردییه وه ئه کهن. سووراو سوور ئه زانن که گوزارشتی ئه م په خشانه گوزارشتیکه له عاتفه ی عیلمی ئافره تیکه وه سه ری هه لداوه. زور وشه و رسته ی واهیه له په خشانه که دا، راسته کوردییه کی خو مالیییه، به لام دارشتنی له رووی عاتفه وه به ته واری جیای کردو ته وه له نه خسه ی پیاو!.

هه موو دم ئافره ت که دهستی دا به هونراوه وه، جیایی هونراوه که ی ئه و له هی پیاو ئه وه بوو که ئه و سوژه ی له هی هونراوه که ی ئه ودا هه بوو له هی پیاو که دا نه بووه. ئه م جا که دهستی گه یشته په خشانیش، چه شنی سه مه ره سوژو عاتفه زال بوو به سه ر په خشانه که شیاو جیای کرده وه له هی پیاو. له م لایه نه وه فه رقییکیش نییه له نیوانی ئه ودا که په خشانه که په خشانیکه ئه ده بی بی، یا زانیاری، ئه و نه ده یه له ئه ده بییه که دا عاتفه که ی زیاتر ئه جوولنی، له زانیارییه که دا سوژه که به ش ئه بی به سه ر زانیارییه که شاو به سه ر رسته که شا. قسه قسه رائه کیشی:

لیردها منیش ئه مه وی قسه یه ک بکه م، جابا تویش بلتیت قسه ی کونه په رستی ئه کا!
من قسه ی خو م هه ر ئه که م:

ئافره ت بو زانیاری و بو عیلم جیگای ئینکار نییه ئه گهر له پیاو پیشکه و توتر نه بی، شان به شانی ئه و هه ر ئه روا. که ئه ئیم: عیلم، عیلمی بیگردنه وه، به لام بو کرده وهی جسمی و بو پته وی له ش ناگاته پیاو. ئه و روپا پالی نا به ئافره ته وه. ئه و روپا له مهیدانی پیشه سازی دا پیشکه وت و گه یشته چله پویه. له و روژه وه که ئافره ت ویستی وه کوو پیاو له مهیدانی کرده وی جسمیدا قول هه لیکه و لییره شا وه کوو پیاو پروا، له و

رۆژەوه ئیتر ئەوروپا وەستاو زیاتریش ئەوەستێ و ناستوانی جلەوی ئافره تیش بگریتەوه، ئاوەکە ی لیلی لیل بوو! ئەمە ئاخر قوناغیتکە کە پێ گەشت؛ ئاخر قوناغیەتی لەبەر دوو شت؛ لەبەر ئەوە کە لە خۆی دەرچوو وە ماددە زالی بوو بەسەریا، وە لەبەر ئەوەش کە زیاد لە ئەندازە جلەوی بۆ ئافرهت شل کرد، وای لێ کرد کە سەری لێ تیک بدا. من مردوو و توو زیندوو: ئەمە ی ئیمپۆژ ئاخر قوناغی پیشکەوتنی ئەوروپایە، گومانی تیدا نییە ئە پێ سەرەولیتز بیستەوه، ئەمجا نۆرە ی رۆژەلات دیت، ئەویش بە مەرچیک کە لە هەلە ی ئەوان، ئەمان پەند وەر بگرن.

«شوکور مستەفا» ئەفسانە ی چیا ی ئاگری «یەشار کەمال» ی لە تورکییە وه هینایە سەر پەخشانی کوردی، لە سالی ۱۹۷۶ دەستی چاپ گەشت بەم پەخشانه، ئەمە ی خوارەوه نمونە یە کە لەو:

«گۆلیتک بەسەر دوندی چیا ی ئاگرییە وه یە، چوار هەزارو دوو سەد مەتر بلنڊە. نیوہ ی گۆلی کووپە یە، هەر هیندە ی شوین جووخینتیک دەپن، تا بلایی قوولە. گۆل نییە بیتریکە بۆ خۆی. بەری سووری لووسی بریقەدار، رک، رژد، تیژ وە کسوو دەمی تیغ و سییکارد بەهەر چوار نکالیدا زەق و زۆپ دەنە، دەنە، شمش، شمش هەلزەقیوہ. خاکیکی نەرمی مس رەنگ لە بەردەکانە وه دارنیوہ تە خوارئ و رچە رچە و رەگ رەگ توولە رتی باریک بەرەو گەرووی گۆلە کە دەکشین و تا چاو هەتەر دەکا هەر دئ و باریکتر دەبنە وه.

جئ جئ ناسکە هەرتیزی سەوز لە سەر ئەو خاکە سوورکانە مس رەنگە روواوہ. ئەنجا لە پاشان شینایی گۆلە کە دەست پێ دەکا، بەلام هیچ شینایییە ک ناچن. هیچ ئاوئ، هیچ شینایییە ک لە گوتن ئەم شینایییە نییە. شینایی ئاسمانی تیری نەرمی مەخمەلییە.

هەموو سالی کە بەهار لەگەل بەفرچوونە وه دا چاو هەلدینی و نەورۆزیک ی بەشان و شکۆو پر هەیت و هوت لە چیا ی ئاگری دەتەقیستە وه دەوروپەری گۆلە کە، **جۆگە تی** باریک، پر دەبن لە گۆلیکی کورتە بنەو تیژ، رەنگیان تا خەیاڵ برکا گەش و روونە. کامیان لە هەمووان چکۆلە ترە، شین، سوور، زەرد، مۆر هەریە کە لە رەنگئ خۆی دەنوینن، لە دوورە وه دەلیی تیشکی رەنگە و دەچریسکیتە وه. بۆنیان زۆر تفت و تیژە. بۆن و بەرامە یە ک ی هیند تیژ لە نیو گۆلە کە و خۆلە سوورە ی مس رەنگ دئ ئیدی بە جاری پیاو گیت و مەست دەکا.

هەر که به هار له چیاى چاو هه لڊینی شوانه چاوره شه جوانه پر خه مه
 تیکسمراوه قامک دریتو باریکه کانی چیاى ناگریش له گه ل گولیلکان، له گه ل
 بوئی تیژ، له گه ل رهنگان، له گه ل خاکی مس رهنگاندا بلویره کانیان هه لڊه گرن و
 دینه سه ر گولی کوویه. له و بن زنا ره سوورانه دا له سه ر نه و خو له مس رهنکه،
 له سه ر سینگی نه و به هاره هه زار سالانه به که په نکه کانیان راده خه ن و به
 چوارده وری گوله که دا چوار مشقی لیبی داده نیشن، به ر له خو ر که وتن له ژیر
 نه ستیره خه رمانکراوه کانی ناگرییدا که هه میسه کلپه کلپ ده سووتین،
 بلویره کانیان له بهر پشتینیان دهر دین و ده ست به بلویر لیدان ده که ن و تا روژ
 ناوا ده بی توو ره یی هه زاران سالی ناگری هه لڊه ریتن. له زه رده په ردا مه لیکی
 چکوله ی سپی وه کوو به فر به سه ر گوله که دا ده ست به فرین ده کا. بالنده یه کی
 به له باریکه ی دریتکوله یه، هه ر ده لیبی په ره سیلکه یه، زور خیراو تیژ دئ و
 ده چی، په یتا په یتا نالقه ی دریتو دریتو سپی ده کیشخ، ئیدی هه ر نالقه ی
 سپیه و تال تال ده که ونه نیو شینایی گوله که وه، نه و جا، که به ته و او ی روژ ناوا
 ده بی بلویر ژنه کان ده ست له بلویر لیدان هه لڊه گرن و بلویره کانیان له بهر
 پشتینیان راده که نه وه و هه لڊه ستن. مه له که ش له و ده می به هه موو هیزو
 گوریکیه وه، وه کوو تریشقه دینه خواری و شابالیکى سی جارن له شینایی
 ناوی گوله که وه ده داو بوی هه لڊه ستیتته وه لی ده داو ده روا، له چاو ون ده بی.
 شوانه کانیان له پاش وی یه که یه که وه دوو دوو لیک هه لڊه برین و له گه ل
 تاریکییدا تیکه ل ده بن و ده روژن.

له دوینی ئیواریه نه سپیکى کویت له بهر ده رکه ی مالى نه حمده وه ستا
 بوو. ملی دریتو کرد بوو، ده تگوت به کونه لووته هه راوه کانی بو ن به ته خته ی
 ده رکه وه ده کا. له پيشدا سو فی ردین سپی نه سپه که ی دیت، نه سپه که زینیکى
 چه رکه سیانه ی زبو دۆزى لی کرابوو. زه نگۆکه شی هه ر زبو دۆز بوو. سو فی به
 کۆمه کۆم نیزیک بووه وه، له ولاوه قه ده ری تیبی راما. ده سته ره شمه که ی سورمه
 هۆن بوو و به که لپۆسه زیره سه ده ف کوته که وه ی به سترابوو. وینه یه کی له
 میژینه ی زور کۆنی روژ، له وه ده چوو هی سه رده مانی زور زوو بی، له سه ر هه ر
 دوو دیوی نهرمه زینه که نه خش کرابوو.

رهنگی ترنجیبیه کی تیر بوو، وینه ی داریکى بلندی ژیانیش له پشت وینه ی
 روژه که وه، سه وز سه وز، به ره و ناسمان هه لچوو بوو. سو فی نه م روژه ی، نه م
 داره ی له شوینى دیتبوو. خه یال برديه وه. نه م وینه و نه خش و دروشمانه وئ
 ده چوو هی هۆزیکى به ناوبانگ و تیره یه کی گرینگ بی. سو فی نه خته ی

سله ميبه وه و شله ژا. بگره تۆزى كيش ترسى رى نىشت و له ولاره رهق راوه ستا: ده بى ئەم به ناويانگه كى بى. ئەم مېوانه گه وره به له كوئوه هاتىب؟ وئىنه ي دروشمه كه ي له مېشكيدا دينا و ده برد، هه چهندى ده كردو ده كوئشا نه يده زانى بىباته وه سه ر فلانه هۆز، يا فېساره به گ و پاشاو هېچ سه ره وده رى لى ده رنه ده كرد، تا پترى بېر لى ده كرده وه هېنده ي ديكه ي سام رى ده نىشت. ئەم جوژه دروشمانه ي پى شووم و به دووم بوو. پى و قه ده ميان به خىر نه بوون و به ترسه وه ده هاتن و به ترسه وه ده رىشتن. له وه رىمانه دا كه س وا نه بوو ئەسپ به و رنكه برازى نىته وه، و پراى ئەوه ش سوڤى دروشمى هه موو هۆزو تېره كانى ئەو هه رىمانه ي به چاكى ده ناسيه وه و هېچيانى لى نامو نه بوو.

به هار بوو، به فرى چىاى ناگرى رووى له چوونه وه بوو. له خوارى، لووتكه و ترۆپكى ره وه ز و زانان زهق و زۆپ به ديار كه وتىبون. كوليلكى زهردى نىبو به فران سه ريان ده رىنا بوو. له دووره وه قولىنگ دوا به دواى بهك، پۆل پۆل رىزيان به ستبوو و تى ده په رىن، به ره و گۆلى وان ده چوون.

ئەحمەد ئاگای له هېچ نه بوو، به و تارىك و روونه له ژوو ره وه دهنگى بلوئير ده هات. سوڤى ئەم ئاوازه بلوئيرى له پىشسوونانه وه زۆر بىستبوو. سوولتان ئاغای باپىرى ئەحمەد پىش هه ر به و ئاوازه بلوئيرى ده ژهنى، ره سوولتى باپىشى هه رواى ده ژهنى. تا ئىستا بلوئير ژهنىكى ديكه ي وا، مه گه ر سوڤى، له هېچ بنه ماله يه كى ئاگرى دا، له سه ر رووى زهوى نه هاتىوه سه ر ئەو دنيا به چونكه سوڤى به ناويانگه رىن بلوئير ژهنى روژه ه لالت و قه فقاس و ئىران و تووران بوو. سوڤى كه مى له ئەسپه كه نزيكتر بۆه، نۆر بيه دروشمه كه. ئەسپى تا بىن واى گوئى بۆ دهنگى بلوئير كه راداشتبوو، ده تگوت گوئى لى گرتووه. ئەحمەد گۆران بيهك، تووره بى چىاى ناگرى ده ژهنى. ئەم گۆران بيه ش ته نيا سوڤى فېرى بلوئير ژهنانى كر دبوون.

ئەسپه كه مى زۆر بۆ دهنگه كه درىژ كر د. سوڤى له مېژ بوو ئەو داستانه ي نه ژهنى بوو، نه بىستبوو. له دللى خوئدا ده يگوت چىا به كى وا گه و ره و گران چۆن له دهنگ و ناله ي بلوئير كدا هېند تووره ده بى و به و رنكه دللى گر ده گرى؟! ئىدى هه روا به سه ر سام بيه وه بىرى ده كرده وه، ده يگوت؛ چ له مرۆڤ بليمه تتره به راستى ئەقل برى پى ناكا. تۆ ته ماشه ته ماشا چىا به كى وا گه و ره و زه لام له كونى بلوئير كى هېند ته سك و بارىكه وه ده رده په رىتى. ئەم مرۆڤانه جلّه وى ئەقل و هۆش به ره و هه موو شتى شوڤ ده كهن، له سرى فرىنى شه هېن و باز ده گهن، په ي به په نامى هه لپه ي ژيان و شارستانىتى مېروو ده بن. مه ته لى

مانگ و روژ هه لاتن و ئاوا بوون هه لدین. سری مردن و ژیانیش ئاشکرا دهکهن، پهرده له رووی هه موو شتی هه لده مالن، ئه قلیان بر به تاریکی و رووناکی دهکا، بیریان بو هه موو شتی دهچن، به لام ته نیا له گه ل مرۆفدا هیچیان پین ناکری و ئه قلیان به هیچ سرتیدا ناشکی و ناگه نه رازو نیازی دلی.

..... «.....»

ئه فسانه سه رگوزه شت و داستانیکه که به پیتی بیرو باوه ری دانیشتوانی ئه و ناوچه یه دیته ناوه وه، ئه گونجی بناغه که ی هه ر له خه یال هوه بیت، وه یا هه ندی جاریش چه که ره یه کی هه بیت. هه ر ناوچه یه ک زرووفیکی هه یه، ئه و زرووفه ئه بیته هوی دروستکردنی ئه فسانه که، که وابوو زرووفه که ئه فسانه که دروست ئه کات. جیا یی ئه فسانه له گه ل چیرۆک دا ئه وه یه: که چیرۆکه که بناغه یه کی هه یه و گو مان له بوونی ئه و بناغه یه دا نییه، ئه وه نده هه یه ئه گونجی درێژه ی له داستانه که دا پین بدری. ئه فسانه ئه شی بناغه ی هه یی، وه ئه شی نه شیبی. ئه مه له لایه که وه، له یه کی تریشه وه وادیاره ئالۆزی له کاروبارو به سه رهاتی ولاتیکا هه تا زۆرتر بیت ئاسۆی بیرو هۆشی دانیشتوانی ئه و ولاته زیاتر له بهر به ک ئه کشیته وه بو ئه وه دهر دو مهینه تی دهر وونیان به ریزکردنی ئه فسانه و چیرۆک بخه نه بهرچاو. له مه وه ئه وه دهر ئه که وی: ئه و مهینه ته ی که له ناوچه یه کدایه دوور نییه له ناوچه یه کی ترا نه بیت، به لکوو ناوچه که ی تر مهینه تیکی تری هه یه که جیا یه له وه ی ئه و. مهینه ت و دهر دو به تیکرا هه یه به لام هۆیه کانی جیان؛ وه کوو ئه وه که ئه بینی مال نییه بی تهنگو چه له مه بی به لام تهنگو چه له مه کان جیا یی له نیتوانیانا هه یه، هه ر مالتی به شی خۆی هه یه وه لی له یه ک ناکه ن!

«یه شار که مال» له ولاتیکی پانویۆری تورکیادا ژیاوه. دهر دو مهینه تی تورکیای پیشوو له ئیسک و پرووسکی دانیشتوانی ئه و ولاته دا کاری کردبوو. باو باپیری یه شار که مال -یش له وه دهسته بوون که ئه و کاره ساتانه کاری تی کرد بوون. تورکیا گۆرا به تورکیا یه کی تر. یه شار که مال له بنه ماله ی پیشوو به وه جاخ مایه وه بو ئه م سه رده مه، وادیاره به میراتی هه ندی له مهینه تی باو باپیریشی وهرگرت، ئه و دوو دهر ده له دلیا پهنگی خوارده وه، که وته رازو گله یی کردن، له ماوه ی ۱۵ سالدا، واته تاکه وته سالی «۱۹۷۴» به قه له مه تیژه که ی ئه و دهر دانه ی دهر ئه پری، یه کینک له و به سه رهاته ی که دای به دهسته وه «ئه فسانه ی چیا ی ناگری» بووه، شوکور مسته فا له سالی ۱۹۷۶ دا ئه و ئه فسانه یه به

کوردی دابه‌دهست کوردده‌وه.

مه‌به‌سته‌که لی‌ره‌دا چییه؟ مه‌به‌سته‌که ئه‌وه نییه که ئه‌فسانه‌یه‌که هه‌بووه‌وه رویشته‌وه، به‌لکو مه‌به‌سته‌که ئه‌وه‌یه ناوه‌رۆکی ئه‌وه ئه‌فسانه‌یه‌که بگا به‌ دانیشته‌وه‌ی ولاتیکی تر بو ئه‌وه بزانه‌ن هه‌رچه‌نده ئه‌وه جو‌ره شتانه له لای ئه‌وان رووی نه‌داوه زرووفی ولاتیکی تر کردووه‌ته کارێ که شتی وا رووبداو هه‌ندێ به‌ره مایه‌ی ئالۆزی به‌ره‌یه‌کی تر دروست بکه‌ن، له‌مه‌وه ئه‌وه بچیته‌هه‌ دلایانه‌وه که له‌هه‌ر شوینی‌کا جو‌ره ته‌نگوچه‌له‌مه‌یه‌که هه‌یه جیا‌یه له‌ ته‌نگوچه‌له‌مه‌یه‌که‌ی ئه‌مان، له‌ تیکرای ئه‌م هه‌موو شتانه ئه‌وه بچیته‌ ناخی دلایانه‌وه که کورد له‌ هه‌موو لایه‌که په‌نجه‌ ئه‌کرێ به‌چاویا، که ئه‌مه‌یان زانی هۆشیکیان به‌ به‌را دیته‌وه‌وه له‌ خه‌وه‌به‌ریان ئه‌بیته‌وه.

ناوه‌رۆکی ئه‌فسانه‌که ناوی خۆی به‌ خۆیه‌وه‌یه، ئه‌فسانه‌یه‌کی خه‌یالییه‌ به‌لام کاریگه‌ره‌وه دل بو‌ی رانه‌چهنی، خه‌یال، خه‌یالی ولاتی به‌ناو تورکیا‌وه‌ زمانی، زمانی تورکییه‌. بازی خه‌یالی یه‌شار که‌مال به‌سه‌ر بایه‌زیدو بتلیس و ئه‌رزورۆم هه‌موو ناوچه‌ی کورده‌واری ئه‌وه ولاته‌دا سووپا‌وه‌ته‌وه، لووتکه‌ی شاخه‌کانی پیتا‌وه، یادی ئه‌حمه‌دی خانی کردۆته‌وه، ئه‌حمه‌د و نه‌وبه‌هاری لاواندۆته‌وه، ئه‌مانه‌ی کردووه. ئه‌مجا به‌ کردو کۆشی خاوه‌نی په‌خشانی کوردیه‌که هاتۆته‌سه‌ر زمانی کوردی که‌ وه‌رگێرانی‌که له‌ تورکییه‌وه بو کوردی. روخساری په‌خشانه‌ کوردیه‌که سوورا‌وه‌ سوورا ئه‌وه پیشان ئه‌دا که ئه‌م کاره‌ساته‌ دیاره له‌ زمانیکی تر وه‌رگێر-راوه- باخاوه‌نه‌که‌شی کورد بوو بیت- ریخته‌که‌ی جو‌ره ریخته‌یکه‌ که قوولایی تیدا هه‌یه، وشه‌ی خۆمالی کوردی- هه‌رچه‌نده له‌ شیوه‌ی موکریدا که‌من- هینا‌ونی و له‌ زنجیره‌ی رسته‌ی موکریدا هۆنیویه‌وه، له‌وانه‌یه وه‌کوو ئه‌فسانه‌وه داستانه‌ فه‌ره‌ه‌نگیشه. ئه‌وه ده‌قه‌ی سه‌ره‌وه نمونه‌یه‌که له‌ هه‌موو په‌خشانه‌که.

گوڤقاری «رۆژی کوردستان» له‌ ژماره‌ ٤٠ ی سالی ١٩٧٦ ی دا به‌ ناوی «شانۆ و هونه‌رمه‌ندانی کورد و رازو گله‌یی» یه‌وه په‌خشانیکی بلاو کردی‌وه‌وه. ئه‌مه‌ی خواره‌وه نمونه‌ی ناوه‌رۆک و روخساری ئه‌وه په‌خشانه‌یه:

«ده‌بارهی شانۆ و جه‌ما‌وه‌ر و په‌یوه‌ندی لیک نه‌چرا‌ویان هونه‌رمه‌ند جه‌لال
ئه‌حمه‌د وتی:

جه‌ما‌وه‌ر ئه‌وه با‌وه‌شه‌ نازداره‌یه که شانۆ و هونه‌ری تیا گوڤه‌ ده‌کرێ و
هه‌رکاتی نازو گه‌رمایی ئه‌وه با‌وه‌شه له‌شانۆدا برا، کاره‌ساتی مه‌رگی شانۆ به‌

چاو ده‌بینین. شانۆ هه‌میشه رازو نیازی دلێ خۆی بۆ جه‌ماوهر هه‌لده‌پێژێ و به‌دا‌یکێکی دلسۆزی خۆی ده‌زانێ. سه‌ره‌پرای ئه‌وه‌ش ده‌بێته ئاوینه‌یه‌کی راسته‌قینه بۆ خستنه‌ رووی ژان و ئه‌ندیشه‌و بزه‌و خه‌ونه‌کانی ئه‌و جه‌ماوهره‌ی که باوه‌ری به‌ بوونی خۆی هه‌یه‌و ده‌یسه‌لمینێ که هه‌ر ده‌بێ بژی. شانۆی کوردی و جه‌ماوهره‌که‌ی تا راده‌یه‌ک به‌سه‌ر ئه‌و په‌یژه‌یه‌دا سه‌رکه‌وتوون که پیتی ده‌وتری «گه‌یشتن به‌ شانۆیه‌کی راسته‌قینه»، به‌لام هیشتا ماویه‌تی و ئه‌رک و ته‌قه‌لایه‌کی زۆرتری ده‌وی بۆ ئه‌وه‌ی بگاته ئه‌و فکهره‌ پێشکه‌وتنه‌خوازی که به‌رامبه‌ر شانۆ هه‌یه. چه‌ندانی وه‌ک «دستۆفیسکی و ستانسلافسکی و بریخت و گورکی و یوسف العانی و ئه‌حمه‌د سالار و... هتد» گرتوویه‌نه‌ ته‌ ئه‌ستۆ. ئه‌مه‌ش واته‌ په‌یره‌وی کردنی ئه‌و تیبوره‌ زانسته‌یه‌ پێشکه‌وتنه‌خوازه‌یه‌ی که سه‌رکه‌وتنی گه‌ل و ئاسووده‌گییان بۆ مسۆگه‌ر ده‌کا. ئه‌مه‌ش به‌ هاوکاری و هه‌ره‌ه‌ز کردنی رۆشنیبرانی کورد دیته‌ دی و ئه‌و کاته به‌راستی مه‌به‌ستی ئه‌و و ته‌ گرنه‌گی دیمترۆف ده‌چه‌سپی که ده‌لێ «شانۆ قوتابخانه‌ی گه‌له».

ئه‌مجا خوشکه «ریتواس جاف»ی هونه‌رمه‌ند ده‌رباره‌ی ئافره‌ت و شانۆ و پروا بوونی به‌ ده‌وری بایه‌خدا‌ری ئافره‌ت له‌م بواره‌دا وتی:

شانۆگه‌ری کوردی له‌م قۆناغه‌دا به‌ده‌ست چه‌نده‌ها گه‌روگرفته‌وه‌ ده‌نالینێ و قۆرتی گه‌وره‌ رینگای پێشکه‌وتن و گه‌شه‌ سه‌ندنێ لێ ده‌گرێ. یه‌کی له‌م چه‌له‌مانه‌ نه‌بوونی ئه‌کته‌ری ئافره‌ته‌.. هه‌ر ئه‌م لیکدانه‌وه‌شم بوو که‌ پالێ پیتوه‌ نام بێمه‌ ئه‌م مه‌یدانه‌وه‌.. که بێ گومانم ئه‌م کاره‌م ده‌بێته‌ پال پیتوه‌نه‌رو هانده‌ریک بۆ خوشکانی تریش تا تیکرا ئه‌م بۆشاییه‌ پر بکه‌ینه‌وه‌و شان به‌شانی برا هونه‌رمه‌نده‌کانمان ئیمه‌ش ده‌وری خۆمان له‌ پیتش خستنی هونه‌ری کوردیدا بیه‌نین. لێره‌دا ده‌مه‌وی ئه‌وه‌ش بخه‌مه‌ به‌رچاو که‌ مانه‌وه‌م له‌ بواری شانۆدا ره‌نگه‌ هه‌میشه‌یی نه‌بێ، چونکه‌ زیاتر په‌رۆشی ئه‌ده‌بم و به‌تایبه‌تی شیعر، به‌لام تا کۆسپی نه‌بوونی ئافره‌ت له‌ ئارادا بێ من ده‌ست هه‌لناگرم.

دوای ئه‌و هونه‌رمه‌ند «په‌یمان به‌گۆک» ده‌رباره‌ی به‌ره‌و پێشسه‌وه‌ بردنی شانۆی کوردی به‌ره‌و شانۆیه‌کی تری سه‌رکه‌وتووتر وتی:

باری رامیاری میلیه‌ت ده‌ست نیشانی ئه‌م لایه‌نه‌ ده‌کاوه‌رکاتێ ئه‌م باره‌ ئالۆزو ناهه‌موار بوو، شانۆ و هه‌موو لایه‌نه‌کانی تری هونه‌رو ژبان دوکه‌وتوو ده‌بێ.. میلیه‌ته‌که‌ی ئیمه‌ش گه‌یڕۆده‌ی رۆژانیکی سه‌خت و دژوار بوو. ئه‌مه‌ش کاریکی سه‌لبی کرده‌ سه‌ر ته‌واوی هونه‌ری کوردی، به‌تایبه‌تی شانۆ. به‌لام له‌م سالانه‌ی دوای هه‌فتاوه‌ ئه‌و هه‌یمنی و ئاسایشه‌ی هاته‌ کایه‌وه‌

ته كانیکی باشی بهم لایه نه داو شانۆ خۆی به خه لکی ناسانده وه. هه رچه نه له مه و به ریش شانۆی کوردی ده وری خۆی دیوه به لام نهک بهم شپوه گه لاله بوهی ئیستای... ئه وهی ئیسمه چاوه پروانی ده که یه نه وه یه که له لایه ن لی پسر او انه وه وه کوو شانۆی میله تیک سه یر بکری که سیمای تایه تی خۆی هه لگرتوه وه ته عبیر له هه ست و نه ستی راسته قینه ی میله ته که مان ده کا... وه بۆ داهیتانی به ره مه میکی پوخت و نایاب، وه سه رکه وتنی شانۆی کوردی و خاوین کردنه وهی هونه رمه ند «فه یسه ل محمه د» وتی:

داهیتانی به ره مه میکی پوخت و سه رکه وتوانه ئه گه رپته وه سه ر چه ند هیلتیکی سه رکه ی بۆ ئه وه ی بتوانین له گه ل هیتانه به ره مه میش نه یه لاین جارتیکی تر روخان به چاوی خۆی ببینی. ئه مه ش ئه و چه ند خاله یه بۆ ئه م مه به سه ت:

۱- ده رچوون له پیشکه شکردنی ئه و شانۆگه ربانه ی دوینی و پتری به ده بیان جار بلاو بوونه ته وه و رۆژی هه زار جار له کۆری به زم و گالته بیلینه وه. هه روه ها ده رچوون له و لایه نه فولکلۆریانه ی ئه مرۆ چه ند تیبیک له شپوه ی شانۆی له سه ر شاشه ی ته له فزیون بلاوی ده که نه وه، و ابزانم ئه مه پی نالین سه رکه وتنی شانۆی کوردی، به لکوو لاوازی و بی هیزی شانۆی کوردی پیشان ئه دات. به لام له هه مان کات ئه گه ر ئیسمه ته ماشای چه ند شانۆگه ربیه کی کوردی بکه یه نه ده بیین ئیبداعی تیا به دی ده کری، هه ر چه ند پتوبست نییه ناویان به یتم چونکه «مانگی چواره پتوبستی به په نجه نییه».

۲- ده ست تیره دانی چه ند که سانیکی نه زان له کاری ده ره ینان «اخراج» بی ئه وه ی رۆژیک له رۆژان ته نها موماره سه یه کی هه بی له و رووه وه، بی گومان ئه مه ش ئه گه رپته وه سه ر ئه وه ی که به ره مه که به جیته قالبیکی کویرانه و ته مسیلیه ی لاکۆلان.

۳- نه بوونی هه یچ کۆرو موحازه ده یه که له سه ر شانۆ، تا هونه رمه ند بگاته ئاستی ئه وه ی خۆی به ئه و که سه بزانی به رامبه ر ئیسه که ی شاره زا یه، بی گومان ئه مه ش له سه رشانی ئه وانه یه که له ده رچوانی په یمانگی هونه ره جوانه کانن و ئه و مامۆستایانه ن له رووی رۆشنبیری شانۆگه ربیه وه ده ستیکی بالایان هه یه.

۴- تاکوو ئیستاهاری ئه وه مان بوو که ئافره ت نابی بۆ سه ر شانۆ به شداریمان له گه ل ناکات و خۆی دووره و په رتیز گرتوه، به لام به پیچه وانه ی ئه مرۆ ئافره ت به خوین گه رمیه وه روو ده کاته تیه کوردیه کان که هه یچ نرخیک نییه له لایه ن ئه و هونه رمه ندانه ی که له تیه په کانن به رامبه ربان، جا ناچار

ئەوانىش پاش گەز دەبنەووە حەقى خۆيانە.. بى گومان ئەم چەند خالە لە
رۆژانەى خۆما كە لەناو كانگای ئەو دەردەسەریبە دەژیم و دەبیبینم، ئەگەر بىت
و ئەو چەند خالەو چەند خالێكى تریش هەیه جى بەجى بکرى و وەك برىنىك
سارىژ بکرى دلتىا بن بەرھەمىكى پىرۆزو سەرکەوتوانە دىتە كایەوہ...».

«شانۆ» وشەىەكى بىگانەىەو لەم دواىبەدا كەوتۆتە ناو زمانى كوردىبەوہ. ناوہ بۆ ئەو
جىگایە كە لەژوورىكى گەورە، وە یا لە گۆرە پانىكا لە تەختەو دارو پەردوو دروست
ئەكرى بەجۆرىكى وا كە هەموو دانىشتوانى شوینەكە چاویان لى بى، پەردەبەك بەپشتىا
گىپراوہ، ئەوانەى كە یارى ئەكەن، وە یا گۆرانى ئەلین، وەیا هەندى جار وتار ئەدەن، لەو
دیوى پەردەكەوہ لە ناكاو دین و لەویدا دەست ئەكەن بە ئىشى خۆیان. شوینەكە ئەبى بە
نمایشگایەك بۆ دانىشتوان.. ئەم دیمەنە بەم جۆرە لە ناو كورددا نەبووہو لە دەردەوہ كەوتۆتە
ناوى، بەلام لە وینەى ئەم یارىیانە بە جۆرىكى درىژتر لەناو كورددا هەر لە كۆنەوہ هەبووہ،
ماوہى پىشاندانەكەى لەوانە بووہ تا چەند رۆژىك درىژەى كىشاوہ. بەوینە وەكوو «مىر
مىرانى» ناو فەقیان، وە یا یارى قەساب و كاسبكارەكانى سولەیمانى كە هەتا دىنا تىك
نەچوو بوو بەم هەبىتو هووتى شتى تازەوہ باوى هەبوو لە ناویان.. ئەوانەى كە ئىستا
لەسەر ئەم شانۆبە یارى ئەكەن بە هونەرمانەند ناو ئەبرین، كە ناوہكەش هەر تازەبە بەچاو
كوردەوہ.

من و تو بمانەوئ یا نەمانەوئ رەورەوہى گۆران لە جم و جوولئى خۆى ناكەوئ. داھاتنى
ئەم شانۆگەرەىش بەكێكە لەو رەورەوہى گۆرانە. لە سالەكانى پاش ۱۹۵۰دا تا
ئەندازەبەك ئەم یارىبە دەرگای بۆ كراىبەوہ، بەلام زۆر بە گور نەبوو، لە پاش سالانى
۱۹۷۰دا گورى پەیدا كەوئ لەگەلئ كۆرو دىواخانەكانا كەوتە برەو.. مەبەست لە هینانى
ئەم پەخشانە روخسارەكەى نىبە، بەلكوو مەبەست ناوەرۆكەكەى؛ مەبەست ئەوہىە كە چۆن
لە لایەنەكانى ترەوہ، كورد دەستى گەبشتوہ بەشتى تر، لەم رووہشەوہ هەر هەنگاوى ناوہو
ئەبەوئ تەكان بەدا. نزىك بوونەوہى رى و بان و سونگەى ھاتوچۆ لە بەینى بەكا كەردىە
كارئ كە ئەم جۆرە هونەرەش بەكەوینتە ناو كوردەوہ. ئەوہندە هەبە وەكوو كوردەكە لە
كەردەوہو رەوشتى ولاتان و نەتەوہكانى تر وەر ئەگرئ ئایا نەتەوہو ولاتەكانى تریش لە
كەردەوہو رەوشتى ئەم وەر ئەگرن؟ ئەمەیان من تىایا دوو دلە!

كورد نەتەوہىە، نەتەوہ پچوووك بى یا گەورە، رەوشت و «وار»ى هەبە كورد ئەمەى
ھەبە بەلام سەرىخۆبى نىبە؛ ئەوہى نىبە كە بوونىبەتەكى سىاسى ھەبىت، ھەم خۆى لە

به‌ری بخوا، هه‌م غه‌یره‌ک‌ه‌ش ده‌وری لێ دهن له‌ره‌وشت و عاده‌تی وه‌ریگرن له‌
 نمايشگاكانيانا بياننوین. به‌داخه‌وه‌ زيلله‌یه‌کی غه‌یری له‌ مه‌رحه‌بايه‌کی هاوخوینی خو‌ی
 پێ خوشتره‌!. ئەزانی ئەمه‌ش بو‌چی وایه‌؟ ئەمه‌ش وه‌کوو به‌سه‌ره‌اتی پیرێژنه‌که‌یه‌ که‌ چوو‌ه
 لای هه‌کیمه‌که‌ وتی: پشتم ژان ئەکا، هه‌کیمه‌که‌ وتی: هه‌ی پیریه‌. وتی: گویم گران بووه‌.
 وتی: هه‌ی پیریه‌. وتی: چاوم کز بووه‌. وتی: هه‌ی پیریه‌. هه‌ر شتی‌ک ئەو وتی، هه‌کیم
 وتی هه‌ی پیریه‌. پیرێژنه‌ تووره‌ بوو، ده‌ستی کرد به‌ لاسایی کردنه‌وی وتی: «یه‌، یه‌!»
 هه‌کیمه‌که‌ وتی: ئەوه‌ش هه‌ر هه‌ی پیریه‌ ..

هه‌ر ده‌ردی‌ک و هه‌ر چه‌وسانه‌وه‌یه‌ک به‌سه‌ر کورددا بیت هه‌ر هه‌ی بێ سه‌ره‌خو‌یییه‌. بریا
 ته‌نها ده‌ ساڵ سه‌ره‌خو‌یی به‌خو‌به‌وه‌ ئەبینی، جا ئەو وه‌خته‌ ئەیزانی له‌ زه‌تی سه‌ره‌خو‌یی چ
 له‌زه‌تی‌که‌؟ ئەو وه‌خته‌ ئەیزانی هه‌ر پاشکه‌وتو‌تییه‌ک که‌ به‌سه‌ریا هاتوو هه‌مووی هه‌ی بێ
 سه‌ره‌خو‌یی بووه‌؛ هه‌مووی هه‌ی بێ سه‌ره‌خو‌یی بووه‌ که‌ ئیسته‌ ئیمه‌ شانازی ئەکه‌ین به‌
 ره‌وشتی بیگانه‌ - جا ئەو ره‌وشته‌ چاک بێ یا خراب- به‌چاو‌ی‌کی نزمیشه‌وه‌ سه‌یری
 ره‌وشته‌کانی خو‌مان ئەکه‌ین!

بگه‌رێنه‌وه‌ سه‌ر په‌خشانی «شانۆ هونه‌رمه‌ندانی کورد»، وه‌کوو وترا مه‌به‌ست له‌م
 په‌خشانه‌ روخساره‌که‌ی نییه‌، به‌ل‌کوو ئەو ناوه‌رۆکه‌یه‌ که‌ به‌م په‌خشانه‌ ده‌رپر -راوه‌.
 مه‌به‌ست ئەوه‌یه‌ که‌ تی‌ بینهرانی می‌ژووی په‌خشانی کوردی ئەوه‌یان بو‌ ده‌رکه‌وی که‌
 په‌خشانی کوردی جم و جوو‌لی هه‌بووه‌ له‌ گه‌ل‌ رۆژدا هه‌نگاوی هه‌ل‌یناوه‌.

«عوسمان هه‌ورامی» به‌ره‌مه‌ی‌کی به‌ ناوی «ژیان و به‌سه‌ره‌ات و هۆنراوه‌ی وه‌لی
 دێوانه‌» وه‌، که‌ له‌ ساڵی ۱۹۷۶ ده‌ستی چاپی گه‌یشتی، خسته‌ به‌ر ده‌ستمان و نموونه‌یه‌ک
 له‌و په‌خشانه‌ ئەلێ:

.....»

ئیتاش.

پاش ئەوه‌ی به‌شێ له‌ ژیان و به‌سه‌ره‌ات و هۆنراوه‌ی دێوانه‌ی ده‌شت و کێو و
 شاخی کورد، دێوانه‌ی ئەوینی پاک و پوخت و بێ گه‌رد، دێوانه‌ی سه‌رمه‌شقی
 هه‌موو شه‌یدا‌یانم، تا راده‌یه‌کی زۆر، به‌ روونی ده‌ست که‌وت؛ به‌ئه‌رکی
 سه‌رشانی ئەزانم به‌ پوختی پیتشکه‌ش به‌ خو‌ینه‌رانی به‌ ریزی بکه‌م، به‌م
 هیوايه‌ی بو‌شاییه‌ک له‌ ئەده‌بی نه‌ته‌وه‌که‌ماندا پر بیته‌وه‌.

سەرچاوهی داستانی وهلی دێوانه و شهه:

به سه رهاتی «وهلی دێوانه» له ناو تیرهی «که ماله یی مورادی» دا پشتا و پشت هاتووه، ئه و پشت گه یارویه ته وه بۆ ئه م پشت. جگه له تیره ی «که ماله یی» پیاوو ژنه به ته مه نه کانی تری جاف. وه کوو «روغزایی، ته رخانی، هاروونی، شاتری...» ئه م به سه رهاته یان له پیتشوانی خۆیان بیستووه و گه یارویه یانه ته وه.

داستانی «وهلی و شهه» له گه ل هۆنراوه کانی «وهلی» دا له لایه ن «مه لاسه مین» ه وه، که له هۆزی «شاوه یس» ی تیره ی که ماله ییه، کۆ کراوه ته وه. به شی زۆری شیعره کانی «وهلی دێوانه» له سالی «۱۳۱۰» ی کۆچیدا، به رامبه ر به سالی «۱۸۹۲» ی زایینی، له سه ر ده سنووسه که ی «مه لاسه مین» ه وه بلاو کراوه ته وه. ئه وه ی شایانی باسه، ئه و به شه ی شیعره کانی «وهلی» که له که شکۆله که ی «مه حموود پاشای جاف و فه تاح به گ» ی برابدا نووسراوه ته وه، له و ده سنووسه ی «مه لاسه مین» وه ر گه یاره. ئه م «مه لاسه مین» ه که زۆر ئاره زوی له سه ر کۆکردنه وه ی هۆنراوه کانی «وهلی دێوانه» بووه، له گه ل «وهلی» دا با پیره یان برا بوون، دیاره ئه مه ش زۆر تر پالی پیتوه ناوه شوینه وار و به سه رهاتی «وهلی» ئامۆزای کۆ بکاته وه. جگه له ده سنووسه که ی «مه لاسه مین»، له به ر ئه وه ی له سه رده می «که یخه سه ره به گ» دا عیله ی جاف هاوینان چوونه ته ناوچه ی «هۆیه توو» و «سارال» ی کوردستانی ئیران و بی گومان «وهلی دێوانه» ش به و سه ر چیا و دیمه نه جوانانه دا گه راوه و هۆنراوه ی به سۆزی خۆبندۆته وه، له «سه، سه قز، مه ربوان، دهره و یان و ناوچه کانی هه ورامانی ئیران» دا هۆنراوه ی «وهلی» نووسراوه ته وه و تا ئیستاش له ده ستنوسه کۆنه کاندا هه ر ماون.

سه رده می داستانی وهلی و شهه:

ئه م داستانه پر سۆزه له سه رده می «که یخه سه ره به گی جاف» دا رووی داوه. ئه وه تا که «وهلی» هه یچ دهره تانیکی نامیینه، سکالای خۆی ئه گه به نیته «که یخه سه ره به گ» و به هۆنراوه ی «خه سه ره و خه یالی» دهردی دهروونی هه لقرچاوی دهر ئه بری و ئه لئ:

خه سه ره و خه یالی، خه سه ره و خه یالی

ناخ په ی خان خاسی، خه سه ره و خه یالی

ساحب سپا و سان، دارا ئیقبالی

موهه بيا نه گه نځ خه زينه و مالن ..

له کاتیکدا «عه بدول رحمان پاشای بابان» نه چن بؤراو، له و چؤل و هدرده چاوی به لاویکی زهردو لاوازی شرو کولکن و چلکن نه که وئ، به و جؤره ناله ی دهر وونی کاریگه ری ناله و چه خماخه ی هه وری به هارانی داگردوه، نه چه په سی و لیبی نریک نه بیته وه که هوی په شیتیو جهسته ی خهسته ی لی نه پرسی؛ کزه له جهرگه ی دهر وونی «دیوانه» وه بهر ز نه بیته وه و بهم ناهی سووتینه ره وه ناله ی بهر ز نه بیته وه و نه لی:

ياران سافيتکم،

ليوياو ليويه لال سافيتکم

شهيدای شوق شهم پهر شه فافيتکم

کوشته ی نیگای ناز شه خسی جافيتکم ..

«عه بدول رحمان پاشا» ش گه لیک دلنی به هؤنراوه کانی «وهلی» نه کریته وه و له هه مان کاتیشدا زؤر دلنی ته داته وه و به ته مای نه کا که تیبیکوشنی بؤ کردنه وه ی گری کویره ی پر له پیچ و په نای. له گه ل نه وه شدا، نه هه موو ته قه لا و کوششه ی «عه بدول رحمان پاشای بابان» و «که یخه سره و به گی جاف» به رامیه ر به یاسا و دابی پر له زؤرو سته م و زؤری دهر به گی و خپله کی ناله بارو چاره سهر نه کراوی نه و سهر دمه، به با چوو؛ تا نه هات دهر دی دیوانه ی سهر شیت و پر سؤز گرانتر نه بوو.

نه ژادی وهلی:

له ناو عیلی «جافی مورادی» دا تیره به ک هه به به ناوی «که ماله یی». له و سهر دمه مانه دا، که ژیان و به سه رهاتی پر له شؤرو نه وینی گهرمی «وهلی و شهم» هاته کایه وه، و ارگه ی تیره ی که ماله یی ده شتی «گؤیان و شاکه ل و شیروانه» بوو .. هه ر له م مه لیه نده شدا «وهلی» له دایک بووه. کویتستانیشیان ناوچه ی «هؤیه توو» له به یینی «دیوان دهره» و «سه قز» دا و «سارال» ی ناوچه ی «سنه» بووه. میانه ی کؤچی هه موو ساله ی گهر میان و کویتستانیان له هه زار کیلومه تر زیاتر بووه.

«حه مه سور»، یا بلتپین «کوئخا محه مده»، کوئخای هؤزیک بوو له تیره ی که ماله یی. تابلیتی، خوا دارایی و ده سه لاتی پی به خشیبوو. لیرو مهرو مالات و نه سپ و مایین و هیستری له ژماره نه نه هات. له سه ره تاوه، تا ماوه به کی زؤر منالی نه بوو، بویه پاره و داراییه کی زؤری له رتی خوادا، به سه ر

ههژارو گه داو مزگهوت و خانه فاکاندا دابهش کردو به دلێکی پاکه وه له خوا پاراپه وه، که کورپکی پێ به خشی، تادارایی بێ پایانی به سه ر مالا ندا بهش نه کریتته وه.. له نه نجامدا خوا کورپکی پێ به خشی، ناوی نا «وهلی». نه شکرئ ناویکی تری بوو بێ و له بهر چاکی و راستی و له خواترسی پێیان وتی «وهلی».. پاشان دواي ئه وهی به شۆزی «شه م» سه ر شیت بوو، هه ر به «دێوانه» ناسرا.. ئه وه تا له م هۆنراوه یه دا ده ر نه که وئ، که نه گه ر بێت و ناویکی به رکه وئ، ناوی «دێوانه» یه:

هامسه ران نامم؛

من نامم گنۆ «دێوانه» ن نامم

جه وساو ه رسوای ده ور نه بیامم

رووی نه گنێلا گه ردوون به کامم

مامۆستا «محمد مه لا صاحب» یش وتی، له ده سنووسپکی سه د سا ل له مه وه به ردا دیم نووسرا بوو: «مرزا ولید فرموده»: به مه دا ده ر نه که وئ ناوی «وه لید» بوو بێ.

دواي «وهلی» «کوێخا حه مه سوور» کورپکی تریشی بوو ناوی نا «ره سوول».

نه ژادی شه م:

باوکی «شه مسه» ش «شه م» که ناوی «قادر شیروان» بوو، کوێخای هۆزکی تر بوو له تیره ی «که ماله بی» له عیلی جافی مورادی. نه میش وه کوو «کوێخا حه مه سوور» زۆر ده وله مه ندو به ده سه لات بوو. واته هۆزی «وهلی» و هۆزی «شه م» هه ر له یه ک تیره ن، ئه ویش تیره ی که ماله بییه له عیلی جافی مورادی.. کچی گه رمیان و کوێستانیان، هه لدان و ران له وه رانیان هه ر پیکه وه بووه و، دراوسی بوون. بێ گو مان ئه وی نزیک به ئاگر بێ، نه ک ته نیا هه ر پریشکی به ر نه که وئ، به لکوو سه رتا پای گری رووته، هه ر ئه م گره ش بوو، بووه مایه ی نه مریی و مانه وه ی ناوی «وهلی دێوانه ی کورپ کوێخا حه مه سوور» و «شه مسه ی - شه م- کچی قادر شیروان» له تیره ی که ماله بی جافی مورادی ..

..... «.....» .

نیوانی سالانی « ۱۹۷۰- ۱۹۸۰ » لاپه ره ی ئه ده ب و په خشان ی کوردی، لاپه ره یه کی

برېقه دار بوو. له م سالانه دا قه له می کورد زیاد له جاران هم مو لایه کی گرتو ته وه له هم مو بابه تیک ده ست نیشانی کی کردو وه... من نامه وئ قسه له وه لی دیوانه وه بکه م، چونکه ریبازی هم کتیبه شتی کی تره؛ ریبازی هم کتیبه ته نها پیشاندانی نمونه ی په خشانه کانه، په خشانیش دیوی دهره وهی بابه ته به په خشاننا بابه ت دهر ته که وئ، چه شه ی نه و خاوه ن په خشانه دهر ته که وئ، جم و جووئی روژانه ی نه و سهرده مه دهر ته که وئ. وه کوو نه مانه دهر ته که وئ، باری سیاسی نه و روژانه ش هر دهر ته که وئ.

خاوه نی کتیبی «ژیان و به سهره اتی وه لی دیوانه» بیجگه له کو کردنه وهی هونراوه کانی وه لی، خو ی به په خشان نمونه یه کی په خشان ی نه و روژه که له بابه تیکی وه کوو داستانی وه لی دیوانه وه بدویت پیشانمان نه دا، له م په خشانه وه نه و ه مان بو دهر ته که وئ که جم و جووئی نه ده بی ده ستیکی ته او ی هه بووه؛ نه و بیرو باوهره له ناو روژانبیرانی کوردا به هیتز بووه که به شوین که له پووری نه ده بی رابوردووه کانا بگه رین و زیندوویان بکه نه وه. نه مه بیرو باوهره پیکه که روت روو له دلسوژی نه ته وایه تی نه کاته وه، بو یه وا نه لیم له بهر نه وه یه، چونکه نه گهر نه و که له پوورانه زیندووه نه کرتنه وه نه ته وه که ناتوانی بلنی من مه و جوو دیبه تم هه بووه، مه و جوو دیبه تی نه و له سهرده مه کانی پیشوودا به و که له پوورانه وه بووه.

له رواله تا نیمه رهنگی بلین: جا نه مه چیبه وه لیه کی دیوانه دلی چوو بی له «شهم» یکی که ماله بی؟ نه وان دلدار بیان کردو وه، چ ناشنایه تیه کیان به بیرو باوهری نه ته وایه تیبیه وه هه یه؟ نیمه بو نه و دلدار بیه بوچ بکه وینه په روژه وه؟! نه مه نه و ترئ، به لام نایا نه م قسه یه له هه موو روویه که وه راسته؟ نه، وا نییه. نه مه راسته که وه لی دیوانه هیچ باوهری نه ته وایه تی نه بووه، باوهری هر نه وه بووه که سوژی دهر وونی خو ی به رانبه ر به نیگاری شهم به و زمانه که زانیویه تی دهر بیرو، نه و نه ده هه یه نه و زمانه ی نه و بو نیمه بوو به لام پایه ک که له ده وری کو ببینه وه. زمانه که ی نه و زمانه کوردی بوو، نه و زمانه ی نه و نه وه یه که نیسته نیمه داوای نه که یین. نه گهر له وینه ی وه لی و جگه له وه لی شتی کمان بو نه ما بوو بیتته وه، به چ ناویکه وه بلین رابوردووی زمانان هه یه و که له پووری پیشوومان به ده ستته وه یه؟ نازانم «رومیو ژولیت» و «له یلاو مه جنون» نایا له بهر گوزار شتی سوژه که یان به زمانه که یان بووه، که بوون به داستانی عالم؟ یا له بهر خودی ژولیت و له یلاو رو میو قه یس بووه! گومانی تیدا نییه هر له بهر نه و زمانه بووه که گوزار شتی له سوژی نه وان داوه ته وه. «وه لی» ش زمانه که یه تی که سوژی خو ی پی

دەرپرپوهو به میرات ماوه تهوه بۆ ئیمه .

په خشانى خاوهن په خشان روخساره كهى به پوختى گوزارشتى له وهى كه ويستوو په تى داويه تهوه . له وانه يه سۆزى وهلى كارى كرد بپسته ئه ويش بۆيه گه لى جار عاتفه له روخساره كه دا ئه بپنرى ، ميژووى په خشان له دوا رۆژا ئه مه مان زياتر بۆ روون ئه كاته وه .

«كۆرى زانيارى كورد» له سالى «١٩٧٦» له ژير ناوى «رينووسى كوردى» دا به رهه ميكي له و باره وه هيتايه ناوه وه . ئه مهى خواره وه نمونه يه كه له دهقى ئه و په خشانه :

(ئه نجومه نى «كۆرى زانيارى كورد» له رۆژى يه كه مى دامه زراندينه وه بايه خيكي يه كجار زۆرى داوه به دانانى رينووسى كي ديار كراو بۆ زمانى كوردى ، چونكه وهك ئاشكرايه نه بوونى رينووسى كي وها يه كي كه له گيرو گرفته هه ره گه وه كانى رۆشنبيرى ئه مپۆى گه لى كورد . ئه نجومه نى كۆر له چواره م كۆبوونه وهيدا ليژنه يه كي تايبه تى وهختى له شاره زايان دانا بۆ گه لاله كردنى راپۆرتيكيك له م باره يه وه وه له كۆبوونه وهى هه شته ميبه وه ئه نجومه ن به وردى كه وه ته ليكۆلينه وه وه هه لسه نگاندى ئه و راپۆرت ته وه گه ليكي بپرى زانيارى نوئ هاته ناوه وه وه به و جۆره توانرا سه ره تاي چاره سه ركردنى گيرو گرفته كانى ئه م مه سه له يه له لايهن كۆره وه دابنريت .

پاش ماوه يه ك ئه نجومه ن هه ر بۆ ئه م مه به سته ليژنه يه كي دائمى داناو له كۆبوونه وهى سى و پينجيبه وه كه وه ته ليكۆلينه وهى راپۆرتى ئه م ليژنه يه ش وه توانى له دوازه كۆبوونه وهيدا ريگه ي چاره سه ر كردنى به شيكي زۆر گرنگى كيشه كانى رينووسى زمانى كوردى ديارى بكات و ئه مه ش پوخته ي ئه و ئه نجامانه يه كه ئه نجومه نى كۆر پييان گه يشته وه هيوامانه به زووترين كات بتوانين چاره سه رى ته واوى هه موو گيرو گرفته كانى ئه م كيشه گه وه يه ي زمانه كه مان بخه ينه به ر ده ست . به م بۆنه يه وه ئه نجومه نى كۆر تكا له هه موو زاناو شاره زايانى كوردو كوردناسانى بيتگانه ده كات به وردى له م برباران هى بكۆلنه وه وه له ماوه ي شه ش مانگدا بپرى خوڤان و هه ر پيشنياريكيان له باره يه وه هه يه بۆمان بنپن تا له به ر رۆشنايان دوا بپارى خوئى بدات .

– (ئه لف و بى) كوردى – وهك ئاشكرايه تايينى ئيسلام زۆر ده ميكيه كارى كردۆته سه ر هه موو لايه نيكي زمانى زۆريه ي گه لانى رۆژه لاتی نزيك و ناوه راست كه يه كيكيان گه لى كوردى ئيمه يه . روويه ك له روه گرنگه كانى ئه م كار تى كردنه ئه وه يه كه وا له سه ره تاي بلا بوونه وهى ئيسلام له كوردستاندا

خوینده‌واری کورد، و دکوو خوینده‌واری هه‌موو گه‌له موسولمانه‌کانی تر، چاری به ئه‌لف و بیی «هجا» ی عه‌ره‌بی کرایه‌وه و ده‌ستی به نووسینی ئه‌و ئه‌لف و بیییه راهات بویه هه‌رچی میراتی رۆشنییری زانراوی نه‌ته‌وایه‌تی کورد هه‌یه له دوای موسولمان بوونیوه به‌م «ئه‌لف و بی» یه نووسراوه‌ته‌وه و تا ئیمپروژش پتر له نیوه‌ی خوینده‌واری کورد هه‌ر به‌م «ئه‌لف و بی» یه ده‌نوسن. به‌لام له‌و کاته‌وه که هه‌ستی نه‌ته‌وایه‌تی له ناو کورددا په‌یدا بوه و نووسینی کوردی له ناو خوینده‌وارو نووسه‌راندا بره‌وی بوه نووسه‌ره هه‌ره‌شاره‌زاکانی کورد هه‌ستیان به‌وه کرد که وا پتویسته هه‌ندیک ده‌ستکاری ئه‌لف و بیی عه‌ره‌بی بکرتیت بۆ ئه‌وه‌ی باشتتر له‌گه‌ڵ ده‌نگه‌کانی کوردیدا بگونجیت. ئه‌وه بوو ده‌ستکرا به دانانی چهند پیتیککی نوێ بۆ ئه‌و ده‌نگانه‌ی له زمانی عه‌ره‌بی دا نین (پ، چ، ژ، ف، گ) بۆ دیارکردنی «ل» و «ر» ی قه‌له‌و له‌گه‌ڵ «و» ی کراوه‌دا. بی گومان ئه‌مه هه‌نگاوێکی گه‌وره بوو به نیسه‌ت رینووسی زمانی کوردیه‌وه و کارتیکی دیاریشی کرده‌سه‌ر رۆشنییری کورد به شپوه‌یه‌کی گشتی. دوای لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی زۆر ئه‌نجومه‌نی کۆر هاته‌سه‌ر بییری ئه‌وه‌ی که وا له‌ریگه‌ی فراوانکردنی ئه‌م هه‌نگاوه‌وه ده‌توانریت هه‌ندیک له‌ کیشه‌کانی تری رینووسی کوردی چار بکرتیت وه بۆ ئه‌م مه‌به‌سته بریاری دا «و» و «ی» درێژ «تییژ» ییش به‌چوکه‌ به‌م جوژه جیا بکرتینه‌وه:

و، و، ی، ی، تی، ی.

بۆ هه‌لاوتێردنی چوکه‌ له‌سه‌ر «و» و «ی» و نه‌هێلانی نووسینی دوو «و» و دوو «ی» به‌لگه‌ی زانستی و عه‌قلی زۆرن، لێره‌دا دوان ده‌خه‌ینه به‌رچاو:

۱- «و» و «ی» درێژ که هه‌ندیک له‌ نووسه‌ران به‌ دوو «واو» و دوو بیی ده‌یان نووسن له‌ راستی دا هه‌ر یه‌که‌یان یه‌ک ده‌نگه. ئه‌وه‌ی راستی بیی له‌ پیتی گیراو «مشدد» به‌ولاره ئه‌وانیتر سه‌راپایان یه‌ک پیتن ئیتر بۆ ده‌بی هه‌ندیکیان بکرتین به‌ دوو. مه‌نتیق داوا ده‌کا که پیتیک به‌ دوو جوژ یا زیاتر له‌ دوو جوژ درکاندرا به‌ چوکه‌ و نیشانه له‌ یه‌کتر جیا بکرتینه‌وه نه‌ک به‌ دووجار نووسینه‌وه.

۲- دانانی چوکه‌ ئاسانه‌تره‌ خیراتره له‌ نووسینی پیتیککی سه‌ر له‌به‌ر.

به‌ دوای بریاری دانانی چوکه‌ وه ئه‌نجومه‌ن بریاری ئه‌وه‌شی دا که هه‌موو چوکه‌کان له‌ سه‌ره‌وه‌ی پیته‌کان دابنرین، نه‌ک هه‌ندیکیان له‌ خواره‌وه‌ هه‌ندیکیان له‌ سه‌ره‌وه‌ بن. مه‌به‌سیش له‌م بریاره ئه‌وه‌یه هه‌موو چوکه‌کان له‌

بهک ریز برۆن و خامهش ریزگۆرکی له نووسینیاندا نهکا.

ههروهها ئهنجومهنی کۆر هیشتنهوهی پیتی «ص» له «ئەلف و بی» ی کوردیدا به پیتی دهزانیته چونکه، وهک ئاشکرایه دهنگی ئه پیتته له ههندیته وشه دا «سه د، سه گ...» زۆر روون و باوه، بهوتنه ههچ لادیتییهک نالیت سه د. هیشتنهوهی ئه پیتته له «ئەلف و بی» ی کوردیدا مایه ی ههتره بۆ زمانه که مان نهک لاوازی.

به م جۆره به پیتی دوا بریاری ئهنجومهنی کۆر «ئەلف و بی» ی کوردی وههای لێ دیت:

ا، ئ، ب، پ، ت، ج، چ، ح، خ، د، ر، ی، ز، ژ، س، ش، ص، ع، غ، ف،
ث، ق، ک، گ، ل، ل، م، ن، و، و، ه، ی، ی، ی.

.....

وشه ی «رینووس» کورتکراوه ی «رینگای نووسین» ه، واته چۆنیه تی نووسین له رووی ئیملاوه.

وهختی که کوردی نووسین دهستی پێ کردووه سه رهتا هۆنراو بووه، واته هۆنراو به کوردی وتراوه و به پیتی عه ره بی نووسراوه، که ئه لیم به پیتی عه ره بی واته به و پیتته به لام به شپوه ئیملا ی فارسی نووسراوه به بی ئه وه ههچ نیشانه یه ک بۆ جیا کردنه وه ی وشه یه ک له وشه یه ک هه بوو پیت. پاشان که په خشان که وته سه ر کاغه ز دیسان هه ر به و شپوه یه نووسراوه. هه ندی دهنگ هه یه له وتنی وشه ی کوردیدا وه کوو «ر» قه له و و «ل» زل، «وا» ی کراوه و «ی» کراوه، ئه مانه هه ر به و چوار پیتی «ر، ل، و، ی» ئاساییه ئه نووسران و شتییک نه بوو بۆ جیا کردنه وه ی ئه مانه. له دوا ی سالانی ۱۹۱۰ به دهستیای و مه لا ره شید به گی بابان و مه لا سه عید ئه فه ندی کابان و هاو پیکانیان نیشانه یه کی وه کوو «۷» یان داناو خستیانه سه ربان بۆ جیا کردنه وه یان، به لام ئه مه هه ر شپوه ی نووسین بوو له ده ستنووسدا، له چاپدا ئه مه نه بوو. له سالانی ۱۹۴۵ به دواوه، زانا توفیق وه هبی کۆششی کرد بۆ ئه وه بچیتته ناو چاپیشه وه. له سالی ۱۹۵۳ دا من توانیم بیانخه مه ناو پیتی چاپیشه وه، له وه خته وه ئیتر بلاو بووه وه.

به لام هه ندی شتی تر هه روا مایه وه وه هه ر نووسه ریک به ئاره زوی خۆی خامه ی بۆ ئه خسته سه ر نامه و چۆن ئاره زوی بکرا دیه به و جۆره ئه ی نووسی، له گه ل ئه مه شا رۆشبییرانی کورد له م رووه وه گه لی شتیان نووسی و گه لی ده ستووریان دانا، ئه وه ند

هه‌بوو ئەمە نەئەگە‌یشتە هه‌موو لایەک، دوو‌هەم هه‌رکەسە بیروباوە‌رپێکی جیا جیای دەرئە‌ب‌پ‌ری و پارسە‌نگ‌یک نە‌بوو کە رێکیان بخات. هه‌موو کەس، وە‌یا ب‌ل‌ت‌ی‌ن هه‌موو مە‌نت‌ق‌ی‌ک ئە‌یوت ئە‌م ک‌ی‌شە‌یە ئە‌ب‌ی کۆ‌ر‌پ‌ێکی زانیاری بی‌ر‌پ‌یت‌ه‌وه، کۆ‌ر‌پ‌یش نە‌بوو.

یە‌ک‌ی‌ک لێ لاپه‌رە درە‌خ‌ش‌انە‌کانی نیوانی سالانی ۱۹۷۰-۱۹۸۰ پە‌یدا بوونی کۆ‌ری زانیاری کورد بوو. کۆ‌ر ئە‌م ئە‌رکە‌ی خ‌س‌تە ئە‌س‌تۆ‌ی خۆ‌ی و ماو‌ه‌ی ئە‌و‌ه‌ش‌یدا بە رۆ‌ش‌ن‌ب‌یرانی کورد کە تا شە‌ش مانگ هه‌رکە رە‌خ‌نە وە‌یا گلە‌یی وە‌یا پ‌ی‌ش‌ن‌یار‌پ‌ێکی هه‌یه لێ ماو‌ه‌یە‌دا دە‌ری بر‌ی، پاش ئە‌و ئە‌گەر ه‌ی‌چ دە‌نگ نە‌بوو، پ‌ی‌ش‌ن‌یارە‌کانی کۆ‌ر لێم روو‌ه‌وه لێ‌بەر ئە‌و کۆ‌رە‌کە بۆ کوردو کۆ‌ر‌پ‌ێکی رە‌س‌م‌ی‌یه جێ خۆ‌ی ئە‌گر‌ی.

جا ئە‌و نمونە پە‌خ‌ش‌انە‌ی سەر‌ه‌وه بە‌ش‌ی‌کە لێ و بیرو باو‌ه‌ر‌انە کە کۆ‌ری زانیاری کورد لێ بارە‌ی ر‌ی‌ن‌س‌ه‌وه دە‌ری بر‌یوه. م‌ن ن‌ا‌ئ‌ی‌م هه‌نگ‌اوه‌کە‌ی کۆ‌ر شا هه‌نگ‌اوه، بە‌لام ئە‌و ئە‌ل‌ی‌م کە م‌ی‌ژ‌ووی پە‌خ‌ش‌انی کوردی لێ بارە‌ی گۆ‌رانی ش‌ی‌وه‌ی ئ‌ی‌م‌لا‌ی پە‌خ‌ش‌انە‌وه بە هه‌نگ‌ا‌و‌پ‌ێکی گه‌ره‌ی د‌ائ‌ه‌ن‌ئ‌ی؛ بە‌وه‌ی د‌ائ‌ه‌ن‌ئ‌ی کە ئە‌مە لاپه‌رە‌یە‌کی درە‌خ‌ش‌ان بووه کە بە‌سەر دە‌س‌ت‌و‌ری نووس‌ینی کورد‌یدا هات‌وه. بە‌لام کوردی بە‌د‌ب‌ه‌خت لێ‌بەر ئە‌و کە ج‌ل‌ه‌وی ئ‌ی‌ش و‌کار‌ی لێ دە‌س‌ت خۆ‌یا نییە و س‌ی‌اس‌ه‌ت وە‌کوو تۆ‌پی م‌ن‌د‌ال‌ان هه‌ل‌یان ئە‌س‌و‌ر‌پ‌ن‌ئ‌ی ئ‌ی‌ش لێ‌مە چ‌اک‌تر ناب‌ی؛ سەر‌ه‌ت‌ای سال‌ی ۱۹۷۰ س‌ی‌اس‌ه‌ت و‌ا بوو کە رۆ‌ش‌ن‌ب‌یرانی کورد ب‌گ‌ه‌ن بە‌و ئ‌ا‌و‌اتە‌یان کە پە‌یدا بوونی کۆ‌ر‌پ‌ێکی زانیاری بوو بۆ‌یان، ئ‌ا‌و‌اتە‌کە‌یان هاتە د‌ی بە‌لام زۆ‌ری پ‌ی نە‌چ‌وو، و‌اتە هه‌موو دە‌سال‌ی نە‌خ‌ایان س‌ی‌اس‌ه‌ت کرد‌ی‌یه کار‌ی کە ئە‌و کۆ‌ر‌پ‌یه‌ی ج‌وانە مەرگ ب‌ی‌ت و ئە‌و ئ‌ا‌و‌اتە د‌ی‌سان سەر بە‌ر‌پ‌یت‌ه‌وه ق‌و‌لا‌خ‌ی خۆ‌ی. ک‌اک‌ه‌ی کورد! ئە‌گەر کورد سەر‌به‌خۆ‌ی‌یه‌کی هه‌ب‌ی تووش‌ی ئە‌م و‌ا‌وه‌ی‌لاو بوخ‌چ‌ه بە‌گه‌ردان‌ی‌یه ناب‌یت!!..

«دوکتور موکەرەم تالەبانی» لێ ژمارە‌ی ک‌ان‌و‌ن‌و‌ی دوو‌ه‌می سال‌ی «۱۹۷۷» ی گۆ‌ف‌اری «رۆ‌ژی کوردستان» لێ ژ‌ی‌ر ناوی: «کە‌و‌ل‌ۆ‌س و‌کە‌ل‌کی بۆ ناو‌چە‌ی کوردستان» بە پە‌خ‌ش‌ان‌ی‌ک ئە‌و بابە‌تە‌مان پ‌ی‌شان ئە‌داو ئە‌ل‌ئ‌ی:

«بە‌ه‌ۆ‌ی دروست‌کرد‌نی بە‌س‌تی دە‌ر‌ب‌ه‌ندی خان لێ سەر رووباری س‌ی‌روان زه‌وی و زار‌پ‌ێکی زۆ‌ر بوو بە ژ‌ی‌ر ئ‌ا‌وه‌وه و گە‌ل‌پ‌ک لێ دان‌ی‌ش‌ت‌وان‌ی ئە‌م ناو‌ه ئ‌ا‌ره بوون. لێ‌بەر ئە‌و ب‌ی‌ر لێ‌وه ک‌رایه‌وه کە چ‌ە‌ند ج‌ی‌گ‌ایه‌کی ت‌ری ئ‌ا‌وه‌دان ب‌ک‌ر‌یت‌ه‌وه، یە‌ک‌ی‌ک لێ‌وانە دە‌س‌تی «شانە‌دەر» ه‌کە لێ ناحیه‌ی خ‌ور‌مال و شارە‌ز‌و‌ر لێ قە‌زای هه‌ل‌ه‌ب‌ج‌ه. ئە‌و دە‌س‌ت‌ه‌ کە ئە‌ک‌ه‌و‌یت‌ه هەر دوو د‌ب‌وی چ‌ە‌می «چە‌قان» کە

به کیکه له په له کانی رووباری سیروان.

له نیسانی ۱۹۷۲ و وزارتې ئاوداری له گه ل دهست و دایره ی «انرکوبروجکتر» یوغوسلافی دهستیان کرد به لیکولینه وهی ئه م کاره، و پر یار درا بۆ ئاودانی دهشتی شانهدر بهستییک له دهر به ندی «که ولؤس» له سه ر چه می «چه قان» دروست بکریت.

فره وانی دهشتی شانهدر ۲۳۲۲۸ دۆمه، ئیستا له مه ۴۳۸۴ دۆمی ئا و ئه دریت و ئه و دوا ی وشکانییه، به لام له بهر ئه وه ی ئه م ناوچه یه ئه که ویته کویتسانه وه کشت وکالی ده مه رو ی به چاکی دیته به ره هم. ئه و زه وی زا ره ی که ئیستا ده کیلریت بریتیییه له ۹۸۹۲ دۆنم که دانه ویتله ی زستانی و ئه مه بیش ۸۱.۵٪ و ئه و دوا ییشی که بریتیییه له ۱۹۸۰ دۆنم گوله به روژه، که تان، لووکه، تووتن، چه ونه رو سه وزه ی لی ئه چینریت. به لام وا در ئه که ویت که له پاش دروستکردنی بهستی که ولؤس ۲۳۲۰۰ دۆمی ئه م ده شته بکریته ئاوی و به ره مه میکی کشت وکالی زۆری لی ده ستگیر بییت. به پیی لیکدانه وه ی ئابووری به ره مه می سالانه ی ئیستای به ۱۸۳۷۷۱ دینار دائه نریت، به لام له پاش ته ووا بوونی ئه م پرۆزه یه ئه گاته ۵,۱۱۱,۹۷۹ دینار. بی گومان ئه مه بیش سوودیکی زۆره به تاییه تی بۆ ئه م ناوچه یه وه هه موو کوردستان.

ئه م پرۆزه یه بریتیییه له دوو به ش؛ یه که میان دروستکردنی بهستیکی خۆل و خاک له دهر به ندی که ولؤس له سه ر چه می چه قان که ئه رژیته رووباری تانجه رووه بۆ رووباری سیروان. ئه م به سته به رزایی په نجا مه تره ئه بییت و پییشی به سته که ئه بیته عه ماریکی ئا و ۷۵ ملیۆن م ۳ ئا و ئه گریت. ئه م ئا وه که له لافاوی ئاوی بارانی زستان و به هاردا کۆ ئه کریته وه، به درژیایی سال ئاوی ئه م چه مه ریک ئه خات و به پیی پیوستی کشت وکالی بۆ ئاودانی دهشتی شانهدر هه لئه به ستریت.

دووه م هه لکه ندی ده سته جوگه و جوگه له یه کی زۆر که بتوانریت هه موو ئه م دهشتی شانهدره ئا و بدات، به لام له بهر ئه وه ی به شیکی دهشتی شانهدر هه رده و لاپاله، به جوگه له ئاوی بۆ سوار ناکریت، پیوسته به هو ی ئا و پرژینه وه ئا و بدریت. ئه مه بیش تازه ترین ریگای ئاودانه، که به هو ی پامپ و بۆری کشت وکالی ئه م هه ردوو لاپالانه ئا و پرژین ئه کریت. هه ر چه نیک له سالانی پیشودا وا دانرا بوو که هه موو ئه م کارانه به شه ش ملیۆن دینار بکریت، به لام پاش به رزبوننه وه ی نرخی دروستکردنی ئه م جو ره کارانه، ئیستا به ۲۲,۵ ملیۆن

دینار ته‌واو بییت. ئەمەیش ئەگەر لەگەڵ بەرھەمی سالانە، کە لە پینچ ملیۆن دینار زۆرتەر لێکی بەدیتەوه لە باری ئابوورییەوه بە سوودە. لەبەر ئەوە پرپار دراوه لە پروگرامی پینجەمی سالانی ۱۹۷۶-۱۹۸۰ جێ بەجێ بکەیت، وە ھەر لەبەر ئەوەیش وەزارەتی ئاوداری بەرپۆشەبەرێکی بەکەڵک، زانای بۆ ئەم کارە تەرخان کرد.

لە پاش تەواو کردنی پرۆژەی بەستی کەولۆس و ئاوەدانی دەشتی شانەدەر، و پرپار دراوه لە ۲۱۶۰۰ دۆمی ئەم دەشتە کشت وکالیکی سفتی لێ بکەیت و ۶۰۰۰ دۆمی بکەیتە باغ و رەز کە دارێکی زۆر زەیتوون و گوێز و بادەم و تری و چەشنە میووی تری لێ بنرێت. بیجگە لەووی کە چەوئەدەری شەکر بۆ کارگەیی سلیمانی نامادە ئەکات.

دروستکردنی ئەم بەستە سی سال ئەبات و پرپوونی عەماراوەکەیشی سالتیکی پێ دەچیت. کەواتە پاش چوار سال لە کاتی دەست پێ کردنیەوه سوودی لێ وەر ئەگیریت. لە پێش دارێزکردنی بەستەکە بۆ گۆرینی ئاورپیزی چەمەکە پتوبستی بە کونکردنی چیبای شانی دەربەندەکە ھەیە، کە ئەبێ ۱۶۰ ھزار «متر مکعب» بەردو تاوێر ھەلکەندریت و ۵۳۱۰ «متر مکعب» چەمەنتۆرێز بکەیت. بیجگە لە ھەلکەندنی ۴۹ ھزار م ۳ و سارتێزکردنی ۴ ھزار م ۳ و چەمەنتۆرێزکردنی ۵۸۷۳ «متر مکعب» چاوگەیی بەستەکە کە ئاورپیزی ریک ئەخات.

ئەمە یەکیکە لەو پرۆژانەی پروگرامی پینچ سالی داھاتوو ۱۹۷۶-۱۹۸۰ کە لە کوردستانا پیک دیت.

شارەزور کۆنە، ھیچ نەبێ دەماری بن زوورگەکانی کە رەگی داکوتاو بە پێ باوهری زانایان کەمتر نییە لە «۱۵» ملیۆن سال. ئەبێ لەم ماویدا چی بەسەر ھاتبێ؟ لەم ماوە درێژەدا ئادەمیزاد تۆ بلیت تیدا ھەبوو بییت؟ ئەبێ ھەبوو بییت، چونکە لە شوێنەکانی تری لای ئەو ولاتەدا رەچەلەک ھەر ھەبوو. ئیمە لێرەدا ئادەمیزادە کەمان مەبەست نییە، بەلکۆ ئەو ئاوو خاکەمان مەبەستە کە ئەم رووداوانەیی دیو، بێ گومان دەورانی زۆر دیو؛ زۆر جار ئاوەدان بوو و زۆر جاریش وێران. ئەمە ی ئەگەر پتەو بوو ھۆش و زانیاری ئادەمیزادە کەو دانیشتووەکانی. «۱۵» ملیۆن سال لە حساب ئیمەدا نییە، لە حسابی پاشەرۆژایە کە زانایان بێن و بە پوختی وردی کەنەووە تەمەنی ئەو شتانە کە لەویدا بوون بیدۆزنەو...

شارەزوری پێش «۱۵۰۰» سال تا ئێستە - کە ئەمە وەکوو دوینێ وایە - ئاوەدان

بووه پاشان و پاشان ئاوه دان. رووباری سیروان و تانجه پرۆو دواوان، ئەویش مه گهر ههر خوا بیزانی له که یه وه له ویدا ههن؟! ئەمانه هه موو هی پیش میژوون. شاره زوور له م ئاخردها وای لی هات به ده گمهن دتیه کی تیدا هه بوو، هه مووی چقل و قامیش و زهل بوو، ورده ورده ئاوه دانیه که ی زۆر و ئاوه که ی سازگار بوو، وه کوو سه رده مه کانی هه ره کوئی گوپانی تریش دهستی که وته ئه وی، له سالی ۱۹۴۰ دا نیازی ئه وه کرا که ده ربه ندی خان دروست بکری، ئەمه هه ر پرپاریکی خه یال بوو، له سالی ۱۹۵۴ دا له خه یال ده رچوو بوو به کرده وه، له سالی ۱۹۵۹ دا ده ربه ندی خان ته و او بوو، به لام ناوچه یه کی زۆر له ده شتی شاره زوور بوو به ژیر ئاوه وه دانیشتیوانی ئه و ناوچه یه شله ژان، په خسانی خاوه ن په خشان به سه رهاتی داها تووی ئه و ناوچه یه پیشان ئه دا.

«که و لۆس» له نزیکی «خورمال» ه له شاره زوور. «شانه ده ری» گوندیکه هه ر له شاره زوور. ناوه که ی «شانه ده ری» یه، نه ک «شانه ده ر».

ئیمه په خسانی کوردی به پی سالی کان ئه خه یه به رچاو بو میژووی پاشه پرۆ، هه ر په خسانیکی میژوویه که بو ئه و بابه ته ی که ئه و رۆژه له ناوه دا هه بووه. ره وره وه ی گوپان ئه وه ی هینا وه ته پیشه وه که شاره زووری ملیونه ها سال له م ئاخردها بگاته پایه یه ک که ده لیاچه یه کی ده ستردی تیدا دروست بکری، ئەمه هه یچ نه یکردوه ته نیا گوپان نه بیته، هه ر ئه و گوپانه ئه وه شی هینایه پیشه وه: که چۆن ئه و په نگا وه ی تیدا ئه کری هه ر به و جوړه چاری ستارو ژبواری دانیشتیوانیشی بکری؛ ئه و دانیشتیوانه که شوینه کانیان بوو به ژیر ئاوه وه. به سه ر هات و کاره ساتی وا له پیش چه رخیکا به میشکی که سدا نه ده هات، ئه وی که بیری لی بکرایه ته وه هه ر ئه وه بوو که شاره زووری ده وری دواپی له باتی زۆنگا و قامیشه لان بکریته وه به جیگای ئاوه دانی به لکوو میژووی کوئی وه ر بگریته وه، ریبازی جاف نه ما تا شاره زوور هه روا چۆل بیت. وه کوو وتم دهستی گوپان ئه وه ی هینایه پیشه وه که له شوینه واری وشکانی ده لیاچه دروست بی، له ده لیاچه دیسان ئاوه دانی دروست بیته وه.

ئهم په خشانه وه کوو جم و جوولی گوپانمان پیشان ئه دا، ئه وه شمان هه ر ئه خاته به رچاو که هه ر چه نده بابه تی جوړو جوړ بیته ناوه وه، زمانی کوردی له باریا هه یه گوزارشت له و شتانه بداته وه و بتوانی تاکی ترازوی خوی له هه موو روویه که وه راست بکاته وه. شیوه ی دارشتنی روخساره که ی گوزارشت له چه شه یه ک ئه داته وه که له و رۆژه دا به پارێزه وه که وتیته ناو قوولایی بابه تیکه وه و کنه له ده رپینی بابه ته که دا بکا بو دانه وه ی نیازی ده ورونی خوی

و بۆ دلنه وایى ئەو کەسانە کە لەو رۆژەدا بە ھۆی دەلیاچەپەکی واوہ زبانبەر بوون و ئەبن..

«مەحمود زامدار» لە ژمارە «٦٢» ی سالی «١٩٧٧» ی گۆڤاری «رۆشنبیری نوێ» لە ژێر ناوی «لە پەرەوێزی مێژوودا» نیگاری جۆرە پەخشانیکیمان ئەخاتە بەردەست و ئەلێ:

.....

دەوری شوێنکات لە پێشخستنی شارسانییە تا چییە؟

ئایا مێژوو هیچ جۆرە فەلسەفەپەکی سەرپەخۆی ھەیە؟

مێژوونووسەکان کێین و سەر بە چ رێبازو چێن؟

بێ گومان ھەر گێروگرفتێ کە ئەمڕۆ دوچاری مەرفایەتی ئەبیتەوہ رەگی قوول و دێرینە ی خۆی ھەیە و دەوری دیاری خۆی.. بەردەوامیش لە نێو یادو دل و بیرو خەونی زیندووی میللەت و مەرفای زیندوویشا، ھەر سێ لایەنی «دوینێ و ئەمڕۆ بەیانی» لەبەک ئالان و تێک چەرژان و ترشاون.. بۆیە لەسەر پشتی ئەم خاکە بێ ئارامی ئیمەدا. نەکەس وەکوو کەس، نە میللەت وەکوو میللەت ھەیە، بتوانی لەم سێ لایەنە مێژووە رزگاری بیت. ھەر بۆیەش ئەوانە ئەیانی ئەوانە ئێمان لەبەک دابەرکەن بە تاییەتی بەشێکی باشی مێژوو نووسەکانمان - یا بە مۆنتاجیکێ گێرو گەوار لە مەرف بەدوین، ھەم سەر لە خەلک ئەشێوین و ھەم نەوکانی دوارژیش چەواشە ئەکەن و دەرمانی دەردی و راستیەکانی لێ ئەشارنەوہ! چونکە ناکرێ مەرف بە پوختی لە کارەسات و ھەنگامەپەک بدوین، لە رووداوێ لە رووداوکانی ژیان بگات، گەر بە وردی لە سەریاکی لایەنەکانی ئەو ژیانە نەگەیشتیب و بە وردییش تیکرایی مێژووی مەرفایەتی لەبەرچاو نەگرتیب!!..

بەرستی ئەگەر بێ و بەوردی چاو بە ھەندێ کتیبۆکە لە بارچووی مێژوویی بخشین، ھەر بە تەواوی رقیکی رەق و ئەستور داتئەگرت و ھەزار نەفەت لەو خامە لەرزەک و ناھەموارانە ئەکەیت کە بە ناحەق رووی راستی و مێژوو ئەشێوین و شەرەفی مەرفی ژانکردوو بە تاراج ئەبن! بێ گومان بەشێکی ھەرە زۆری مێژووی ئیمە، یا بەدەستی لە رزۆکی ترسنۆکە گۆپارە ئەستورەکان، یاشەو کوپرو شیرمەرەکان، یا بە قەلەمی ناشی و سواوی ئەو بەناو مێژوونووسە مێشک پوتانە نووسراوہ تەوہ.. بۆیە بەم چەشنە زریزەدی گەلێ پلە و قوئاغی گرینگی مێژووەکەمان لەبەک ترازاوہو گەلێ راستی خنکینراوہ و نوقمەسار کراوہ! ئەمەو جگە لەمەش بەشێکی زۆری «مێژوو

نووسه‌کان!« هیچ جوړه بایه‌خیتکیان به میلله‌ت نده‌اوه به هه‌رچی و په‌رچی رووت‌ه‌له‌و گیل و گه‌وج و بی هوش ناو زه‌دیان کردووه. له‌لای نه‌ماندا، میژوو ته‌نیا میژووی میرزاده‌و به‌گزاده‌و سه‌ید زاده‌و خاتوون و ماتوون و ناغاو شاو شیخ و شه‌یتان و سولتان و خواپیداو و گه‌له‌گورگه‌کان بووه، میلله‌تیش بۆ نیو ئاتوونی دۆزه‌خه‌وه!!..»

راسته! له‌ روژی نه‌مړوډا گه‌لې ریبازو راو سه‌رنج و توژینه‌وه بۆ تیگه‌شتنی میژوو له‌ کایه‌دایه. ریبازی مه‌تریالیزم، ریبازی نایینی و میستافیزیکی و ریبازی دیالیکتیکی. هه‌ر یه‌کینکیش له‌و ریبازانه‌ له‌به‌ر روژنای سه‌رنجی خویدا له‌ میژوو نه‌گات و له‌ رووداوه‌کان ورد نه‌بیته‌وه، هه‌ر بۆیه‌شه‌ نه‌و هه‌موو بیرورا جیاجیایانه‌ یه‌خه‌گیری یه‌کتری بوون!. به‌لام نایا بۆ نیمه‌ کامه‌ ریباز نه‌شی و له‌به‌ر چی؟ نه‌خوازه‌لا له‌ قوژاغیتیکی ته‌نگه‌به‌ر و تیژوه‌ی ناوا!... ئی! نه‌ی چوون که‌مه‌ری پاشه‌روژ به‌سه‌ستین و خوژمان باشتر بناسین و گیان و تاسه‌و ده‌روونمان به‌سه‌ره‌ری و به‌ پاکي و به‌ گه‌وره‌یی زاخ بده‌ین و به‌ره‌و کومه‌لیکی تازه‌ترو زمانیکی تازه‌تر هه‌نگاو هه‌لینین...؟! نایا نه‌و میژوونووسه‌ی هه‌ر ته‌نیا خه‌ریکی شت گپه‌رانه‌وه‌و ره‌خنه‌گرتنی تاک و ته‌شه‌ر لیده‌ری میژوو و رووداوه‌کانی میژوو، نه‌توانی بمانگه‌یه‌نیتته‌ هیچ نه‌نجامیکی وا که‌ به‌رچاومان روژنتر بکات و گوشته‌و زوون به‌ تازه‌ زام و به‌ کونه‌ برینه‌کان به‌یتنی؟. یا نه‌و میژوونووسه‌ی که‌ به‌ چاو‌یکی زانستیانه‌وه‌ سه‌یری میژوو و مروژف نه‌کات و به‌وردی له‌ کاکله‌و کرۆک و هه‌مه‌ لایه‌نی رووداوه‌کان نه‌کوژیتته‌وه‌و به‌ چوستی کرۆژه‌له‌ی شانی نه‌خاته‌ به‌ریاری نه‌م مه‌سوولیبیه‌ ته‌ مه‌زنه‌ی پر له‌ درامایه‌؟! کامه‌یان میژوو‌یه‌کی تازه‌مان بۆ نه‌نووسنه‌وه، کامه‌یان راستی رووداوه‌کان به‌راستی نه‌گپه‌رانه‌وه‌و ره‌خنه‌ی لی نه‌گرن؟ بۆیه‌ ده‌بی له‌مه‌و دوا چاو له‌و میژوونووسه‌ ساخته‌کارو بی زه‌وه‌رو نه‌زان و سایه‌ وشکانه‌ نه‌پوشین و به‌رووی ریبازو درۆو تاکتیکه‌کانیا هه‌لشاخیتین.. ده‌نا هه‌ر له‌ ژیر سای دروشمی دل‌فیننی «میژوو» و «میژووبازی» دا، ده‌یه‌ها دتوجامه‌ی تری رواله‌تبازو ساخته‌و خاکی که‌ش نه‌هاتووی پر له‌ قومام له‌به‌رده‌م کومه‌لانی خه‌لک هه‌لته‌خری و شه‌واره‌ نه‌کری!! میلله‌ت و میژووی میلله‌ت نه‌رپسی و له‌م لایه‌وه‌ش «میژوونووسه‌!!» به‌رچاو ته‌نگ و گیل و گه‌لوره‌کان لیتی نه‌که‌نه‌وه‌ به‌ خوری!!..»

سه‌ریازی نیمه‌رو قاره‌مانی سبه‌یننی یه، کاره‌ساتی نیمه‌رو میژووی سبه‌یننی یه. سه‌ریازو کاره‌سات دوو نه‌مامی نیمه‌رو، نه‌ویان سبه‌یننی نه‌بی به‌ قاره‌مان، نه‌میان نه‌بی به‌ میژوو.

جیایی له نیوانی ئەم دوو نەمامەدا ئەوویە که سەرپازەکه ئەبێ ئیمرۆ بناغە ی قارەمانیەکه ی دابنێ بۆ ئەو سبەینی بەراستی بێ بە قارەمان، کارەساتەکه هیچ زمانیکی نییە که کەوتە سبەینی ئەویش هەر ئەبێ بە میژوو بەلام چ جوۆرە میژووێک؟ میژووی راستەقینە، یامیژوو درۆزنە! میژووی راستەقینە کارەساتە راستەقینەکه یە که بوو، میژوو درۆزنە کارەساتیکە هەلبەستراوە دراوێتە پال میژوو، میژووی بەستەزمانیش زمانیکی نییە هاوار بکا بلیت ئەمە وا نییە و بە دەمەو هەلبەستراوە، راست و ناراست ئەکەوێتە گۆرستانەووە ئەنیژریت! نە راستەکه زمانی هەیه، نە ناراستەکه، ناراستەکهش وەکوو پیریژنە کپارەکه ی یوسف که بەچەند پەتکیکەووە چوو له ریزی کپارەکانی یوسف دا راوێستا؛ ئەو کپارانە که هەموو بە باری جەواهیراتەووە هاتبون، له پیریژنەیان پرسى: تۆ چۆن بەم پەتکانە یوسف ئەکپیت؟ له کاتیکە که خەلکی تر بە بارە زێرو جەواهیراتەووە راوێستاون!. وتی: من ئەزانم کپینی یوسف له وزی منا نییە بەلام هەر ئەوێندەم بەسە که خەلک پەنجەم بۆ درێژکەن و بلیت ئەوێش له ریزی کپارەکانی یوسف دا راوێستاوە.

کارەساتی بێ بناغەکه، ئەویش ئەچیتە ریزی گۆرستانی میژوووە، ئەویش وادیارە هەر بۆ ئەوویە که خەلک پیتی بلیتین له ریزی میژوو دایەو بەو دڵخۆش ئەبێ! بەلام پیریژنەکه زمانی هەبوو قسە بکا، میژوو که هیچ زمانیکی نییە و مەگەر له و قوولایی گۆرستانەدا هەر پیش بخواتەووە.

بەلێ! له دێو جامە ی میژوودا هەموو رەنگیک ئەبینرێ، هەموو جوۆرە کارەساتیک دیارە ئەکپیت. ئەمەش راستە که شایەن زۆر زۆر جار بەلای دەستدارانا رویشتوو، بەلام وە ئەبێ هەموو هەر ئەمە بوو بێت. میژوو ئەدەبی گیتراوێتەو، ئەدەب دەستدارو بێ دەستی تیدا نییە. میژوو باسی دلداری کردوو؛ باسی کردوون نەک زیاتر له بەر دوو چینی دەسەلاتدارو بێ دەسەلات، بەلکوو زیاتر هەر له بەر دەبرینی ئەو سۆزە بوو که له نیوانی ئەو دوو کەسەدا بوو. میژوو باسی چەوساوە ی کردوو بەلام ئایا له بەر خوشویستنی چەوسینەر بوو، یا هەر له بەر بێ چارهیی چەوساوەکه بوو؟. بێ گومان گەلێ جار له بەر بەزەیی بە چەوساوەدا بوو که وابوو نابێ بە جوۆرێکی گشتی حوکمی نارەوا بەسەر میژوودا بدرێ، نابێ ئەو حوکمە ی بەسەرا بدرێ له بەر ئەو چونکه له گۆرستانی خاموشانایە..

یەکی له خامە ی پەخشانی سالەکانی ۱۹۷۰-۱۹۸۰ درکاندی ئەو گلەبیبیە بوو که له میژوو ئەکرا، ئەمەش یەکیکە له جم و جوولێ گۆرانی ئەو سالانە که بابەتیکە واهاتە

ناوهه. په خشانى كوردى پيشووتر لهم بارهوه له وانه يه نه گهر دوا بيت به دهگمهن بووه. خاوهنى په خشانى «له په راوتيزى ميژوودا» وهكوو ناوه روژكى بابه ته كه ي جوړه ناوه روژكيكه ديوى دهره وهى نهو بابه ته ي - كه روخساره كه يه - نهو يش جوړه روخساريكه كه گه لى جيايه له روخسارى په خشانه كانى تر. جياييه كه له بهر نهو نه ييه كه په خشانه كانى تر بابه تيان جيايه پتويسته روخساريشيان جيا بى، به لكوو جياييه كه له بهر نهو ييه كه رپختى رسته كان سفت كراونه ته وه به سهر يه كا، قوولن وهكوو بيريكي قوول كه دولكه و گوريسيكي دريژى نهو تا ناوى لى دهر بهيترى. له پشتى په رده وه نهو همان پيشان نه دا كه وه نه بى «هركه ريشى سوور بى هه مزاعه بى» وه نه بى هه كه سه ده ستى قه له مى گرت ميژوونوس بى. دهر پرينى ناوه روژك و روخساريكى وا نه مه له پيشكه وتنى په خشانى كوردييه له هى نه م سالانه ي دواييه دا.

«ئيسماعيل ره سول» له ژماره « ۱ ، ۲ » ي گوڅارى «الحكم الذاتى» سالى ۱۹۷۷ له ژبیر ناوى «ديموکراسييه ت و رژيى بهرله مانى» په خشانى تىك له به شى كوردييه كه يدا به كوردى پيشان نه داو نه لى:

- به شى دووهم -

وتووېژ له لای نيمه وه له سهر لاپه ره كانى روژنامه كانى ناوخو كراوه و بيرو راى هه مه جوړ دهر باره ي بابه تى ديموکراسييه تى ليبرالى و ديموکراسييه تى ميللى خراونه ته روو، له كاتىك كه هه نديك كه س داوايان كرد ماوه ي گواستنه وه دوايى بيت و رژيى په رله مانى داجه زريت، سه ربه ستييه كانى سياسى بو گشت چينه كانى گه ل و هپزه سياسيه كان بكرتته وه، هه نديك كه سى تر نارازى بوونى خو بيان دهر باره ي ديموکراسييه تى ليبرالى و رژيى په رله مانى دهر پرى و داواى ديموکراسييه تى ميللى كردو، هه نديكيان وايان زانى كه نه م ديموکراسييه ته ده شيت له سهر پشتيوانى ري كخراوه كانى پيشه يى وه كوو په كيه تيهه كانى كرىكاران و قوتابيان ولاوان و نه وانيتر، ياخود ري كخراوه كانى كو مه لايه تى ميللى تر داجه زريت و، ده شيت به شدارى كردنى نه م ري كخراوانه له ناراسته كردنى ژبانى سياسى و كو مه لايه تيدا له باتى ده زگانى نواندى ده ستور به كار بيتن.. كه ديموکراسييه تى ميللى له سهرى دامه زريت و، نه وانه ش - نه نجومه نه كانى ميللى - يه كه جه ماوه ران هه ليده بيزيرن. ليتره ش تي كه لېوونىك په يدا ده بيت له نيوان سروشتى نه م ري كخراوه پيشه بيانه و

سروشستی کاری ئه نجومه نه کانی میلیدا، که ویستی جه ماوه رو کارگه ران له ریگای نوینه ره کان و جیگره کانیا نه وه دهرده خات له دروستکردن و ناراسته کردنی سیاسه تی گشتی دهوله ت له مهیدانه کانی نابوری و سیاسی و بهرینه بهریتی، له مهیدانی یاسا دانان و چاودیری کردنی جی به جی کردنه که پدا.

ئه وه ی پیوسته دووباره بکرتیه وه ئه وه به، که رژیمی بهرله مانی و دیوکراسییه تی لیبرالی، بهرهمیکه له بهرهمه کانی بورجوازییه ت -هر وه کوو پیشتر گوتو مانه - و شتیه به که وه کوو چوارچتیه به که پیک هاتووه بۆ رژیمی سه رمایه دار، بۆه ئه م جوژه دیوکراسییه ته له وه دهوله تانه رانایه ت که ریگای شۆرشی سووشیالستی ده گرنه به رو، له هامانکاتدا وینه ی بوونی دیوکراسییه تیکی میلی ته واو ناکریت به بی ئه نجومه نی میلی هه لئارده ی وا که هیزی شۆرشیگترو سووشیالیست و ئه وه جه ماوه رانه دهنووینیت که بهرزه وندی هه یه له دامه زانندی ئه م جوژه رژیمه سیاسییه .

به دریتی ماوه ی پیش شۆرشی « ۱۴ » ته موز ده ستوریک له ولاته که مان هه بوو ناوی « یاسای سه ره کی » بو، ئه م ده ستوره له لایه نی ئه نجومه نی نوینه رانه وه دانرا بوو. ئه م ئه نجومه نه ش فه رمانه وایی یاسا دانانی دهناندو له ریگای هه لئارده وه هاتبوو. به لام ئایا، ئه م بهرله مانه گه ل و هیزه نیشتمانیه کانی دهناند؟! یاخود ئایا، راسته ئه م بهرله مانه له لایه ن گه له وه هه لده بژیران؟ هه موو ئه وه که سانه ی که هه ینی له کاروباریان ده کۆلییه وه ئه م راستییه ده زانن. . که ئه نجومه نی نوینه ران ته نیا کوری به جاخ و ئاغاو گه وره کانی ده ره به گ و بورجوازی ونوینه ره کانیان بوو، یاسا و رژیمه کانی که به رده وام له م ئه نجومه نانه وه دهرده چون هه ر بۆ زنجیرکردنی دهسته کانی خه لک بوو، قورسی وا بوون که باریانی گران کردبوو. . کاری بهرله مانیشی ئه وه بوو. . فه رمانه وایی سه ر به ئیمپریالیزمی نیمچه ده ره به گ به توئیکلی ده ستورو یاسا بپۆشیتیه وه.

ئه وه ده شگوتریت که ده سه لاتداریتی دابه ش ده کرتیه سه ر جی به جی کردن و یاسا دانان و قه زائی و، سه ره خۆیی هه ر یه که له م ده سه لاتداریانه له وی تره وه له سایه ی رژیمه کان ده ره به گایه تی کۆنه په رست و سه رمایه دار، هه مووی درۆیه کی رووته نوینه رو بیرکه ره وه کانی ئه م رژیمانه بلاوی ده که نه وه بۆ ئه وه ی زۆرداری کۆمه لایه تی وئیسستغالی چینایه تی بی بشارتیه وه. . هه روه ها ئه م ده سه لاتداریانه ته نانه ت له و رژیمه سووشیالیستانه شدا لیک جیا نابه وه که له

گۆشەى بەرزەۋەندى چىنەكانى رەنچبەرەۋە تەماشاي مەسەلەكە دەكەن. . . بە واتەيەكى تر، دەسلەتدارى قەزائى و جىن بەجىن كەردن و، ياسادانان، دەزگاي بەرزەۋەندى تىك بەستراۋە روى زۆرى ھەيە و كارى ھەمە جۆر دەكات بۆ دەسلەتدارى چىنەك، يان دەسلەتدارى چەند چىنەك كە بەرزەۋەندىيەكانيان تىك بەستراۋن و دەۋلەت بەرتپە دەبەن. . .

دام و دەزگاكاني دەستوروى و دەزگاكاني بەرتپەبردن و سىياسى بىناى سەرەۋى پەيوەستىيەكانى ئابوروى باۋى كۆمەلەكن و ھەمىشە بە گۈيرەى گۆرانى ئەم پەيوەستانەۋە دەگۆرەن. پەيوەستەكانى سەرمايەدارى لەبەرھەم ھېناندا، شىۋەيەكى تاييەتى ھەيە لە بىناى سەرەۋەۋە كۆمەلەكانى نىمچە دەربەگى ھەمە جۆرەى ژىر دەست بەسەردا گرتتى ئىمپىريالىزم، بەشىۋەيەكى رىك كەوتتو لەگەل سىروشتى پەيوەستەكانى ... ھەرۋەھا ئەنجومەنەكانى نوپنەران - بۆنمۇنە - ياسايان دادەنا بۆچەسپاندنى گىيانى رژیى سىياسى دامەزراۋ بەردەۋامى دەست بەسەرداگرتتى ئىمپىريالىزم، ۋەكوو ياساى كۆمەلەۋ پارتەكان كە ناھىلەت ئەۋ پارتەى ياخود ئەۋ دەستەى بەرھەلەستى رژیى فەرمانرەۋاى دەكات و سىياسەتتىكى دژى ئىمپىريالىزم و كۆنە پەرسىتى بەكار دىنە قەدەغە دەكات لە كارى سىياسى و، ياساى سزاكان و كلەكە ھەمە جۆرەكانى بۆئەۋى رىي ھېزەكانى شۆرشگىرو نىشتمانپەرەۋى ھەمە جۆر بگرتت و، تۆقاندنى پۆلىسى و سىياسەتى بگرو بگور و دەرکردن لە لايەن دەزگاكاني دەسلەتدارى جىن بەجىن كەردنەۋە بە چوار چىۋەيەكى ياسايانە بېۋىشەتەۋە.

.....«.....» .

ھەر لە كۆنەۋە رەۋرەۋەى ئادەمىزاد لە بارى پېشكەۋتەۋە كە زىاتر سىنگى نا بۆ پېشەۋە دوو جۆرە ناويان دانا بۆئەۋسىستەمانە كە لە ناويانا پەيدا بوو؛ نىزامى دىكتاتورى، دەستوروى دىموكراسى. دىكتاتورى ئەۋەيە كە تاقە كەسىك سوارى حوكم ئەبىتت و جەلەۋى ھەموو شت ئەگرتتە دەست و بە ئارەزۋوى خۆى حوكمى ئەۋ ۋلا تە ئەكا. سەردەمى پېشەۋ زىاتر ئەم جۆرە حوكمە ھەبوۋە. تەبىئەتى ئەم حوكمە زۆرۋ سىستەمى تىدايە. ئەم سىتەم و حوكمە بەم جۆرە مايەۋە تا دوايى ھاتتى سەدەكانى ناۋەراست، زىاتر لە ئاوروۋپادا قەۋالەكانى لەم روۋەۋە ھەموو شت بوون. سىتەمىش كە زۆر بوو كاسە پې ئەبى و ئەرژى، ھەر ئەم پېۋونە بوو بەرە بەرە كەردىيە كارى كە رۆشنىبىرانى سەدەى ھەزەھەم كەۋتتە سەر ئەۋە ئەۋ دەستورە حوكمە نەمىنە و نىزامىكى تىرى ۋا بىتتە پېشەۋە

که ئاشنایه‌تی له گه‌ڵ بیرو باوه‌ری گه‌له‌که‌دا هه‌بێ و ئه‌وانیش به‌شدار بن له‌ بانه‌پرکردنی ئه‌و چه‌وسانه‌وه‌دا که به‌ سه‌ریاننا هاتوو. ئه‌م جو‌زه‌ نیه‌زامه‌ ناونه‌رایه‌ نیه‌زامی دیموکراسی. وشه‌که‌ یۆنانیییه، واته‌ ده‌سه‌لاتی خه‌ڵک. ئه‌مه‌ش به‌ کورتی ئه‌یڵیم:

هه‌موو تاکه‌ تاکه‌ی ئه‌و گه‌له‌ که‌ گه‌یشتنه‌ ته‌مه‌نی قانونی -که‌ هه‌ژده‌ سالییه‌- باوه‌ری به‌ خۆی ئه‌بیت و ئه‌و مافه‌ی هه‌یه. به‌پیتی که‌م و زۆری دانیشتیوانی ولات، هه‌ر چه‌ند هه‌زار که‌سیک باوه‌ری خۆیان ئه‌ده‌ن به‌ یه‌کیکیان و ئه‌و یه‌که‌ ئه‌بێ به‌ نوینه‌ری ئه‌و به‌شه. ئه‌م نوینه‌رانه‌ هه‌موو له‌ شوینیکا کۆ ئه‌بنه‌وه و قسه‌ له‌ کاروباری ولات‌ه‌که‌ یانه‌وه‌ ئه‌که‌ن. ئه‌م شوینه‌ پێ ئه‌وتری «پارله‌مان» وه‌ یا دیواخانی نوینه‌ران، سیسته‌م و پیتوسته‌کانی ولات له‌مانه‌وه‌ ده‌ر ئه‌چیت، پاشان ده‌سته‌ی وه‌زیران لی ئه‌کۆلنه‌وه‌و بریاری له‌سه‌ر ئه‌ده‌ن، دوا‌ی ئه‌وه‌ ئه‌چیته‌ لای پادشا، وه‌یا سه‌رۆک کۆمار مۆری ئه‌کا و ئه‌بێ به‌ قانون و کارو باری ولات له‌سه‌ر ئه‌و قانونه‌ ئه‌روا. ئه‌و په‌خشانه‌ی سه‌ره‌وه‌ قسه‌ له‌و قانونه‌وه‌ ئه‌کا.

له‌ راستیدا ئیبه‌ ئه‌وه‌مان مه‌به‌ست نییه‌ که‌ میژووی پارله‌مان و به‌سه‌ره‌اتی پارله‌مان بگێرینه‌وه، به‌لکۆ مه‌به‌سته‌که‌ی ئیبه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ جم و جوولتی په‌خشانی کوردی له‌ نیوانی سالانی ۱۹۷۰-۱۹۸۰ دا پالیدا به‌وه‌وه‌ که‌ قسه‌ له‌ کاروباری پارله‌مانه‌وه‌ بکات؛ ئه‌و پارله‌مانه‌ که‌ له‌ به‌شی خودمختاری بۆ کورد له‌ عیراق دروستبوو، خاوه‌ن قه‌له‌میکی کورد بوانی ئه‌م ناوه‌رۆکه‌ که‌ له‌ ولات‌ه‌که‌ی خۆیا په‌یدا بووه‌ بیخاته‌ ناو چوار چیتوه‌ی په‌خشانی زمانی کوردیییه‌وه‌. ئه‌شی ئه‌م مه‌فه‌وه‌مانه‌ له‌ زمانیکی تره‌وه‌ بگۆر-ریته‌ سه‌ر زمانی کوردی و هه‌ر له‌ ساله‌کانی ۱۹۴۰ به‌دوا‌وه‌ ئه‌م جو‌زه‌ باسانه‌ کرابێ، وه‌ هه‌ر له‌و سه‌رده‌مانه‌شا پارله‌مان له‌ عیراقددا هه‌ر هه‌بووه‌، نه‌ک بۆ ته‌نیا کورد به‌لکۆ بۆ هه‌موو گه‌لی عیراق، به‌لام ئه‌م خودمختارییه‌ نه‌بووه‌. ئه‌م خودمختاری، وه‌یا ئۆتۆنۆمییه‌ -ئای راست ئای درۆ- له‌به‌ره‌می بزوتنه‌وه‌ی ره‌وه‌وه‌ی نیوانی سالانی ۱۹۷۰-۱۹۸۰ یه‌، که‌ ئه‌مه‌ هه‌بوو دیاره‌ ئه‌بێ به‌ بابته‌ بۆ خاوه‌ن خامه‌کان.

خاوه‌نی په‌خشانی «دیموکراسییته‌ و رژیمی په‌رله‌مان» به‌ په‌خشانیکی کوردی هاتوته‌ ناوه‌وه‌. له‌ په‌خشانی ئه‌م بابته‌ ئیبه‌و پاشه‌روژی په‌خشانی کوردی ئه‌وه‌مان بۆ ده‌رکه‌وی که‌ چ جو‌زه‌ بیرو باوه‌ریک له‌ ناوا هه‌بووه‌؟ چ جو‌زه‌ وشه‌یه‌ک و چ گوزارشتیک که‌وتوته‌ ناو زمانی کوردیییه‌وه‌؟ بیروباوه‌ری سیاسی چ جو‌زه‌ بیرو باوه‌ریک بووه‌؟. هیزی گوزارشت چۆنه‌؟. له‌ بابته‌یکی وادا ده‌سه‌لاتی په‌خشانه‌که‌ چۆنه‌ بۆ به‌ ده‌سته‌وه‌دانی

مه‌رامه‌که؟ . ئایا هه‌یزی په‌خشانیکی وا که ئه‌وه بابه‌ته‌که‌ی بی‌ ئه‌گا به‌ هه‌یزی په‌خشانیکی تری کوردی که بابه‌تیکی وه‌کوو ئه‌م بابه‌ته، بیه‌گانه‌یه به‌ چاو ئه‌وه‌وه؟ .
 له‌گه‌ل ئه‌مانه‌شدا ئه‌بێ ئه‌وه‌ش بزانی که خاوه‌نی ئه‌م په‌خشانه وادیاره بابه‌ته‌که‌ی به‌ عه‌ره‌بی له‌ به‌شی عه‌ره‌بی گو‌فاره‌که‌دا نووسیه‌وه‌و پاشان هه‌یناویه‌ حه‌رف به‌ حه‌رف وه‌ری گه‌پراوه‌ته‌ سه‌ر زمانێ کوردی. ئه‌گه‌ر بابه‌ته‌که‌ له‌ پێشدا به‌ کوردی بنووسرایه‌و پاشان وه‌ری بگه‌پرایه‌ته‌ سه‌ر عه‌ره‌بی چه‌ره‌ی په‌خشانه‌که‌ی گه‌لی به‌ رێخه‌تر ئه‌بوو له‌م چه‌ره‌یه‌ی که ئێسته‌ هه‌یه‌تی. هه‌ینانی ئه‌م ده‌قه‌ بۆ روخسار نییه، به‌لکه‌ بۆ ناوه‌رۆکه، که له‌و رۆژهدا شتی وه‌کوو ئه‌م ناوه‌رۆکه‌ به‌و چه‌شنه‌ گوزارشته‌وه‌ له‌ناو هه‌بووه، ئه‌گه‌نا وه‌کوو وتمان له‌ سه‌له‌کانی ۱۹۴۰-۱۹۵۰ جۆره‌ بابه‌تی وا هه‌بووه‌ که باسی به‌ تایبه‌تی ده‌موکراسی بکا به‌لام به‌گوزارشته‌تیکی تر. یه‌کیک له‌وانه‌ قه‌له‌می «ف. هوشیار-فایق هوشیار» بووه‌ که له‌ ژماره‌ «۱» ی سالی «۷» ی گو‌فاری گه‌لاویژ-۱۹۴۶- له‌ ژیر ناوی «ده‌موکراسی» دا په‌خشانیکمان ئه‌خاته‌ به‌ر ده‌ست و ئه‌لی:

(.....)

ده‌موکراسی-DEMOCRACY

ئێسته‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ به‌ کورتی له‌ باسی حکومه‌ت و جۆره‌کانی بووینه‌وه‌ دینه‌ سه‌ر ئه‌و باسه‌ی ئه‌مانه‌وی لیه‌ بدوین که ئه‌ویش «ده‌موکراسی» یه. زانیمان که ده‌موکراسی سه‌ی به‌شه‌و هه‌ر چه‌ند هه‌ر به‌شه‌ی گه‌ر بیه‌ت و به‌جیا باس بکه‌ین دوورو درێژه‌و لێره‌شدا به‌م ماوه‌ که‌میبه‌ جێ نابیه‌ته‌وه‌، به‌لام هه‌ر چۆنی بێ، بێ جیاکردنه‌وه‌ که‌می له‌ ده‌موکراسی و حوکمی ده‌موکراسی ئه‌دوین وچاکه‌و خراپه‌ی دینینه‌ به‌رچاو و ناته‌واویه‌کانی چیه‌ ده‌ری ئه‌خه‌ین. وشه‌ی ده‌موکراسی له‌ سه‌ره‌تاوه‌ وشه‌یه‌کی یۆنانیه‌وه‌ له‌ دوو به‌ش پێکه‌اتوه‌:-

۱- DEMOS = به‌مانای گه‌ل یاخود خه‌لکه‌ -People.

۲- Kratos = به‌مانای ده‌سه‌لات یاخود توانایه‌ -Power.

مه‌به‌س له‌ که‌لمه‌ی ده‌موکراسی له‌ زه‌مانی هه‌یروودی میژوو‌زانی به‌ناو بانگی یۆنانیه‌وه‌ ئه‌مه‌ بووه: «ئو ره‌نگه‌ حکومه‌ته‌ که له‌ ناو کۆمه‌لا ئیاده‌ی ئه‌هالی پێشان ئه‌دا کۆمه‌ل به‌ فیکری هه‌موان ئیاده‌ بکریت و حوکم عاندی ئه‌کشریه‌ت بیه‌ت» .. که‌وا بوو حوکمی ده‌موکراسی ئه‌و حوکمه‌یه‌ که گه‌ل خۆی ئه‌یکا. له‌ سه‌ره‌تادا ده‌سه‌لات هه‌ی گه‌له‌ به‌لام گه‌ل به‌ ئاره‌زووی خۆی له‌سه‌ر هه‌ندی شه‌رت ئه‌و ده‌سه‌لاته‌ی خۆی هه‌مووی، یا هه‌ندیکی ئه‌دا به‌ سه‌ره‌ک وه‌یا شایه‌ک که

به پي ئه شهرتانه کاروباری ولات ههلسوورپيني.

ئهم ديموکراسيه بهر له وهی بگاته ئهم پایه يه ی که ئیستا گه یوه تی، بهر له وهی بخریته دستووری ولاتانه وهو حوکمی پی بکری له پيشدا ههر له بیردا بوو، وه به بیستیکی فهلسهفه و سیاسهت نهزانراو له دهورهی هوشیار بوونه وهدا له نهو روپا له نهنجامی ئه و حوکمه زۆرداری پر جهوره دا که قه راله کانی قوروونی وستا نه یانکرد پهیدا بوو، وه له ناخرو ئۆخری سه دهی ههژده هه مدا که له شوپشی گه وری فه رهنسه دا گه وری بی و خاوهن دهسلاتی گه ل بلاو کرایه وه، ئه و حه له ئه مپیش سه لمینراو که و ته کایه وه. وا یۆ به لگه وینه یه کی ئه و به یاننامه تان نیشان نه ده یین که مه جلسی میلی فه رهنسه یۆ بلاو کردنه وهی حقوقی ئینسان له سالی ۱۷۹۱ دا بلاوی کرده وه:

«وه کوو به ک هاتنه دنیا و وه کوو به ک ژیان حه قی ئاده میزاده، ئامانجی کۆمه لانی سیاسیش پاراستنی حقوقی ته بیعی و نه ده بی ئاده میزاده. ئهم حه قانه ش: سه ریه ستی، وه کوو به ک بوون، خاوهن ملک و مال بوون، بهر به ستکردنی زۆرو زه بر، هه موو سه رچاوه کانی هیزی سه رۆک و حوکم به ده ستان له میله ته وه دیتته در، چ فه ردیک چ که سیک ناتوانی حوکمیک به کار بیینی که سه رچاوه که ی میله ته نه بی، هه موو هاوولاتیه ک خۆی راسته وخۆ، بان به هۆی وه کیل و ناییکه وه له دروستکردنی قانونا حه قی هه یه، له بهر ئه وه که هه موو که س به رامبه ر به قانون وه کوو به کن وه کوو به ک ئه توان هه موو کاریکی هه موایی وه یا خزمه تیک دده ولت به جی بیین، هیچ که سیک له بهر پروا فیکر و عه قیده ی تاییه تی خۆی نابیی ته جزیه بکری». گه لاویژ ۱۶ و سالی ۱۷۹۱..

به م جوړه ئهم بیره له بییری ده رچوو و که و ته کایه وه و خرایه ده ستووری ولاتانه وه و له سه ده ی نۆزده هه مدا تا هات په رهی سه ند، به جوړی به شی زۆری ده ستووری ولاته کانی گرتته وه و ئهم شه ری گه وری دوومه هه ر وه ک شه ری گه وری پیشوو بوو به هۆی سه رکه وتن و بلاو بوونه وهی. هه روه ک بییمان که حوکومه ته دیکتاتۆریه گه وره کان له شه ری گه وری پیشوودا وه کوو «ئه له مان، نه مسه، مه جه ر، تورکیا و روسیا» و گه لی له حوکومه ته پچوو که کانی ش هه موو بوون به دیموکراسی. هه روا دوای ئهم شه ر ه ل له ئه له مانیا و ئیتالیادا دیکتاتۆریه ت نه ما.

به ئی! له گه ل ئه وه دا که کاتی ئهم بیره - بییری دیموکراسی - بلاو بووه وه له گه لی شوین دوشمنی یۆ پهیدا بوو و دوشمنه کانی به ربه ره کانیان له گه لا کردو

ئەيانگوت: «لە ئەنجامدا ديموكراسى نامىنىڭ و ھەر ئەم پەيرەوھ تازەيە - فاشىستى و نازى- سەر ئەكەوئ» بەلام ئەوھ بوو دىمان كە بەراست نەگەپرا..

.....»

تەماشاش ئەكەين ئەم دەقە پەخشانە كە ھى نىزىكەى ۴۰ سال لەمەو پىشترە بە چ جۆرىك گوزارشتى لەو بابەتە داوھتەوھ و چۆن بە بى گىرو گىرتى ھاتۆتە ناوھوھ؟ رستەو عىبارەت رىك، مەفھوم ئاشكرا، كوردى كوردىيەكى بى سەرىشە، ھىچ ژان بە پىاو ناك!. بەلئى! جم وجوولئى پەخشانى كوردى لە سالانى ۱۹۷۰-۱۹۸۰ بەگورتر بووھ؛ بەگور بووھ لە بارەى بابەتەوھ، ئەگىنا گەلئى پەخشانى پىش ئەو مېژووھ ھەيە بى گومان ئەو پتەوتر بووھ.

ئەمەو جىايىيەكى تر كە لە نىوانى ئەم دوو وئىنە پەخشانەدا ھەيە: «دېموكراسى» و «دېموكراسىيەت و رژیى پەرلەمان» ئەوھەيە كە لە سەردەمى پەخشانى «دېموكراسى»دا حوكمى خود موختارى بۆ كورد لە عىراقدانەبووھ، لەمەى ئەمدا ئەو حوكمە ھەبووھ، بوونى ئەو حوكمە بووھ بە بابەتتىك كە خاوەن پەخشانى «دېموكراسىيەت و رژیى پارلەمان» بىكا بە بابەت بۆ نووسىنەكەى و بە نىازى خۆى گوزارشتى لئى بداتەوھ. ھەرەھا لە سەردەمى پەخشانەكەى ئەمدا جۆرە وشەو باوھرىك كەوتۆتە ناو پەخشانى كوردىيەوھ كە سەردەمەكەى پىشوو ئەم گوزارشتانە نەبوون و لەوانەيە لە دەرەوھ كەوتبە ناو پەخشانى كوردىيەوھ. نمونەى ھەر دوو پەخشانەكە نمونەى باوھرى ھەردوو سەردەمەكە پىشان ئەدات. دىسان ھىنانى دەقى « دېموكراسىيەت و رژیى پەرلەمان» شتىكى تر جىاي كەردۆتەوھ لە پىشوو، ئەمەش ئەوھ بوو كە لە سەردەمى ئەمدا ئۆتۆنۆمى ھەبوو، لە سەردەمى ئەودا نەبوو. ئۆتۆنۆمىش گۆقارىكى نىوھ عەرەبى و ونىوھ كوردى بوو بۆ خودموختارىيەكە.

«سەعيد ناكام» لە بەرگى پىنجەمى گۆقارى كۆرى زانىارى كورد، سالى ۱۹۷۷، لە ژئير ناوى «تېبىنىيەكانم لەسەر لىكدانەوھكەى ديوانى نالى»دا پەخشانىكمان ئەخاتە بەردەست. ئەمەى خوارەوھ نمونەيەكە لەو پەخشانەو ئەلئى:

.....»

لەگەل ئەو ھەموو رەنج و تەقەلايەى لە لايەن لئى كۆلەرەوھ بەرئىزەكانەوھ بۆ يەكالاكردن و لىكدانەوھى شىعەرەكانى نالى دراوھ، دىسان ھەندئ شتىيان

به سهرا تی پهبوه، چونکو خویتهری وردبین دهگاته وشه، یا رستهی وا که پیوستی به راستکردنهوه و روونکردنهوهی پتر ههیه. بۆیه به پیتی بۆ چوونی خۆم تیبینییه کانم دهکمه سهی بهش:

۱- ئەو پارچه شاعرانهی بههی نالییان نازانم.

۲- ئەو وشانهی واتاکانیان تهواو نییه.

۳- ئەو شاعرانهی واتای تر هه لدهگرن.

جا بیتیو ئەم تی بینبانه که لکیان پیوه بیت و که له بهر تیک پر بکه نهوه، بی ئەوهی ئازایه تیه کی منی تیدا بی، ئەویش هه له سایه ی لی کۆله رهوه بهر تزه کانه که توانیویانه ئەم به رهه مه به نرخه بخه نه بهردهستی خویتهران، داوا بکهن هه کهس زیاتر له وهی کراوه شتیکی به خه یالدا دی بایبخته روو. پیوسته ئەوهش بلتیم که چ ئەم تی بینبانهی من نووسیومن و چ هه تی بینبانهی دیکه له پاشا رۆژدا دهکری بین یا نه بن، دیسان ئەم کتیبه بهم شتیوهی ئیستایه وه و هکو ههیه، هه شیاوی ئافه رین و قه در گرتنه و هه چی لی کهم نابیته وه.

کتیبیکی « ۷۵۰ » لایه په یی که پوختهی گولبژترو بژاره ی چه ندین به یازی کۆن و دهفتهری په رپووت و خه تی کۆلکه خویته وه وار به شتیوهی فارسی و رینوس نه کوردی و نه فارسی بی، تیکسته کانی راست بکرتیه وه مانا قووله کانی لیک بدرتیه وه رسته پر له داوه کانی نالی ئاسان و رهوان بکری و بهرتیه سه ر باریک هه موو خویتهری کورد بتوانی بیخویتیه وه و تی بگا، کاریکی هه روا سانا نییه. ته ماشای دوا بهرگی دیوانه بکهن، کلیشهی لایه په یی یه کی له و چه ند دهفته رانه یه که دیوانه که ی لی هه لئینجراوه، تازیان شیعره کان چۆن ساخ کراونه ته وه و خراونه ته سه ر رینوسی کوردی و مانایان لی دراوه ته وه و تیکرای ئەم کتیبه چ رهنجیکی له گه ل دراوه.

پیش ئەوهی بیسه سه ر باسه کهم، دهمه وی له دیارده یه ک بدویم که له شیعره کانی نالی دا بهرچاو دهکه ویت و زۆر سه رنج راکتیه، ئەم دیارده یه شیاوی لی کۆلینه وه ی پتره که لیره دا جیی نابیته وه، به لام سه ر پیتی لیتی ددهویم، ئەویش به کار هینانی زاراوه ی موکریبه له لایه ن نالییه وه.

وه کوو ده زانین نالی له بنه ماله یه کی جافی شاره زووریدا چاوی به دنیا هه لپناوه و پاشان به هوی فه قیتیه وه تیکه لای کۆری حوجره کان بووه که شتیوهی ئاخاوتنی جۆر به جۆریان له زازاو کرمانجی تورکیا و بگره تا بادینی و

بلباس و هه ورامی و زهنگنه تیدا بووه. ئەمه گوێچکە نالی له گەڵ هه ندی زاراوهی تازه دا ئاشنا کردوو، به لām به شی ئەوهی نه کردوو و شه کانیا به زۆری باوێته ناو شیعره کانیهوه. ئەوه تا سالم و کوردیش که هاوچه رخ و لیتک نزیک نالی بوون و چه شنی خوێندنیا و هک یه ک بووه، شتیوه سوله یمانیا نه گۆزیوه ئەگەر بلتین ئەمه ئەنجامی سه فهری نالییه بۆ ناوچه کانی کوردستان. بۆ ناوچهی موکریان نه چوو، یا ماوه یه کی زۆر که م ماوه ته وه، چونکو به لگه یه ک به دهسته وه نییه باسی چوونی نالی بۆ سابلاخ بکا. . مامۆستا عه لائه دین سه جادی له «میژووی ئەدهبی کوردی» دا له باری نالییه وه دهنووسی: «ئهو شوتناهی که زۆر تیا یا نا ما بوو بیته وه سه و سابلاخ و زهردیا وای قه ره داخ و هه له بجه و سوله یمانین. له قه ره داخ لای شیخ موحه مه دی ئیبنو لحه بیات خوێندوو یه تی، له ته کیه ی قه ره داخیش لای شیخ عه لی مه لای خوێندوو، له سوله یمانی له مزگه وتی سه یه ده سه ن لای مه لا عه بدو لئالی ره ش بو، زۆر تر ده وری موسته عیدی له خانه قای مه ولانا خالیه له سوله یمانی رابو اردوو، هه ره ها گه لیکیش له هه له بجه و سوله یمانی لای شیخ ئەولای خه ربانی خوێندوو». مامۆستا مه سعورده محمه د بێ ئەوهی ناوی ئەو ناوچانه بیته که نالی پیا ندا گه را وه دهنووسی:

«... خولاسه له م نمونانه دا شاره زایی نالی به شتیوه ی جوژ به جوژه کانی ئاخاوتنی کوردی ده ره وه ی سلیمانی ده ره ده که ویت هه ر وه ک له به کار هینانی نیشانه ی کاری «موزاربع» ی ده ره وه ی بابان که «ده» یه له جیاتنی «ئه» دیسانه وه ئەسه ری گه شت و گه رانی «نالی» به کوردستاندا په ییدا ده بیته .

ئەم وشە ی «سابلاخ» ه که مامۆستا عه لائه دین ده یلی و ئیتر باسی مزگه وت و مه لاکه ی تیدا نییه وه کوو له ته کیه و قه ره داخ و سه له یمانیدا روونی کردۆته وه، ده مانخاته گومانیکه وه که نالی یا نه چۆته سابلاخ، یا ته نیا به ریبواری پیتیدا تپیه ریوه. که واته ئەم شتیوه ی جیا واز له گەڵ شتیوه ی سه له یمانی له کوئی وه رگرتوو و بۆچی به کاری هینا وه؟ تو بلتی له و رۆژه دا شتیوه یه کی یه کگرتوی ئەدهبی له خه یالدا بووبی؟ ئەمه پتویستی به لیکۆلینه وه و لیکدانه وه یه کی قوولتری زاناکامانه ..

لیرده دا ئەو پارچه شیعرانه ی ناو دیوانه که که من به هی نالییا نازانم له گەڵ به لگه ی هه لا و اردنه که یان ده س نیشان ده که م: ١، ل «٩٥»

روخم رهنگینی رهنگی رومه تی رهنگینته، بازا
 قه دی سه روم که مانینی قه دی شیرینته، بازا
 غه ریب و بئ کهس و زارو فه قیری خانه دانی تو
 جگه ر سووتاو و مال ویرانی زولفی چینته بازا
 مه عازه لالا که ره حمیکت به حالی زاری مندا بئ
 که ناخر به ندهیی خاکی ده ری پیشینته بازا
 نه گهر خوینم ده ریژی تو، نه وه تیغ و نه میش گهر دن
 نه گهر بنیادی په میان، دهستی من دامینته بازا
 له چاوانم هه تا که قه تره قه تره خوین ده که ی نه ی دوست
 کوا نه م عه هدهو په میان و وه فا کابینته بازا
 به نالی باوهرت نایب خه یالت بیت و بیبینئ
 که چوئن مه شغوولی نه غمه ی گوشه ی نالینته بازا

له فارسیدا دوو وشه ی «بازا» هه یه، یه که م لیکدراوی «باز» و «ئا» یه،
 که باز به مانا دیسان و ئا به وهره یه و تیکراکه و اتا «وهره وه» یه. «بازا» ی
 دووهم و اتا «دیسانیش». لیره دا و اتای یه که م هه لده گری. له زور شوینی
 دیوانی نالیدا باسی غه ری بی خوئی و له یار دوور که وتنه ده کات و به په ژاره وه
 بوئی ده نالینئ، به لام تووشی شیعریکی و نایب که ده ری بخا یار روپوه و نالی
 به جئ هیشته وه نه م لئی بیارپته وه بلئ وهره وه. نه مه له لایه ک، له لایه کی
 تره وه نه م دارشته ناوستانه و دهسته و سانیه له مهیدانی وشه هیناندا!

له شیعر یه که مدا جگه له وه ی رووی خوئی له به خاتری رهنگی رومه تی
 یار رهنگی هه لئناوه که ته عبیریکی ساویلکانه یه. وشه ی «که مانین» نه له
 کوردی و نه له فارسی دا به کار نه هاتوه. شیعر ی دووهم زور لاوازه، وه کوو
 «غه ریب و زارو فه قیری خانه دانی تو»!.. زارو فه قیری دلدار ی هه یه، لئ
 قه و ماو و په ریشانی دووری یار هه یه، به لام زارو فه قیری خانه دان شتیکی
 نه بیستراوه. نیوه شیعر ی چوارهم «نه گهر بنیادی په میان» گویا مه بهستی نه وه یه
 بلئ نه گهر بناخه ی په میان داده نئی، یا تازه ی ده که یه وه، یا قایمی ده که ی.. به لام
 رسته که به دهسته یه وه نه هاتوه و لئ گه راوه. ئیستا هه لده گری بشلئی نه گهر
 بناخه ی په میان ده روخینی.. شیعر ی پینجه م: قه تره له چاوانم خوین ده که ی!؟
 مه بهستی چیه؟ ئایا خوین ده که ی مه بهست «خوین تیده که ی»؟، یا «خوین

جاری دهکەیی؟ یا «خوێن دروست دهکەیی»؟، ئیتر چونکو نهیتوانیوه مه بهست به تهواوهتی دهبرێ، رینگای هیشتهوتوه که هه رکهس به ئاره زووی خوێ لیککی داتهوه. نیوه شیعرێ دووه میس «عه هه دو و هفا کابینه» مه ته لیکه هه له پێنانی هه روا سانا نییه.

ئه م پارچه شیعره ئه وه نده ساده و کال دیاره به ئاسانی ده ناسریتته وه که جیکگی ناو ئه م دیوانه نییه، له ده سنووسه کانی بهر دهستی لیکۆلنه وه کانی شدا نییه و پێیان وایه ساده یه که چی هه ر نووسیوانه چونکو گوايه شه قلی نالی پیتوه دیاره.

..... «.....»

به ره هه می نووسراوی سالانی ۱۹۷۰-۱۹۸۰ له به ره هه می باخیککی خزمه تکراری ئه کرد که هه موو جوړه میوه یه کی تیدا هه بێ. له م سالانه دا گه لی باهت هاته ناوه وه؛ له سیاسی، کومه لایه تی، ئابووری، ئه ده ب، لیکۆلینه وه. به تایبه تی ئه ده ب و لیکۆلینه وه که جارانیس هه ر هه بوو، به لام له لیکۆلینه وه که دا شپوه بوو چونه که ی جیا بوو. به لی؛ له نیوانی ئه م سالانه دا گه لی به ره هه می و هاته ناو کتیبخانه ی کوردییه وه که جارانیستی واکه مه ته هاته ناوه وه، ئه مانه بوون به سه رمایه بو نووسه ران بو دوان و قسه لیوه کردن. به وینه دیوانی «نالی» هه بووه، به لام «چم-شه رح» و لیکدانه وه و لیکۆلینه وه که ی نه بووه. ئه م لیکدانه وه یه له به ره هه می ئه م سالانه بووه، که شتی و هه بوو مه عنای وایه سه رمایه یه ک بو نووسه ران هاته ناوه وه. ئه مه دیسان له لاپه ره کانی په خسانی پیتشوی کوردا ره خنه و لیکۆلینه وه هه بووه، که له پارچه یه ک وه یا له وتاریک کۆلیوبانه ته وه، به لام ئه مه نه بووه که له سه راپای کتیبیککی گه وه ی «۷۵۰» لاپه ره یی بکۆلنه وه، ئه م کرده وه یه ش دیسان هه ر به ره هه می زێرینی ئه م میژوووه یه.

ره خنه و لیکۆلینه وه وه نه بێ له داها توی کورد بوو بیت، له ناو نه ته وه کانی تریشا هه ر هه بووه. ره خنه زیاتر روو له ناته واوی و عه یب ده رخستن ئه کا، لیکۆلینه وه بوو روونکرده وه ی حه قایق و ده رخستنی راستییه، به بێ ئه و پلار وه یا ره خنه یه کی تیدا هه بێ. له ساله کانی ۱۹۴۰ به دو او دهستی ره خنه له ناو کوردا زیاتر باوی هه بووه؛ ئه و ره خنه یه له هۆنراو بوو بیت، وه یا هه ندی جاریش له په خشان، به لام لیکۆلینه وه یه ک که له سه رتا پای کتیبیککی گه وه دا بوو بیت، ئه مه به ره هه می سالانی دوای ۱۹۷۰ یه. خاوه نی په خسانی سه ره وه لام وایه یه که م کهس وه یا له ربزی ده سته ی یه که مایه له و رۆژهدا بوو شکاندنێ ئه و شه قله که لیکۆلینه وه ی له سه رتا پای کتیبیککا کرد بیت به بێ ئه وه خوێ

وهيا خاوهن كتيبي شله ژانديي..

ناوه روژكي په خشانه كهي - كه نه مهی سهره وه نمونه يه كه له و- له راست كردنه وهی هونراوه كانی نالی نه دوی، كه زانا مه لاء عبدالكریمی مدرس «چم» ی له سهر كړدو وه. روژكي عیلمی و بی لایه نگرى دهستی له په خشانه كه یا هه یه. لام وایه نه گهر ئیمه ی كورد ههر جاره بۆ بهرهمی په خشانى زاناکانمان به گیانیكى بی لایه نگره وه له باتى ره خنه به لیکولینه وه بهاتینا یه ناوه وه دوور نه بوو پایه ی ناوه روژكي په خشانه كانمان گه لی پيشكه وتوتر نه بوو. له مهیدانی زانیاری و گیانی زانستی نه گهر یه كیتك نه فسی خوی روت بكاته وه له زیاده خو شویستنی خوی، بی گومان نه و زانیاری و زانستییه زیاتر پيش نه كه وئ و گیانی برایه تیش زیاتر پته و نه بیته وه.

روخساری په خشانى خاوهن په خشانه ككش روخساریكى ساده و خومالییه، قوولی تیدا نییه، وشه ی بیگانه ی زور كه م تیدایه، تا نه ندازه یه ك دووره له گزارشتی دهستكردی نه م روژه، له سه ليقه وه هه ستاوه. میژوی پاشه روژى په خشان هه والی نه م په خشانه له رووی ناوه روژك و چیره وه به تاسوخ نه بینی..

گوڅاری «توتونومی - الحكم الذاتی» له ژماره «۳» ی سالی «۲» ی - ۱۹۷۷- له ژیر ناوی «چواره مین كزیونه وهی نه نجومه ن» دا، به زمانى كوردی له باره ی بهرنامه كه یه وه په خشانىك بلاو نه كاته وه و نه لئ:

«سه عاتی دهی بهیانی روژى شه ممه ريكه وتی ۱۳/۱۱/۱۹۷۶ نه نجومه نی یاسادانانی ناوچه ی كوردستان چواره مین كزیونه وهی خولی ئاسایی یه كه می سالی سپهه می به سه روژكایه تی سه روژكى نه نجومه نی یاسادانان بهر تیز به كر مه محمود ره سوول و به ئاماده یی بهر تیز ئیسماعیل ره سوول نه حمه د نه مینداری نه نجومه ن پیک هینا. بهر تیز سه روژكى نه نجومه ن له گه ل بهر تیز نه مینداردا سهر په رشتی ته واو كردنی نیسابی قانونی كز بوونه و بیان كړد. سه روژكى بهر تیز به ناوی گه له وه كزیونه وه كه ی كرده وه و پاشان رایگه یاند كه بهرنامه ی كاری نه م كزیونه وه یه به م جوړه یه:-

- ۱- په سندر كړنی راپورتی كزیونه وهی پيشوو.
- ۲- خویندنه وهی وه لأمی نه مانه تی گشتی بهر تیزه بر دنی كاروباری نیشته چی كړدن دهر باره ی پرسباری نه ندام بهر تیز نووری ره شید.
- ۳- خویندنه وهی وه لأمی سه روژكایه تی نه نجومه نی چی به چی كړدن دهر باره ی

پرسیاری ئەندام بەرێز نووری رهشید.

۴- خۆبێندنهوهی وهلامی ئەمانهتی گشتی بهرێوهبردنی کاروباری ناوخۆ دهبارهی ئهوهی له راپۆرتی لیژنه‌ی کاروباری ناوخۆ و کۆمه‌لایه‌تی و چاوه‌دێری کاروباری ئافره‌تدا هاتوه.

۵- خۆبێندنهوهی وهلامی ئەمانهتی گشتی بهرێوهبردنی رۆشنبیری و لاوان دهبارهی ئهوهی له راپۆرتی لیژنه‌ی کاروباری په‌روه‌رده‌و رۆشنبیری و ئه‌وقاف دا هاتوه.

۶- خۆبێندنهوهی وهلامی ئەمانهتی گشتی بهرێوه‌ بردنی کشتوکاڵ و چاک کردنی کشتوکاڵ ده‌بارهی ئه‌وه‌ی له راپۆرتی لیژنه‌ی کشتوکاڵ و هه‌ره‌ه‌زه‌یه‌کاندا هاتوه.

۷- خۆبێندنهوهی وهلامی ئەمانهتی گشتی بهرێوه‌بردنی گواستنه‌وه‌و پۆسته‌و ته‌لگراف ده‌بارهی ئه‌وه‌ی له راپۆرتی لیژنه‌ی کاروباری دارایی و ئابووری دا هاتوه.

۸- خۆبێندنهوهی وهلامی ئەمانه‌ته‌ی گشتی بهرێوه‌بردنی کاروباری ئابووری و دارایی ده‌بارهی ئه‌وه‌ی له راپۆرتی لیژنه‌ی کاروباری دارایی و ئابووری دا هاتوه.

۹- خۆبێندنهوهی وهلامی سه‌رۆکایه‌تی ئەنجومه‌نی جێ به‌جێ کردن ده‌بارهی پرسیا‌ری ئەندام به‌رێز عبده‌لمنعم بادی محمد سه‌باره‌ت به‌زیاد کردنی « ۳۰ » ملیۆن دینار له داها‌ته‌ پێش بینی کراوه‌کان بۆ په‌رنامه‌ی سه‌رمایه‌ دانانی سا‌لی ۱۹۷۶.

۱۰- خۆبێندنهوهی وهلامی ئەمانه‌تی گشتی بهرێوه‌بردنی کاروباری کۆمه‌لایه‌تی ده‌بارهی ئه‌وه‌ی له راپۆرتی لیژنه‌ی کاروباری ناوخۆیی و کۆمه‌لایه‌تی و چاوه‌دێری کاروباری ئافره‌تدا هاتوه.

۱۱- خۆبێندنهوهی وهلامی ئەمانه‌تی گشتی بهرێوه‌بردنی کاروباری کۆمه‌لایه‌تی ده‌بارهی پرسیا‌ری ئەندام به‌رێز ه‌دایت محمد عبدالرحمن.

۱۲- خۆبێندنهوهی وهلامی ئەمانه‌تی گشتی بهرێوه‌بردنی ئه‌وقاف ده‌بارهی ئه‌وه‌ی له راپۆرتی لیژنه‌ی په‌روه‌رده‌و رۆشنبیری و ئه‌وقاف دا هاتوه.

۱۳- خۆبێندنهوهی وهلامی ئەمانه‌تی گشتی بهرێوه‌بردنی شاره‌وانی و هاوینه هه‌واره‌کان ده‌بارهی ئه‌وه‌ی راپۆرتی لیژنه‌ی شاره‌وانی و هاوینه هه‌واره‌کان و کاروباری نیشته‌جێ کردندا هاتوه.

۱۴- خۆپىندىنەۋەي ۋەلامى ئەمانەتى گىشى بەرپىۋەردىنى كاروبارى نىشتەجى
كردن دەربارەي ئەۋەي لە راپۆرتى لىژنەي شارەۋانى ۋ ھاۋىنە ھەۋارەكان ۋ
كاروبارو نىشتەجى كردندا ھاتوھ.

۱۵- خۆپىندىنەۋەي ۋەلامى ئەمانەتى گىشى بەرپىۋەردىنى پەرۋەردەۋ فېئىر كىردى
بەرز دەربارەي ئەۋەي لە راپۆرتى لىژنەي كاروبارى پەرۋەردەۋ رۆشنىبىرى ۋ
ئەوقاف دا ھاتوھ.

ئەمجا بەرپىز سەرۆكى ئەنجومەن گوتى:

لەگەل سۈياسىتىكى زۆر بۆ كاك كەمال مىرزا كەرىم، لە بەرپىزتان شارراۋە
نىبە كە ئىمە لە سەر خواستنى ئىۋە لىپىرسراۋى سەرۆكايەتى ئەنجومەنمان
ۋەرگرتوھ، ئىمە رىز لەۋ خواستە دەگرىن ۋە ژوۋورى ھەموو ئىعتىبارىكىيەۋە
دادەنىپىن، بىجگە لەۋەش كە رەفتارى بىروقراتى لەم ئەنجومەنەدا جىگاي نىبە.
بۆيە باشتىر ۋا بوو ئەم برايە لەگەل ئىمە ۋ لەگەل دەستەي سەرۆكايەتى
بەئىنساقتىر بۋايە. لەبارەي ۋەرگرتى بىبارەكانى ياسادانانەۋە سالى رابوردو
بە روونى ۋەلامى ئەم پىرسىبارەمان داپەۋە گوتقان پىتمان خۆشە يەكەم بىبارى
ياسادانان كە ئەنجومەن ۋەرى دەگرى بە ھىزو گىرنگ بى. ۋە بۆ چوونمان لەۋ
بارەۋە بەۋ جۆرە بوو. ئەم برايە دەيتوانى لە بارى شىكلەۋە رىگايەك بۆ ھىنانە
گۆرى مەبەستەكەي بدۆزىتتەۋە، بەۋ جۆرە كە لە كاتى خۆيدا پىشنىبارە
ياسادانانەكەي دابا بە لىژنەي تايبەتى بۆ ئەۋەي رىبازى سىروشتى خۆي
ۋەربىرى، ئەۋ قىسەش كە ئەمە «بىروقراتىيەتەۋ لە بنەپەتەۋە رەفركراۋە»
روونى دەكەينەۋە كە ئەم رەفركردنە تەنبا راي كاك كەمال مىرزا كەرىم نىبە،
بەلكوۋ بەلای منىش ۋ بەلای ھەموو ئەندامانى ئەنجومەنىشەۋە رەفركراۋە
ئىستاش لەگەل ئەۋ پەرى سۈياسم بۆ تى بىنىبەكانى، ئەگەر پىسارىك ھەبىن
ئامادەين ۋەلامى بدەينەۋە.

پاشان بەرپىز سەرۆكى ئەنجومەن گوتى: بىرگەي يەكەمى بەرنامەي كارى ئەم
كۆبۈنەۋەي پەسند كىردى راپۆرتى كۆبۈنەۋەي پىشۋوبە... كى رەخنەي ھەبە؟

.....»

ئادەمىزاد بە سىروشت ھەزى بە كۆمەلايەتى كىردوۋە، لەبەر ئەۋە لەۋ رۆژەۋە كە دەستى
داۋە بە ژيانى خىزانىيەۋە پىۋىستى بە دەستورىك ھەبوۋە كە ئەۋ جۆرە ژيانەي خۆي پى
بەرپىۋە بەرى. بەرە بەرە كە پىش كەۋتوۋە سىستەمەكەشى لەگەلپا پىش كەۋتوۋە؛ لە
ژيانى خىزانىيەۋە گەيشتە سەردەمى ھۆپە، گەيشتە گوند، گەيشتە شار، گەيشتە ۋلات.

ههتا ژبانی کۆمه‌لایه‌تییه‌که‌ی زیاتر پیتش کهوت، نیزامه‌که‌ش له‌گه‌لیا زیاتر چه‌سپا، هه‌تا زیاتر ئالا به‌بالای شارستانیییه‌وه، نیزامه‌که‌ش زیاتر لق و پۆیی لێ بووه‌وه. له‌ده‌وری ناوه‌راستی ژبان‌که‌یا کپنووشی بۆ ئه‌جرامی ته‌بیعی وه‌کوو هه‌ورو پرووسکه‌ ئه‌برد، ئه‌م کپنووشی هه‌ندی جار بۆ ئه‌وه‌بوو که‌ خێرو خووشی لێ ده‌ستکه‌وی، هه‌ندی جاریش له‌به‌ر ئه‌وه‌ که‌ لێ ئه‌ترسا بۆ ئه‌وه‌بوو که‌ خۆی لێ بپاریزی نه‌وه‌ک تووشی چورتمیکی بکا.

که‌وابوو نیزام هه‌ر له‌کۆنه‌وه‌ هه‌بووه، ئاده‌میزاده‌که‌ زۆر به‌و چه‌شنه‌ رایبوردوه، له‌م رابوردنی به‌م جۆره‌ی دا ده‌سه‌لاتداری به‌هیتز په‌یدا بووه‌ بۆ چه‌وساندنه‌وه‌ی بێ ده‌سه‌لاتان. له‌م کاته‌دا پیتغه‌مبه‌ران په‌یدا بوون، به‌نیزامیکی دادپه‌رستی که‌ مافی هه‌موو که‌س بپاریزی هاته‌ ناوه‌وه، ئه‌و نیزامه‌بوو به‌ قانونیکی دینی و ناوبرا به‌ قانونی ئاسمانی، ئه‌و قانونه‌ به‌هیچ جۆر جیگای ده‌ستکاری وه‌له‌ئوه‌شاندنه‌وه‌ نه‌بووه‌ مه‌گه‌ر پیتغه‌مبه‌ریکی تر هاتبیت و قانونه‌ ئاسمانیه‌کی تری هینابێ و ئه‌وی پیتشوی لادابێ. هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک چووبیته‌ ژیر خیته‌تی ئه‌و دینه‌وه‌ په‌یره‌وی ئه‌و قانونه‌ی کردوه.

قانونیکی تر هه‌یه‌ که‌ پێ ئه‌وتری قانونی دانراوی ئاده‌میزاد. ئه‌مه‌یان هه‌موو ده‌م جیگای ده‌ست لێ دانه‌و گۆرانی به‌ سه‌رادیت، وه‌کوو قانونی حکومه‌ته‌کان، هه‌ر حکومه‌تیک به‌ پێ ئاوو هه‌وای ناوچه‌ی خۆی قانونییک دانه‌نی و له‌سه‌ری ئه‌روا، به‌ مه‌رجیک که‌ قانونه‌که‌ی پیتچه‌وانه‌ی قانونی ئایینه‌که‌ی نه‌بێ. هه‌روه‌ها زرووفی ناوچه‌ی حکومه‌تیک ئیمرۆ پیتوستی به‌ قانونییک هه‌یه، ئه‌و قانونه‌ دانه‌نی، له‌ پاش ماوه‌یه‌کی تر ئه‌و شته‌ که‌ بوته‌ هۆی دانانی ئه‌و قانونه‌ ئه‌و شته‌ نامیتنی و شتی تر دیته‌ پیتشه‌وه، ئه‌ویش ئه‌و قانونه‌ لئه‌با و قانونیکی تر دروست ئه‌کا.

زرووفی حکومه‌تی عیراق وای هینایه‌ پیتشه‌وه‌ که‌ له‌ رۆژی ۱۱ی مارتی ساڵی ۱۹۷۰
به‌یانیک بۆ خود موختاری کوردی عیراق ده‌ریکا، له‌و به‌یان‌دا دانی نا به‌ هه‌موو مافیکی کورددا. ماوه‌ی چوار ساڵ بۆ چه‌سپاندن و دامه‌زرانه‌که‌ی هیچ قسه‌ نه‌بوو، له‌پاش چوار ساڵه‌ ده‌ستکاریه‌کی تری به‌یان‌که‌ کرا، له‌ ۱۱/۳/۱۹۷۴دا به‌ناوی قانونی خود موختاری ناوچه‌ی کوردستان، قانونیکی تازه‌تر ده‌رچوو بۆ دانانی «ئه‌نجومه‌نی یاسا دانان و ئه‌نجومه‌نی راپه‌راندن - مه‌جلسی ته‌شریعی و ته‌نفیذی»، بنکه‌که‌ی له‌شاری هه‌ولێر بێت، دوا به‌ دوا ئه‌مه‌ ئه‌ندامانی ئه‌نجومه‌نی یاسا دانان دانان، یه‌که‌م کۆبوونه‌وه‌یان له‌ یه‌که‌م شه‌مه‌ی تشرینی یه‌که‌می ۱۹۷۴دا بوو له‌ هه‌ولێر، له‌و کۆبوونه‌وه‌یه‌دا ئه‌ندامانی «راپه‌راند» یش هه‌لبژێردان و ئیتیر هه‌ر له‌و رۆژ‌ده‌دا ده‌ستکرا به‌ئیش. تا سێ ساڵیک-که‌

دەورەى يەكەم بوو- تا ئەندازە يەك ئىش و كار ئەرويتشت. لەو ماوە يەدا ئەنجومەنى ياسادانان گۆڧارىكى دەرکرد كەھالو ھەوالى ناوچەى كوردستان و كاروبارى ئەنجومەنى ئەنوسى. ئەو دەقەى سەرەو ھەوونە يەكە لە نوسىنى ئەو گۆڧارە كە گوزارشت لە رەورەو ھى پارلەمانىك ئەداتەو. ھىنانى ئەو دەقە لىرەدا وەنەبى ھەر بۆ روخسارەكەى بى بەلكو بۆ ناوەرۆكەكە يە زياتر.

ئەم كىتەبە مېژوو يەكە بۆ پەخشانى كوردى؛ بۆ ئەو يە كە مېژوو لە مەودا كاتى كە ئاوپ ئەداتەو بەلای رابوردوى پەخشانى كوردى يەو ئەم لاپەرەشى بەر چا و بکەوى كە رۆژى لە رۆژان ئەو دەورەش بەسەر كورددا ھاتوو كە بە پەخشانىكى وا گوزارشتى لى بداتەو.

من لە نوسىنى ئەم كىتەبەو ئەم باسەدا ئىستە لە سالى ۱۹۸۲ دام، ئەو ئەنجومەنى ياسادانانەش ھەر ھەيە، ئەو ھەندە ھەيە بوونەكەى ئىستەى ھەر ناو. بەلئى! ئەندامەكانىش ھەر ھەن، كۆشكەكەش ھەر ھەيە، ھەوليريش ھەر ھەيە، بەلام ناوەرۆك و مەفھومەكەى خوا ئەيزانى! لە دواى سى سالى يەكەم ھەتا ئەم رۆژە ھەر لەكزىيە. وەكو لەسەرەو بەسەم كرد ئەو قانونانەى حكومەتان دايتەنەن و پى ئەلئىن قانونى «وضعى» زرووفى ئەو رۆژە دروستى ئەكا، كە ئەو زرووفە نەما ئەو قانونەش نامىنى. ئەمەو شتىكى تروش: من خۆم يەكىكم لەو كەسانە كە گەلئى كارەساتم بە چاوى خۆم ديوە، سىياسى و غەيرى سىياسى، كارەساتە سىياسىيەكان كاتى كە گواپە كەوتونەتە سەر كاغەزو خراونەتە بەر چاوى خەلك سەيرم كەردوو ئەم نووسراو و كارەساتە ئەسلىيەكە زۆر دوورن لە يەك. مەبەستەكە ئەو يە مەرج نىيە لەم بابەتانە ھەر شتىك بەرچا و كەوت، ئەو شتە تەتبيقىشى لەگەلابوو. ھەر لەبەر ئەمە يە كە مېژوو بەستە زمان گەلئى جار بە زمانى ھالى نەفرىن ئەكا لە رۆژانى پيش خۆى!!.

«پروفيسۆر - قەناتى كوردۆ» لە بەرگى شەشەمى گۆڧارى كۆرى زانىارى كورد، سالى ۱۹۷۸، لە ژىر ناوى «دەرھەقا شۆڧىد مەم و زىنا» بە شىوھى بادىنى پەخشانىكمان ئەخاتە بەردەست و ئەلئى:

(دەرھەقا شۆڧىد «مەم و زىنا» زار گۆتى و شۆڧا «مەم و زىنا» ئەحمەدى خانى «ژ نقىسارا پەيشەندىا فۆلكلۆرو لىتېرا نوورا كوردى».

گەلەك بەيت و داستانىد كوردى بىد ھىژا و ب نرڧ ھەنە. ژ وان بەيت و

داستانان داستانان «مەم و زىنى» داستانان ھەر ھەواسكارە، دلرەقىنە و دلخوئەشە. ل ھەموو گۆشىد كوردستانى، ل ھەموو جى و وارىد كورد تېدا دژين، ناڤ و دەنگى وئ داستانى تى بهيستان، چيرۆكبيژو دەنگبيژ وئ ب دل و جان ب زار گلى دكن، دسترين، يان ژى ب كىفخوئيشى و خوئشحالى ب نقيسارا ئەحمەدئ خانى دخونن و دلى خەلقى پى ھەيجان دكن. لئ سەد حەيف و مخابن، كو ھەتا نكا كەسەكى دەست پى نەكريبە ھەموو شوڤيد «شيشەبيد» «مەم و زىنا» زار گوتنى ژ زارىد چيرۆكبيژان و دەنگبيژان نە نقيسارە، كۆم نەكرنە، ل بەر ھەقۆكە كيدا چاپ نەكرينە. بەشى كوردناسىيا ئينستىتوتا روھەلاتناسىيا لئينگرادئ ژ زوفا قرار كر بوو، كو شوڤيد «مەم و زىنا» زار گوتنى كۆم بكن و چاپ بكن، كو لىگەرۆك «لىكۆلئينەر» يد بەيت و داستانيد كورد ل پاشەرۆژئ مژوولى قەرساندن و بشكافتنا وان بن ل ناڤ چەند سالان خەباتكاريد پيشى كوردناسىيا مە سيزدە شوڤيد «مەم و زىنا» زار گوتنا نەتوھىي كۆم كرنە. . ئەو شوڤ ئەڤن:

شوڤا ژمارە «۱» ل سالان ۱۹۲۶دا لە گوندئ گۆزەلدەئ نەحىيا ئاپارانئ كۆمارا نەرمەنستانى ب دەستى ئەمىنى عەڤدال ھاتىبە نقيساندنئ، تىكستى وئ ل سالان ۱۹۳۶دا ل ئيرىفانئ ل بەر ھەقۆكا «فولكلۆرا كورمانجادا» چاپ بوو. مە ئەڤا شوڤا ژ وئ كتيبي ھلچانديبە.

شوڤا ژمارە «۲» ب دەستى ئەلبيرت سۆسن ھاتىبە نقيساندنئ و ل سالان ۱۸۸۷دا ل پيتيربورگيدا چاپ بوو. مە ئەڤا شوڤا ژى ژ وئ كتيب «كوردىسچ ساملونگين» ھلچانديبە.

شوڤا ژمارە «۳» ب دەستى ئەلبىكساندر ژابا ل ئەرزرومى ھاتىبە نقيساندنئ. ئەڤا شوڤا نەخشى ب زار گوتنا «مەم و زىنا» ئەحمەدئ خانىبە، نقيسارا وئ شوڤى نكا ل ئارخىڤا ئينستىتوتا روھلاتنا سىيى ل لئينگراديدا.

شوڤا ژمارە «۴» ل گوندئ كليسى نەحىيا ھەلەبى «سوريا» ب دەستى جەعفەر ئاغا ھاتىبە نقيساندنئ و ل بەر ھەقۆكا لىكۆك «كوردىسچ تىكسدا» ل بىرلىنى سالان ۱۹۰۳ چاپ بوو. مە ئەڤا شوڤا ژى ژ وئ كتيبي ھلچانديبە.

شوڤا ژمارە «۵» ب دەستى ھۆگۆ ماكاش ژ زارى مەمەد ئەمىنى خەلقى مېردىنى ھاتىبە نقيساندنئ و ل سالان ۱۹۲۶دا ل لئينگراديدا چاپ بوو.

مه ئەفا شۆفا ژى ژ کتیبى هۆگۆماکاش «کوردیسچ - تیکست» هلچانديیه.

شۆفا ژماره «٦» ب دەستى هارتمان هاتیبه نقيساندن. ئەو تیکست ب زارى کۆرمانجید نه حيبا تورابدىن هاتیبه نقيساندن، دەستنقيساراي تیکستى نکال ئارخيفقا ئينستيتوتا رۆهلاتناسييدال لیتينگرادیدايه.

شۆفا ژماره «٧» ب دەستى مه کسيمى خه مۆل سالا ١٩٦٣ دال لیتينگرادیدا ژ زارى محمه دى سادقى بامهرنى نه حيبا به هدينانا ئيراقى هاتیبه نقيساندن. ئەفا شۆفا جارا ئەو هل تى چاپکرنى.

شۆفا ژماره «٨» ب دەستى ئەرداشى ئەمۆين عهره ب ژ گوندى کارفانسه راي نه حيبا ئاپارانى کۆمارا ئەرمه نستانى هاتیبه نقيساندن. ئەرداشى ئەمۆ نکال رۆستاقليدا دژى، ئەقى دەستنقيساراي خوه ژ قه ناتى کوردۆرا شاندى کو، چاپ بکه.

شۆفا را ژماره «٩» ب دەستى ئۆردىخانى جهليل هاتیبه نقيساندن ژ زارى گوندى سيجانلووييى، نه حيبا تالينى، کۆمارا ئەرمه نستانى.

شۆفا را ژماره «١٠» ب دەستى مه کسيمى خه مۆ ژ زارى حوسه ينى عه ليى خه مۆل گوندى جيباغه زى نه حيبا ئاپارتى کۆمارا ئەرمه نستانى هاتیبه نقيساندن.

شۆفا را ژماره «١١» ب دەستى حاجيبى جندى هاتیبه نقيساندن و ل به ره هۆکا فولکلۆرا کورمانجادا ل سالا ١٩٣٦ دال ئيريشانى چاپ بوويه. مه ئەفا شۆفا ژ وئ کتیبى هلچاندييه.

شۆفا ژماره «١٢» ب دەستى ئەمىنى عه قدال ل گوندى کارفانسه رايى ل زارى خدۆين قاسۆ هاتیبه نقيساندن؛ گوندى کارفانسه را سه ر نه حيبا ئاپارانى بوو. نکال يه ر نه حيبا ئەرتيکتيه «کۆمارا ئەرمه نستانى». ئەفا شۆفا ل سالا ١٩٣٦ دال به ر هه هۆکا فولکلۆرا کورمانجادا هاتیبه چاپکرنى؛ مه ئەفا شۆفا ژ وئ کتیبى هلچاندييه.

شۆفا ژماره «١٣» ب دەستى ئۆسکارمان ل هه رىما ساوجبلاخى «مه بابادا نها» هاتیبه نقيساندن و ل سالا ١٩٠٦ دال بىرليتى ل به ر هه هۆکا «کوردیسچ پير سچ قورسکۆنگاندا» چاپ بوويه. مه ئەفا شۆفا ژى وئ کتیبى هلچاندييه.

پارا کوردناسييا لیتينگرادى ئەف هه موو سيزده شۆفید «مه م و زينا» زار گوتنى ب ئەلباي لاتينى حازر کريبه بۆنا چاپکرنى. ئەفا گوتارا من دهره قا

شوقید «مەم و زینا» زار گوتنی و شوقا «مەم و زینا» ئەحمەدی خانى ھاتیبە نغیساندنى كووئى ل بەرە قوڭا وان شوقاندا چاپ بكن. لى چاپكرنا وان دەرەنگ دكەڭە. سەبەب وئى يەكئى من قرار كر وئى گوتارا ل گوقارا كوزا زانبارا كورددا چاپ بكم، جمكى نكا گەلەك زانبارىد كورد ب لىگەرپنا شوقید «مەم و زینا» فۆلكلورىڭا مژول دبن، دخوزن ھەقبەندى و ەلەقەتیبیا وان شوقان ب «مەم و زینا» ئەحمەدى خانى قەرەسىن، بشكقین يەكیتى و جوداتیبیا وان و یا «مەم و زینا» ئەحمەدى خانى فاژى و ئاشكەرا بكن. ئەز دقئى گوتارا خوددا ب قان پرسەقا مژول دیم. ب فکرا من چاپكرنا وئى دى سودمەند بە.

ژوان سىزدە شوقید ل ژۆرى نافی وان نغیساندی گەلەك شوق بیید كەقن بیید كو ژوقا ھاتنە چاپكرنى، شوقئى نالبیترت سۆسن ل پاشى نیقى قورنا ۱۹ چاپ بوویە، بیید دن ل نیقى قورنا بیستاندا چاپ بوونە. ئەو شوق ئەقن:

شوقئى مەم و زینا لىكۆك، یى مەم و زینا ئۆسكارمان، یى مەم و زینا س. ئایكونى، یى مەم و زینا ھۆگۆ ماكاش، یى مەم و زینا ئەمینی ەقدال، یى مەم و زینا حاجیبى جندى، یى مەم و زینار. لىسكۆب مەعلومەتى بیید فولكلۆر زانى كورد حاجیبى جندى ئەم دكاران بیژن، كو چەند شوقید «مەم و زینى» ژ زارى ئەرمەنییان ھاتنە نغیساندنى، لزارى وان ئەرمەنییان ھاتنە نغیساندنى، بیید كو بەرى شۆرشا ئاكتیابرى جیرانى كوردید ئەرمەنستانا رۆنفا بوون.

.....»

داستانی مەم و زین داستانى دوو دلارام بووه له وولاتى - به گوزارشتى من - بوتان. ئەحمەدى خانى له سەدهى ەقدەھەمدا ئەم داستانەى له دەم بە دەمەوه ھینایە سەر رىختى ھۆنراوو بە درىژایى سالانى دواى ئەو مپژوو ە ھەموو كۆرو دیواخانیکى ئەو وولاتەدا ئەخوینرایەوه. داستانەکانى قەیس و لەیلای عامرى و شیرینی ئەرمەن و خوسرەو پەرویز - كە فەرھادى كۆكەن بوو بەقوچى قوربانى ئەو مەیدانە - لەبەر ئەو ەتەوهكەى ئەوان بە درىژایى چەرخ خاوەنى حوكم و پایەو مایە بوون، بوون بە داستانى عالەمى، داستانى مەم و زین لەبەر ئەو ەكورد نە سەرەستىيەك و نە ئازادىيەكى ھەبوو، دەنگى ئەو داستانە ھەر لەناو چوار دیوارى وولاتەكەى خوینانا بە كپى مایەوه، تەنانەت نەگەيشتە وولاتى «سۆران» یش! تا لەم سالانەى سەدهى بیستەمدا «پیرەمپىرد» ى سولەیمانى ئەو دەنگەى گەیانده وولاتى سۆرانیش.

ئەى ئىيمە بزائىن كە بە سەدھاو بە ھەزاران ھەموو جوۆرە رووداوو داستانمان ھەبوو، بەلام لەبەر ئەو كە سەربەستى و ئازادى نەبوو ھەموويان لە شوئىنى خوئان پووكاوتەتو. ئەمە كە من ئەلئىم وەنەبئى لەبەر ئەو بئى كە دەمار ئەمگريئ بو كورد، بەلكوو شتئىكى واقعييەو ئەيلئىم؛ ئەو ئەلئىم كە نەتەو ئەبئى ھەموو شتئىكى ھەبئىت، ئەبى سەربەستئىشى ھەبئىت، كە سەربەستى نەبوو ھەموو شتەكەى ئەروا. تەنانەت ئەرمەن لەگەل ئەو ھەش كە سەربەستى درئىزى نەبوو ھەر توانى داستان و كەلەپوورى خوئى پيارئىزئ و نەبەلئى وەكوو خوئلەمئىشى ناو ئاگردانى لئى بئىت. ئىيمە نازانم بو چى وا بووئىن؟ تو بئىت ھەر وا بئىن؟!

ئوونەى دەقە پەخشانى خاوەن پەخشان چەند شتئىك بو ئىيمە دەر ئەخا؛ بەكەم كووش كوردن بو زىندوو كوردنەو ھى كەلەپوورى كوردى لە شئوئى باديئانا كە لە سەرەتائى ئەم سەدەى بئىستەمەو دەستى پئى كرددو. دووئەم ئەو دەر ئەخا ئەو بئانانە كە بە ناوى گەرانەو - لەبەر ھەر مەبەستئىك بوو بئىت - خەرىك بوون بو ئەو ئەو شتانە كە داستانى نەتەو ھى كورد ئەچەسپئىنئ لەگەلئى خەرىك بئىن و كوئى بكەنەو. سئىيەم كوردى ولاتئى باديئان لەبەر نزىكى شئوئىيان بە كوردى ولاتئى رووسياو توائوبانە پئىشتەر بكەونە سەر بئىرو باوئىرئى ئەلھائى ئەو شتانە كە بارى روئشئىبرى و كەلەپوورىان زياتر رووناك ئەكاتەو. لەبەر ئەو كە لە جەزبەى ژئىر دەستەبئىدا لەگەل ئەرمەنەكانا ھاوبەش بوون، كووشئى ئەوان لەبارى داستانى نەتەو ھاوبەتئانەو بوو بئىت بە ھاندەرئىك بو ئەمانئىش.

ئەمەو لەرووى روخسارى پەخشانئىشەو وەكوو لە ئوونەكانا بوئان دەرئەكەوئى شئوئى ئاخاوئىن و نووسئىنى ھەر بەشە ھەرئىمئىكى ئەو ولاتە جوۆرە شئوئىيەكى ھەبە كە تا ئەندازەبەك ھەستى پئى ئەكرى كە ھەندئىكى قورستەر لە ھەندئىكى ترى. لە پاش ١٩١٧ كورده دانئىشتوئەكانى ئەو ولاتئى رووسيا، روئشئىبرەكانى زور ئازايانە توائوبانە بو زىندوو كوردنەو ھى كەلەپوورى كوردى ھەنگاوى چالاکانە بەھاوئىژن، بەلام لەبەر پەرژئىئىك كە لە نئوانى كوردى سووران و گەلئىك لەوانا ئەو بەرھەمانە نەكەوتنە ولاتئى سوورانەو. كە لە دوا بە دوائى سالانى ١٩٥٨ ئەو پەرژئىنە نەماو بە تائىبەتئى لە مئىانەى سالانى ١٩٧٠ - ١٩٨٠ لئىشاوى بەرھەم و نووسراوى ئەوانئىش كەوتە سوورانئىشەو.

ئوونە پەخشانى سەرەو ھەكئىكە لە وئىنەى بەرھەمى روئشئىبرانى كوردى ئەو ولاتە. مئىژوو كە سەبرى چئىرەى شئوئەكانى باديئان ئەكا بە ئاشكرا بوئى دەر ئەكەوئى كە رئىختى پەخشانەكانئىيان لەبارى شئوئى زانبارئىيەو چ جوۆرە رئىختئىكى ھەبە؟ و ئەو ھى بو دەر ئەكەوئى كە تئىكراى پەخشانەكانى كوردى - بەھەر جوۆرە شئوئىيەك بئى - كورد پئىكەو

«حەممە بۆر - ھوشەنگ» لە ژمارە «۶» ى گۆڧارى «بەيان» ى سالى ۱۹۷۸ لەژىتر ناوى «شۆپنەوارى كوردى لە ژووروى ئەفەرىقادا» نموونەى پەخشانىتىكى ئەو رۆژەو ئەو گەشتەمان ئەخاتە بەر دەست و ئەلى:

«لە نىزىكەى ۸۵۰ سال بەر لە ئىستىئاو خىلى ئەيىوبىيان بەھارىكارى دوا خەلىفەى «فاتمى» بەكان گەيشتە مىسر، تا كوو «عاضىد» ى خەلىفە لەمەترسى «شاوور» ى وەزىرى رزگار بكات، ئىتر ھەر لەو كاتەو ھەتا پىرانەو ھەى فەرمانپەرەو ى و دەسلەتتى دوا نەو ى سەلاھەدىنى ئەيىوبى ئەم خىلە بە سوپاى كوردانەو ھەر دەستەلاتدارى سەر مىسر و ژۆر شۆپنى تى ناوچەكانى ژووروى ئەفەرىقاو عىراق و سوورباو فەلەستىن و لوپنان و جىگايانى تر بوون، بە رادەبەك سەرى ئىسلام و كوردو عەرەبىيان بەرز كۆرەتەو.

لەو ماو ھەو ھىزى سەركاھەتى كوردانى لە مەر ئەيىوبىيان دا كە ئەوسا بە ھىزى ئىسلام و عەرەبەو پىشپەرەو شاسوارى ھەنگەكانى «سەلىبى» ھەر خۆيان بوون، ھەموو ئەو رووپاشىيان ھىنابوو لەرژەو، ئەو كوردانە بە لىھاتووى خۆيان توانىيان خۆيان بسەپىتن بەسەر گەلانى ناوچەكەدا، بە رادەبەك كە شۆپنەوارى گەلىك لە شىو ھەروشت و خو و نەرىتى كوردانە لە جۆرى بەرگى كوردى و ئاوازو موسىقاو ھەلپەركى كوردى و شىو ى ئاودانى و فەلسەفەو برواى گەلى و ئايىنى و تەننەت گەلىك وشەو ناوى كوردى ھەر لەو ساو بەو ناوچانەدا بلاو بۆتەو، بەجۆرىك وەكوو كەرەستەى خۆ جىيان لىھاتو ھەتا ئىستىتاش ھەر بە كوردپىتى لەو شۆپنەوارە عەرەبىيانەدا ماونەتەو، لەو ناو بە بىگانەيان نازانن تا خۆيانى لى رزگار بكن، سەرەراى ئەو ھەموو ئال و گۆرى ئەم چەند سەدان سالەى جۆرەھا فەرمانپەرەو ى جىا جىاى ئىسلامى و عوسمانى و عارەبى و ئەو رووپاى و بەتابەتى ئىستىمارى فەرەنسايى و ئىسپانىيى و كى و كى . . نەيانتوانىو ئەو ناوچانە لەم كەلەپوورە كوردىيانەى پاشماو ى كوردانى سەرىنى ئەيىوبىيانى پاك بكنەو، ئەمە جگە لە كارىگەرى بلاو بوونەو ى رۆشنىبرى و وىژەى توركى و فارسى و ئىتالىيى و يونانى و چى و چى . . لە نىشتمانى مەغرىب و جەزاىرو تونس و لىبىا و مىسر، و اتا لەھەموو ژووروى ئەفەرىقادا، كە لە گەشتەكانى ئەمسالانەى دوايىمدا بۆ ئەو ناوچانە بۆم دەرکەوتوون و لەم

نوسینه دا له هه نديکيان نه دويم، به هيسواي نه وهی که جارتيکی تریش له م لایه نه بدویم.

نه وه تا هه موو گۆرانیه میلییه کانی مه غریب و جه زا برو تونس و به به ریه ریه کانی شیان نه وه رهگ و چیتزی سازو ناوازی کوردیيان به ناشکرا تیا به، وه هه مان سۆزی ناوازی کوردیش نه دهن به گوئیگرو، نه وهی شاره زای گۆرانی کوردی بیت به ته و اوای له م راستیه نه گات. نه مه جگه له نزیکایه تی موسیقاو گۆرانی نه و ناوچه به به هینی رۆژه لانه وه به هی به ریه ری و نه فه ریا قایی و شوین و گهلانی به نديواریان نه وه. خو کوره! سازو ناوازو به زمی هه لپه رکچ و ناههنگ و شایی و چه مه رو چوویه کانیان زۆر رهگی شتیهی کوردانه یان تیدا به رچاو نه که وئ، نه مه ش پتووستی به لیکۆلینه وهی پسپۆرانی سازو ناوازی کوردی هه به که له م شوتنه دا بکه ونه به راوردو شوین هه لگرتن، پروایشم وایه نه و کاره به نرخترین نه نجامتیکی له موسیقاو ناوازو ناههنگدا لی به ره هه م دیت که کتیبخانهی کوردی زۆر پتووستی پتیانه.

کۆمه لایه تی:

له ره و شتی میوانداری و دراوسیتی و به یه که وه بوون و زۆر شتی که ی میلی و نه ریتی ناو ژنان و سه ره سستی نافرته دا وه ک تيمهن. له هه ندی فه لسه فه و بیرو رایه کی میلی ئایینی و جنۆکه و خیتو سه ر شیخ و مه زاران و په رۆ به دارو شه خسه وه به ستنی و، له په یوه ندیدا به شیخ عه بدولقادی گه یلانی «غوٹ» وه زۆر له کورد نه چن. بۆ وینه له شاری «میکناس» له سه رووی مه غریبه وه مزگه وت و گه رما ویتیکی شوتنه واری «غه وس» ما وه به لایانه وه پیرۆزن و نه لپن گوايه غه وس زۆر دلئ به و گه رما وه بووه زۆر ژبانی له «میکناس» له و گه رما وه دا به سه ر بردوه. له تونسیش هه مان پروا و شوتنه واری غه وس و ئالا که ی هه ر پارێزراو و پیرۆزن و زۆر فامیلیاش له وئ به سه ر به رزیبه وه خو یان به نه وهی نه و نه زانن، که نه ویش کوردی گه یلان بووه.

هه روه ها مه زاری ژنتیکی خو اناسی به ناوی «لالانه تی» وه له تونس دا هه به، که نه ک ناوه که ی وه ک کوردانه بی وایه، به لکوه نه ریتی چوونه سه ر مه زاره که ی له رۆژانی هه ینی داو به ناوی «نیاز» وه به خشینه وهی خو اردن و شیرینی «حه لوا» له هی کوردان نه کات و له دواترا نه گه رتیمه وه سه ر لیکدانه وهی ناوه که ی.. به داخه وه مه زاره که ی «فه قی قادری هه مه وه ندی» م له لیسیا بۆ نه دۆزرا به وه که وا هۆنه رتیکی به رزی کوردو سه رۆکی تیره ی هه مه وه ند بووه، له به ده سه لاتیدا عوسمانیه کانی گیتژ کردبوو تا له هیت شتیکی خوینا ویدا

تورکه کان به دهستیبه سهری له گهڵ ناودارانێ خێڵه کهیدا ناریدپانه تهرابولوس و به نغازی که گوايه ئیستاش گۆره کهی مهزارگایه کی پیرۆزه. له هه لیکه که دا به دریتی له مه ئه دویم به به لگه ی هه لبه سته ئه و سه رتینه وه .

سروشته:

گه لیک روک و بالنده و ناژه لێ کهوی و کیتی ئه وئ و ئیره وه ک به کن، ته نانه ته له باخچه ی ناژه لانی توونس «بیلی قی دیر» دا پۆله که ویکم چا و پین که و ته که که مپیک له کهوی لای ئیمه بچوو کترن. جۆری «مه ری جافی» دووگ دریتو پانی کوردیم له توونس و مه غریب و جه زایرو میسر دا دیوه به زۆری که ئه شتی هه ندی له و جۆره ناژه ل و بالنده روکانه به هۆی کورده کانه وه لیره وه بۆ ئه وئ و له ویه بۆ ئیره گوێزاینه وه. ئه وه ش ناکه م به ژیر لیه وه که سه روشتی هه لکه و ته نی خاک و شاخاوتی مه غریب و توونس و جه زایر زۆر به سه روشتی خاکی کوردستان ئه کات، ئه وه نده هه یه ده سته چاودیری له و اندا یه کجار زۆره. به رگ و پۆشاک:

له شاری «حه لوان» ی خوار قاهیره دا سه ری پیچی ژنانه ئه بینه ریت. له قاهره شدا سه ر پیچی جامانه ی پیاوانه و شه روا لێ پیاوان له زۆر شویتندا ئه بینه ریت، به تایبه تی له ناو چینه هه ژارو کریکاره کاندان. له میسر و مه غریبش ئاوه لکراسی ده ره لنگ فش و فۆلی پزوو تیه خراوی ژنانه ی وه ک هی کوردانه له بازاره میلیبه کاندان ئه فرۆش ریت.

جا دوا و ته م ئه مه یه: که به لای منه وه گه ران به دووی ئه م شویتنه وارو که له پوره کوردیه ئاوتیه و ئاواره بوانه ماندا نه ک له و ناوچانه دا لیبیان دوام، به لکو له هه موو ناوچه ئیسلا میبه کاندان به تایبه تی له «یه مه ن» دا به ره مه می بناغه یی میژووی و ویره یی و زمانه کۆمه لایه تی به نرخ به ده ست دینیت، جگه له وه ی که له سه رچاوه چاپکراوه میلی و فۆلکلۆریبه کانی ئه و شویتانه دا ئه م نزیکایه تیه یی من له په یکاری بووم له م نووسینه م دا ره چا و ئه کری، ئه مه ش چاوه روانی ده سته چن و هه لته یجانی دلسۆزانه یه...».

له سالی ۱۹۵۶ دا به ناوی «گه شتی که له کوردستانا» گه شتی که نووسه ری ئه م کتیه به زمانه کوردی چاپکرا. له لایه ن خاوه نی ئه م ده قه ی سه ره وه ش گه رانی که که له ولاتی که بیگانه کراوه. گه لێ جار له گو قاری گه لا ویتژدا له لایه ن نووسه رانی ئه و سه ره ده مه وه گه شتنامه ی کوردیک که چوو بیته ده ره وه هه ر بلا و کراوه ته وه، به لام ئه مه ی ئیره گه شتی که

که له سه‌لیقه‌ی یه‌کیتک ده‌رچووبی به‌ریختی ئه‌و کوردییبه که له سالانی ۱۹۷۰-۱۹۸۰ باوی بووه هاتۆته به‌ره‌هم.

بیگانگان که رییان که‌وتۆته ولاتان ئه‌وی به‌سه‌ریانا هاتوه ئه‌وی دیویانه هه‌موویان تۆمار کردوه و هیشته‌ویانه‌ته‌وه ئه‌مه‌یان که کردوه بۆ ئه‌و رۆژه‌یان نه‌کردوه، به‌لکو بۆ رۆژانی پاش ئه‌و رۆژه‌یان کـردوه که، به‌ره‌ی دوا‌ی ئه‌وان له‌به‌ر رووناکی چرای پیشینه‌کانیان ئه‌وی هه‌ردوولایان ئاره‌زوویان کردوه و ه‌ری بگرن. هه‌ر ئه‌مه بووه که بووه به‌سۆنگه‌ی ئه‌وه، ئه‌وان توانیان ورده ورده خپرو بیری ولاتان و ه‌ریگرن و به‌لکو بوون به‌داگیرکه‌ری شوینان. که‌وا بوو نووسین له‌باره‌ی شتی ده‌ره‌وه - به‌تایبه‌تی - ته‌نیا خویندنه‌وه نییه بۆ وخت رابواردن، به‌لکو ته‌زوێکه که به‌میشکیا دیت و ئه‌و ته‌زوه ئه‌و میشکه رانه‌چهنی بۆ ئه‌وه بیره‌ی خۆی و له‌رۆژی خۆبو له‌رووداوی ولاتان بکاته‌وه، له‌ئه‌نجاما دیته‌سه‌ر ئه‌وه که بلتییت: بۆچی ولاتانی تر گه‌یشته‌ونه‌ته‌وه ده‌سه‌لاته‌و بۆچی من هه‌روا وه‌کو ئاوی مهند ماومه‌ته‌وه؟!

ئاگادار بوون له‌چۆنیه‌تی رابواردنی ئه‌هلی ولاتان و شوین و جیگیان که‌لکیتی زۆری هه‌یه بۆ هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌ک، به‌تایبه‌تی بۆ نه‌ته‌وه‌ی کورد، چونکه ئه‌م له‌ماوه‌ی ژیانیا به‌هۆی گه‌لێ شته‌وه هه‌ر گۆشه‌گیر بووه و هه‌ر چاوی به‌ئه‌ستیره‌ی ولاته‌که‌ی خۆی پشکووتوه، هه‌موو گه‌رانه‌که‌ی یا بۆ حه‌ج بووه، یا بۆ پایته‌حتی ئه‌و حکومه‌تانه‌ بووه که ئه‌می تیکلاو بووه، ئه‌ویش که چووبی بۆ ئی بۆ ئه‌وه‌بوو که ئیشیک بدۆزیته‌وه که به‌هۆیه‌وه نانیکی ده‌ستکه‌وی، به‌دریژی میژووی هه‌روابوو، مه‌گه‌ر له‌ئاخرو ئۆخری سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌م به‌م لاوه نه‌بی که رۆشنییرانی کورد ریگیان که‌وته پایته‌خته‌کان و خه‌به‌ریان بووه که نه‌ته‌وه‌ی تر چۆن له‌ژیر خپه‌تی سه‌ربه‌خویدا ئه‌ژین و ئه‌مان هه‌ر به‌کوێله‌ی ماونه‌ته‌وه.

دراسه‌ی ژیان یه‌کیتکه له‌هۆی پیشکه‌وتنی ئه‌و ژیان، هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک توانی دراسه‌ی ژیان خۆی و نه‌ته‌وه‌کانی تر بکا، ئه‌و نه‌ته‌وه‌یه‌ ئه‌توانی - ئای زوو یا دره‌نگ - بگا به‌کامه‌رانی، به‌تایبه‌تی ئه‌م رۆژه که هه‌موو جۆره‌هۆیه‌ک په‌یدا بووه بۆ به‌شوین گه‌رانی ئه‌و دراسه‌یه، تاکیکردنه‌وه مه‌ردمی ئه‌م رۆژه‌ی کردوه به‌«کرم» که بۆ نان و بۆ ژیان به‌هه‌موو لایه‌کدا بسوورینه‌وه، له‌م سوورانه‌وه‌یانا ره‌وشت و عاداتی دانیشتوی ولاتانیان بۆ ده‌ر ئه‌که‌وی، ئه‌وانه به‌نوسراو به‌دیاری ئه‌به‌نه‌وه بۆ ولاته‌کانی خۆیان، ئه‌مجا پسپۆرانی شاره‌زا، له‌وانه به‌هه‌ره و ه‌ر ئه‌گرن و له‌ماوه‌یه‌کی نزیک یا دووردا ئه‌که‌ونه سه‌ر خپرو بیری

ئەو شوپىنانە. ئەوروپا لە مېژ بوو ھەستى بەمە کردبوو بۆيە بوون بە خاوەنى رۆژھەلات!.

خاوەنە پەخشانی سەرەو ئەو گەشتەى کە کردوو بە ئەفەرىقادا بە پەخشانىک ناوەرۆكى گەشتەکەى داو بە ئىمە بۆ ئەو تى بگەين لە رەوشت و عادەتى ولاتىكى دوور لە ئىمە؟ چ پەيوەندىەک لەم روووە لە بەينى ئىمە و ئەوانا ھەيە؟. دوور رەگەزى ئەم دوو نەتەوہيە - واتە کوردو ئەفەرىقى - زۆر دوورن لەيەک، بەلام گەلى لەرەوشتى کوردەکە بە سۆنگەى کۆچەوہ کەوتۆتە ئەو ولاتەو تا ئەندازەيەکيش کارى کردۆتە ئەوان. روخسارى پەخشانەکەش يەکىتەکە لە نمونە گوزارشتى پەخشانەکانى نىوانى سالانى ۱۹۷۰ - ۱۹۸۰ کە لە گەشتىک دوا بىت و توانىبىتى ئەوى نىازى بووہ لەو روووە بىدا بە دەستەوہ.

«عومەر مەعروف بەرزنجى» لە ژيەر ناوى «لىتکۆلىنەوہ و بىبلىوگرافىاي چىرۆكى كوردى ۱۹۲۵ - ۱۹۶۹» دا بەرھەمىكى پەخشانى ھىناوتە ناوہوہ کە لە سالى ۱۹۷۸ دا دەستى چاپى گەيشتۆتى. ئەمەى خواروہو نمونەيەکە لەو پەخشانە:

.....»

چووزەرى چىرۆكى كوردى

ھەموو دياردەيەكى سەروشت سەرەتايەكى تايبەتى ھەيە کە بەندە بە چەند ياسايەكى گۆزان و گەشەکردنەوہ. ئەمەيش بەلگە نەويستەو ھەوتىنى فەلسەفەيىكى تاقى كراوہيە. ئەدەبىش بە ھەموو بەشەکانىوہ سەرەتاو كاتىكى ديارى كراوى ھەيە و لە خۆيەوہ ئەم پلەو دۆخەى ئىستەى وەر نەگرتوہ، بەلام گەر قەلەمى لىتکۆلىنەوہ و وردکردنەوہيىكى زانستىانە بژەينە لاپەرەکانى ئەدەبى كوردى و تاوتووى بابەتەکانى بکەين و لە روانگەى ھەلسەنگاندى و تۆژينەوہى پراو پرى زانستىانەوہ بۆى پروانين دەگەينە ئەو ئەنجامەى کە بەرھەمى ئەدەبىمان تا كۆتايى جەنگى يەكەمى جىھانى تىكرا برىتى بووہ لە شىعرو بابەتەکانى و بە چەشنى كالايىك بە بالايە برابوو، ئەم سىمايەش وەنەبى تەنھا مۆركىكى تايبەتى بى و بە ئەدەبى كوردىيەوہ لکابى، بەلكو ئەدەبى عەرەبىش لە عىراقدا ھەمان دياردە رووى تى کردبوو. لەم بارەيەشەوہ «چىرۆك نووسى عەرەب زەنون ئەبوب لەو باوەرەدايە کە چىرۆكى نووسراوى عەرەبى لەسەرەتاي ئەم سەدەيەوہ دەرکەوت و بە جۆرىكى رەخساو لەسەر لاپەرەى رۆژنامەو گۆڤارەکان کەوتە روو چونکە چىرۆك بە پىچەوانەى

به شه‌کانی تری نه‌ده‌به‌وه زیاتر له‌ناو ئه‌و گه‌لانه‌دا بایه‌خی پیتداوه که زووتر دۆستایه‌تیبیان په‌یدا کرد له‌گه‌ل رۆژنامه‌و گۆڤارو هونه‌ری چاپ و بلاو کردنه‌وه‌دا، هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌کیش چاپه‌مه‌نی له‌ناویا گه‌شه‌ی نه‌کردبێ و مه‌ودای رۆشنیاری رێگایه‌کی نه‌په‌یبه‌ ئه‌وه شتیکی ئاشکرایه که هونه‌ری چیرۆک به ساوایی له‌ ناویدا ژیاوه و پیتسه‌که‌وتنی به‌ده‌ست نه‌هیناوه، ئه‌مه‌یش ده‌گه‌رته‌وه بو‌سروستی هونه‌ره‌که‌ خۆی، چونکه‌ چیرۆکی هونه‌ری وه‌ک شیعری له‌به‌ر ناکرێ و خولیاو تاسه‌یه‌کی ده‌روونی پێ نادرکینرێ و سه‌رتاپا پیتوستی به‌ نووسین و بلاو‌کردنه‌وه‌ هه‌یه، جا ئه‌و نه‌ته‌وانه‌ی که دره‌نگ روویان کردۆته‌ چاپه‌مه‌نی و بایه‌خ پیتدانی، هه‌ر به‌و ره‌وشته‌ش چیرۆک له‌گه‌ل کاروانی نه‌ده‌دا به‌ ری که‌وتوه.

نه‌ته‌وه‌ی کوردیش له‌م لایه‌نه‌وه‌ میتزوویه‌کی دوورو به‌رچاو روونی نییه. له‌ کوردستانی عیراقددا «یه‌که‌م بلاو‌کراوه‌ی کوردی گۆڤاری بانگی کورد بوه که له‌ ده‌ورو به‌ری جه‌نگی یه‌که‌مدا له‌لایه‌ن جه‌ماله‌ددین بابانه‌وه‌ بلاو‌کرایه‌وه‌ به‌ هۆی تین سه‌ندنی ئاگری جه‌نگیشه‌وه‌ دوا‌ی چهند ژماره‌یه‌کی که‌م په‌کی که‌وت» جا ئاگردانی نه‌ته‌وه‌یه‌ک له‌ رووی خوینده‌واری و چاپه‌مه‌نییه‌وه‌ هینده‌ پێ تین پێ و ماوه‌یه‌یه‌کی درێژی تێ نه‌په‌راندبێ له‌م مه‌یانه‌دا چۆن چیرۆک له‌ زه‌وییه‌که‌یدا سه‌وز ده‌بێ و به‌ خه‌مالاوی دیتته‌ به‌رچاو؟ ئه‌مه‌ جگه‌ له‌وه‌ی که‌ ئه‌م هونه‌ره‌ بیریه‌کی فراوانی گه‌ره‌که‌وه‌ ئه‌ده‌بی هه‌ر مه‌یلله‌تیکیش پیتوسته‌ په‌یه‌کی پیتگه‌یشتن بپه‌یت و خوینده‌واره‌کانیان رۆشنیارییه‌کی به‌ر بلاویان هه‌بیت تا‌کو چیرۆک بنجی دا‌کوته‌ی و به‌ نه‌رمه‌ بایه‌یک هه‌لنه‌کیشرتیت، به‌لام دوا‌ی جه‌نگی جیهانی و هه‌ره‌س هینانی ده‌ستگای عوسمانیه‌کان نووسه‌رانی کورد ئاشنایه‌تیه‌کی ساده‌یان ده‌ستگیر بوو له‌گه‌ل نووسینی چیرۆکدا، ئه‌وه‌یش زیاتر زه‌مینه‌یه‌کی ره‌خساوی ئاماده‌ کردو تا راده‌یه‌کی سنوور کورتیش په‌لی به‌هاوتیت جگه‌ له‌ چاپه‌مه‌نی هه‌ستی به‌ سۆزی رۆشنیاری ئه‌و سه‌رده‌مه‌ بوو که‌ زوربه‌یان له‌ ده‌روه‌ی ولاته‌وه‌ گه‌رابوونه‌وه. به‌ دلێش ده‌یانویست که‌ خوینده‌واران بناسین به‌م هونه‌ره‌ به‌رزه‌ی رۆژ ئاوا، له‌ لایه‌کی تروه‌ هه‌وتیه‌کی پێ گه‌رد له‌ کایه‌دا بوو بۆ مه‌یینه‌ی چیرۆک که‌ بریتی بوو له‌و چیرۆکه‌ فۆلکلۆری و پارچه‌ په‌خشان و نووسینه‌ کورتانه‌ی که‌ له‌و سه‌رده‌مه‌دا بلاو‌ده‌کرانه‌وه‌ و سۆزو جۆشیه‌کی تایبه‌تیبیان گرتبو‌ خۆ. که‌ ئه‌مانه‌ سه‌رجه‌م به‌ شکاندنی رێچه‌یه‌کی له‌باری ده‌زانه‌م بۆ ده‌رکه‌وتنی چیرۆک، به‌ تایبه‌تی ئه‌و گه‌وه‌ی که‌ له‌سالی «۱۹۲۰» دا «میته‌جره‌ سۆن» له‌ رێگای رۆژنامه‌ی «پیتسه‌که‌وتن» هه‌

سازی کرد که له نه نجام دا «چند قه له میکی ده رکه وتووی نه و سهرده مه به شداریبیان تیا کرد و پاداشی خویمان وه رگرت» که بهم پیته په خسانی هونه ری له بوته ی نه دهبی کوردیدا مه بی و به چه شنی سهرمه شقییک بوو بو هه لدانی نویره ی چیرۆک، نه م هونه ره تازه یه له نه دهبه که ماندا له شپوه ی بیرکردنه وه ی که سانی چیرۆکه کان و روخسارو شپوه ی دارشتنیدا مۆرکیکی نه ته وایه تی پتیه لکاوه هه ر چند له بنه رته دا به گشتی هونه رتیکی به رزی نه وروو پییه .

له لایه کی تره وه کۆمه لگای کورده واری به هۆی کارتیکردنی سیمای شارستانییه ت و دیارده ئاشکراکانی وه ک کاره باو رادیۆ ته له گراف به رنامه ی ژبانی به ره و چری و ئالۆزی رویشت که پتیه سی به هۆیکی تر بوو تا ددردی ده روونی ده ر بیری و له گیروفته کانی بکوئینه وه که له وزه ی شیعردا نه بوو به تاییه تی کارتیکردنی ئابووری و به تینکردنی په یوه ندی به بازاری رۆژ ئاواوه . نه م هۆیانه سهرجه م له سهره لدانی چیرۆکدا ده ورتیکی بالایان بینیه که له دوای جهنگی به که می جیهانییه وه به ماوه ی ده سالیک له زه ی نه دهبدا سه ری ده ره ئیناو له باوه شی رۆژنامه و گوئاره کوردیه کانداهستی کرد به داره داره و خه به ره بوون، به لام وه ک راستیه کی میژووی پیوسته نه وه بش له یاد نه که یین که نه م هونه ره له پیش نه و سهرده مه یسه وه سیته ری بووه له شپوه یه کی ساده ی په ندو نه فسانه و حیکایه تی گوئی ئاگردان و باه ته فولکلورییه کانداه خۆی نواندوه و سهره تایشی ده گه پتیه وه بو به ره په یانی میژووی نه م نه ته وه یه و به چه شنی نه دهب و که له پوورتیکی نه نووسراو ده درینه قه له م و هه موو نه ته وه ییکی زیندووی جیهانیش به چاویتی سهنه گینه وه سه یری ده کهن و له نه رشیفی تاییه تی دا په نجه ی بایه خی بو راده کیشن و به سه رچاوه ی به که می نه دهبی ده زانن، له م باره یه شه وه مه کسیم گوژی ده لئ: «له رووی به ره مه وه به که م فه یله سووف و شاعیر میلله ت خۆیه تی، هه ر نه ویش به ره م هیته رو خولقیته ری نه و هه موو هۆنراو داستانه یه که له که لچه ری جیهاندا هه یه» که نه م ده سترتن به داوینی فولکلوره وه نه وه ندی تر نه ته وه کانی خستوته سه ر بیرکردنه وه یه کی قوول و هۆشمه ندانه بو کۆکردنه وه له سه ر نووسین و سوود لپوه رگرتن بیان بو به پیژکردنی به ره مه می نه دهبی.

کورد خاوه نی سامانیکی به پیته فولکلوره، هه ر چه ند ه تا ئیستا نووسه ران خویمان بو ته رخان نه کردوه دهستی کۆکردنه وه بوئارو هه لسه نگاندنی که متره گه یشتوتی، به لام ده توانی که په نجه بکیشری بو چند چیرۆکیکی فولکلوری که له سه ر بنه رته تی ئازایی و ده روون پاکی و ره وشت به رزی و

گه‌پشتن به ئاواته‌وه ریک خراون، وهک «بهختیارو به‌دبه‌خت» و «به‌رگرد و فه‌رگرد» و «کچی شای په‌ریان» و «مه‌می و ئایشی» و چهندانی تر‌که‌وه‌ک که‌له‌پووریکی نه‌ته‌وایه‌تی تۆمار کراون و خوینده‌وارانیش به‌و باوهره‌ گه‌پشتۆن که‌ ئه‌م به‌ره‌مانه‌ ره‌نگدانه‌وه‌ی ژبانی کۆمه‌لایه‌تی و که‌ره‌سته‌ی تاقیکردنه‌وه‌یانه‌ له‌ سه‌رده‌مه‌ دیرینه‌کانه‌وه، هه‌ر ئه‌م گرنگی و به‌پیریه‌ش به‌وه که‌ نووسه‌رو رۆژه‌لات ناسه‌کانی جیهان تا راده‌پیتک قه‌له‌می ساغ کردنه‌وه و لیکۆلینه‌وه‌یان بۆ ئه‌م سامانه‌ی کورد درێژ کرده‌وه. یه‌کیکی وه‌کوو مینۆرسکی ده‌لی که‌ «لای ناسوورییه‌کانی جیا، گۆرانی کوردی وتن و چیرۆکی کوردی گێرانه‌وه‌ بۆته‌ عاده‌تیککی گشت لای». له‌ لایه‌کی تره‌وه «نیکیتین» رای وایه که‌ «ئه‌ده‌بی کوردی له‌ پله‌ی یه‌که‌مدا فۆلکلۆری کوردییه، له‌و فۆلکلۆردا هه‌ر ته‌نیا پاشماوه‌و میراتی نه‌وه‌و پشته‌کانی پێشوو نابینرێ، به‌لکوو ئه‌م‌پۆیش ئه‌و فۆلکلۆره‌ به‌لگه‌یه‌ بۆ به‌ توانایی له‌ ژبانداندا بۆ ره‌نگینی هێزی به‌ره‌م هێنان». جا نووسه‌رانی کورد که‌ بیری نووسینی چیرۆکیان کرده‌وه جگه‌ له‌ هۆبه‌کانی پێشوو، وه‌نه‌بی هه‌یج جۆره‌ بناخه‌و که‌ره‌سته‌پیتک له‌ناودا نه‌بوو بی، به‌لکوو سامانی نه‌ته‌وایه‌تیمان و سه‌رتاپا فۆلکلۆر به‌ هه‌موو به‌شه‌کانیه‌وه‌ وه‌ک سه‌رچاوه‌یه‌کی رۆشن یاریده‌ده‌ر بوون و سه‌ره‌تاییککی دیارییه‌ن به‌ نېسه‌به‌ت چیرۆکی کوردییه‌وه، به‌ره‌ به‌ره‌یش به‌ره‌و پێشکه‌وتن و خه‌ملاندن هه‌نگاوی ناوه. له‌ ماوه‌ی سه‌ر هه‌لدانی‌شیه‌وه «واتا یه‌که‌م چیرۆکی هونه‌ری نووسراو» به‌ چهند قۆناخیککی سه‌ره‌کیدا تێپه‌ریه‌وه که‌ هه‌ر قۆناخه‌یش ئاوینه‌ی باری کۆمه‌لایه‌تی و ئابووری و مه‌تریالی سه‌رده‌مه‌که‌یه‌تی و سه‌روشت و شپوه‌و ناوه‌رۆکی جیا‌وازیان هه‌یه‌وه‌ له‌ روه‌ی هونه‌ریشه‌وه‌ به‌ نووکه‌ قه‌له‌میککی درشت ده‌توانرێ له‌ یه‌کتر جیا بکرتنه‌وه‌و راده‌ی پێشکه‌وتنیا‌ن ده‌ستنیشان بکرتیت، وه‌ک له‌ لاپه‌ره‌کانی دوا‌پیدا به‌ به‌لگه‌و نمونه‌ی چیرۆکه‌کانه‌وه‌ تیشکینکی ره‌خنه‌و لیکۆلینه‌وه‌یان ئاراسته‌ ده‌که‌ین.

.....»

وه‌کوو بیرو باوه‌ر گۆرانی به‌سه‌رادیت، گوزارشتیش به‌و چه‌شنه‌ ئه‌و دیمه‌نه‌ وه‌ر ئه‌گریت. که‌ سالی ۱۹۷۸ گزنگی دا باه‌ته‌ی تره‌هاته‌ په‌یدا بوون، په‌یدا بوون و له‌دایک بوونی باه‌ته‌ی نوێ ئه‌کاته‌ کاری که‌ جۆره‌ گوزارشتی تر بیته‌ ناوه‌وه، که‌ ئه‌و گوزارشته‌ له‌ پێشووترا نه‌بووه، وه‌یا ده‌گه‌ن هه‌بووه، نه‌وه‌ک هه‌ر گوزارشت به‌لکوو «وشه‌» ش ئه‌و ده‌وره‌ هه‌ر ئه‌بینی. له‌ زمانیککی وه‌کوو زمانی کوردیدا - به‌ وینه‌ - وشه‌که‌ وشه‌ی کوردی

خۆمالييه، بهلام بابەتيكى وا نهبووه كه ئەو وشەيه بهو جوړه تيايا بهكار بهيترت. ناوهرۆكى كتيبي ناويراو داستان و بهسرهات و پهيدا بووني. ههندي لهوچيروكانه كه له نيسوانى سالانى ۱۹۲۵ - ۱۹۶۲دا ههبوون باس ئەكا لهگهڵ ئەو گۆرانهدا بهسهرىانا هاتوو، دياره گۆرانهكه لهوهوه رووى داوه كه گهلى ناتهواوى كۆمهلايهتى و تهنكو چهلمهه رۆژانه پهيدا بووهو ئەو چيروكانه باسى ئەوانه ئەكاو خاوهن پهخشان خوئيشى شيكردهوهيهكيان ئەكات.

زهويهك لهگهڵ ئەكرى بۆ ئەوه شتى تيايا بهيترى، له گهڵ ئە كرنديهوه تا هاتنه بهرهمهكه ماوهيهكى ئەوى، ئەگەر زهويهكه به پيت بوو، وه خزمهتى باش كرا، بى گومان بهرهمهكه بهرهمهتكي تهواو ئەبى، ئەگەر وانهبوو وانابى، نوسينيش چهشنى سهمهردى ههيه. گهڵايهكه له دلا پهيدا ئەبى بۆ بابەتيك و پهنگ ئەخواتهوه، له ئەنجاما ديتته بهرهم و بابەتهكه به نوسين ديتته ناوهوه، ئەمينيتهوه سهه به هيتى و بى هيتى بابتهكه، ئەگەر ئەو بههيتى بوو بهرهمهكه -كه نوسينهكهيه- نموودىكى ديارى ئەبى، ئەگەر وا نهبوو ئەميش وانابى، ههموو كهسيكيش كه دهست ئەدا به شتيكهوه له باوهردى خويا ئەو شتهو بهرهمه شتيكى زۆر بهجتيه چونكه كهس بهدوى خوئى نالى ترش، بهلام مهرجى بناغهيه ئەوهيه: ئەگەر ئەو بابته چهيروك بوو ئەبى لهناو جههگهيه كۆمهلهكهوه دههجووبى، ئەگەر ميژوو بوو لهراستى ميژوووه دههجووبى، ئەگەر عيلمىكى تر بوو لهناخى ئەو عيلمهوه دههجووبى. ئەمه قانونيكه بۆ ههموو شت.

سالانى ۱۹۷۰-۱۹۸۰ رههروى زمان زۆر شتى هيتايه پيشهوه كهبيت به سههراوهى خورپه بۆ رۆشبيرانى كورد. يهكيك لهوانه بهرهمى ناويراو بوو كه خاوهنهكهى ئەو خورپهيه بۆ هات بۆ ئەوه ئەو بهرهمهيه دروست بكا. ئەم پهخشانهى سههروه نمونهيهك بوو لهجوړى پهخشانهكهى كه گوزارشت لهو خورپهيه ئەداتهوه، بهتايهتى لهرووى روخسارهوه كه له روخسارى بهرهمى يكيكى تر ناكا؛ ئەبى لى نهكا چونكه جگه لهوه كه بابتهيه يكيكى تر بابتهيكي تره، چهشهكهى ئەميش چهشهيهكى تره، ههه ئەم چهشهيهيه كه گوزارشت دروست ئەكاو رسته بيكهوه ئەبهستى.

ئەم كتيبه نمونهى پهخشانهكانى كورديه بهپي بهروژووور بوونهوهى ميژوووان. لهمهوه ئەوه دههكهوى: كه له رۆژى لهدايك بوونى ئەو نمونهيه چ جوړه شتيك باوى ههبووه؟ چ جوړه مهفكورهيهك له گۆرى دا ههبووه؟ له چ سههدهميكا ئەو پهخشانه خهمليووه له چ رۆژيكي سيسى بووه؟ چى بووه به هوى ئەوه كه ئەو پهخشانه جوژهه بكيشى؟ ئەمانهمان

هه موو بۆ ئه وه یه که میژووی سبهینتی بزانی ئیمرۆی کورد چون بووه؟؛ ئه و کورده که خاوهنی پهخشان و نمونه که یه کیته که له و. وه کوو ئه مه ئه لیم ئه وهش هه ئه لیم، که له خولی سالیکا وه نه بی هه ئه وه نده پهخشان له ناو کورددا بوو بیته، به لکوو گه لی زیاتر بووه، به لام ئه وه ی من هیناومن ئه بن به نمونه بۆ هه موو ساله که، چونکه له و ساله، وه یا له و گیشه دا هه ر جوژه شتی وا له ئارادا هه بووه، ئه مه ی ئیره نمونه ی ئه وانیه، وه کوو ئه لی: «مستی نمونه ی خه رواریکه». که وا بوو ئه م نمونه یه نمونه یه که بۆ جوژی بیرو باوه رپو گوزارستی ئه و رۆژه که داستان و چیرۆکه کانی شی کردۆته وه.

«غه فووری میرزا که ریم» له ژماره «٤٦» ی گوڤاری «به یان» سالی ١٩٧٨ له ژیر ناوی «دیوانی سالم» دا پهخشانیک له باره ی ئه و دیوانه و «کوردی و مه ریوانی» یه وه پیشان ئه داو ئه لی؛

«پاش به ستنی په یانی ١٩٣٠ به ندایه تی و دوا ی پیشیل کردن و داپلۆستی بزوتنه وه ی کورد به سه رۆکایه تی شیخ مه حمودی نه مر دام و ده زگای پرو پاگه نده و چاوو راوی ئیستعمارو نوکه ره کانی که وتنه چه نه دان و خه رکه رستن تا گه ل پروای به هیزی خۆی نه میتی، کراسی دۆش دامای و نا ئومیدی به به ردا بکات و تف و له عنه ت له رابوردووی پر شانازی خۆی بکات که له پیاوو شاعیره به ناوبانگه کانی، سه ر گوزه شته ی رۆله دلسوژه کانی بداته به ر توانج و پلار، له دوا ییدا وای دابیت که خه بات و قوربانی دان بۆ گه ل، بۆ پیشکه وتن و سه رکه وتنی نیشتمان بی هووده یه و پولیتیکی قه لب ناهینتی.

له ناو ئه م گیشه لکوو که ی سه ر لیشیوانه دا، هاشه و هووشه ی پیاوه کانی ئیستعمار ئه م به ندو بالۆزه به یان کاویژ ئه کرده وه و ئه م ژه ره په سه یان ئه رشت. گوایه ئه بیت دوو تفه نگه شری شیخ و چه ند خوینده واریکی خویری لات و لووت بی پشت و په نا، چی بن له عاست تۆپ و جبه خانه ی له شگری بی شوماری ئینگلیزدا.. ئایا هیتز هه یه له به ر ده م ده سه لاتداریکی وه ک - ئه وسای - ئینگلیزدا بکوکی؟ خو شمان بیت و ترشمان بیت ئیستعمارو پیاوه کانی هه موو شتیکن. هه رچی ئه مان نه یانه وی و به په نجیه ی ئه مان نه کریت هه رگیزاو هه رگیز نارواو نابی، دنیای ئه و رۆژه بریتی بوو له هیتزو ده سه لات و گه وره یی، گه ل ئه بیت هه میسه ره نج بدات، شان بکووتی، بچه وسیتته وه، ژیر ده ست بیت، ئیستعمارو دام و ده زگاشی ئه بی هه ر له سه ره وه فه رمانه و او ئاغا بن. به م چه شنه دنیا یان کردبوو به رۆژی خۆیان، به پرو پاگه نده و هاشه و هووشه

رابوردووی گهلیان ههموو رهش کردبوو، به سووک و نزمیهوه ئه یانروانییه ههموو قارهمانیتی و ئازایه تی و جوامیری گهلی کورد.

ئهم ئاوو ههوا ناسازه، ئهم بارو دۆخه ناهه مواره کارتیکی جه رگبری ناره وایان کرده سهر جوولانه وهی نیشتمانی کورد تا رادهیهک شه ل و گۆجیان کردبوو به چه شنی ناو هینانی رابوردووی پرشنگذاری به تاوان ئه ژمیردرا، یادکردنه وهی راپه رین و سه رکه وتنی سه رداره کانی به ئاژاوه نانه وه دووبه ره کی دروستکردن دژی نیشتمان له قه له م ئه درا، ته نانه ت جه ژنی نه ورۆزی پیروزی کورد به ئاگر په رستی و بی دینی دائه نرا. ههروه ها نزیکترین یادگاری شان و بازو راه شاندن روو به رووی ئینگلیز دژی په یمانی ۱۹۳۰، راپه رینی روژی شه شی ره شی ئه یلوول په رده ی به سه ردا درا بوو. ئهم رووداوه مه زنه نه به زه ی گه لی کورد بقه بوو، هه ر که سی یان هه ر ده سته یه ک بیخاته وه بییری خه لکی. ئه وه بوو پاش شوژی ۱۴ی ته مووزی ۱۹۵۸ حیزیه نیشتمانییه کان که وتنه باس کردن و یادکردنه وه و نرخ پیدانی..

له بهر ئهم هۆبانه پیوسته به چاویکی گرنگ و به نرخ پروانینه هه ول و کۆششی ده سته ی «کوردی و مه ریوانی» که له و روژه ره شه دا ده ستیان دایه چه کی خامه ی ره نگین و که وتنه ویزه ی چه رخی ناهه موار، به زمانی لوقمان مرواریی ملوانکه ی کورده وارییان ئه کرده گه ردنی به رزی بزوتنه وه ی گه ل، داخی دلیان ئه رشت، ئه رکی پیروزی سه ر شانیان به رامبه ر نیشتمان جی به جی ئه کرد. هه ر چه نده ئهم ده سته یه به ئاشکرا دژی ئه و روژه بانگیان رانه هیشته بوو، له کلاورۆژنه ی ئه دهب و ویزه و زیندووکردنه وه ی زمان و هونه ره وه هاتبوونه مه پیدانی جه نگه وه، به لام خه لکی له قسه یان ئه گه یشتن و ئه یانزانی ئه مانه له کویتوه سیخورمه ئه وه شین، چون دام و ده زگای رزیو دائه روختین و باله خانه ی نو ی بنیات ئه نین. جا بۆیه ئهم ده سته یه پشتیان لی به ست و که وتنه جم و جوول و چست و چالاکی بۆ زیندووکردنه وه بووژاندنه وه ی ناو و شوینه واری شاعیره کۆنه کان، وه ک «سالم» که ئه و ده مه و ههموو هۆنراوه کانی وه کوو ئاردی ناو درک و ابووه به په راگه نده یی له کون و قوژینی مزگه وته کان و دهم و زمانی ئهم فه قی و ئه و مه لای ولاندا ئه ژیا، له م دی و له و دی، له م مزگه وت و ئه و دیواخانه، له سنه و سابلاخ، له قه ره داخ، له ههموو جیگا و مه لبه ندیکی خوینده واری و زانیندا.

.....«.....»

دهوری دادپهروهری له دهوری عوسمانیه کاندایه بوو به سه مکاری؛ کوشتن و

برین، رزگاری و بهختیاری، رابواردنی ناو گولزارو دەم به پیکه‌نبن بوو به گریان و شین و شه‌پۆر. بۆیه‌کا گردی سه‌یوان، کانیسکان و سه‌رچنار هه‌مووی بوو به مه‌لبه‌ندی لووره‌ لووری گورگی رۆم و جیگا سمی و لاخی داگیرکه‌ران. لاشه‌ی له‌ خوینا گلاوی کورد، ته‌نانه‌ت داره‌که‌ی شیخ هه‌باس، پیرمه‌ سوورو مزگه‌وتی مه‌ولانا خالد له‌ ده‌ست درێژی و زۆرداری رۆمه‌کان رزگاربان نه‌بوو. ئەم دیوانه‌ که له‌سالی ۱۹۳۳دا چاپکراوه‌ نزیکه‌ی «۱۰۶» لاپه‌ڕه‌یه‌، به‌ سه‌ره‌تایه‌ک ده‌ست پێ ته‌کات:

۱) له‌ پاش زحمت و ازیتییکی زور «دیوانی سالم» پێک هات، نزیکه‌ی سالیکه‌ ایمه‌ هاوار ئه‌به‌ینه‌ به‌ر حمیت و وجدانی هه‌مو کوردیکی پاک که‌ یاریه‌مان بده‌ن و له‌م خزمه‌ته‌ عمومه‌دا هه‌متیان درێغ نه‌که‌ن، که‌چی حیف زور که‌م یاریه‌مان ئه‌دن، و له‌ یه‌کدو جیگا زیاتر شعرو غزلمان بو نه‌هاتوه‌و معاوتیان نه‌کردین.

۲) هر و کوله‌ پێشه‌وه‌ عرضی خوینده‌وارانمان کردوه‌، ایمه‌ له‌م نشریاته‌ مقصده‌مان قازانج و تجارت نیه‌، و تا آسته‌ له‌ ضرر و زیان زیاتر قازانجمان نه‌کردوه‌، و ئه‌مه‌ به‌ تۆزی لیکدانه‌وه‌ لای هه‌مو کسێ آشکرایه‌. له‌به‌رئه‌وه‌ دیسانه‌وه‌ هاوارو تکا ئه‌کین له‌ هه‌مو کوردیکی به‌هه‌مت له‌ یاریه‌ دانمان درێغی نه‌که‌ن. و هه‌رچی شعرو غزلیکی هه‌ر شاعریکی کوردیان لایه‌ بومان بنیرن. که‌ به‌ سایه‌ی هه‌متی هه‌مو لایکه‌وه‌ ئه‌م اثره‌ قییمتدارانه‌ له‌ ناو نه‌چی و خزمه‌تیکی زمان و قه‌ومیمان بکه‌ین.

۳) له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ایمه‌ هه‌ر ئه‌وه‌نده‌مان پێ کوکرایه‌وه‌و له‌وه‌ زیاتر چاوه‌ڕوانی بی سود بو. وا دیوانی «سالم» له‌ چاپ درا. ئه‌گه‌ر ناته‌واوی و یا ناریکیه‌کی بی تاوانی ایمه‌ نیه‌. خوینده‌واران تاوانمان ببخشن. قباحتی ئه‌و کسانیه‌ که‌ معاوت و خزمیتیان پێ ئه‌کری و به‌لام نایکه‌ن.

۴) وه‌کوله‌ نه‌یاتی دیوانه‌که‌دا نوسراوه‌ هه‌ندی آثاری ترمان به‌ ده‌سته‌وه‌یه‌ بو چاپکردن. به‌لام له‌ نشر کردنا ته‌ماشای وه‌خت و وه‌ضعیت ئه‌کری له‌به‌ر ئه‌وه‌ ته‌ماشای ریز ناگری و ژماره‌کان مه‌عنای ئه‌وه‌ نیه‌ که‌ به‌و ترتیبه‌ له‌ چاپ ئه‌درین.

۵) هه‌ر که‌سی دیوانی و یا شعری بو ناردین به‌ ادره‌سی خواره‌وه‌ بی نیری:

الی مهدی افندی التوتنجی و ثم الی ید مریوانی.

میدان شارع الرشید. بغداد

به‌غدا: مانگی نه‌ورۆز ۱۹۳۳. کوردی مه‌ریوانی).

وه‌کوو له‌ سه‌ره‌تاکه‌دا ده‌ر ئه‌که‌وی ده‌سته‌ی کوردی و مه‌ریوانی هه‌ول و کۆششیکێ بێ هاوتایان داوه‌ تا ئه‌م به‌ره‌مه‌ بایه‌خداوه‌ بخه‌نه‌ بازاری ئه‌ده‌ب و وێژه‌ی کوردییه‌وه‌ به‌ دیارییه‌کی جوان پیشکەشی خۆینده‌وارانی به‌ریزی بکه‌ن، به‌مه‌ جاریکی تر ئه‌و راستییه‌ ده‌ر ئه‌که‌وێته‌وه‌ که‌ کوردی و مه‌ریوانی هه‌ر چه‌نده‌ دوو‌کەس بوون و بوو بوونه‌ بنکه‌و لانه‌ی هاوار کردنی دلسۆزانه‌ و داواکردنی یارمه‌تیدان له‌ خۆینده‌واران تا هه‌موو لایه‌ک به‌ ده‌نگیانه‌وه‌ بێن و ده‌ست بده‌نه‌ باری که‌وتووی ئه‌ده‌ب و زمانی کوردی تا له‌ قسور و چلپاری پاشکوتن، په‌راگه‌نده‌وه‌ له‌ بیرچونه‌وه‌ رزگاری بکه‌ن تا به‌ پشتگرتنی هه‌موو لایه‌ک شاعیرو گه‌وره‌ی نه‌ناسراو هونه‌رو ئه‌ده‌ب گوم بوو زیندوو بکه‌نه‌وه‌، تا کاروانی رۆشنیبری زمان و ئه‌ده‌ب و وێژه‌ بێ وچان به‌ره‌و پیشه‌ پروا و جیتگای به‌ریزی خۆی له‌ ناو کۆمه‌لگای کوردا وه‌رگرێ.

..... «.....»

به‌شیکێ سه‌ره‌کی له‌ شیبه‌ی زمانی کوردی شیبه‌ی موکرییه‌، شیبه‌ی بابان - که‌ خه‌تیکێ ئه‌و شیبه‌یه‌ به‌ - به‌شی سوله‌یانی و ده‌وریه‌ریه‌تی. ئه‌م به‌شه‌ی به‌هۆی ئه‌ماره‌تی بابانه‌وه‌ - که‌ پایته‌خته‌که‌ی له‌ قه‌لاچوالان و پاشان له‌شاری سوله‌یانی بوو - به‌ناوی شیبه‌ی بابانه‌وه‌ ناوی ده‌رکرد. تا ئه‌و سه‌رده‌مه‌ له‌ به‌شی بابان و ئه‌رده‌لانا هۆنراو به‌شیبه‌ی هه‌ورامی ئه‌وترا. یه‌که‌م که‌س که‌ ئه‌م رچه‌یه‌ شکاند بۆ ئه‌وه‌ هۆنراو به‌ شیبه‌ی موکرییه‌ش بوترێ «نالی» بوو. پاش ئه‌و هه‌ر له‌ به‌شی بابان «سالم» و «کوردی» و که‌سانی تریش هاتن به‌ شوینیا. ئایا بۆچی له‌م سه‌رده‌مه‌دا زمانی هۆنراو کوتوپر له‌ هه‌ورامییه‌وه‌ بوو به‌ موکری؟

یه‌کێ له‌و شتانه‌ که‌ ئه‌م په‌رده‌یه‌ هه‌لگێرایه‌وه‌ حوکمی ئه‌ماره‌ت بوو. له‌ سوله‌یانی و ولاتی سوله‌یانییدا ئه‌ماره‌تی بابان ئه‌ماره‌تیکێ خاوه‌ن حوکم و به‌ ده‌سه‌لات بوو. به‌لێ! له‌سه‌رده‌می بابانه‌کانا قه‌واله‌و به‌راتنامه‌و فه‌رمان به‌زمانی فارسی بوو، به‌لام زمانی دیواخان و کۆشک و له‌شکر زمانی کوردی بوو، ئه‌مه‌ که‌ره‌سته‌یه‌کی سه‌ره‌کی بوو که‌ بوو به‌هۆی ئه‌وه‌ زمانی هۆنراو له‌ شیبه‌ی هه‌ورامییه‌وه‌ بکه‌وێته‌ سه‌ر شیبه‌ی بابان، هانه‌ هانه‌ی ئه‌وان و ره‌واجی حوکم، ره‌واجی به‌شیبه‌ی ئه‌ده‌بیدا.

دووڕ نییه‌ بووترێ: ئه‌گه‌ر زمانی کۆشکی ئه‌ماره‌تی بابان له‌یه‌که‌م هۆ بوو بۆ زمانی هۆنه‌ران، ئه‌ی بۆچ له‌ ئه‌ماره‌تی ئه‌رده‌لانیشا - که‌ پایته‌خته‌که‌یان هه‌سه‌ناوا و سنه‌ بوو -

ئەو شىۋەي ئەردەلانى نەبوو بە زىمانى ھۆنەران لە گەل ئەودا ئەوانىش زىمانى كۆشكەكانيان زىمانى كوردى بوو؟

ئەلەين: لەبەر زۆر نىزىك بوونى ئەردەلان ھەر لە زەمانىكى كۆنەو بە فارسى و بە ئەدەبىياتى فارسييەو تىكلاو بوونيان لە گەل يەكا، ھەر چەندە زىمانى كۆشك كوردى بوو، بەلام فارسييەكە زال بوو بەسەر زىمانى ئەدەبىياتيانا. بە پىچەوانەي ئەمارەتى بابان؛ دوور بوونيان لە فارسەكەو بەسەر يەكەو بوونيان لە گەل ئىمپراتۆرىيەتى عوسمانىدا و رىك نەكەوتنى دوو حكومەتى عوسمانى و فارسى لە بارى سىياسەتەو و كەوتنە ناوى ئەمارەتى بابان لە بەشە خاكى عوسمانىدا، ئەوئى دروستكردبوو كە دەسلەتتى زىمانى فارسى لە قەوالەو فەرمان و نامە زىاتر شتىكى تر نەبىت.

بەلئى! ئەدەبىياتى فارسى بە خويندن رەواجى ھەبوو لە ناو دەستەي رۆشنبيرانا، وەكوو ئەم رەواجەي ئەرۆشەت ھەتا ئەگەيشە ئەستەموول، بەلام حوكمى ئەمارەتەكە بەھىتر بوو لەو كە زىمانى فارسى بتوانى كۆسپىك دروست بكا وەكوو لە بەشى ئەردەلانا دروستى كەردبوو بۆ ئەو نەيەلئى زىمانى كوردى بىي بە زىمانى ئەدەبىياتى كورد.

خاوەنى پەخشانى «ديوانى سالم» ئەو ديوانەي كەردووە بە بابەتتىك و ئەو پەخشانى سەرەوئى پىن دروست كەردووە. رەنگى پەخشانى كە رەنگى پەخشانى سالانى ۱۹۷۰- ۱۹۸۰ يە؛ ئەو رەنگەيە بەلام ھى چەشەي نووسەرىكى تر. چ جۆرە دەردەدلىك ھەبوو لەو رۆژانەدا، گوزارشتى لەو دەردەدلىكە داوئەتەو، ئەنجامى ناسۆرى كۆن و نوئى پىكەو گرى داو. زمان ھەر يەك زمانە - كە زىمانى كوردىيە - بەلام كۆرەورى سالانى « ۱۸۰۰- ۱۸۶۶ » و « ۱۹۳۳ » و « ۱۹۷۸ » يەك كۆرەورى نىن، ئەو زمانە كوردىيە لەو سى مېترووئەدا، ھەر يەك بە جۆرئى گوزارشتى لەو كۆرەورىيانە داوئەتەو؛ يەكەمىيان بە ھۆنراو، دووئەكەي تر بە پەخشان. بە تايبەتى ئىمە لېرەدا مەبەستمان پەخشانە. خاوەنى پەخشانى « ۱۹۷۸ » نمونەيەكى پەخشانى ۱۹۳۳ ھىناو و خستىوويەتە نىوانى دەقەكەي خويەو، كە ئەمە بەرامبەر بە مېترووى پەخشان شكاندى دوو نىشانە بە تىرىك. گوزارشتى ۱۹۳۳ و گوزارشتى ۱۹۷۸ سەير ئەكەين؛ دارشتنى عىبارەتى كوردى لە مېترووى يەكەمەو تا دووئەم گەلئى گۆرانى بەسەرا ھاتووە. ھەر چەندە بابەت جىايە بەلام گۆرانەكە ھەر زۆر زەقە. گرمان بابەت ھەر يەك بىت، وە نووسەرى ھەر دوو سەردەمەكەش ھەر يەك بىت، رەورەوئى گۆران ئەو گۆرانە ھەر پەيدا ئەكات.

«که ریمی حسامی» رۆمانی «ماکسیم گۆرکی» له فارسییهوه هیناوهته سهر زمانی کوردی، به دهستیایوی «کۆری زانیاری کورد» له ساڵی ۱۹۷۸ دهستی چاپی گه‌یشتی. ئەمه‌ی خواره‌وه نموونه‌یه‌که له‌و په‌خشانه‌ی:

.....»

نیکۆلای به‌نیگه‌رانی و به‌هاواره‌وه پیشوازی له‌دایک کرد: - ده‌زانی بیگۆر
حالی خراپه! بردیانه‌ نه‌خۆشخانه. لیوودمیلا هاتبوو ده‌یگوت له‌ نه‌خۆشخانه
بچییه‌ لای.

- له‌ نه‌خۆشخانه؟!

نیکۆلای پاش ئەوه‌ی به‌تووره‌یی چاویلکه‌کانی رێک کردن، چاکه‌تی بۆ
دایک راگرت که‌ بیکاته‌ به‌ری. به‌قامکه‌ وشک و گه‌رمه‌کانی ده‌ستی دایکی
گوشی و به‌ده‌نگی‌کی له‌رزۆک به‌لی! ئەم به‌سته‌یه‌ش له‌گه‌ڵ خۆت به‌ره.
قیسۆششیکۆف له‌جی‌گایه‌کی ئەمینه‌؟.. به‌لی. وه‌زعی زۆر باشه‌.. منیش
ده‌چم سه‌ر له‌ بیگۆر ده‌ده‌م.. دایک ئەوه‌نده‌ هیلاک بوو سه‌ری ده‌سوورا. له
نیگه‌رانی و په‌شۆکاوی نیکۆلایدا چاوه‌روانی کاره‌ساتی‌کی ده‌کرد. له‌به‌ر
خۆیه‌وه‌ ده‌یگوت: ده‌مری.. ده‌مری. ئەم بیره‌ خه‌فه‌تاوییه‌ وه‌ک چه‌کوش
می‌شکی ده‌کوتا. کاتی‌ک له‌ ژووری رووناک و خاوی‌نی نه‌خۆشخانه
وه‌ژوورکه‌وت و دیتی که‌ بیگۆر له‌ نیتو کۆیه‌ک بالنجی سپی دانیشتوووه‌ بزهی
له‌سه‌ر لیوانه‌، جی به‌جی هاته‌وه‌ سه‌ر خۆ. به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌وه‌ له‌به‌ر ده‌رگا
راوه‌ستاو گوتی لی بوو که‌ نه‌خۆش به‌ دوکتۆر ده‌لی: ده‌رمان هه‌ر جو‌ره‌ پینه‌و
په‌رۆیه‌که‌! دوکتۆر به‌ نیگه‌رانییه‌وه‌ گوتی: بیگۆر! قسه‌ی بی جی مه‌که‌. من
که‌ شۆرشگیتیم له‌ پینه‌و په‌رۆ بیزارم. دوکتۆر ده‌ستی نه‌خۆشی گرت و له‌ سه‌ر
رانی خۆی دانا. پاشان هه‌ستاو ده‌ستی به‌پیشی خۆی دا‌هینا‌و قامکی نایه
سه‌ر ده‌م و چاوه‌ ئاوساوه‌که‌ی بیگۆر.

دایک دوکتۆری باش ده‌ناسی، هه‌فالتی‌کی باشی نیکۆلای بوو. دایک له
بیگۆر وه‌ نزیک که‌وت. ئەویش که‌ دایکی دیت زمانی خۆی ده‌ره‌ینا. دوکتۆر
ئاوری دایه‌وه‌: ئای ئەوه‌ تۆی؟.. رۆژ باش.. دانیشه‌!.. چت هیناوه‌؟.. لام
وايه‌ کتیبه‌.. نابێ هه‌یج بخوینیته‌وه‌.. بیگۆر به‌ غه‌لبه‌ غه‌لب گوتی: ده‌یه‌وی
هه‌ر نه‌زان بم!.. دوکتۆر ئەم‌ری پێ کرد بێ دنگ بێ و چه‌ند وشه‌یه‌کی له
نامیلکه‌یه‌کدا نووسی.

هه‌ناسه‌یه‌کی کورت و خینه‌خینی‌کی شتیدار له‌سینگی بیگۆر ده‌هاته‌ ده‌ر.

دلۆپەي وردى ئارقە سەرو چاويان تەر کرد بوو. هېندى جار دەستە گرانەکانى بەشلى ھەلدېتتاو نېتو چاوانى دەسپەو. نەبزوتنى روومەتە ئاوساۋەکانى، دەم و چاوى مېھرەبانى كە ھەموو خەتەکانى لەژىر ماسكىتىكى مردوودا شاردرايونەو، بى سام دەکرد. تەنبا چاۋەکانى كە، لەبەر ئاوسانى روومەتانى لە قوولەو چوو بوون، دەترووسكان و بە دل دانەو پېدەكەنېن. لە دوكتۆرى پىرسى: ھا زانا، ماندوو بووم. دەتوانم راکشىم؟ دوكتۆر بە كورتى ۋەلامى داپەو: نا.. باشە، كە رۆشى رادەكشىم!.. داپە مەھىلە. سەرىنەکانى بۆ چاك كە.. تكات لى دەكەم بە تايبەتى مەھىلە قسان بكا. قسە كىردن بۆ ئەو زۆر خراپە. داىك سەرى ھەلتەكاند. دوكتۆر بە گورجى ۋەدەرەكەوت. بېگۆر سەرى بە پشتەو ۋەدا بەرداۋەو و چاوى لە سەر يەك دانان و ئىتەر نەبزوت. تەنبا تۆزىك قامكى دەبزاوتن لە دېوارە سېپىيەکانى ئەو ژوورە بچووكەدا سەرمایەكى وشك و خەمىكى رەش ھەلدەستا. لە پەنجەرە گەورەكەو ۋە دارە بەرزەکانى «زىزەفون» دەبېران. لەنېوگەلا تارىك و تۆزاۋىيەكاندا پەلەي زەرد دەدرەوشان. سەرمای پايىزى داھاتوو ھەست پى دەكرا. بېگۆر بى ئەو ۋە بېزوى يا چا ھەلېنى گوتى: مەرگ بە پەرۆشەو بەكاۋە خۆ بۆ لای من دى. ۋا ديارە ئەو ۋەندە كورپىكى باش و خۆش ئەخلاقم سكى پىم دەسووتى.

داىك بە نەرمى دەستى دامالى و تكاى لى كرد قسە نەكا.. راۋەستە، داپە گيان، ئىستا بى دەنگ دەبم.. لە كاتىكدا زۆر بە زەھمەت قسەي بۆ دەھات و ھەناسەي سوار بوو، لەسەر ھەموو وشەيەك تاۋىك رادەووستا، قسەکانى درېژە پى دان: داپە گيان زۆر باشە كە لەگەل ئىمەي.. دىتنى سەرو چاوت، چاۋە ورباكانت، ساكارىت بۆ من زۆر خۆش و بەتامە. كە تۆ دەبېنم لە خۆم دەپىسم: «دوا رۆژ چۆن دەبى؟» كە بېرىش لەو دەكەمەو زىندان و دوور خستەو ۋە بەلاۋ كۆپرەو ۋەرى چاۋەروانى تۆۋ كەسانى ۋەك تۆن، خەفەتبار دەبم. لە گىران ناترسى؟.. داىك بە ساكارى ۋەلامى داۋە: نا!.. ئاشكراپە. بەلام بەو حالەش زىندان پىاو جارز دەكا. زىندان منى كوشت. ئەگەر راستىت دەوى نامەوى بىرم.. داىك دەبوىست بلى: «لەوانەپە نەمى»، بەلام رووى لى ۋەرگىراۋ بى دەنگ بوو.

دەكرا دىسانىش بە قازانچى كۆمەل كار بكم، بەلام پىاو كە ئىتەر ھېچى لە دەست نەيى، ژيانى كەلكى نىيە. نەفامىيە.. داىك لەپەر ئەم قسەي ئەندىيى ۋەبىر ھاتەو: «راستە بەلام بۆ دلخۆشى نايى». ھەناسەپەكى ھەلكىشا. زۆر بىرسى و ھىلاك بوو. ورتە ورتى يەك ھەۋاى نەخۆشى ژوورەكەي پىر کرد بوو و

بی هیژ له دیواره لووسه‌کان ره‌خشا، گه‌لای داره‌کان پی‌اویان ده‌خسته بی‌ری ئه‌و هه‌وران‌ه‌وه که زۆر نه‌وی ده‌بن و به ره‌نگی لیتل، چاو ماندوو ده‌که‌ن. هه‌موو شت به بی‌ن ده‌نگیه‌کی خه‌فه‌تاوی، به چه‌شنیکی زۆر سه‌یر ویستا بوو و چاوه‌روانی مه‌رگی ده‌کرد. بی‌گۆر گوتی: چه‌ند ناره‌حه‌تم! چاوی له‌سه‌ر یه‌ک دانان و مات بوو. دایک گوتی: بنوو، ره‌نگه‌ بۆت باش بی‌ن. ده‌میک گوتی دا هه‌ناسه هه‌ل‌کیشانی نه‌خۆش و چاویکی له ده‌وروبه‌ری خۆی کرد. خه‌میکی سارد به سه‌ریدا زال بوو. ویتزینگی ده‌هاتی. خسه‌خشیک وریای کرده‌وه که دیتی بی‌گۆر چاوی هه‌ل‌یناون، هه‌ستایه سه‌ر بی‌ن و به ئه‌سپایی گوتی:

خه‌وم لی‌ که‌وت. بمبوره‌! له ژیر لیتوانه‌وه وه‌لامی داوه: تۆش بمبه‌خسه‌! له‌ده‌ره‌وه‌ی په‌نجه‌ره ناسۆ زه‌رد ده‌بوو. سه‌رمایه‌ک وشک چاوی نازار ده‌دان. هه‌موو شت به سه‌یری لیتل ده‌بوو. ره‌نگ و رووی نه‌خۆش لیتل تریش بوو بوو. دیسان هه‌ستیک هات، ده‌نگی لی‌وود میتلا بوو. له تاریکی دانیشتون و چه‌نه لی‌ ده‌دن. دوگمه‌ی چراکه له کوتیبه؟ له پر ژووره‌که رووناک بوو. لی‌وود میتلا که له سه‌رمان شین هه‌ل‌گه‌را بوو، راست له‌وی راوه‌ستا بوو. بی‌گۆر هه‌موو له‌شی ده‌له‌ری، ده‌ستی بۆ سینگی برد. لی‌وود میتلا غاری دایه‌وه گوتی:

چییه؟ بی‌گۆر چاویکی له دایک کرد. چاوه‌کانی زۆر گه‌وره ده‌هاتنه به‌ر چاوو به‌گور ده‌ترووسکان. به ئه‌سپایی گوتی: راوه‌سته. له‌کاتیکدا ده‌می کردبووه‌وه. سه‌ری هه‌ل‌یناو باسکی بۆ پیشه‌وه درتیز کرد. دایک به شیتینه‌یی ده‌ستی گرت و هه‌ناسه‌ی خۆی راگرت و تیبی فکری. بی‌گۆر سه‌ری به پیشه‌وه‌دا به‌ردایه‌وه به ده‌نگیکی به‌رز گوتی:

ئیتتر هیتزم نه‌ماوه، ته‌واو بوو. له‌شی هه‌ر وه‌ک ریک بی‌ن که‌میک جوولایه‌وه. سه‌ری به نارامی که‌وته سه‌ر شانی. شوقی چرا به رووناکییه‌کی خه‌فه‌تباره‌وه. له چاوه‌کانیدا ده‌ترووسکان. دایک له ژیر لیتوانه‌وه گوتی: دۆستی من! لی‌وود میتلا له سه‌رخۆ له قه‌ره‌وتله‌که‌ی وه‌دووور که‌وت. له پیش په‌نجه‌ره راوه‌ستا و له کاتیکدا راست ته‌ماشای به‌رامبه‌ری خۆی ده‌کرد. به ده‌نگیکی سه‌یرو توند که دایک نه‌ییبستبوو گوتی:

مرد!! ته‌واو بوو. خوار بووه‌وه. نانیشکی وه سه‌ر لیتیو په‌نجه‌ره دان و به ده‌نگیکی له‌رزووک ده‌ستی به قسه‌ کرد:

به‌هیدی و تازیی مرد. بی‌ن ئه‌وه‌ی بنالین. له پر وه‌ک مستی له سه‌ری بده‌ن له خۆ چوو، که‌وته سه‌ر چۆکان و ده‌ستی به چاوان گرت و هه‌ناسه‌به‌کی

هه لکیشا. دایک پاش ئه وهی باسکه قورسه کانی بیگۆری وهک خاچ خسته
 سه سینگ و سه ره گه رمه که ی خسته سه سهرین، له لیوود میتلا وه نیتزیک
 کهوت. چاوی سهرینه وه دهستی به قره نهرمه کانییدا هیتا. ئه و ژنه به نارامی،
 چاوه کانی که له بهر گریان هه لمسا بوون، بۆ لای دایک وه رگپراو به لیبوی
 له رزوو که وه گوتی:

ده مینک بوو ده مناسی، کاتیک دوور خرابوینه وه پیکه وه بووین. له
 زیندانییدا پیکه وه بووین. هیتدی جار شکه نجه زۆر توندو له توانا به دهر بوو،
 زۆر له هاوالان وه ره یان بهر ددها، چه ند که س شیت بوون.

..... «.....»

گیره و کیشه له بهینی دوو چینی ده ستدارو بچ ده ستدا، له بهینی فه رمانه وه او
 فه رمانه بردا، له بهینی به هیزو بچ هیزدا له و رۆژه وه که خوا دنیای دروست کردو وه ههر
 هه بووه، وه لام وایه ههر ئه میتیتیش، ئه مه یه کیکه له فه لسه فه کانی که ون! به تایبه تی
 هیز؛ هیزه که یه که چینه کان دروست ئه کا. ئه وهش وه نه بچ تایبه تی بچ به ئاده میزاده وه، له
 گیانله به ره کانی ترو رووه کیشا ههر هه یه؟ دوو لقی دارتیک، یا دوو چله گیایه ک له قه فی
 داره که وه له بنجه که وه سه ره هه لئه ده ن یکیکیان هیز په یدا ئه کا ئه ویکه یان وشک ئه کا،
 گورگ هیزی هه یه مه ر ئه خوا، شیر هیزی هه یه ئاسک ئه خوا. تۆ به رخ ئه خووی به لام هیزت
 به سه ره شیرا ناشکی لیبی هه لدیت!

که وا بوو چینه یه تی هیز دروستی کردو دروستی ئه کا. ئه بچ ئه وهش بزانی: ئه و که سه
 که سنگ بۆ چه وساوه ئه کوتی و فرمیسکی بۆ ئه رپتزی، کاتی له و رپگه یه وه خووی گه یشت
 به حوکم و ده سه لاتی که وته ده ست، خووی له چه وسینه ره وه که ی پیشوو خراتری لئ دیت
 به رانه به به چه وساوه کان، خووی زیاتر ئه بچ به گورگ بۆ میتگه لی گهل، ههر بۆ مانه وه ی
 خووی له حوکما براو دۆست و تاوانبارو بچ تاوان هه پروون به هه پروون ئه کا ههر به وه مه رجه
 خووی بچینه ته وه! «ستالین» پاله یه ک بوو، دلئ زۆر ئه سووتا به شه عبی ئه رامه نده ی ولاتی
 رووسیا که ئه یاننالاند له ژیر سته می قه یسه ره کانی رووسیا دا. کاتی که خووی گه یشته
 حوکم، خووی له قه یسه ره کان خرابتری لئ هات به رانه به به شه عبی سو فیه تی و به رانه به به
 کۆنه هاو رپکانی که خه باتیان پیکه وه ئه کرد بۆ رزگار بوونی گه لی رووسیا. وا دیاره
 غه ریزه ههر له سه ره ئه م سیسته مه رویشته وه ئه پروا! ئه وی ئه م غه ریزه یه کاری تی نه کردو وه
 ته نیا پیغه مبه ران بوون؛ ئه وانئ له ناو چینی بچ ده سه لاته کانا هه لکه وتن و پاشان
 خزمه ته که شیان ههر به رده وام بوو له گه لیانا. «داد» یان دانا، پاشان ده سه لاتدار په یدا بوو،

ئەو دادەیان بە رێوە نەبرد، ئۆبالی ناچیتە ئەستۆی ئەوان، بە لکۆو ئەچیتە ئەستۆی دەسەلاتدارەکان.

هەر ماکسیم گورکی «۱۸۶۸-۱۹۳۶» چاکی کرد که نەبوو بە خاوەن حوکم، ئەگەر ببوایە بەرھەمی قەلەمەکە ی بەو جۆرە بە دنیا دا بلاو نەدەبوو، که تا دوا ھەناسە ی قەلەمەکە ی پشتیوانی زەحمەت کیشان بیت. ئەم ناوہ ی باشتر بوو تا ئەو ببوایە بە خاوەن حوکمیکی وەکوو جۆزیف ستالین.

ئیمە لێرەدا مەبەستمان ناوەرۆکی داستانێ «دایک» ی مەکسیم گورکی نییە، مەبەستمان روخساری پەخشانیکی کوردییە که کەرمی حسامی ئەو داستانە ی خستۆتە سەر ریزە پەخشانیکی کوردی، که ئەوہ ی سەرەوہ نمونە یە که لە ھی سالانی ۱۹۷۰- ۱۹۸۰. ئەبیین شێوہ پەخشانیکی بە شێوہ ی زیاتر موکریانی سابلانخ. دارپشتنی رستەکانی گوندەییە کی تێدا یە، شێوہ ی قسە کردنی ئەو ولاتە چۆنە پەخشانیکی بەو جۆرە ھاتۆتە ناوہ. «دال» لە سەرەتاو دوا یی وشە دا قووت نە دراوہ وەکوو شێوہ ی بابان. لە رێختی عیبارەتا - بەو پێنە - لە باتی ئەوہ بلتی «چاویلکەکانی رێکخست و چاکەتەکە ی بو دایکی راگرت» ئەلێ:

چاویلکەکانی رێک کردن و چاکەتی بو دایک راگرت». ئەم جۆرە گوزارشتە دیارە جیا یە لەو گوزارشتە که لە ولاتی باباندا ھە یە. ھەر وەھا لە تاکە تاکە ی وشە دا وەکوو «ویژینگ، چرتە، بالنج، ماسک و ھەلمساو» لە باتی «وہنەوز، چرکە، پشتی، پەچەو ئاوسا» ئەمە دەوڵە مەندییە که بو زمانی کوردی. جگە لە مە ئەگەر پەخشانیکی وەکوو ئەم پەخشانیکی نەبیت، کوردی ناوچە یە کی تر ئاگادار نابێ بە سەر شتی وادا. ھەر زمانیک ئەگەر بە ھەموو شێوہکانی شت نووسرا، زمانی ئەدەبیکی یە کگرتوو ئەکە ویتە بەر دەستی خاوەن زمان. زمانەکانی تر بەم جۆرە پیشکە و تون و لە ئەنجاما زمانیک یە کگرتوو یان بو ھاتۆتە مەیدانە وە ئەو زمانە بوو بە رەسمی گشتی بو یان.

«کمال جلال غریب» لە سالی «۱۹۷۹» لە بەرگی دووہمی کتیبە که یا «فەرھەنگی زانیاری» عەرەبی-ئینگلیزی-کوردی، که لە بەرھەمی چاپکراوہکانی «کۆری زانیاری کوردی» یە، پیشە کی ئەو کتیبە بە پەخشانیکی دەست پێ ئەکا و ئەلێ:

«خویندەوارە بەرێزەکان! بە ناوی خودای بەخشندەو میھەرەیانە وە. پر بە دل سوپاسی ئەو برا یانە دەکەم که بە دەمی، یان بە نووسین، بە نامە ی تاییە تی،

یان بلاو کراوه له گۆښارو روژنامه‌کاندا بیرورای خوځانیان دهرباره‌ی بهرګی په‌کهمی نهم فەرهنګه - فەرهنګی زانباری- دهربرېښو و هندیټک تیبینی نایابیان خستېښووه بهر چاوم. منیش به پیتی توانا له‌م بهرګه‌دا نه‌و تیبینیانهم په‌پړه‌وی کرد، وه هیوادارم که له بهرګه داها توه‌کانیشدا هر په‌پړه‌ویان بکه‌م.

(۱) له بهرګی په‌کهمدا وشه لاتینی، یان ئینگلیزیبه‌کانم به پیتی کوردی نووسیږو چونکه فەرهنګه‌که‌م له سلیمانی چاپ کردو به ته‌ما نه‌بووم که نه‌و وشانه به ریک و پیکي چاپ بکرتین. به‌لام پاش نه‌وه‌ی که کۆری زانباری کوردی به‌پتیز به‌لینی له‌چاپ دانی نهم به‌شهی ئیستای پیم دا هه‌موو وشه لاتینی و ئینگلیزیبه‌کانم به پیتی تایبه‌تی خوځان نووسیږه‌وه.

(۲) نه‌ګر وشه‌په‌کی عه‌ره‌بی به‌رامبه‌ره‌که‌ی به کوردی هه‌بیت نه‌و کوردیبه‌که‌یم بۆ داناوه؛ بۆ نمونه «اجدل - صقر» له عه‌ره‌بیدا، به‌رامبه‌ره‌که‌ی له کوردیدا «هه‌لۆ»، به‌لام نه‌ګر وشه‌په‌کی عه‌ره‌بی به‌رامبه‌ری نه‌بیت له‌ زمانی کوردیدا نه‌وا به‌ ناچاری عه‌ره‌بیه‌که‌م بۆ په‌رچشه‌ کرده‌وه؛ بۆ نمونه «جسم صنوبری» له عه‌ره‌بیدا به‌رامبه‌ره‌که‌ی «ته‌نی کاژی» له کوردیدا.

(۳) هندیټک وشه‌ی لاتینی، یان ئینگلیزی هه‌ن که له کوردیدا به‌رامبه‌ریان نیه، به‌لکو هه‌مان شتیان پتې ده‌لین، له بهر نه‌وه من نه‌و وشانه‌م جګه له ئینگلیزی، یان لاتینی به پیتی کوردیش هر نووسیږه‌ته‌وه، نه‌وه‌یش بۆ نه‌و که‌سانه‌ی که ئینگلیزی نازانن؛ وه‌کوو:

رادپۆ «به‌عه‌ره‌بی» Radio «به‌ ئینگلیزی»، «رادپۆ» به «کوردی». نمونه‌په‌کی تر: جادۆلینیوم «به‌عه‌ره‌بی» Gadolinium «به‌ئینگلیزی» گادۆلینیوم «به‌کوردی».

(۴) هندیټک جار ریک ده‌که‌و پت که وشه‌په‌کی عه‌ره‌بی دوو، یان زیاتر وشه‌ی کوردی به‌رامبه‌ری هه‌بیت، وه هه‌تا ئیستا ساغ نه‌پوه‌ته‌وه که کامیان راستره، یا باشته‌وه، له‌بهر نه‌وه منیش وه‌کوو خوځان هیشته‌و مننه‌ته‌وه، به هیوای نه‌وه‌ی که له‌دوارۆژدا سوودیان لی وه‌رېگیریت بۆ هه‌لېژاردنی باشته‌ریان، بۆ نمونه: حامض «به‌عه‌ره‌بی» نه‌سید، ترش، ترشه‌لۆک «به‌کوردی». حقیبه «به‌عه‌ره‌بی» ماوه، چاخ، روژگار «به‌کوردی». حشره «به‌عه‌ره‌بی» میروو، میتش و مه‌گه‌ز «به‌کوردی».

(۵) هندیټک وشه‌ی عه‌ره‌بی به شپوه‌ی زاراوه، په‌ک له‌ دوا‌ی په‌ک هاتوون چونکه نه‌مانه زاراون و هر په‌که‌یان به‌رامبه‌ری تایبه‌تی خوځی هه‌په له

کوردیدا؛ بۆ نمونه: خبز «به عه‌ره‌بی» نان به «کوردی» خبز للسفر «به عه‌ره‌بی» نانی نۆردوو، نانی رێ ئنگا به کوردی. نمونه‌یه‌کی تر: جبل به «عه‌ره‌بی»، شاخ، چیا «به‌کوردی». جبل وعر «به‌عه‌ره‌بی» گه‌وه‌ر، یاسه «به‌کوردی». دووباره تکا له هه‌موو خۆینه‌ره به‌ریزه‌کان ده‌که‌م که بیرو رای خۆیان ده‌باره‌ی ئه‌م به‌رگه‌ش ده‌ر بخه‌ن، به‌ ده‌می، چ به‌ نووسین به‌ نامه، یا له‌ گۆڤارو رۆژنامه‌دا بۆ مه‌به‌ستی چاک کردن و به‌رز کردنه‌وه‌ی راده‌ی فه‌ره‌ه‌نگه‌که. چونکه ئاشکرا به‌ که دانانی ئه‌م جوژه فه‌ره‌ه‌نگانه کارێکی یه‌کجار گرنگه‌و پێویستی به‌ یارمه‌تی گشت لایه‌ک هه‌یه.

له‌ کۆتاییدا زۆر سوپاسی کۆری زانیاری کوردی به‌ریزه‌ ده‌که‌م بۆ ئه‌و یارمه‌تییه‌ به‌ نرخه‌ی که ده‌باره‌ی به‌رگی یه‌که‌م و ئه‌م به‌رگه‌ داویتی، ناواته‌ خوازم که هه‌میشه‌ هه‌ر بلن‌د بیت له‌ پیناوی راژه‌ی زانیاری و رۆشنی‌ری و وێژه‌ی کوردیدا. هه‌روه‌ها زۆر سوپاسی برائانی به‌ریزه‌ مامۆستایان سدیق شیخ مه‌حمود به‌رزنجی و فه‌یسه‌ل مسته‌فا حاجی و یونس ئه‌حمه‌د عه‌بدولله‌ و محمه‌د هوشیار حه‌مه‌ عه‌لی ده‌که‌م بۆ ئه‌و یارمه‌تییه‌ باشه‌ی داویانه، چی له‌ باره‌ی ریک‌خستنی وشه‌کان و چی له‌ باره‌ی نووسینه‌وه‌ی ره‌شه‌که‌کانی به‌رگه‌کانی ئه‌م فه‌ره‌ه‌نگه‌دا، هیوام وایه‌ که هه‌ر له‌ سه‌رکه‌وتندا بن».

کورد له‌ لایه‌ن فه‌ره‌ه‌نگه‌وه‌ ئه‌گه‌ر به‌روارد بکری له‌ گه‌ل زمانه‌کانی ترا ئه‌توانم بلێم ئه‌م له‌ چاو خۆیا ده‌ستی له‌وان درێژتر بووه، چونکه ئه‌وان هه‌ر له‌ زه‌مانیکی تا ئه‌ندازه‌یه‌ک زۆر زووه‌وه‌ به‌ هه‌موو جوړو له‌ لایه‌ن خۆیان و جگه‌ له‌ خۆیان خزمه‌ت کراون و فه‌ره‌ه‌نگیان بۆ دانراوه، کورده‌که‌ ئه‌و ماوه‌ درێژه‌وه‌ ئه‌و هه‌سته‌ به‌ برشته‌ی نه‌بووه، که ده‌ست بدا به‌ فه‌ره‌ه‌نگی زمانه‌که‌ی خۆیه‌وه‌. یه‌که‌م هه‌نگاوێک که بۆ فه‌ره‌ه‌نگ نیژرایی له‌ ناو کورددا «ئه‌حمه‌دی خانی» بووه‌ که له‌ ژێر ناوی «فه‌ره‌ه‌نگی نه‌به‌وه‌هار» دا ده‌ستی پێ کردووه، ئه‌م میژوووه‌ش له‌ چاو فه‌ره‌ه‌نگی نه‌ته‌وه‌کانی تر دا وه‌نه‌بێ میژوووه‌یه‌کی زۆر کۆن بیت. به‌ره‌ به‌ره‌ له‌م سه‌ده‌ی بیسته‌مه‌دا ده‌ست بۆ فه‌ره‌ه‌نگ درێژ کرا و قه‌له‌می رۆشنی‌یرانی کورد بۆی که‌وته‌کار، به‌ تایبه‌تی له‌ لایه‌ن هه‌ندیک‌یا نه‌وه‌ فه‌ره‌ه‌نگ له‌ کوردییه‌وه‌ بۆ کوردی هاته‌ ناوه‌وه‌و خزمه‌تیکی شایانی پێ کرا. جا فه‌ره‌ه‌نگی کوردی له‌م ماوه‌ که‌مه‌دا ئه‌گه‌ر به‌راورد بکری له‌ گه‌ل فه‌ره‌ه‌نگی نه‌ته‌وه‌کانی تر دا؛ واته‌ له‌ گه‌ل درێژی زه‌مانیاندا ئه‌توانم بلێم نیسه‌به‌ته‌که‌ی ئه‌م زیاتره‌ له‌ نیسه‌به‌تی ئه‌وان؛ واته‌ کورتی زه‌مانی ئه‌م و درێژی زه‌مانی ئه‌وان به‌راورد بکری، ئه‌م له‌م ماوه‌ کورته‌دا رێگای زۆرتر بریوه‌ تا ئه‌وان.

هینانی ئەم نمونە پەخشانی خاوەنی فەرھەنگی زانیاری، تەنھا ئەو نییە کە نمونە یەکە پەخشانی سالی ۱۹۷۹ یە لەم بابەتەدا، بەلکوو چەند لایەکی تر ئەگریتەو؛ یەکیک لەوانە ئەو یە چۆن کورد لە بابەتەکانی ترا هەنگاوی ناو، لە بارە ی بابەتیکی وەکوو فەرھەنگیشەو دیسان ئەم جم و جوولە ی هەبوو تا گەشتۆتە ئەم میژوو، بەلکوو لەم میژوو دا توانیویە هەندێ لە زمانەکانی رۆژاواش لە گەل زمانی خۆیا ریز بکا. یەکیک تر لەوانە ریتخت و دارشتنی پەخشانی کە لە گەل بابەتە کە یا بگونجی؛ فەرھەنگ زمانیکی ئەوێ کە جیا یە لە زمانی ئەدەب و زمانی میژوو و زمانی زانیاریەکانی تر. یەکیک تر لەوانە دەرختنی چەشە یەکیکە لە گەل یەکیکی تردا بو دارشتنی عیبەرەت و رستە، کە میژووی پەخشانی تەماشای ئەم نمونە یە ئەکا ئەو دی بو دەر ئەکەوێ کە لە سالی ۱۹۷۹ دا ئەم جوۆرە گوزارشتەش دیسان هەر هە یە.

دوو نییە میژووی پەخشان ئەو دەنگە ی لیۆه بیت؛ کە ئەم نمونە یە بە چا و شێو ی موکریبەو ئەو ریتختە ی لەو دا هە یە لەمانییە!. ئەلین: گەل جار ئەمە و تراو کە چەشە ی دوو کەس هەرگیز نابن بە یەک، با بابەتیشیان یەک بیت، ئەگەر هەموو پەخشان وەکوو یەک بن ئیتر کەلک لە هینانی ئەو هەموو نمونانە دا نابیت؛ هەر نمونە یەک تام و چێژی خۆی هە یە، هەر نمونە یەک دارشتنی تایبەتی خۆی هە یە، هەر نمونە یەک روخساری خۆی هە یە. گومان لەو دا نییە کە روخساری فەرھەنگیکی نوێ کە تیکلاو بە فەرھەنگیکی تر کرابێ ئەو روخساری نابێ کە لە بابەتیکی ئەدەبی، وە یا میژوو ییدا رەوانی خۆی دەگریت. ئەم و دیسان لەم نمونە یە دا ئەبینن کە وشە ی کوردی وای تیدا بەکار هینراو، دوو نییە ئەگەر ئەم نمونە یە ئەوانە ی تۆمار نە کردبا یە ئەوانە هەروا ئەکەوتنە گوشە ی لەبیر چوونەو وەو.

«حەمە ی مام ئەورە حمان» لە سالی ۱۹۷۹ لە ژیر ناوی «پروژە ی رەخنە و لیکۆلینەو» دا بەرھەمیکی بە چاپ گە یاند. ئەمە ی خوارەو نمونە یە کە لە پەخشانی ئەو بەرھەمە:

.....»

کاکە بورھان تەنھا لە تە پرسیا ریک ئەگەر «رەمز» ترسنۆکی نییە، ئە ی چیبەو بۆچی و لە کوێو و چۆن دروست بو؟! بۆ بە ئاشکراو بی پیچ و پەنا بیرو رای تیا دەر نابری؟ ئینجا دەر بارە ی «ترسنۆکی و ئازایە تیم» بی لە خۆ رازی بوون و

به «قه ناعهت و به لگه» وه ئه لئيم ئه وهى كه من نووسيوومه هيچ كه سيك نه يو تراوه بيليت، چونكه ئه گهر ئازايه تي «توورپه بوون و چوون به گز دوژمني داگيركه را!». بي، خو ئه گهر ئازايه تي «رسوا كردني دوژمن بي». يا ئه گهر ئازايه تي «دهر خستني كرده وهى ناپه سهن و بي ره وشتي دوژمني داگيركه ر و ده سه لاتدار بي». يا ئه گهر ئازايه تي «وه ستانتيكي بي سلنه مينه وه بي به رامبه ر به دوژميتيكي درنه!! ...». زور به شانازيمه وه ئه لئيم: له چيروكه كاني «نان دؤ خوئل.. نه نكم.. و كا كافرينه و...!» دا ئه وانهم نووسيووه و كرده به رامبه ر دوژمن».

كاكه بورهان له شوپنتيكي كه دا ئه لئ: با ئه وهش بزانيه كه ره مز بير كردنه وه يه كي فراوان بؤ خويته ر په يدا ئه كاو راده ي روشنبيري خويته ر به رز ئه كاته وه، ئه گهر وا نه بي هيچ جيا وازيبه ك نيبه له نيواني خويته ريكي به ره مه مي شيركو بي كه س و حسين عارف له گه ل خويته ري چيروكه كاني روسته م و زؤراب دا.

كاكه بورهان گيان ئه مجاره ش گوئي بگره وه هه ر چوون بي ئه وه ئه ده به ي «روسته م و شيرين و فه رهادو...» ي بي نووسراوه من به بناغه ي ئه ده به كه ماني دائه نيتم، چونكه به گشتي هه موو نووسه راني كوئمان له وانه وه به ري روشنبيري خوئبان په ره بي داوه.. مه وله وي ئه لئ: جاريكيان به سه فه ر چووم بؤ قه لاي جوانرؤ له وي كتيتيكي «شيرين و فه رهاد» ي ناته واوم دي، ويستم به شيعري خوتم ته واوي بكه م، چه ند شيعريكم نووسي، كه به راوردم كرد هينه كاني خوتم ئه وه نده به ناته واو هاته به ر چاو شه رمه زار بووم و ده سم له نووسين و ته واو كردني كتيتيه كه هه لگرت.. پروانه (مه وله وي مامووسته مه لا عبدالكريمي مدرس).

جا نازانم لاي به ريتزان مه وله وي به شاعير ئه زانن يا نه؟! چونكه مه وله وي كلاسيكي بوو، كوون بوو..! جا ئه وه ئه ده به واقيعي بووب ي يا خه يالي، ئه ده بيتكه هه بووه هه يه و ئيستاش خويته ريان به ئه نازه ي «شيركوو حسين» هه يه. ئينجا هه ر له وه ئه ده به دا هه موو جوهره زانياري و شتي پيتويست و گزنگ به دي ئه كرى؛ وهك «زانياري، جه نكي، فه له كي، ئه ستيره ناسي، دللاري، وه فاداري، خو به خت كردن، باوه ر نه كردن به دوژمن، كوئرا نه شت نه كردن، پاله وان بازي - مصارعه - ملاكمه، كه ئه مه بيان ئيستايه كيكه له به شه گزنگه كاني جيها ني وه رزش، خو راگرتن له به رده م نازارو برسيتيدا، سوور بوون و كوئنه دان له پيناوي ئامانج و...!» سه ره راي ئه مه انه كاكه بورهان! سوپن

ئەخۆم بە خاوا مارکس و مادی و وجودی نوئی خوازی..! ئەگەر ئمتوانیایه رهوره‌وه‌ی میژووم ئەگپرایه‌وه بۆ پیش رۆسته‌میش! ئەزانی بۆ؟. دیاره نایزانی! له‌بەر ئەوه‌ی له‌و کاته له‌ سالتیکا به‌ هه‌موو ئافاته‌کانیه‌وه - جه‌نگی و سروشتی - سه‌دان که‌س تیا ئەکوژران! به‌لام ئیستا له‌ پال راستی و تقدیمی و.. له‌ سالتیکا هه‌زاران گیانله‌به‌ر بێ گیان ئەکرتین! هه‌ر ئەوسا له‌ سالتیکا چه‌نان که‌سیک ئەکران به‌ «دار»، یا ریشه‌ کیش ئەکران به‌لام ئیستا که‌ له‌ ته‌نیش «سه‌ریه‌ستی.. و مرۆف په‌روه‌ری نامانجه‌وه» له‌ مانگیکا چه‌نان که‌س له‌ به‌ندیخانه‌ی شاره‌ دپینه‌کانی فه‌له‌ستین، به‌ندیخانه‌ی نزیک ئاسک ئەکرتین به‌ په‌تا! هه‌ر ئەوه‌تا ئەو فرۆ فیل و درۆو به‌رتیل و مل که‌چی بۆ دوژمن و.. ی که‌ ئیستا هه‌یه‌ ئەوسا نه‌بووه، هه‌ر ئەوسا زۆر کردن و چه‌وسانه‌وه‌و داگیر کردنی خاکی بێ ده‌سه‌لاتان! هه‌رگیز وه‌ک ئیستا نه‌بووه.

ده‌باره‌ی شێرکۆو حسین عارف به‌لای منه‌وه هه‌یچیان به‌ نووسه‌ر نازانم، چونکه‌ زۆر ترسۆک و راران! به‌لکه‌ کاک شێرکۆ بۆ که‌سانی خاوه‌ن ده‌سه‌لات هه‌لته‌په‌ری و خۆشی ئەویست! که‌ ده‌سه‌لاتیشی نه‌ما به‌ پیچه‌وانه‌وه‌! ده‌باره‌ی «گۆزان» چه‌ن پرسیاړیکم لێ کرد که‌چی به‌ پیتج به‌ په‌ناو راکردن له‌ مه‌به‌ستی پرسیاړه‌کان ئەو وه‌رامانه‌ی یاومه‌ته‌وه که‌ له‌م نامیلکه‌یه‌دان.. ئەمه‌ واو بۆ حسین عارفیش ئەو له‌ شێرکۆ راکردووتر! چونکه‌ کاتی خۆی نامیلکه‌که‌ «نه‌نکم» بۆ نارد که‌ ره‌خنه‌ی لێ بگری که‌چی نه‌یوترا هه‌یچی له‌سه‌ر بنووسی!

له‌وانه‌یه‌ بلیت: که‌ حسین عارف به‌ نووسه‌ر نازانی ئەه‌ی بۆچی به‌ره‌مه‌که‌تت بۆ ناردوه که‌ ره‌خنه‌ی لێ بگری؟!.. ئەمه‌ راسته‌ به‌لام له‌به‌ر ئەوه‌ی که‌ لای زوریه‌مان به‌ چیرۆک نووسیکی سه‌رکه‌وتوو ناسراوه‌ بۆیه‌ بۆ ئەوم ناردو حسن قزلبیش لای خۆم چیرۆک نووسیکی سه‌رکه‌وتوو، به‌لام نه‌ک له‌ رێگای نامیلکه‌که‌یه‌وه - پین که‌نینه‌ گه‌دا- به‌شکو له‌ رێگای هه‌نن چیرۆکیه‌وه که‌ له‌ رۆژنامه‌و گۆفاره‌کانا بلاوی کردوونه‌ته‌وه، وه‌ک چیرۆکی «هه‌ست کردن قه‌ده‌غه‌یه» له‌ بیبری نوئی و...

..... «.....»

ئهمه‌ قسه‌یه‌کی دانسقه‌یه‌ له‌ ناو هه‌موو زانایانی کۆن و نویدا که‌ ئەلێ: «تۆسه‌یری ئەوه‌ بکه‌ که‌ وتراوه‌و نووسراوه‌، سه‌یری ئەو مه‌که‌ که‌ کێ وتوویه‌تی!». له‌م سالی ۱۹۷۹ دا له‌ گه‌لێ باه‌تی په‌خشانه‌وه‌ قسه‌ کراوه‌؛ یه‌کیک له‌وانه‌ په‌خشانی ئەم خاوه‌ن ده‌قه‌یه‌ که‌ ریبازه‌که‌ی به‌ ته‌واوی له‌باره‌ی ناوه‌رۆکه‌وه‌ جیایه‌ له‌ ریبازی ئەو که‌سانه‌ که‌ له‌م سووچه‌وه‌

داون.

له پوژده كه يا سهره تا «گوران» ي هونه رى گرتووه، هونراوه كانى هه لئه سه نكيني؛ جوانى له هونراوه كانيدا، گونجاني ناوهرۆكى هونراوه كان له گه ل سهر له وحه ي پارچه كانيا، وه سف له هونراوه كانيا، هونراوه كان له گه ل ريزمانى زماندا، له نكي له هونراوه كاندا، ره خنه لى گرتن و هه لئه نگانديان له بارى ليكولينه وهوه.

ئه مه ناوهرۆكى كتيبه كه وه ئه م جوهره شتانه له هه موو ده ورو سهرده ميكا هه بووه وه هه يه كه ره خنه له به ره هه ميكا بگيريت و ليكولينه وه ي له سهر بكرت. ئه مه مه به ست نيبه، به لكوو مه به سه كه ئه وه يه كه ئه م ريگايه خاوه ن ده ق له به ره هه مه كه ي خويا گرتووه تى بو شيكرده وه ي به ره هه مي يكيكى تر ئه وه يه كه ههر كه س به خوئ چيشت بيرورايه كي بوويت به رامبه ر به به ره هه مي گوران، ئه وه هيتاونه ي و له ته ته له ي داون و ئه وانيشى شي كردته وه، خستوونيه تاكي ته رازوووه به باوه رى خوئ هه لئه سه نگاندون و روژى كوون و نوئ هيتاونه ته به رچاوا!. ئه م جوهره ريچكه يه به م جوهره شيويه وه به م گشتييه من نايه ته به رچاوم كه هه بوويت مه گه ر له م سالى 1979 هه لئى. به لئى! ئه مه زور جار هه بووه كه به هونراو يه كيكي تى شوو دوتته وه، وه يا عه شه رته يكي داماليوه، به لام له په خشانا به م دريژييه دوور نيبه نه وه ك له ناو كورددا به لكوو پيم شك نايه له ناو نه ته وه كانى تر بشا هه بوويت، ئه گه ر هه بوويت له ناو كورددا نه بووه!..

ئه م ده قه ي سهره وه كه نمونه ي هه موو په خشانه كه يه تى جم و جوليكا له بيرو هه يه كه له وه جاخى نانه واخانه يه كا دروست بووه. جگه له روخسارى په خشانه كه ناوهرۆكه كه ئه وه بو ئيمه ده ر ئه خا: كه گرتنى ئه م جوهره ريگايه ريگايه كي تازه يه. به لئى! پياو كه دائه نيشى له گه ل يه كيكي ترا ئه كه ويته ده مه ته قئ و هه موو جوهره قسه يه ك ئه كاو لغاو بو ئه وه مه يدانه شل ئه كا، به لام كه دپته سه ربارى نووسين له باب ته يكي وادا ئه وه لغاوه به وه جوهره شل نه كراوه. ئه م ده قه، وه يا ئه م خاوه ن په خشانه كه ئه م ريچكه يه گرتووه، ريچكه كه ي وه كوو نانتيكى برژاوه كه له ته نوورتيكى گه رمه وه ده ره اتبي، بيروه كه ي بووه به كوئه وه ژيكا و هه ر جاره ته نووره كه ي پتي تيكداره بو گه رم بوون. قسه كانى له گه ل واقعدا يه ك بگرنه وه يا نه گرنه وه شيوه په خشانيكى له م رووه وه بو ئه م جوهره شتانه دروست كردووه. ئه مه ش مه رج نيبه كه بوتري هه رچى په خشان هه يه ئه بي هه مووى چاك بي يا هه مووى خراب بي. په خشان شوين بابه ت ئه كه وي، بابه ت چوون بوو په خشانه كه به وه جوهره دپته ناوه وه. ئه وه نده هه يه ميرووى په خشان ئه بي تاگادار بي به سه ر هه موو جوهره نمونه يه كاو وه كوو ديوجامه

هه‌موو شت بخاته روو، ئەو‌دی بۆ دەر ئە‌که‌وێ که له‌سالی ۱۹۷۹دا ئەم جۆره په‌خشانه‌ش له‌ بابه‌تیکی وادا دروست بووه.

وه‌کوو له‌ گه‌لێ شوێنی ئەم کتێبه‌دا و تراوه ئەمه‌ میژووی په‌خشانه‌ به‌ پیتی زنجیره‌ی رۆژ بۆ دروستبوونی ئەو بابه‌ته‌ که هه‌بووه، میژووی ئەوه‌ نییه‌ که من وه‌یا تۆ دلنیا‌بین له‌ په‌خشانه‌و له‌گه‌ل بیرو باوه‌ری ئیمه‌دا یه‌ک بگریت. وینه‌ی ئەمه‌ هه‌یه‌ که گه‌لێ جار له‌ گۆفاریکا شتی‌ک بلاو ئە‌کریت‌ه‌وه‌ که ئەو شته‌ له‌گه‌ل بیرو باوه‌ری خاوه‌ن گۆفاره‌که‌دا نییه‌، به‌لام له‌شوێنیکی وه‌کوو ئەم کتێبه‌دا - که میژووی په‌خشانه‌- که‌ل‌کیکی زۆری هه‌یه‌ بۆ پاشه‌رۆژی ئەو میژووه، به‌ تایبه‌تی له‌ ناوه‌رۆکا ئەمجا له‌ روخسارا.

«عه‌بدولسه‌تار تاهیر شه‌ریف» له‌ کتێبه‌که‌یا که له‌ ژێر ناوی «حاجی قادر» له‌ سالی «۱۹۷۹» دا له‌ژێر چاپ ده‌رچوووه، نمونه‌ په‌خشانیکی ئەو رۆژه‌مان پیشان ئە‌داو ئە‌لێ:

.....»

نوسین و لیکۆلینه‌وه‌و دانانی کتێب کرده‌وه‌یه‌کی زۆر هاسانه‌و زۆریش گرانه‌؛ زۆر هاسانه‌ بۆ ئەو زه‌لامانه‌ی شه‌رمیان نییه‌و له‌به‌ر بێ ئیش و کاری خۆیان به‌ نوسینی پرو پوچ و بێ سه‌رو بێ شوێن خه‌ریک ده‌که‌ن و سه‌ری خۆینه‌ریش به‌ نوسینه‌کانیان قه‌ل ده‌که‌ن. ئەم جۆره‌ نوسینه‌نه‌ له‌ بابه‌ته‌ زۆر هاسانه‌که‌نه‌. بابه‌تی زۆر گرانه‌که‌ش ئەو جۆره‌ نوسین و لیکۆلینه‌وانه‌یه‌ که نوسه‌ر خۆی پێوه‌ ماندوو ده‌کا، شه‌وو رۆژو سه‌له‌ها له‌ دوای سه‌رچاوه‌ی زانستی و راست ده‌گه‌ڕێ بۆ ئەوه‌ی به‌لگه‌ی به‌هێز بێ و لیکۆلینه‌وه‌ی زانستی بێ.

ئەم جۆره‌ نوسینه‌نه‌ ئیمه‌رۆ زۆر که‌من به‌ تایبه‌تی به‌ زمانێ کوردی، جگه‌ له‌وه‌ی خاوه‌نه‌کانیشی گومان له‌ پسه‌پۆرییه‌تیان ناکرێ و له‌ ناوه‌رۆکی نوسینه‌کانیان ده‌رده‌که‌وێ، وه‌ ده‌ربه‌ستی ئەوه‌ش نین ئەم و ئەو پروپاگانده‌بان بۆ بکه‌ن، وه‌ک بابه‌تی یه‌که‌میان، چونکه‌ نوسینه‌کانیان باشت‌ترین به‌لگه‌و پرو پاگانده‌یه‌ بۆ دیاری کردنی شوێنی تایبه‌تیان له‌ ریزی کۆمه‌لدا.

به‌لام ئەوه‌ی جیگه‌ی داخه‌ ئیمه‌رۆ مۆده‌ی جۆری یه‌که‌میان له‌سه‌ر شانۆ، که ده‌لێین له‌سه‌ر شانۆ بۆ ئەوه‌ی خۆینه‌ری به‌رێز نه‌ییا‌ته‌ سه‌ر خۆینه‌ران، چونکه‌ ئاشکرا‌یه‌ نوسینه‌ی بێ ناوه‌رۆک و تۆکل رازاوه‌ له‌به‌ر لاوازی نه‌یتسوانیسه‌ جه‌ماوه‌ری خۆینه‌ران رابکێشن، که‌واته‌ مۆده‌که‌ له‌ کۆریکی تر‌دا خۆی ده‌نوینێ، ئەمه‌ش ئەوه‌ ناگه‌یی‌تی که‌وا شه‌و دز رزگاری ده‌بێ له‌ هه‌لاتنی هه‌تاو، که هه‌موو

شتتیک درشت و وورد ناشکراو روون دهکاتهوه.

سۆ بهرگه کتیبهکهی نووسهر که به ناهق ناوی حاجی قادری لئی ناوه له ریزی بابتهی بهکهام دامان ناوه، تا ئیستاش ئهگهر دژی نووسرابی، خۆ تهنیا بهک نووسهری کورد پهسندی نهکردوه، ئهههش وا بزاتم دهگهرپهتهوه سههر ئهوه هۆبانهی باسما لئوه کرد له پیتشهوه، لهگهڵ دوو هۆی سههرهکی تریش: بهکهمیان ئهگهر خۆینهره کوردهکه کۆنهپهستیش بی و به بیرو باوهرو کۆنه پهستهکهی، بهلام به هیچ جۆرتیک رازی نابن به باس نهکردنی ژبان و شیعی حاجی قادری کۆبی، له کتیبیکدا ناوو نیشانی ئهوی به سههرهوه بی. دووهمیان کتیبهکه بهگشتی له ههموو روویکهوه له لایهن خۆینهرتیکی رۆشنبیری ئاساییهوه فری دهرپهته سههر زبڵدان، ئیمهش که خۆمان ماندوو کردوه به خۆینهوهی ههر سۆ بهرگی کتیبهکهوه تهنیا بۆ ناشکرا کردنی ئهه جۆره نووسینانه بووه بۆ خۆینهرانی بهریز. ئههه له لاییک، له لایهکی ترهوه رزگارکردنی گیانی پاکی نهمری حاجی قادری کۆبی له شتواندن و ناساندنی به پیتچهوانهی راستیی حاجی وهکوو شاعیرتیک کوردی نهتهوهپههست و شۆرشگیتیر. بهلای کهههوه دهبوو نووسهر خۆی ماندوو بکردایه لهگهڵ شیعهکانی حاجی، به تایبهتی پارچه شیعهکهی دهبارهی شۆینهواری کورد، که پیتشهکیبهکهی بهم جۆره دهست بی ئهکا:

کورده دهزانی له کوی ساکنه خزمانی تو؟

گوی گره بۆ تو بلیم مهسکهنی قهومانی تو

وهیان تهنیا خۆی خهریک کردبایه به لیکۆلینهوهی بهیته شیعهکانی حاجی دهبارهی ئهه گفتوگۆیهکی لهگهڵ کوردیکی کردبوو له ئهستهموول که پیتشهکیبهکهی ئهههیه:

له رهنگا تینگهیم کورده، به شتیهی کوردی کوردستان

که چومه خزمهتی پرسیم: برادر خهلکی کام جیگای

له کام لا هاتووی؟ گریاو گوتی بابان! گوتم! بابان!

دلم داوه گوتم: باوکه ههموومان بی کهسین لیره

چ قهوماوه! گهلی حه یفه، مهگریی ههر وهکو باران

حاجی شاعیرتیک نهتهوايهتی بووه له قوناغهکهی داو هاوتای کهم بووه، له کوردستان بهکتیکه لهوانه به پهنجه دهژمیرین، له شاری کۆیهش بی هاوتا بووه. ههروهها شاعیرتیک شۆرشگیتیریش بووه، نووسهر بیهوی بیان نهیهوی،

ئەمەيە راستى حاجى قادر، ئەم راستىبەش وەك تىشكى ھەتاو تىژو بە تىن و رۆشنە، بە بېژنگە شەكەى مامۆستا جەلى زادە گل نادىتەو ھە دانا پۆشۈرى.

نوسىن لەسەر ژيانى حاجى قادر ئەوئەندە ھەلدەگرىي كە نوسەر خۆى پىتوھ ماندوو بكاو، بە دواى ھەموو سەرچاوەبىيەك بگەرىي كە ئەو شتە شاراوانەى ژيانى تىدا گوم بوو، گومان لەوئەدا نىبە كە بەشىكى زۆر لەم سەر چاوانە لە شارى ئەستەموول دەست دەكەوئ.

.....

ئەم سالى ۱۹۷۹ يە زاتىكى وا ھاتە ناوئەو كە نوسەرانى كورد لە پەناى ئەو زاتەدا رىچكەيەكى وايان گرت كە پىشووئەو رىچكەيە بەو پان و پۆرىبە تاپۆيەكى وا ديارى نەبوو. ئەمەش لە كوردو كۆشى جم و جوولئى زمانە كە جوړە بايەتى وا دىنئىتە ناوئەو بىي بە ماپەى نوسەرەن بۆ قسە لەسەر كوردن. مەسعوود محەمەد لە نىوانى سالانى ۱۹۷۴ - ۱۹۷۶ لەژىر ناوى «حاجى قادرى كۆبى» دا بە سى بەرگ لە «حاجى» دواو، ئەم بايەتە بوو بە ماپەى نوسەرەيكي تر كە عەبدولستار تاھىر شەرىف بوو بۆ ئەو لىي بدوئى و لىي بكوئىتەو، ديارە ئەگەر بەرھەمى يەكەم نەبوايە ھى دووھەمىش نەدەبوو؛ بەرھەمى يەكەم ئەدوئى و لى ئەكوئىتەو. زووتر لىكۆلئىنەو لە ھۆنراودا زۆر بوو بەلام بە پەخشان و لە پەخشان بكوئىتەو ئەم كەم بوو. ئەم رىچكەيە زياتر لە زادەى سالانى «۱۹۷۰ - لى گىراودا، چونكە ئەم كىتەبە مېژووئى پەخشانى كوردىبە كە لە ھەر بابەتتەكەو بىت كارىكى بەسەر ناوجى كوردنەو نىبە.

بەلى ۱۹۷۰ - ۱۹۸۰ گەلى بابەت ھاتە ناوئەو؛ يەكى لەو بابەتەنە ئەوئەو كە بە پەخشان رەخنە لە پەخشان بگىرئىت، ئەمە بەچاو رەوئەوئەو رۆژوئە ھەنگاويكى تازەبە. خاوەنى ئەو پەخشانەى سەرئەو بە ھوت بەش پەخشان لە كىتەبىكى سى بەرگى پەخشان كە تىكراى لاپەرەكانى «۱۱۷۰» لاپەرەبە ئەكوئىتەو، گەلى دىپرى ئەو دىنى، شى ئەكاتەوئەو رەخنە لە چەمكى ئەو دىپرانە ئەگرئ، واتە لە فلانە شوئىنا واى وتووئەو كەچى لەم شوئىنەدا پىچەوانەى وتراوئەكەى خۆى وتوو، رەخنە وئەبئ لەوئەدابى كە ئەو رستەبە پىچەوانەى رىزمانە. كورتى بە رەنگارىبەكە ئەوئەو كە ئەلى باسىكى «۱۱۷۰» لاپەرەبى بە پەخشان لەسەر ھۆنەرىكى وەكوو حاجى قادرى كۆبى بى شتىكى باشەو حاجى قادر لەو لاپەرەنە زياتر ھەلئەگرئ، بەلام نوسەرى سى بەرگە ھەر خەرىكى شتىكى لاوئەكى

بووه و هاتنی ناوی حاجی قادر تهنیا بۆ تامه چیشته، ئەگینا درێژه پێ دانەکە ی هیچ
په یوه ندیبه کی به حاجیبه وه نییه!..

ئەم جوۆره رتیبازه که په خشانیک له په خشانیک بکوڵیتته وه و رهخه ی لێ بگرێ -
رهخه گرتن له ناوه روۆک نه وه ک بۆ رتیزمان - رتیبازتیک تازهبه و لاپه ره ی ئەو سالانه
دایه پیناوه.

گه لێ جار و تراوه چه شه ی دوو کهس هه رگیز یه ک ناگرێ، گوزارشت دانوه له شتیک
به لای منه وه باشه، به لای توۆه باش نییه، شتیک به لای توۆه باشه، به لای یه کیک تره وه
باش نییه. به ردی مه حه ک «واقع» ه بناغه ییه که یه، نه وه ک گوزارشته که ی من و توۆ.
ئەفلاتوون و ئەره ستو یه ک بوون و پاشان جیا بوونه وه و گوزارشتیان گوۆرا، ئەبوو حه سه نی
ئەشعهری و جو بیائی یه ک بوون و پاشان جیا بوونه وه. مه به ستم ئەوه یه «واقع» شتیک
تره وه ده برینی بیرو باوه ر شتیک تره. دوو کهس زۆر دۆستن که چی له بیرو باوه را زۆر
جیان، بۆ وینه شیخ ره ئووفی خانه قاو «گوۆران».

ناوه روۆکی کتیبی حاجی قادر- که په خشانه - به رهخه و لیکوڵینه وه له کتیبی حاجی
قادر کۆبی ئەدوێ - که ئەویش هه ر په خشانه - رسته کانی هه لئه سه نگینێ و ئەمجا به ر
په رچی ئەداته وه، ئەم جوۆره رتیبازه یه له باوه ری منا سوود ئەگه یه نێ به په خشانێ کوردی
نه وه ک زیان؛ مایه زیاد ئەکا، بابته تی تر دروست ئەکا، لالغاوه ی په خشان فراوان
ئەکاته وه، رتیبازه یه له کاته وه بۆ ئەوه که په خشان به رتیبازه به ر زه ره یین و ته ته له بکرێ و
له هه موو لایه که وه لێ بکوڵیتته وه، له م لێ کۆلینه وه یه دا سه ره نجام و واقع ده ر ئەکه وئ،
ده رکه وتنی واقعیش نه ک بۆ تهنیا زانیاری نه زه ری، به لکوو بۆ هه موو زانیاریه کی
عیلمی و ته تیبقی سوود به خشه بۆ تیکرای نه ته وه.

له روخساره که شیا هه ندی وشه ی ناوچه یی تیدا هه یه و له گه ل رسته کانا جوۆشی داوه،
ئەگه ر په خشانیک و نه بوایه، ئەو وشانه ئەبوون به ژیر لیبه وه، نووسینی ئەو وشانه و
وینه ی ئەوانه سامانیک تر ئەدا به زمانی کوردی.

هه ر چه نده ئەمه جیگای ئەوه نییه به لام هه ر ئەشیلیم: به وینه نووسه ر له گه لێ لاوه
وشه ی «رتیبازه» ی به کار هیناوه له باتی «رتیبازه». رتیبازه مه عنا ئیحترامه، رتیبازه مه عنا سه ف
و له پال یه ک بووندا یه. دووریش نییه ئەمه هه لێ چاپ بیت، نه ک به سه ره چوونی
نووسه ر.

ئەمه و ئەبێ ئەوهش بزانی که گوری نووسینی کوردی و باوی له سالی ۱۹۷۹ دا گه لێ

که متر بوو له ساله کانی پیشووی، هه روا بووه چونکه پارسه ننگ بو نووسینی زمانی کوردی هه شتیکی تر بووه نه وهک خو بووین!

«صادق بهاء الدین نامیدی» له کتیبه که یا که له ژیر ناوی «هوزقانیت کورد» له سالی «۱۹۸۰» «دهسته ی کوردی» ی کوری زانیاری عیراق چاپی کردووه، نمونه په خشانیتکمان نه خاته بهر دهست که نه مه ی خواره وه نمونه به که له و .

.....»

د جهه کی هندئ ویران و بهر باتدا بئ گومان نه بوری بیت وئ ژئ دئ پاشکه فتنی بن، کرباری و فروتننا ناڅ خو ژ بهر نه بونا ته نایئ دئ کیم بیت و دگهل میر گه هیت چار نکار وه کی دیار به کرئ هه کاریبا ئو نامیدی ئو موپسلی دئ کیم تر بیت کو دگهل پایته ختی دهوله تی ستانبولی دئ ئیکجار کیم بت. هه وه سا ژئ لایئ روشنبیری ئو زانستی ژئ دئ پاش که فتنی بت کو نه زانین دئ میر گه هئ سه راسه ر گریت، ژبلی خویندنگه هیت جزیرئ پایته ختی میر گه هئ، کو لسه ر ئالوژی ئو ته نگا قییا جهی، پاکشه فتننا نه بوری ئو روشنبیری ژئ ب چو ره نگان خوندکاریت جزیرئ چاڅ ژ مزگه فت و خویندنگه هیت پایته ختی ئو ژ ده رفه ل دوی دهسته تئ نه هاتیه گرتن ژ بهر ژ خودئ ترسی ئو ب نرخ گرتنا لایئ ئولی و نایینی کول دوی چاخی ئو ده می دا ژ هه می لا ئو باریت دی ب کار تر و پویته پئ هاتیه کرن، دبه رپا چویی نه ئو چاخی خو دایئ، لاییت دیپیت ژبن و ژبارئ وه کی له ش ساخی ئو نه بوری ره نکه کیم هاتبنه هزار وان ژئ.

دقی کومپوینستی ب ترس و له رزو کیم ته نابی و باوه ری دین ریڅما ده له نسه گی «دهر به گ» یا خو که را خوسه ر کول سه ری تک بهر گوهورپن و جه گوهرپنا خوندکاراڅه، ئه و کومپوینستی ژار و رویت و بهریات و نه بوری بیت خودا، پاشکه فتنی ژ لایئ روشه نبیری ئو له ش ساخی فه، دین باری گرانئ ریژو ره وشت و تیتالیت ئولی، نایینی ئو بوسولمانه تیئ فه، هاقلی ئو شه نگستیت رونیشی بیت دجهی دا دئ ب خوندکار و کار گپیران و زانا ئو ئولداراڅه دبه سستی ئو کریدایی بن چو ره ننگ و ناوایان نه شین ژ گوتنا وان ده رکه فن، کو دکومپوینسته کی هوسادا، بئ گومان دئ سو فیاتی هیلنیت خود مه ژئ ئو مه ژکو تکی رونیشته بیاندا چیکه ت دئ ریکیت سو فیاتی «ته ربقه» وی کومپوینستی ب سه ر و بهر ئی خن و ریکیت ژبارئ ل بهر روهن روشن که ن.

دقی کۆمیونیتی هوسادا مه لایین جزیری له جزیرا بوتان و سه ری سه دی پازدی زاینی هه قبه ری نیفا یه کی د سه دی نه هنی مشه ختی دا ژ دایین بویه و ژ بنه مالکا زانا ئو خوهندا کو بابین وی مه حمه د ژ زانا روشه نیبرو که نکه نییت چاخ و ده می خو بویه ، ژ بهر هندئ فهرمانا سولتانی عوسمانی بو دهر که قت بو سه روکی قازیبیان ل شامی «دمه شقی» ، پاشی هه یامه کی ل شامی مایی ب فهرمانه کا دیبا سولتانی بو سه روکی قازیبیان ل استانبولی هه تا کو شه رو جه نگئی نه نقه ری سالا «۱۴۰۲» زا. ل ناقبه را بایه زیدی یه کی ئو تیموری له نگ. پاشی بایه زید هاتیه گرتن و دویر ئی خستن، ب مال فه چۆ ئیرانی، کو ل ویری ژی دونیا رو هن لی تاری بو چۆ بهر دلوقانییا خودی. ئه ف چیرۆکا مه لا مه حمه دی بابین جزیری، هه ر وه کی سه یدایین جه گه ر خون گپرابی دچو سه روکانی ئو ژیده ری دی دا بهر چاف نه که قت، ژ بلی هندئ چۆنا مه لا مه حمه دی بابین مه لایین جزیری، یین ل دوی گوتنا وی سه روکی قازیبیان بویه ل استانبولی، ژ بهر چ دی چی ته ئیرانی؟!.

هه که گوت پاش شکه سن و دویر ئی خستنا سولتانی عوسمانی «یلدرم بایزید» ئه و ژی ژ سه روکی قازیبایی ئی خست، ئان دا هه ر له ستانبولی مینت، یان ژی دا زقریته فه جزیری ژ بهر کو ئیران و ده وله تا عوسمانی که قتنه بن دهستی ته تهران هه یامه کی، ژیلی هندئ ل سه ر دارخازا کی مه لا مه حمه د چو ئیرانی!؟.

نه مازه سه یدایین جه گه ر خون له سه ر گوتنا خو دیجیت دیبیت: پاش مردنا بابین نه حمه دی جزیری ئانکو مه لا مه حمه دی ل ئیرانی نه حمه دی جزیری کره سه روکی قازیبیان، به لی ئه و بهر پسپاری یین فه نه دهات، ژ بهر کو سو فییه کی نه قشبه ندی بو، دقیا ورد کیشابا، ختم کرپانا دگه ل مریدا، ئینا دارخازا لی بورینئ ژ سولتانی خاست و مه حمه دی ب ناقی بابین وی ب ناف کری کره سه روکی قازیبیان. هه ر وه سا سه یدایین جه گه ر خون دقئ گوتنا خودا دیبیت: د شه رو جه نگئی نه نقه ری ناف بری مه لایین جزیری هیژ بچویک بو. به لی سه یدایین سجادی ل دوی دیوانا ده ستنقیسا عه بدولقادر عه لی ئامیدی دیبیت:

جزیری د سالا «۱۴۰۷» ئی زاینی ل جزیرا ژ دایین بویه. سه یدایین نه مر محمد علی عونی ل دوی ده ستنقیسا دیوانا مه لایین جزیرییا کو سالا «۱۳۲۲» ئی مشه ختی نقیسی گوتیه: «مه لایین جزیری له دویمایه ییا سه دی نه هنی مشه ختی ل سه ر چاخ و ده می محمد فاتحی بویه». نه مر جه لاده ت

به درخان دگۆڤارا «هاوار» ئى دا هەر دپشكا يه كئى ژ فئى باه تى په سنا وئ
گوتنى كرىيه. ژ فئى چهندي ژى ديارو خوبا دببت كو د جهنگئى ئه نقه رى دا
جزيرى هه كه ژ داين بببت ژى، به لئى گه له كئى بچوبك بويه...

.....«.....»

من نامه وئ قسه دووباره بکه مه وه، له گه ل ئه وه شا ههر ئه بئى بيليم كه شيوه ي باديني
يه كئى كه له شيوه سه ره كئيه كانى زمانى كوردى و شتى پئ و تراوه، به لام زۆر تر هؤنراو؛ له
هؤنراو دا ده و له مه نده، له په خشاننا له ناخرو ئۆخرى سه ده ي نۆزده هه مه وه زياتر كه و ته جم و
جوول، رۆژنامه ي «كوردستان» ي به درخان ييه كان كه له «۱۸۹۸» له ئه سته موول يه كه م
ژماره ي ده ركه وت ده ستيكى بالاى هه بوو بۆ ئه وه له و ميژووه به دواوه په خشانى شيوه ي
باديني هه نگاوى گه و ره گه و ره بنئ. له ۱۹۱۷ به دواوه كورده رۆشن بیره كانى ولا تى روسيا
ئه و نه ده ي تر كه و تنه هانه هانه دانئ. گه رۆكه كانى ئه له مانيا و فه ره نسه و ئينگليز كه له ناو
كورده كانى به شى ولا تى عوسمانيدا ئه گه ران، يادداشته كانى ئه وانيش هه رچه نده به زمانى
خوبان بوو به لام ناوهرۆكه كه ي باديني بوو ئه و نه ده ي تر په خشانى ئه و شيوه يه بته و كرده وه.
له م كئيه دا گه لئى نمونه هينراوه ته وه بۆ په خشانى شيوه ي بادينان. په خشان گوزارشت
له خه يالانى ده روون ئه داته وه، شيوه ي هه ر ناوچه يه كيش- وه كوو و تراوه- جيا ييه كئى
كه مى ئه بئى له گه ل شيوه ي ناوچه يه كئى تر دا. ولا تى كئى پان و فراوانى وه كوو بايه زيد،
دياره كر، بتليس، وان، قارس، ئه رزورۆم، ده رسيم، جه زيره ي ئبن و عومه ر، ماردين و
گه لئى شوئنى تر تا ئه گاته نازر بيجانى رۆسيا كه هه موو ئه مانه ناخاوتنيان به شيوه ي
بادينييه ئه بئى چهن د جوړه ورده شيوه له مانه دا هه بيت؟! له ئاكرئ و ده و ك و ئامئدى و
زاخۆ ديسان ورده شيوه ي ترى باديني هه يه. ئه بئى ئه وه ش بزاني له ئامئدى به سه ر زاخۆ دا
كه ئه روا هه تا ئه چئى به ولا تره وه، ئه م شيوه يه قوولتر ئه بيتته وه، كه چئى كاتئ پيا و سه يرى
روخسارى ئه م نمونه يه ئه كا و به راوردئ ئه كا له گه ل نمونه كانى تر دا واتئ ئه گا كه ئه م
قوولتره! به رجئ شيوه ي ناخاوتنى ئامئدى گه لئى سوو كتره له شيوه كانى زاخۆ و جزيره و
زاذا!.

كه وا بوو ئه بئى بلين: شيوه ي ئه م ده قه شيوه ي رووتى ئامئدى نييه، به لكوو شيوه يه كه
چووه ته ناخى شيوه كانى ترى بادينييه وه. هه موو ده م زمانى په خشان سوو كتره له زمانى
هؤنراو، چونكه په خشان بۆ روون كرده وه شته، له گه ل ئه وه دا كه سه يرى هؤنراوه كانى
فه قئ ته يران، مه لا باتئ، مه لاي جزيرى و ئه حمه دى خانى ئه كه ين ئه بينين ئه وان سوو كترن

له گه‌ل ئه‌وه‌ش كه هۆنراون. كه وا بوو ب‌ل‌ين ئه‌م نمونه په‌خشانه په‌خشانيكه كه تيكلاوه له گه‌ل هه‌موو شيوه‌يه‌كي بادينا. ئه‌م نمونه په‌خشانه‌ي سه‌ره‌وه به ئاشكرا به ئيمه پيشان ئه‌دا كه شيوه‌ي باديني شيوه‌يه‌كه زمانى ئه‌ده‌ب و گوزارشته، ئه‌توانى باوه‌ش بگريته‌وه بو هه‌موو جوړه زانباريه‌ك؛ مووزيقاي تيدا هه‌يه، گونده‌يه له هه‌موو روويه‌كه‌وه، له ئاخوتنا نركه‌يه‌كي تيدا هه‌يه، سووراو سوور دهر ئه‌كه‌وي كه وشه‌ي گوزارشت له دهنگي مرؤقيكي به‌هيز ئه‌داته‌وه، په‌خشاني ئالاي زمانىكي زيندوو هه‌له‌كا.

له گه‌ل ئه‌مانه‌شا له بيه‌ر نه‌چي‌ت كه ئه‌م دوو لقه گه‌وره سه‌ره‌كويه زمانى كوردى - باديني و سووراني - له‌به‌ر نزيك بووني شيوه‌ي باديني هه‌ر له زه‌مانىكي كونه‌وه به روومان و به خه‌لافه‌تى عه‌بياسى و خه‌لافه‌تى عوسمانيه‌وه تاكه تاكه‌ي روا‌له‌تى وشه‌ي روخساره‌كه‌ي گوپانيكي به‌سه‌را هاتوو زياتر له و گوپانه كه به سه‌ر شيوه‌ي سوورانا هاتوو؛ واته شيوه‌ي سووران زۆرت‌ر ئه‌گاته‌وه به په‌هله‌وي كوون و سانسكريتى تا شيوه‌ي باديني، به‌لام له گونده‌ييدا بادينييه‌كه و هيزى گوزارشت دانه‌وه له نازيه‌تى زياتر تيدا‌يه. ئه‌م دوو چي‌ره‌يه له‌م دوو شيوه گه‌وره‌يه‌دا كه هه‌يه ئه‌گه‌ر ده‌ستى خزمه‌ت ببوايه بو هه‌ر دوو لايان، ئيسته زمانى كوردى گه‌ل‌ن پيشكه‌وتوو تر ئه‌بوو له‌م پله‌يه كه هه‌يه‌تى..

«عيزالدين فيضى» له ژماره يه‌كى سالى «٤» ي گوڤارى «ئاسوى زانكويى» كه به‌ر سالى «١٩٨٠» كه‌وت، له ژير ناوى «روژنامه‌ي هه‌وليترو تاقي كردنه‌وه‌م له روژنامه‌گه‌رى دا» په‌خشانيكي خويمان پيشان ئه‌داو ئه‌لى:

.....»

ئيستاش با بيينه سه‌ر ئه‌وه‌ي بزايين روژنامه‌ي «هه‌وليترو» كى ده‌رى ده‌كرد؟
مه‌به‌ست له ده‌رچوونى چى بوو؟ ناوه‌رؤكه‌كه‌ي چى بوو؟ چۆن ده‌رده‌چوو؟

ده‌رکردنى روژنامه‌ي هه‌وليترو يه‌ك‌يى بوو له كرده‌وه‌كانى كۆمه‌له‌ي ماموستايان «جمعيه‌ المعلمين» كه له سالى ١٩٥٠ له هه‌وليترو دامه‌زرا پاش ئه‌وه‌ي كه به‌رئيه‌به‌ريكي نوپى په‌روه‌ده هات بو پاريزگاي هه‌وليترو وه‌ك شاره‌كانى ترى عيراق ئه‌م كۆمه‌له‌ي تيا دامه‌زراند، وه له روژى ١٩٥٠ / ٤ / ٥ ده‌سته‌يىك له ماموستايان هه‌لبژيردران بو به‌رئيه‌به‌ردنى ئه‌م كۆمه‌له‌يه و منيش به سه‌رؤكى ئه‌م ده‌سته‌يه هه‌لبژيردرام.

كۆمه‌له‌ي ماموستايان - به‌و پييه كه نووينه‌رى چينيكي روژنبيره - به

پیتوستی زانی دهوړیکي گړنگ له ناو ماموستایان به تایبه تی و له ناو خه لکی شار به گشتی ببینیت و بگپړیت. بهم جوړه چند هه ننگاوکی چاکی هاویشته که تا راده یهک کاریان کرده سهر باری کومه لایه تی و روشنبیری له شاره که دا. کومه له بویه کهم جار له هه ولیر وهرزیکي روشنبیری «موسم ثقافی» ریک خست که زیاتر له دوو مانگی خایاندو ههر هه فته ی جاریک له سینه مای «صلاح الدین» موحازره یهک پیشکه ش دهکراو چند ماموستا و روشنبیرو دوکتورو نه دازباریک به شدارییان تیدا کردو خه لکیکی زوری دانیشته وانی شاریش له نافرته و پیاو لهم کوزانه دا ناماده ده بوون.

له لایه کی تره وهش کومه لکی هه ره وه زیشمان پیک هینا بو فروشتنی کهل و په لی نیسته هلاکی بو ماموستایان که تا نیستاش ههر ماوه و به رده و امه. هه روه ها له رووی کومه لایه تبیه وهش له سالی «۱۹۵۱» که نیستعرازی وهرزشی سالانه ی قوتابخانه کان کرا به هه ولدانی کومه له وه قوتابخانه کانی کچانیش به شدارییان تیدا کرد، به لام نه مه بوو به بابه تیکي چاک بو نه و کونه په رستانه ی که ههر دم دهین به ته گه ره و خویان و خویان ده خنه بهر ههر پیشکه و تیک و گه شه کردنیک له کومه لکه دا به تایبه تی نه و سهرده می. بهم جوړه چند که سیک لهم کونه په رستانه گازانده و به ره له سستیبه کی زوریان پیشاندا تا نه و راده یی که سکالانامه یان بو مه قاماتی به رزی ده ولت بنیرن به و هه نجه ته ی که گوايه نیمه کچ و کور تیکه ل ده که بین و خوو عاداتی کومه لایه تی تیک ده دهین!

جگه له مهش کومه له توانی واکات که له کوزیونه و ده کانی ماموستایان بو وانه نمونه کانیان بو ههر هویه کی تر بوایه مناقشات و گفتوگو به کوردی بکریت و نافرته و پیاو پیکه وه به شداری تیدا بکه ن وهک هه ولدانیک بو نه هیشته نی جیاوازی نیوانی نافرته و پیاو و لابردنی نه م نه خوشیبه کومه لایه تیسیانه ی که دیواری نه ستور ده خنه نیوان ژن و پیاو وه. نه مانه له لایه ک و له لایه کی تره وهش کومه له گه بشته نه و پروایه که ناتوانیت جوولانه و دیه کی نه ده بی و روشنبیری دروست بکات و نووسینه وه به زمانی کوردی بلاو بکاته وه له ناو شاره کاندا به بی نه وهی روژنامه یه کی به خویه وه هه بیته.

بهم جوړه پاش چند هه ول و ته قه ل لایه ک گړنگترین هیواو ده ست که و تی کومه له که مان هاته دی، نه ویش ره زامه ندی و ه زاره تی داخلیه بوو که له تشرینی به که می ۱۹۵۰ ده رچوو و رتی به کومه له دا بو ده ره یانی روژنامه یه کی

هه‌فتانه‌ی نیوه به کوردی و نیوه به عه‌ره‌بی، یه‌که‌م ژماره‌ش له ۱۹۵۰/۱۲/۱۶ دهرچوو، به‌رده‌وام‌گیش بوو تا ۱۹۵۳/۱۲/۲۸. به‌رپرسیاری رۆژنامه‌که‌ش مامۆستا جه‌میل ره‌شید ئامیدی بوو که ئه‌و کاته موده‌رسی سانه‌وی هه‌ولێر بوو. ده‌سته‌ی نووسه‌رانیش پیک هاتبوو له مامۆستا - عبدالمجید حسن - عیزه‌دین فه‌یزی، خوشکه ئه‌ستیر سه‌عید. مودیبری ئیداره‌ش مامۆستا جه‌مال جه‌میل بوو. له پاش ماوه‌یه‌ک که کاری مامۆستا عبدالمجید حسن له هه‌ولێره‌وه گۆتیرابه‌وه بۆ لایه‌کی تر حسین ره‌شوانی له جیگای داندرا تا وه‌ستانی رۆژنامه‌که.

مه‌به‌ستیش له هه‌لێژاردنی خوشکه ئه‌ستیر سه‌عید - به‌رتیوه‌ری قوتابخانه‌ی خانزادی کچانی ئه‌و کاتی - بۆ ده‌سته‌ی نووسینی رۆژنامه‌که ئه‌وه بوو که نرخیک بدریت به ئافره‌ت، کۆمه‌له‌ش له‌و پروایه‌دا بوو که ئافره‌تیش توانای ئه‌وه‌ی هه‌یه که شان به‌شانی پیاوه‌وه بوه‌ستیت له هه‌موو لایه‌نیکێ ژياندا.

.....».

رۆژنامه‌ی هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک زمانی ئه‌و نه‌ته‌وه‌یه‌یه، چونکه ئه‌و که‌م و کووری، یا به‌رزى و نزمی، یا ژان و دهردی سه‌ری، یا هه‌ر شتیکی تر هه‌بی ئه‌و رۆژنامه‌یه ئه‌بی به ئاوێنه‌و ئه‌و وێنانه پیشان ئه‌دا. سه‌رده‌مه‌کانی هه‌ره پیشوو که رۆژنامه له ناو نه‌ته‌وه‌کانا نه‌بووه، هه‌ندێ هۆ هه‌بوون به‌و هۆیانه نه‌ته‌وه‌کان شتی خۆبانیان دهرپرپوه. سۆمه‌ری، مادی، ئاشووری، فوری کۆن، میسری کۆن و یۆنانی کۆن که تیبه‌و په‌یکه‌ره‌کانیان بۆ بووه به رۆژنامه‌و به‌هۆی ئه‌وانه‌وه کاره‌ساتیان دهرپرپوه هیشتوو یانه‌ته‌وه.

به‌لێ! ئه‌و په‌یکه‌رو که تیبانه زۆتر به فه‌رمان و بۆ حوکمداره‌کان کران، به‌لام هینانه به‌ره‌مه‌که‌و پیشاندانیان له ده‌ست ره‌نگینی هونه‌رمه‌ندانیکه‌وه بووه که ئه‌مانه له ره‌مه‌کی نه‌ته‌وه‌که بوون. ماوه‌یه‌کی زۆر به‌م جۆره به‌سه‌ر نه‌ته‌وه‌کانا تیبه‌ریوه، پاشان هۆنه‌ران له‌ناو نه‌ته‌وه‌کانا په‌یدا بوون که ئه‌وانه بوون به وه‌کوو رۆژنامه بۆ دهرپرینی هه‌موو جۆره مرازیک، به تاییه‌تی له ناو عه‌ره‌به‌کانا ده‌قاو ده‌ق له جیگای رۆژنامه‌ی ئیسته‌ بوون. ورده ورده دنیا هات به‌م لاوه قه‌له‌می رۆژنامه له هه‌موو لایه‌ک په‌یدا بوو؛ له ئینگلیز، فه‌ره‌نسا، ئیتالیا، ئه‌مه‌ریکا، ئه‌سته‌موول و قاهیره، تا له‌ناو کورددا یه‌که‌م رۆژنامه‌ی کوردی به ناوی «کوردستان» له لایه‌ن به‌درخانیه‌که‌وه له ئه‌سته‌موول له ۱۸۹۸ له‌باری ئه‌ده‌بیه‌وه ده‌ست پێ کر، له ۱۹۴۸ دا گۆقاری «نزار» له به‌غدا له لایه‌ن علاءالدین

سجادییهوه له باری سیاسیییهوه پهیدا بوو، له پاش سالی ۱۸۹۸ بهره بهره روژنامه و گوڅاری نه ده بی له ناو کورددا په رهی سهند تا گه یشته نه م روژه.

خاوه نی په خسانی سهروه به سه رهاتیک کی خوی له باره ی روژنامه گه ریبه وه نه گپرتته وه. مه به ست له م دهقه نه وه نییه که خاوه ن دهق به سه رهاتیک نه گپرتته وه، به لکو مه به ست نه وه یه که به زمانی کوردی ناوه روکیک باس نه کا که نه و ناوه روکه سه رگوزه شتیکه بو بابه تیک که دنیای روژنامه یه، گوزارشتیکه له و به سه رهاته. میژوی په خسانی کوردی نه وه ی نه وئ که له هم موو بابه تیکه وه قسه کراپیت. نه سللی روژنامه که - هر روژ نامه یه ک بی - جیا یه، قسه له بابه ته که یه وه جیا یه. خاوه نی دهق به شتیه یه ک که له گه ل نه و بابه ته دا بگونجی نه که وپته گف توگو، په خسانی ک دروست نه کا که گوزارشتی له هندی رسته دا قالبی تاییه تی خوی هه یه، له تاکه تاکه ی وشه دا شتیه ی ناوچه یه کی تاییه تی گرتوه. گومانی تیدا نییه نه گه ر په خسانی کی چاپکراوی ناومان بو نه بوا یه زور وشه ی گه لی ناوچه به و ئاسانییه به رگو تیمان نه ده که وت، وه کوو چون گومان له وه شا نییه که له نه نجامی کردو کوئی نووسه ران و رو شنبیرانه وه نه ده بیکی ساکاری یه ک گرتومان بو دروست نه بی و ئاوات دپته دی.

به لئ! میژوی په خسانی هر زمانیک به تاییه تی زمانیک - که له باری خزمه تیه وه کو رپه بیت - روخساری نه و زمانه در نه خا، به لام وه نه بی ته نییا روخساره که درخا، به لکو به هوی ناوه روکه که شیه وه راده ی بیرو هوشی خاوه ن زمانه که ش در نه خا که په لی بو چند بابه ت و چند مه به ست هاویشتوه، تابلوی نه م ده ست در یژکردنه به ته وای په له په لی هم موو روژو سه رده میکی در نه بری؛ نه وه در نه بری که له و روژدها چ جو ره هه ستیکی باوی هه بو وه وا نه و په خسانه وینه ی کی شاهه؟. هر روژه و هر هه فته و هر سه رده میکی کاره ساتی تاییه تی خوی هه یه، نه گه ر په خسان نه بییت، نه ته وه ی روژانی دوا ی نه و روژه به هیچ جو ر ئاگادار نابن به سه ر ناوه روکی نه و ماوانه ی رابورد وودا.

که نه لئین میژوو، نه مه یه میژوو، به لام به باوه ری من میژوی نمونه ی په خسان له هم موو میژوو ییک بو مه به ست که به که لکتره، چونکه میژوی شته کانی تر هر له یه ک بابه ته وه قسه نه کا، به لام میژوی په خسان هم موو بابه تیک نه گرتته وه و نه خشه ی هم موو به سه رهاتیک نه کی شتی و نه وه در نه خا که نه و به سه رهاته واقعی نه و روژه بو وه.

«سه لام محمد» له ژماره «۸۱» ی گوڅاری «رو شنبیری نوی» سالی ۱۹۸۰ له ژیر

ناوی «زانست و تەکنەلۆژی ھاوچەرخ» دا پەخشانیکیک پیشان ئەداو ئەلێ:

«گومان لەوهدا نییە کە شۆرشێ زانستی تەکنەلۆژی ھاوچەرخ بۆتە ھۆی دروست کردنی کۆمەلێ گۆرینی چۆنەکی و شۆرشگێرانیە لە ھەموو لایەنەکانی ژیاندا کە لە ئەنجاما چەند رێبازو تیوریکێ تازەیی وادیتە ئاراوہ کاریکێ راستەوخۆ دەکەنە سەر پاشەرۆژی مرۆف و دەبنە ھۆی گۆرینیکی بنەرەتی. بنچینە سەرەکییەکانی شارستانیەت و بواریکی لە بارو فراوان بۆ لە دایک بوونی کۆمەلێ نوێ و مرۆفێ نوێ دەرەخسێن. پەیوەندی نێوانی زانست و تەکنەلۆژی لەگەڵ کۆمەلدا پەیوەندییەکی تێھەلکێش و راستەوخۆیە، بەو بەلگەبەیی رادەیی زانست و تەکنەلۆژی ھەر کۆمەلگایەکی خۆی لە خۆیدا قۆناخە – کۆمەلایەتیییە کە – دەست نیشان دەکات و بۆ روونکردنەوہی زیاتریش پیویستە ناگاداری ئەوہ بین کە شۆرشێ زانستی تەکنەلۆژی ھاوچەرخ لەسەر چوار بنچینەو کۆلەکەیی سەرەکی پیکھاتوہ.

یەکەم: دارشتنی کاری ئەقلی لە چوار چێوہی دەسکەوتی زانستیدا. یەکەمین ھەنگاوی شۆرشێ تەکنەلۆژی ھاوچەرخ ریکخستنی کاروباری بەرھەم ھێنانی کۆمەلێ نامیری جۆر بەجۆر لە دەزگا بەرھەم ھێنەرەکاندا کە لە جیاتیی مرۆف لایەنی بەرپوہەرایەتی و ریکخستنی دەزگا کە دەگریتە ئەستۆ. بەم جۆرە ئەگەر شۆرشێ پیشەسازی لە کۆتایی سەدەیی ھەژدەو سەرتای سەدەیی نۆزدەدا بوو ھۆی جیگیربوونی نامیر لە جیگای توانا و تەقلەلای مرۆف، بەلام شۆرشێ زانستی تەکنەلۆژی ھاوچەرخ بەمەند نەوہستا و نامیری بە شپوہیەکی خستە کاروہ تەنانەت جیگای کارە ئەقلییەکانی مرۆفیشی گرتەوہ لە ریکگای ئەقلی ئەلیکترۆنیییەوہ کە بە زووترین کات زال بوو بەسەر سەرجمی لایەنەکانی بەرھەم ھێناندا.

نابین ئەوہشمان لە بیر بچیتەوہ کە ئەقلی ئەلیکترۆنی ناتوانی دەقاو دەق جیگای کارە ئەقلییەکانی مرۆف بگریتەوہو بە درێژایی پیشکەوتن و گەشە سەندن ئەقلە ئەلیکترۆنیییە کە ھیشتا کارە ئەقلییەکانی مرۆف باہەخی خۆیان دەمیتنی و زۆر وردە ئیشی و اجی بەجی دەکەن ئەقلە ئەلیکترۆنیییە کە پەیی نابات.

دووەم: بە کارھێنانی نوێی کبیەر نەتیکا

بە کارھێنانی داھینانە کبیار نەتیکەکان لە مەیدانی زانستی و تەکنەلۆژیدا دووەم کۆلەکەیی شۆرشێ تەکنەلۆژیای ھاوچەرخە، لەوانە: داھینانی ئەقلی

ئه‌لیکترونی که له‌سه‌ر بناغه‌ی له‌یه‌کچوونی -میشک و نامیر- له‌وه‌رگرتن و ریک‌خستن و پاراستنی زانیارییه‌کاندا دامه‌زراوه، به‌مه‌یش زوریه‌ی گیروگرفته ئیداری و هونه‌رییه‌کانی ده‌زگا به‌ره‌هم هینه‌ره‌کان له‌ناوچوون. ناشکراشه‌ روژ له‌ دوای روژ به‌ کارهینانی ئه‌قلی ئه‌لیکترونی له‌ گشت بواره‌کانی ژیاندا زیاتر په‌ره‌ ده‌ستینی به‌ تاییه‌تی له‌ ولاته‌ پیتشکه‌وتووه‌کاندا. ئه‌م -به‌ نامیر کردنی- ئه‌قلی مرۆقه‌ هه‌نگاوێکی تازه‌یه‌ له‌ میژووی زانستاو هیشتا له‌ سه‌ره‌تای پیتشه‌یشتندایه‌، له‌ پاشه‌ روژیکی نزیکدا ده‌بیته‌ هۆی:

۱- به‌رزکردنه‌وه‌ی راده‌ی خوینده‌واری و روژنییری له‌و ولاته‌نای بییری زانستی و ته‌کنه‌لوژی ره‌چاو ده‌که‌ن.

۲- زیاد کردنی بایه‌خدا‌ن به‌ زانستی ئه‌ندازیاری.

۳- زیاد کردنی ژمه‌اری زانیان له‌ بواری ماتماتیک و ته‌کنه‌لوژی و لیک‌زیننه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تیدا.

۴- قوولکردنه‌وه‌ی بایه‌خدا‌ن به‌ داهینانی ئه‌لیکترونی. له‌م باره‌یه‌وه‌ زانا فه‌ره‌نسییه‌کان ده‌لین له‌ ماوه‌یه‌کی ئیجگار کورتدا روژنامه‌ی ئه‌لیکترونی - له‌ دایک ده‌بیته‌ که‌ بێ گومان ئه‌میش ته‌قینه‌وه‌یه‌کی گه‌وره‌یه‌ له‌ دنیای زانست و ته‌کنه‌لوژیدا.

سییه‌م: به‌ کار هینانی ئاشتی خوازانه‌ی ئه‌تۆم.

ئه‌گه‌رچی ئه‌تۆم و تیشکه «نه‌وه‌ی» یه‌کان سامناکترین چه‌کی خاپوور کردنی شارستانیه‌تن و ئه‌و هیزه‌ ویرانکه‌ره‌ی له‌ ئه‌تۆمدا هه‌یه‌ هه‌میشه‌ هه‌ره‌شه‌یه‌کی توندو تیش له‌ شارستانیه‌ت و «ئاشتی جیهانی» ده‌کات، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا ئه‌گه‌ر به‌ نیازی بنیاتنان و ئاشتی به‌ کار به‌یتریت ئه‌وا ده‌بیته‌ هۆی نه‌هیشتنی زۆریه‌ی گیرو گرفته‌ زانستی و کۆمه‌لایه‌تیه‌یه‌کان بیجگه‌ له‌ دروست کردنی به‌ هه‌شتیکی بێ سنوور له‌م سه‌ر زه‌مینه‌دا. به‌ درێژایی روژگار ولاته‌ گه‌وره‌کان خوایان به‌م مه‌سه‌له‌ گرنگه‌وه‌ خه‌ریک ده‌که‌ن و کۆنگره‌و کۆنفراسی بالای بۆ ده‌به‌ستن، به‌و ئومێده‌ی لایه‌نه‌ ویرانکه‌ره‌که‌ی ئه‌تۆم و چه‌ک و تیشکه‌ نه‌وه‌وییه‌کان بگۆرنه‌ سه‌ر لایه‌نیکی بنیاتنه‌رو سوود به‌خش.

چواره‌م: گه‌شته‌کانی ئاسمان و گه‌شه‌ سه‌ندنی زانسته‌ گه‌ردوونیه‌یه‌کان.

بایه‌خدا‌ن به‌ زانسته‌ ئاسمانی و گه‌ردوونیه‌یه‌کان نیشانه‌یه‌کی ئاشکراو گرنگی شوێشی ته‌کنه‌لوژی هاوچه‌رخه‌، له‌و ئه‌نجامه‌ی تا ئیستا وه‌ده‌ست هینراون: چوونه‌ سه‌ر مانگ و.. دابه‌زینی گه‌لێ که‌شتی ئاسمانی له‌سه‌ر

ئەستىپەرە دوورەكان و.. بەكار ھېتانی مانگە دەستكردهكان و.. زۆرانبازی
مرۆڤ لەگەڵ ئەو ئەستىپرانەى مەلبۆنەها سالى ھەتاوى لە زەوبىيەو دوورن..
ئەمانە ھەموو چوارچىتوھەكى فراوانى گەردوونى دەبەخشنە زانستى تەكنەلۆژى
كە لە چوار چىتوھى سنوورى - زەوى - چوونە دەرەو و بەرەو جىھانە دوورو
نەبىنراوھەكان ھەنگاو دەنەيت».

پىشكەوتنى ئەم چەرخە لەوانەىيە رەورەوھەكەى چەند ئەوھندەى چەرخەكانى پىشوو بە
گورتر بى؛ بابەتەك، پىشەىيەك، بەلاچەوتەك لەم ئىنسانە بەلاچەوىيەو پەيدا ئەبەيت
ھىشتا پىياو لە سەركردنى ئەو تىر نەبووھە ھىشتا لە گۆمى سەر سەرمانى ئەوا رزگارى
نەبووھە كەچى شتەكى تر دىتە پىشەوھە ئەوھندەى تر مرۆڤەكە لەو گىژاوەدا ئەخولەيتەتەوھ!
لا بەلاى چىيەوھە ئەكەتەوھ؛ بەلاى مانگى دەستكردهوھ، بەلاى نىشتنەوھى بەسەر
مانگەوھ، بەلاى پەلاماردانى بۆ ئەستىپەكانى تر، بەلاى ئەقلى ئەلەكترۆنىيەوھ، بەلاى
بىرى قوولەىيەوھە كە ئەيەوى شابالى بكىشى بە سەر ھەموو ئەجرامى كەونىدا!. بە مانەوھ
واز ناھىتەى بەلكو ئەيەوى تاكى وا پى بگەىيەنى كە لە رۆژاواوھ ئەو تاكە تىرى بىرى
خۆى ئاراستەى دلى ھەركەسە بكا تى بگا كە ئەو دڵە چى تىدا ھەىيە!. ئىش داقىين
ھەبوون لە پىشووھە كە ئەم ئىشەيان بەھىزى رۆحى كرووھ، ئىستە ئادەمىزادەكە ئەيەوى
بە ھىزى ماددى ئەو دەورە بگىرەتەوھ. داخەكەم تا ئەگا بەو ئارەزووھە خوئولەى كەون
ئەگورەيت رىسى لى ئەبى بە خورى!

چونكە ئەمە يەكەمجار نىيە كە ئادەمىزاد ئەم خولەىيەى لە سەرا بووبەيت، زۆر جار
بووھە كە تا گەىشتۆتە نزىكى چلەپۆپە سەرەو لىژ بووھتەوھە دىسان لە نووكەوھ تى
ھەلچوھتەوھ!..

خو ھەقە ئادەمىزادەكەى ئىستە زىادە شایستەىيەكى ھەىيە، خۆزگا ئەو شایستەىيە
لەباتى ئەوھە كە لە رىگای وىران كردن و ئەتۆمى تۆقىنەرو لە ناوردنا بە كار ئەھىتە، لە
خزمەتى ئاسايش و براىەتى دا بە كار بەىتەىيە. ئەم ئاواتەى كەمن ئەىخوآم وەكوو ئاو لە
دنگا كوتان وایە، چونكە ئادەمىزاد ھەرگىز لە سروشتى درندەىيى جىيا نایبەتەوھ، با جلى
لەبەرا ھەبەيت و خواردن و خواردنەوھى رىك و پىكى ھەبەيت و داواى شارستانىتى بكا،
رەوشتى گورگ و پلنگەكەى ھەر لى جىيا نایبەتەوھ!.

جارى ئىستە دنيا ھەر لە پىشكەوتناىيە، زۆر بابەت و زۆر پىشە كە ئىستە بەرچاومان
ئەكەو، تەنانەت لە پىش پەنجا وەيا سەد سال لەمەو پىشترا دوور نىيە بە بىرى ئىمەى

کورددا نه هاتبن. ئەو شتانەى که لەم ماوەیەدا پەیدا بوون و کەوتوونەتە بەر گۆی ئێمە ئەبن بە بابەت بۆ دروستبوونی پەخشانی خاوەن پەخشانهکان. بەوینە پیشووتر دەزگای ئەلەکترونی نەبوو تا خاوەن قەڵەمەکان باسیکی لێو بەکن، گۆرانی گەردوونە ئەو دەزگایە هیتا، وردە وردە نووسین لە سەری پەیدا بوو، دەنگەکەى گەیشته کوردیش، نووسەری کورد توانی بیکا بە بابەتیک و لەسەری بدوی. خاوەنى پەخشانی سەرەو ئەوئەوى کرد بە ناوەرۆک و روخساری، پەخشانیکی لەسەر دروست کرد، ئەمە دیارە بەچاو گۆرانی پەخشانی کوردییەو گۆرینیکی تازه بوو چونکە بابەتەکەى بابەتیکی تازه بوو.

ئایا ئەقلی ئەلەکترونی - ئەو وردە ئاسنانەو ئەو وردە تیلانە - ئەتوانی شان بەدا لە شانی ئەقلی ئینسانی؟. بێ گومان ناتوانی چونکە ئەقلی ئینسانی گەیشته پایەتیک که ئەوى دروست کرد، بەلام ئەو ناتوانی ئەقلە ئینسانییەکە دروست بکا، ئەمە راستیەکی ئاشکرایە که وایە، بەلام که دیتە سەر قسەکردن لەووە ئەو شمان هەر بۆ ئاشکرا ئەبێ که هەر رۆژە حیسابی خۆی هەیهو پەردەیهکی تر دیتە پیشەو، بەراستی راستە که خوا ئەفەرموی: «کل یوم هو فی شأن».

کورد تا ئەم ماوەیە ئەو بابەتەى بەرگۆی نەکەوتوو تا قسەى لە سەر بکا، ئێستە رەوێوە ئەوئەوى هیتایە پیشەو، ئەو بوو بە هۆی ئەووە که لەم رووئەووە پەخشانییک لە زمانى کوردیدا بە هۆیەو پەیدا ببیت. ئەتوانین بڵین وەکوو ناوەرۆکەکە تازەیه - که مەبەستی زۆر ناوەرۆکە - پەخشانی ئەو ناوەرۆکەش هەر تازەیه. مێژووی پەخشان که سەیری پەخشانی ئەم خاوەن دەقە ئەکا و تەماشای پەخشانهکانی پیش ئەم مێژوو ئەکا، سووراو سوور بۆی دەر ئەکەوئ که دەرشتن و گوزارشت لە دانەو لەم پەخشانهدا گەلێ گەلێ جیایە لە پەخشانهکانی پیشوو، نەک جیایە لەبەر ئەووە که بابەتیان جیایە، بەلکوو جیایەکە لە دەرشتنی رستهکانایە که خاوەن دەق خۆی پێو ماندوو کردوو. ئەو دەر ئەکەوئ که لەم رۆژەدا جم و جوولیک که هەبیت بۆ گۆرینی شیوئەى روخساری عیبارەت زیاتر هەیه تا شتی تر!. گومانی تیدا نییە ئەگەر نووسەریکی پەنجاسال لەمەو پیشتر مردبیت و ئێستە بێتەو دنیاو کوتوپر چاو بکاتەو نازانی چ بکا!. ئەوئەوئەو هەیه گۆرانەکە لە روخساردا هەیه بەلام ئایا بەرەو دوا ئەگەریتەو، یا بۆ پیشەو ئەروا ئەمە مێژوو خۆی ئەو ناوجییه ئەکا!.

ئەبێ ئەوئەوئەو بزانین دوو لاپەرەى سالانى ۱۹۷۰-۱۹۸۰ هەندێ وشەى بیگانەى زانیاری وەکوو: «تیسۆر، تەکنەلۆژی، ئەلیکترونی، کیبەرنەتیک، ماتماتیک، ئەتۆم و

نەوەى خستە ناو عىبارەتى كوردىيەو ە ئەمانەش ھۆى زىادە دەستكەوتىك بوو بۆ
زمانى كوردى، وەيا بۆ پاشەپۇژى دەولەمەند بوونى زمانى كوردى لە بارى ئەو وشە
بىگانانەو ە ئەوانىيەك ئەدەن بە زانىارى.

«دوكتور عەزىز ئىبراھىم عەزىز» لە ژمارە «۸۱» گوڤارى «رۆشنىبرى نوى» سالى
۱۹۸۰ لە ژىر ناوى «تېبىنىيەك لە عاست نووسىن بە دىالىكتى سۆرانى زمانى كوردى»
پەخشانىيەك لەم روووە دروست ئەكاو ئەلى:

.....

ئەم وتارەش رام دەكىشىتە سەر دەرختنى ھەندىك تېبىنى كە بەر چاو
كەوتون لە نووسىنى كوردىدا وام لى دەكەن كە بە گىنانىكى دلسۆزىيەو داوا
لە نووسەرانى كوردى بەرئىز بەكەم چاو لە تېبىنىيەكانم نەقوچىتەن و نەپۆشن بۆ
ئەو ە ئەو ھەلانەى كە لە خوارەو دا باسىان دەكەم ئەگەر ھەلەى چاپى بن يان
ھى بەسەراچونى خودى نووسەرەكە بن لە نووسىنى نەمىتن.

لە زۆرىيە نووسىنەكاندا دەبىنم كە نىشانەى «۷» ى سەر پىتەكانى «و»،
ى، ل، ر، كە پىتى «ۆ، ئ، ل، ر» دروست دەكات، فەرامۆش دەكرىت و ناخرىتە
سەر پىتەكان، ئەمەش واتاى وشەكان دەگۆرئ. بوو نمونە: گەر نىشانەى «۷»
لەسەر پىتى «و» ى وشەى «بۆن» دا نەنووسرىت، وشەى «بون» دروست دەبئ،
جا وشەى «بۆن» واتاى «بۆ = رائحە» دەگەيەنئ، بەلام وشەى «بون» ئەمەيان
فرمانىكى يارمەتى دەرە لە زمانى كوردىدا. زورىيە نووسەران ئەمە بە يەك
«و» دەنووسن كەچى دەبئ بە دوو «و» بنووسرىئ. ھەروا گەر ھامان نىشانە
لەسەر ھەمان پىت لەوشەى «خۆ» كە راناوى خودىيە لە زمانى كوردىدا دەبىتە
وشەى «خو» كە واتاى رەوشت دەگەيەنئ، ھەروا لە وشەى «كۆر» دا واتا ديارە
بەبئ نىشانە دەبىتە «كوپ» كە واتاكەى گەلئ لە واتاى «كوپ» جىايە. ھەمان
شت لە وشەى «بۆق» كە ئاژەلئكى ئاويە، بەبئ نىشانە دەبىتە «بوق» كە
ئامپىرىكى موسىقاىيە بە عەرەبى. ھەروا لە وشەى «بۆز» كە واتاى بە عەرەبى
«اشمط، اشهب» دەگەيەنئ بە بئ نىشانە لەسەر پىتى «و» دەبىتە «بوز» كە
واتاى سەھۆل دەگەيەنئ لە ناوچەى ھەولتەردا.

ئەم نىشانە «۷» لەسەر پىتى «ئ» لاپىرىئ كار دەكاتە سەر گۆرانى واتاى
وشە يان بەخشىنى واتا. بۆ نمونە، گەر لەسەر وشەى «رئز» كە واتاى
«احترام» دەگەيەنئ لاپىرىئ وشەى «رئز» دروست دەبئ كە واتاى «صف»

دهگه یه نین. ههروا له سهه پیتی «ئی» ی وشه ی «خانوی» که واتای «خانویک» دهگه یه نین له حاله تی نادیاردا وشه ی «خانوی» دروست ده بی به واتای خانوی نهو. ههروا له وشه ی «زی» رووباریکی گه وره وشه ی «زی» دروست نه بی، به واتای یه خه یان زیی کراس.

له وشه ی «ریزان» که ناوی گوندیکی ناوچه ی باله که له سهه جاده ی حاجی نومه ران، وشه ی «ریزان» دروست ده بی که هیچ واتا نابه خسیته. ههروا له وشه ی «بی» که ناوی «بهه» یه له ناوچه ی ههولیردا به کار دهه یتری وشه ی «بی» دروست ده بی، که جوړه دره خستیکی بچکولانه یه له چه م و رووباران ده یو.

هه مان نیشانه گه نه خریته ژیر پیتی «ر» له وشاندا ههروا کار ده کاته سهه وشه کان. بو نمونه: له وشه ی «گر» دا به واتای گری ناگر وشه ی «گر» دروست ده بی به واتای خو ل له ناوچه ی ههولیردا به کار دهه یتری. له وشه ی «در» دا که واتای توورده یی و دری دهگه یه نین وشه ی «در» په پیدا ده بی به واتای «دل» له زاراوه ی ناوچه ی ههولیردا. له وشه ی «سوور» واتای «خول» دهگه یه نین وشه ی «سوور» په پیدا ده بی. له وشه ی «کوژ» وشه ی «کوژ» دروست ده بی، که واتای کوژ، ناو گه رم کردن بو جلی شوشتن، روخان دهگه یه نین له ناوچه ی ههولیر و موکری دا. له وشه ی «تیر» دا که گونیکه دهه یی و گل و چه قوو و زیخی یی ده کیشنه وه به ولاخ، وشه ی «تیر» دروست ده بی به واتای تیر بوون. ههروا لابر دنی هه مان نیشانه له سهه پیتی «ل» کار ده کاته سهه وشان. بو نمونه: لابر دنی له سهه پیتی «ل» له وشه ی «مال» دا وشه ی «مال» دروست ده بی که وشه یه کی عه ره بییه. له وشه ی «چل» که واتای چلی دار دهگه یه نین وشه ی «چل» دروست ده بی که ژماره یه. له وشه ی «به لا» وشه ی «به لا» دروست ده بی که هیچ واتا ناگه یه نین. ههروا لابر دنی نیشانه ی «۷» له سهه پیته کانی «ئی، ل» له وشه ی خیل وشه ی «خیل» دروست نه بی که زور دووره له وشه کورد بییه که.

سهه رای نه م تیپینیپانه ی که له سهه وهه باسم کردن شتیکی تریش زور زور ده که ویتته بهر چاوو نه ویش نه وه یه، که پیتی «وو» به «و» ده نووسریت، نه مهش هه له یه کی نیملایی و ریزمانی گه وره یه. بو نمونه وشه کانی: بوون، چوون، دهروون، نووسین، سوون، شووتی. هتد، بهم جوړه ده نووسن: بوون، چون، دهرون، نووسین، سون، شووتی. نه مهش نه وه ی بیه وی خو ی فیتری زمانی کوردی بکات بو نه م جوړه وشانه به هه له فیتر ده بی...».

قسه کردن له نویسی کوردی به هۆی ئەو نیشانانەوه که هەن و له سەریان دانراون وەنەبێ شتیکی تازەو دەستکردی ساڵەکانی ۱۹۷۰-۱۹۸۰ بێ، بەلکوو ئەو بابەتەنە له میژە کهوتۆتە ناوەوهو له میژە دەقی خۆی گرتووه. له سەرەتای داھاتنیا هەر به نویسی دەستنوو ئەنووسراو پاشان کهوتە قالبی چاپەوهو ئیتر به تهواوی بلاو بووهوه. له بارە ی چاپیوه ئەوانم بلێم من به یارمەتی بیرو رای مامۆستا توفیق وەهیبی یەکهەم کهس بووم بۆ دارشتنی قالبی چاپی. ئەو نیشانانەش وەکوو چیرە ی «۷» که ئەخریتە سەر پیتەکانی «ر ، ل ، و ، ی» جا ئەم پیتانەش پیتی ناوەراست، وەیا دوایی وشە، وەیا تەنیا بن. هەرچەندە من له هی «ر» ی دا له سەر ئەوه نیم و نەبووم که له ژێرەوه دا بنرێ، لەم رووهوه به دوورو درێژی له گوڤارەکان و له کۆلیجی ئاداب بۆ قوتابییەکان نووسین و قسەم هەبووه.

ئەم بابەتە له میژە هەبووه ئەوەندە هەیه نەخشە ی خاوەن پەخشانی سەرەوه بۆیان ئەوهیه که دا بنرێن، چونکه له نەنووسینیا ن هەلە پەیدا ئەبێ و گوزارە و وشە لیک دوور ئەکەونەوه، ئەمە راستە، وەکوو ئەوش هەر راستە که هەلە ی چاپ له مانەدا وەیا غەیری ئەمانەدا بێ دیسان ئەو وشەو گوزارەیه هەر له یەک دوور ئەکەونەوه.

بۆ له چاپدانی نووسراوی کوردی گەورەتر کۆسپیک به باوەری من - که له ریگادا هەبێ نەبوونی پیت ریکخەرە به زمانی کوردی. بەلێ! زمانی کوردی ئیستە له چاو پیشوویوهو چاپکراو و چاپەمەنی زۆرتەر، بەلام ئەوانە ی که ئەیخەنە سەر قالبی چاپەکه هیچی کورد نین - ئەگەر کوردیش هەبیت له سەد یەک تا دوو ناگریتەوه - ئەوانە هەر روو نووس ئەکەن، بەبێ ئەوه بزائن ئەو وشە، وەیا رستەیه چییه!. هەلە ئەوەندە زۆر ئەبێ له وزە ی «مصحح» یشدا نامیینی، هەر چەندە ئەو هەلێرێرە کوردهش خۆی خەریک بکا جارێک و دوو جارو سێ جار هەلە هەر پەیدا ئەبێ و به سەر ئەویشا تی ئەپەرێ. به داخەوه! کورد له گەلێ لاوه هەنگاوی چالاکانە ی تا ئەندازە یەک هەلێنیاوه، بەلام لەم سووچەوه - که پێگە یاندنی پیت ریکخەری کورد بێ - هیشتا زۆر له داوایه، ئەمەش له بەر ئەوهیه که خۆی قەوارە یەکی وای نییه خۆی به خۆی بژیت، بەلکوو ژیا نی هەر به هۆی خەلکە وهیه. چاپکراویکی ئینگلیزی، رووسی، عەرەبی، فارسی چونکه پیت ریکخەرە کهشیان هەر بهو زمانانەیه هەلە له بەر هەمەکانیا نا زۆر به دەگمەن پەیدا ئەبێ، بەلام له کوردی دا وانییه، هۆیه کهش ئەوهیه که ئەوان قالبی سیاسی خۆیان هەیه و کورد نییه تی.

سالانی ۱۹۷۰-۱۹۸۰ جم و جوولتیکی باش له نووسینی کوردیدا هه بوو، بهلام ئەم جم و جوولە بۆ هیزو پیزی روخسارو بابەت نهگه‌یشتۆه به سالانی ۱۹۴۰-۱۹۵۰، لهو پروایه‌دام که پیزی سالانی پیشوو زیاتر بووه تا ئەم سالانه. ته‌ماشائیکه‌ی یه‌ک بابەته، نووسه‌رانی سالانی پیشوو باسیان کردوو، نووسه‌رانی سالانی دوایی چه‌شنی شتیان باسکردوو- هه‌ر چه‌نده‌ ئه‌وه ئاشکرایه که دوو چه‌شه نابن به یه‌ک- بهلام که بینه‌ سه‌ر ریختی ئه‌وه‌ی سالانی پیشوو ئه‌و سفتتره‌!. له‌ گه‌ل ئه‌مانه‌شا میژووی په‌خشان ئه‌بی ئاوړ له هه‌موو شت بداته‌وه.

ئەم په‌خشانه‌ی خاوه‌ن په‌خشان یه‌کیکه له نمونه‌ی په‌خشان‌ی سالانی ئەم میژوو، دیاره وشه‌کانی وه‌کوو دیالیکتی و گرافیکا له ده‌ره‌وه‌ی زمانی کوردی هاتوووه ئه‌و خستونیه ناویه‌وه، ئەمه‌ش وه‌نه‌بی ئیشی ته‌نیا ئه‌و بی، به‌لکوو زۆر له نووسه‌رانی کورد که که‌وتووونه ده‌ره‌وه، یا نه‌که‌وتووون ئەم جووره وشانه‌یان هیناوه‌ته‌وه و خستوونیا نه‌ ناو زمانه‌که‌یا نه‌وه. ئەمه له لایه‌که‌وه هه‌ر چه‌نده سه‌ر مایه‌یه‌ک ئه‌بی بۆ زمانه‌که - نه‌ک سه‌رمایه‌ی ره‌سه‌نی - بهلام له لایه‌کی تره‌وه ئایا به‌رانبه‌ر به‌وانه له ره‌سه‌نی زمانه‌که‌دا وشه نییه که به‌کار به‌یترین؟! به‌لێ هه‌یه به‌لام نووسه‌ران بۆ چی وا ئه‌که‌ن؟ ئەمه نازانم!. هه‌ر زمانیک خۆی که‌سیه‌تیه‌کی هه‌یه، ئه‌بی یه‌که‌مجار که‌سیه‌تیه‌که‌ی به‌کار به‌یترئ پاشان ده‌ست بۆ لاوه‌کی درێژ بکریت. هه‌ندی وشه له زمانی کوردیدا هه‌یه و په‌یدا بووه که له پیتش په‌نج سالان ئه‌و ریخته به‌و جووره نه‌بووه، وه‌کوو به‌ وینه: «نووسه‌ر، خویته‌ر، زمانه‌وان. هتد» ئەمه دارشته‌که‌ی به‌م جووره هه‌ر له‌ناو زمانه‌که خۆیدا یه‌و خۆی به‌ خۆی، خۆی ده‌وله‌مه‌ند کردوو. ئەمه پین ئه‌وترئ سامانیک زیا‌د کردوو، به‌لام وشه لاوه‌کیه‌کان پروا ناکه‌م بن به‌ هۆی زیا‌د کردنی سامانی ره‌سه‌نی زمانه‌که، چونکه وشه‌ی وا که گوزاره‌که بدا به‌ ده‌سته‌وه له ئه‌سلی زمانه‌که‌دا هه‌یه ئیتر بۆچ وشه ره‌سه‌نیه‌که به‌خریته پشت که‌نو و شتیکی لاوه‌کی به‌یترئ?!.

ئەبی ئه‌وه‌ش بلیم که خاوه‌ن ده‌قی په‌خشان‌ی سه‌ره‌وه ده‌ستووری بۆ نووسینه‌که داناوه که‌چی نووسینه‌که‌ی خۆی ئه‌وه‌ی تیدا نییه!. جگه له‌مه روخساره‌که‌شی - هه‌ر چه‌نده من مافی ئەمه‌م نییه - بی هیزیه‌کی تیدا ئه‌بیترئ، بهلام من میژووی په‌خشان باس ئه‌که‌م ئه‌بی ئه‌وه‌ش هه‌بیته.

دوایی

له پاش ماوه یه ک خه ریک بوون بهرگی یه که می ئەم کتیبه هاته ئەنجام و ئەوی له دهسه لاتا بوو - له پەخشان - له نیوانی دوو توئیبه که یا جی کرایه وه؛ واته دهقی پەخشان کوردی له سه ره تای هاتنه ناوه وه یه وه تا دوایی هاتنی سالی ۱۹۸۰ به پیتی سال و به پیتی پله نمونوی وه رگیرو که وته بهر دهست، ئەمه بو ئەوه بوو که میژوویه کی پەخشان کوردی - مان به پیتی ئەو چاخانه بوو روون بیته وه. من وه نه بی گولبژیرم کردبج و به شوین ئەوه دا که پابم که نمونه وه هر ئەگرم ئەبی ئەم نمونه یه له هه موو لایه کی ره وان بیژی وه دهستووری زاراهوی زمانه وه ته واو بی، ئەمه م مه به ست نه بووه و میژووی پەخشانیش ئەمه ی مه به ست نییه، به لکوو مه به سه ته که ئەوه یه که پەخشان رۆژانی پیشوو پیشان بدری، له مه و جوړی گوړان و بیرو باوه ری ئەو رۆژه دیتته دهست. له م کتیبه دا زۆر نمونه پەخشان ئەبیری که ئەگه ر بیته سه ر ریک و پیک عیباره ت و ریزمان و ریخته که ی گه لی ناته واوی تیدا هه یه، له م رووه وه نه من وه نه یه کیکی پسپوړ وه نه بی لی رازی بی، به لام که دیتته سه ر میژووی ناوه روک و میژووی چۆنیه تی بیرو باوه ری ئەو رۆژه، وه یا ئەو رۆژانه به ته واوی شوینی خو ی پر کردۆته وه.

وه کوو له ناوه ندی کتیبه که دا له گه لی لاره باسم کردوه، من ناو جی نیم، واته حه که م نیم بلیم ئەو دهقه ئەو شوینه باشه و ئەو شوینه ی باش نییه، ئەو رسته یه له گه ل ریزمانا ری ئەکه وی و ئەوه ی ری ناکه وی، ئەو وشه یه ئەبوا له وی دابنرایه و له وی دانه نرایه. ئەوه هه قی من نییه، هه قه که م ته نیا گپرانه وه هینانی دهقه بو میژوو، ئەگینا له زۆر شوینا من ره خنم هه بووه هه یه، به لام ئەو زۆرانبازییه جیگایه کی تری ئەوی، ئەم مه یدانه مه یدانی ئەوه نییه.

به لی من به سه ر هه موو ده قیکیه وه نو سراویکم هه یه، میژووی پەخشان له باوه ری منا پیوستی به و ته علیقانه هه یه، بو ئەوه بزانی که له و رۆژه دا چ جوړه بیرو باوه ریک له ئارادا بووه وا ئەو دهقه ی بو هاتۆته به ره م، دهقه که توانیویه تی بی به ئاوینه بو بیرو باوه ریکه؟ - بیرو باوه ری رۆژه که - توانیویه تی وینه ی بداته وه؟ توانیویه تی هه سته رۆژه که دربریی؟. من ئەمانه م کردووه بو میژووی پەخشان ئەمانه م به لاره به پیوست زانیوه له راستیشدا پیوسته، چونکه دهقه که میژوو که پیشان ئەدا، به لام ته علیقه که

ئاوى مېژووه كه رووناك نه كاته وه.

له ۱۹۸۱/۳/۱ دهستم كرد به دانانى هم كتيبه، له ۱۹۸۴/۱/۱۰، كه بهر ۷ى ربهيعى دووه مى سالى ۱۴۰۴ هيجرى نه كه وئ له نووسينى بهرگى يه كه مى بوومه وه. له م مېژووه دا مه بهستم هم بهرگه يه كه تا دوايى هاتنى سالى ۱۹۸۰ نه گريته وه، نه گينا بهرگى دووه مېش كه له سه رته تا سالى ۱۹۸۱ هوه دهست پي نه كا، هه ر دهست پي كراوه وه وېشم گه لاله كرده وه، به لام ئايا خه زانى پايز گه لاي عومر به ته واوى هه لئه وه ريني يان نه ؟ هم نازانم، نه ونده نه زانم له ماوه ي رابور دووا به هوي ده رده وه ده روون بوو به كوي زوخال!!..

شتيكى تر ماوه كه بيليم:

نه وېش نه وه يه كه له زور لاهه ئيملا وه كوو يه ك نييه. هم راسته، نه ونده هه يه نه وه ي كه من خوم نووسيومن لام وايه شيوه ي نووسينى هه مووى وه كوو يه ك وايه، به لام نه وانده ي كه دهقه كانن، له پاش سالانى ۱۹۵۰ به تايبه تى، وه له پاش سالانى ۱۹۶۰ به تايبه تى تر وه كوو خويان نووسيومن. له م رووه وه پروا ناكه م نه ره خنم لي بگيري وه نه گله م لي بكرى، له پاش نهو سالانه چون نووسراون وام نووسيون.

علاء الدين سجادي

۱۹۸۴/۱/۱۸

ناواخن

پیشه کی لاپهړه
 ئاده میزادو ئه دهب
 په خشان له پیش ئیسلام دا
 په خشانى كوردى و دهقه كانى
 په خشانى كوردى پاش ئیسلام
 سروودى «يارسان»
 دهقى مه ولوود نامه كهى شیخ حسینى قازى
 دهقى بالى و بارام
 دهقى خاله مه حموو

نمونه په خشانى كوردى نيوهى سدهى نوزدهههه

دهقى ئه مین فیه یضی بهگ
 دهقى رۆژنامهى كوردستانى به درخانیبه كان
نمونه په خشانى نيوانى سالانى ۱۹۰۰-۱۹۳۰
 دهقى رۆژنامهى پیشكه وتن
 دهقى گۆڅارى ديارى كوردستان
 دهقى رۆژنامهى رۆژى كوردستان
 دهقى رۆژنامهى بانگ كوردستان
 دهقى رۆژنامهى ژيانه وه
 دهقى گۆڅارى زارى كرمانجى

نمونه په خشانى نيوانى سالانى ۱۹۳۰-۱۹۴۰

دهقى گۆڅارى يادگارى لاوان
 دهقى په خشانى ئه مین زه کی بهگ
 دهقى په خشانى مه لا ره شید بهگ
 دهقى په خشانى ته و فیق وه هبى بهگ
 دهقى سالانى ۱۹۴۰-۱۹۵۰
 دهقى يداللهى ره زابى
 دهقى بابو به لى
 دهقى كه نهوت و خه لووز پرايه وه
 دهقى ناجى عه بياس

دهقی تاهیر هاشمی
 دهقی حهسه ن فههمی جاف
 دهقی پهخشانی حاجی تهوفیتی پیره میبرد
 دهقی پهخشانی گوران
 دهقی پهخشانی شیخ محهمه دی خال
 دهقی پهخشانی رهشید نه جیب
 دهقی پهخشانی حامد فه رج.
 دهقی پهخشانی صالح قهفتان.
 دهقی پهخشانی عبدالقادر قه زاز.
 دهقی پهخشانی حوزنی موکریانی.
 دهقی پهخشانی محهمه د تهوفیق وردی.
 دهقی پهخشانی ع. بیژن.
 دهقی پهخشانی مسته فا سه بد نه حمه د.
 دهقی پهخشانی کچه کورد «ن.س».
 دهقی پهخشانی گیوی موکریانی.
 دهقی پهخشانی محهمه د سه عید جاف.
 دهقی پهخشانی نه حمه د شالی.
 دهقی پهخشانی سیوه نگ و مام رتوی.

نموونه پهخشانی سالانی ۱۹۵۰-۱۹۶۰

دهقی پهخشانی روژنامه ی «ژین».
 دهقی پهخشانی محهمه د علی کوردی.
 دهقی پهخشانی شیخ محهمه دی مه ردوخ.
 دهقی پهخشانی موچه رده محهمه د نه مین.
 دهقی پهخشانی ره فیق حیلمی.
 دهقی پهخشانی شاکر فه تتاح.
 دهقی پهخشانی دایکی سو لاث،
 دهقی پهخشانی مسته فا صالح که ریم.

پهخشانی سالانی ۱۹۶۰-۱۹۷۰

دهقی پهخشانی محهمه د مسته فا کوردی.
 دهقی پهخشانی «روژ».
 دهقی پهخشانی جه مال نه به ز.
 دهقی پهخشانی پیش مه رگه ی ره حیمی قازی.
 دهقی پهخشانی مه م. محهمه د مه ولوود.
 دهقی پهخشانی جه مال عبدالقادر بابان.

دهقى پەخشانى ماموستا نجم الدين مه لا .

دهقى پەخشانى ساجد ناوارة .

دهقى پەخشانى ئەحمەد خواجە .

نمونهى سالانى ۱۹۶۰-۱۹۷۰

دهقى پەخشانى ئەبوو زەيد مستەفا سەدى .

دهقى پەخشانى مه لا جەمىل رۆژبەياني .

دهقى پەخشانى نەقابەي ماموستاياني سولەيماني .

دهقى پەخشانى كامىل حەسن بەسىر .

دهقى پەخشانى كەرىم شارەزا .

دهقى پەخشانى هەيمىن - نەك موكرىاني -

دهقى پەخشانى ئىسماعىل - لە بارى لەش جوانى -

دهقى پەخشانى تاهىر ئەحمەد حەويزى .

دهقى پەخشانى د . كاوس قەفتان .

دهقى پەخشانى نوورى عەلى ئەمىن .

دهقى پەخشانى محەممەد سالىح سەعبەد .

دهقى پەخشانى مه لا عبدالكريمى مودەرس .

دهقى پەخشانى كاكە مەم بۆتاني .

دهقى پەخشانى خورشيدە بابان .

نمونهى سالانى ۱۹۷۰-۱۹۸۰

دهقى پەخشانى بەدرخان سەدى .

دهقى پەخشانى جەمال شالى .

دهقى پەخشانى حسين عارف .

دهقى پەخشانى د . مارف خەزەدار .

دهقى پەخشانى د . عىزەددىن مستەفا رەسوول .

دهقى پەخشانى كەرىم زەند .

دهقى پەخشانى هەژر - عبدالرحمن -

دهقى پەخشانى محەممەد ئەمىن ئوسمان .

دهقى پەخشانى محەممەد مه لا كەرىم .

دهقى پەخشانى دوكتور عبدالرحمن عبدالله .

دهقى پەخشانى حەسەن - ى قزىلجى .

دهقى پەخشانى د . ئىحسان فؤاد .

دهقى پەخشانى رەمزي قەرزاز .

دهقى پەخشانى ئىبراھىم ئەحمەد .

دهقى پەخشانى د . ئەورەحمان - ى حاجى مارف .

دهقی په‌خشانى ئىسماعيل حه‌قى شاو‌هيس .
 دهقى په‌خشانى مه‌سعوود محه‌مه‌د .
 دهقى په‌خشانى د . نه‌سرين فه‌خرى .
 دهقى په‌خشانى ره‌ئووف حه‌سه‌ن .
 دهقى په‌خشانى ا.ب. هه‌ورى - نه‌بوو به‌كر شىخ جه‌لال .
 دهقى په‌خشانى خدرى سلیمان .
 دهقى په‌خشانى عه‌زىز گه‌ردى .
 دهقى په‌خشانى د . كه‌مال مه‌زه‌ره .
 دهقى په‌خشانى بورهان قانيع .
 دهقى په‌خشانى «هيمن» - موكرىانى -
 دهقى په‌خشانى محه‌مه‌د مه‌لا سالح شاره‌زوورى .
 دهقى په‌خشانى نه‌مين عه‌قدال .
 دهقى په‌خشانى د . پاكيزه ره‌فيق حيلمى .
 دهقى په‌خشانى شوكور مسته‌فا .
 دهقى په‌خشانى شانۆى هونه‌رمه‌ندانى كورد- هى رۆژى كوردستان-
 دهقى په‌خشانى عوسمان هه‌ورامى .
 دهقى په‌خشانى كۆرى زانبارى - رىنووسى كوردى -
 دهقى په‌خشانى د . موكه‌ره‌م تاله‌بانى .
 دهقى په‌خشانى مه‌حموود زامدار .
 دهقى په‌خشانى ئىسماعيل ره‌سوول .
 دهقى په‌خشانى ف . هوشيار : فايق هوشيار - ديموكراسى -
 دهقى په‌خشانى : سه‌عيد ناكام .
 دهقى په‌خشانى گوڤارى ئوتۆنۆمى - الحکم الذاتى -
 دهقى په‌خشانى پرۆفيسۆر قه‌ناتى كوردۆ
 دهقى په‌خشانى حه‌مه‌ بوڤ - هۆشه‌نگ -
 دهقى په‌خشانى عومه‌ر مه‌عرووف به‌رزنجى .
 دهقى په‌خشانى غه‌فوورى ميرزا كه‌ريم .
 دهقى په‌خشانى كه‌رىمى حسامى .
 دهقى په‌خشانى كه‌مال جه‌لال غه‌ريب .
 دهقى په‌خشانى حه‌مه‌ى مام نه‌وره‌حمان .
 دهقى په‌خشانى عه‌بدلسه‌تتار تاهير شه‌ريف .
 دهقى په‌خشانى سادق به‌هادين ئاميدى
 دهقى په‌خشانى عيژه‌دين فه‌يزى
 دهقى په‌خشانى سه‌لام محه‌مه‌د

دهقى پەخشانى د. عزيز ئىبراهيم عزيز
دوايى